

**JOSIP PEČARIĆ
JOSIP BOTTERI DINI**

JOSIP PEČARIĆ

JOSIP BOTTERI DINI

ZAGREB, 2024.

© Josip Pečarić, Zagreb 2024

Urednica:
Anđela Hodžić

KAZALO

UVOD	9
DAR KOLEGA: BOTTERIJEVA SLIKA	17
NEVENKA NEKIĆ, DANI KRŠĆANSKE KULTURE	
2016.: PUT PREMA SVJETLU	37
RAZGOVORI	39
JOSIP BOTTERI DINI: NE PRISTAJEM NA	
SKRŠTENE RUKE, NEMOĆNE I BEZVOLJNE, JER	
SU ME POKUŠALI UVJERITI U BESMISAO	
UMJETNOSTI U SUVREMENOM SVIJETU	39
JOSIP BOTTERI DINI: SAKRALNA TEMA, TO JE	
MOJE SVAKODNEVNO RAZMIŠLJANJE I MOLITVA .	82
FOTO: ANA MARIJA BOTTERI I JOSIP BOTTERI	
DINI U ZAGREBAČKOJ GALERIJI VLADIMIR	
FILAKOVAC	87
SIMFONIA CROATICA ET CHRISTIANA –	
UMJETNIČKO LIKOVNO DJELO JOSIPA BOTTERIJA	
DINIJA	99
BOTTERI U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA	108
D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, KNJIŽEVNIK MILE	
BUDAK SADA I OVDJE, ZAGREB, 2005.	108
O MILI BUDAKU, OPET	108
D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, POVIJESNI	
PRIJEPORI, ZAGREB, 2006.	126

PREDSTAVLJANJA KNJIGE U BOKI KOTORSKOJ	
SVAKI KAMEN GOVORI HRVATSKI	126
M. KOVAČEVIĆ I J. PEĆARIĆ, THOMPSON U OČIMA HRVATSKIH INTELEKTUALACA – BILO JE I TO JEDNOM U HRVATSKOJ, ZAGREB, 2008.	131
PISMO THOMPSONU	131
HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA	136
ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009.	151
HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM	151
RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.	190
PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA	190
PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET REPUBLIKE HRVATSKE	201
RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.	237
REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM GENERALIMA!	237
PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	245
PRVE OPTUŽE ZA IZDAJU NACIONALNIH INTERESA	245
ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	252
TREĆA JAVNA SJEDNICA HRVATSKOG NACIONALNOG ETIČKOG SUDIŠTA	252
THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.	265
NAGRADA THOMPSONU - SIMBOL BORBE PROTIV SRPSKE HRVATSKE!	265
MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.	268
PREDSTAVLJANJE KNJIGE “THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU” U VARAŽDINU	268
MARKO FRANOVIĆ, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	273

ZVONIMIR ŠEPAROVIĆ: HRVATSKA VODI IZDAJNIČKU PROSRPSKU POLITIKU	273
HNES: VELEIZDAJA DRŽAVE NE SMIJE PROLAZITI NEKAŽNJENO!	280
MARIO FILIPI, PORTAL DRGOVOLJAC.COM, 2021.	290
ORJUNA REDIVIVA: PORFIRIJEVI POKLONICI I TUĐMANOVI MRZITELJI	290
AKADEMIK KUZMA KOVAČIĆ, ZAGREB, 2022.	296
KUZMA KOVAČIĆ, UMJETNIČKE NACIONALNE VRIJEDNOSTI NA HRVATSKIM OTOCIMA – GRADITELJSTVO, KIPARSTVO I SLIKARSTVO	296
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	314

UVOD

Josip Botteri Dini (Zagreb, 3. lipnja 1943.) veliki je hrvatski slikar i veliki hrvatski domoljub. Najpoznatiji je po djelima sakralne tematike, posebice po vitrajima i mozaicima. Otac je hrvatske akademske slikarice Ane Marije Botteri.

Životopis

Nakon završene gimnazije u Splitu, Botteri Dini 1964. godine upisuje Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje pohađa studij slikarstva kod profesora Ljube Ivančića, Ferdinanda Kulmera, Vjekoslava Paraća, Krste Hegedušića i Ive Režeka i gdje je godine 1968. diplomirao u klasi prof. Miljenka Stančića. Nakon završetka studija predavao je povijest umjetnosti na gimnazijama u Kninu i Bolu do 1975., nakon čega postaje slobodni umjetnik i član ZUH-a. Ujedno je bio i upravitelj Galerije umjetnina "Branislav Dešković" u Bolu. Danas je profesor na Likovnoj akademiji u Splitu, čiji je bio suosnivač.

Samostalno je izlagao preko stotinu puta u zemlji i inozemstvu; neki od gradova s tog popisa su Pariz, Milano, Frankfurt, Padova, Toronto, Los Angeles, Ljubljana, Zagreb, Mostar, Split, Dubrovnik i dr. Njegovi se mozaici i vitraji nalaze u crkvama u Melbourneu, Splitu, Dubrovniku, Bolu, Baškoj Vodi, talijanskom Porto d'Ascoli, austrijskom

Wulkaprodersdorfu i Beču itd. Također je ostvario više ciklusa slika na platnu i drvu, kao i u tehnici svilotiska u grafikama.

Djela mu se nalaze u Vatikanskom muzeju, Galeriji "Branislav Dešković" u Bolu, Galeriji umjetnina u Splitu, zagrebačkom Muzeju za umjetnost i obrt, Muzeju grada Šibenika, Zbirci Zagrebačke nadbiskupije i Zbirci Biškupić.

Hrvatski likovni kritičar Josip Depolo napisao je monografiju o Josipu Botteriju Diniu.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Josip_Botteri_Dini

Dragi prijatelj i imenjak Botteri Dini često je organizirao i sudjelovao u predstavljanju mojih knjiga u Splitu. Na primjer:

"U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski"

SPLIT (IKA)

16.11.2004. / 13:10

U Splitu predstavljeno drugo, prošireno i izmijenjeno izdanje knjige akademika Josipa Pečarića

Split, (IKA) – U sklopu dvanaestih dana Ogranka Matice hrvatske u ponедјeljak 15. studenoga u velikoj dvorani Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu predstavljeno je drugo, prošireno i izmijenjeno izdanje knjige "U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski" akademika Josipa Pečarića. Knjiga daje mnoge odgovore Hrvatima Boke kotorske koje nisu mogli naći nigdje drugdje, a možda i nisu smjeli naći, rečeno je na predstavljanju knjige. Na 310 stranica knjiga je podijeljena u 9 podnaslova u kojima iznosi pedesetak prikaza. U "Prilogu" knjige nalaze se i neki razgovori s članovima Bratovštine, jer je najveća borba Bratovštine za ostvarenje te osnovne zadaće, koju je pred sebe postavila "Hrvatska bratovština – Bokejska mornarica 809", a ta je da Hrvati Boke i njihova velika kulturna baština uđu u svijest i savjest hrvatskog naroda i hrvatske države.

O knjizi su govorili predsjednik Ogranka Matice hrvatske Split akademski slikar Josip Botteri Dini, novinari i publicisti Josip Jović i Joško Čelan te sam autor Josip Pečarić.

<https://ika.hkm.hr/novosti/u-boki-kotorskoj-svaki-kamen-govori-hrvatski/>

Ova knjiga govori o djeliću domoljubnog rada mog imenjaka. Sastavljena je od tekstova iz mojih knjiga u kojima se spominje Botteri Dini. Puno je tu otvorenih pisama koje smo zajedno potpisali.

Sigurno je bilo i takvih pisama koje nisu ušli u neku moju knjigu kao na primjer:

Zahtjev 555 hrvatskih uglednika Vladu RH u slučaju Gotovina (25. prosinca 2002. objavljeno Antegotovina.com)

https://hr.wikisource.org/wiki/Zahtjev_555_hrvatskih_uglednika_Vladu_RH_u_slučaju_Gotovina

<https://uvodubih.blogspot.com/2020/08/zahtjev-555-hrvatskih-uglednika-vladi.html>

Zanimljivo je da smo svaki na svoj način sudjelovali u knjizi o velikom hrvatskom ratniku Andriji Matijaš-Pauku:

Andrija Matijaš-Pauk ... da se ne zaboravi. Nada Matijaš; [predgovori Damir Krstičević, Josip Pečarić, Nenad Cambi; pogовор Ivo Šimunović; likovno uredio Josip Botteri-Dini], Split 2005.

<https://www.info.hazu.hr/clanovi/cambi-nenad/>

Moj suradnik bio je i Dinijev brat dr. sc Vinko Mandekić-Botteri na katedri za matematiku Tekstilno tehnološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, kome sam bio u povjerenstvu za izbor u zvanje docenta. Na TTF-u Vinko surađuje kao matematičar s istaknutim nastavnicima kao što su: Dubravko Rogale, Maja Vinković, Zenun Skenderi, Miroslav Srdjak, Slavenka Petrak, Vladimir Lasić, Irena Šabarić:

<https://www.bib.irb.hr/pregled/profil/19416>

Vinko je bio dio grupe velikog hrvatskog matematičara Zvonimira Janka o kome sam napisao knjigu: J. Pečarić, *Prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU*, dragovoljac.com, 2022. Mentor mu je bio istaknuti hrvatski član Jankove škole u RH prof. dr. sc. Juraj Šiftar.

REPUBLIKA HRVATSKA
SVEUČILIŠTE U ZAGREBU

DIPLOMA

O DOKTORATU ZNANOSTI

VINKO MANDEKIĆ-BOTTERI

rođen 22. travnja 1937. u Splitu, Republika Hrvatska, obranio je dana 31. svibnja 1995.
doktorsku disertaciju pod naslovom

AUTOMORFIZMI I KONSTRUKCIJE TRORAVNINA.

Disertaciju je ocijenjeno povjerenstvo u sastavu: dr. sc. Juraj Šitar, izvanredni profesor Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Zagrebu, predsjednik, dr. sc. Vladimir Čepulić, izvanredni profesor Fakulteta elektrotehnike i računarstva u Zagrebu, i dr. sc. Dragutin Srvtan, izvanredni profesor Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Zagrebu, članovi povjerenstva.
Disertaciju je obranio pred povjerenstvom koje je i ocijenilo disertaciju. Time je ispunio sve uvjete za stjecanje doktorata prirodnih znanosti iz područja matematike.

Na prijedlog Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Zagrebu, Sveučilište u Zagrebu
promovira

VINKA MANDEKIĆA - BOTTERIJA
za
DOKTORA PRIRODNIH ZNANOSTI
IZ PODRUČJA MATEMATIKE

Broj: 1678/1995.

Zagreb, 19. listopada 1995.

DEKAN
Prirodoslovno-matematičkog fakulteta
Prof. dr. sc. BISERKA NAGY
M. Nagy

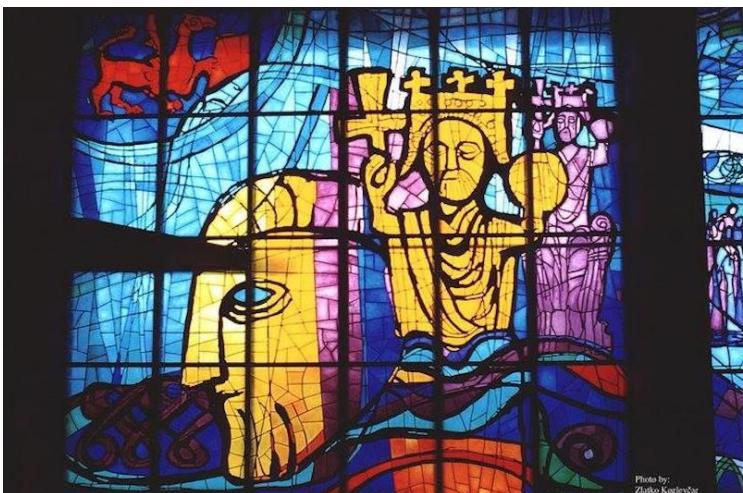
REKTOR
Sveučilišta u Zagrebu
Prof. dr. sc. MARIJAN ŠUNJIĆ
M. Šunjic

S Josipom me na neki način vezuje nas i Melbourne i crkva mog Bokelja hrvatskog svetca Leopolda Bogdana Mandića. Naime bio sam često gost autralskih sveučilišta u Melbournu i Adelaideu pa tako me puno lijepih uspomena vezuje za izgradnju te crkve u Sunshine-u u vrijeme Domovinskog rata kada su sredstva koje su tamošnji Hrvati skupljali za crkvu

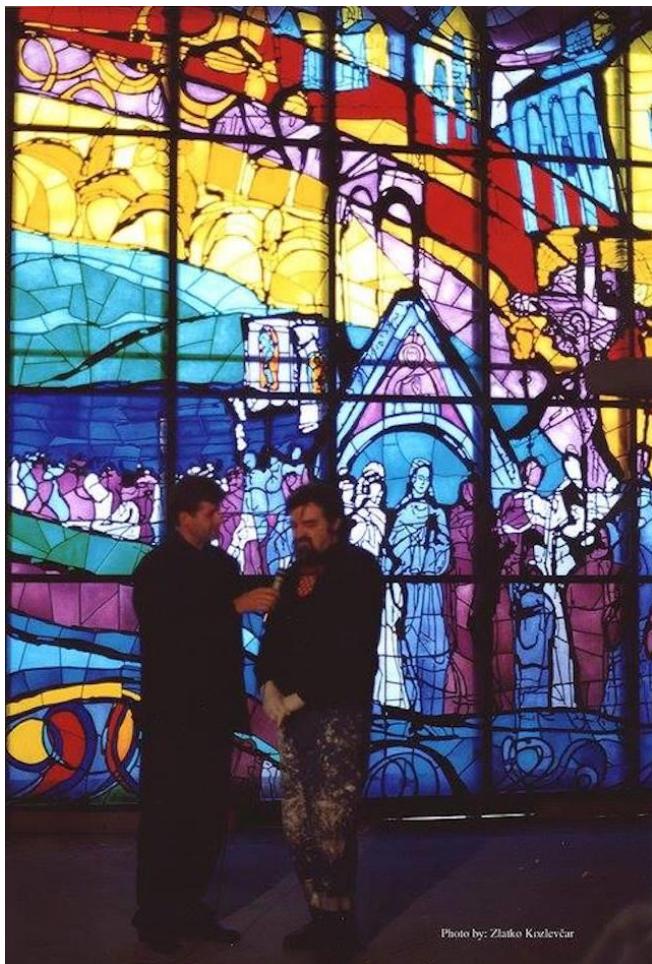
poslani u domovinu, a potom ih iznova skupljalu i izgradili veličanstvenu crkvu – veličanstvenu i zahvaljući Josipu Botteriju Diniu::

*Glass mosaic in Sunshine created by Josip Botteri Dini,
distinguished Croatian artist. Photo by Zlatko Kozlevčar.*

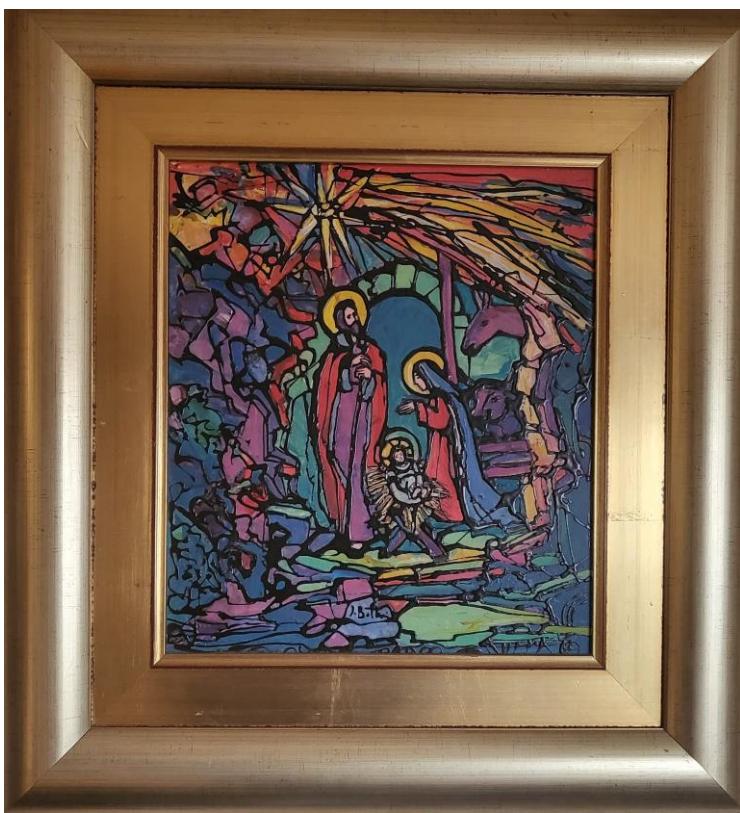
<http://www.croatia.org/crown/articles/10810/1/Pavo-Jurisic-published-an-important-monograph-about-50-years-of-pastoral-care-among-Croats-of-Melbourne.html>

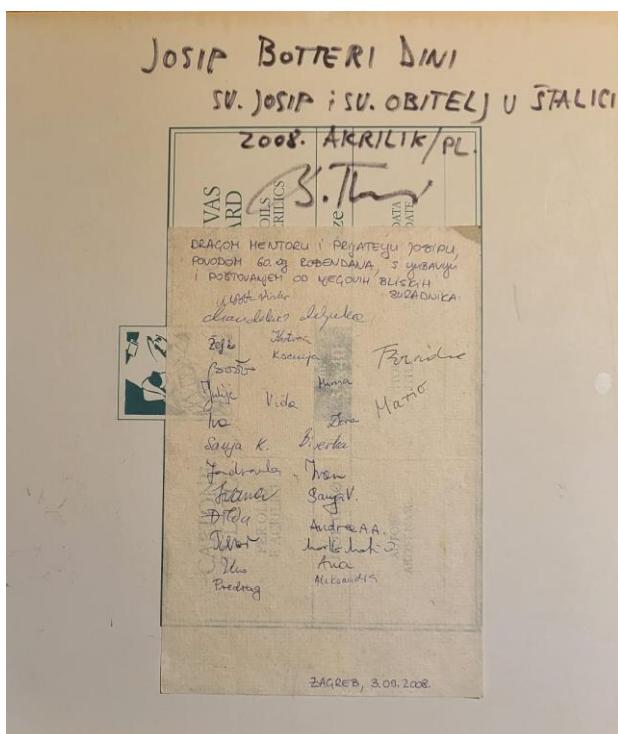
Kao sastavni dio ovog Uvoda je i dar mojih kolega kao i tekst hrvatske književnice Nevenke Nekić.

Akademik Josip Pečarić

DAR KOLEGA: BOTTERIJEVA SLIKA

Posebno iz životopisa izdvojiti ču međunarodnu konferenciju „Mathematical Inequalities and Applications 2008“ koja je povodom mog 60-og rođendana održana 2008. godine u Trogiru. Ona je na neobičan način vezana uz Josipa Botterija Dinia jer su mi surdnici poklonili njegoviu sliku SV: JOSIP I SVETA OBITELJ U ŠTALICI

Mnogi od ovih koji su se potpisali su mi zabili nož u leđa kada je prof. Elezović 'zaboravi' na naš dogovor oko vlasništva časopisa (njih četiri) koje sam ja oformio i koji su došli do takve razine da od dva Hrvatska znanstvena časopisa koji su u Q1 – jedan je moj, a i od dva koji su u Q2 također je jedan moj. A taj koji je u Q1 je među majboljim svjetskim matematičkim časopisima je 15. tj. u 5% onih koji imaju impact factor.

Krajem prošle godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi“ dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicascopisi.pdf>

O toj konferenciji pisao je prof. dr. sc. Darko Žubrinić i evo fotografija iz njegovog teksta:

Lecture hall in hotel Medena, Trogir, where the conference was held. Lecturer Sever S. Dragomir, Victoria University,

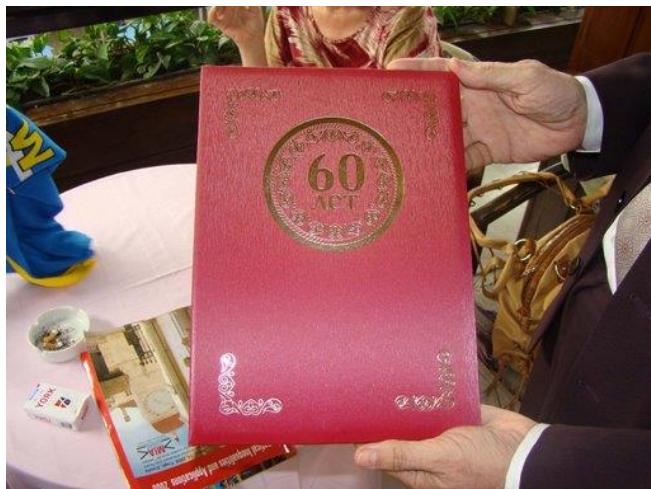

A detail from the conference in Trogir. Standing on the left professor Alois Kufner, University of West Bohemia, Plzen, Czech Republic, and on the right academician Roland Glowinski, University of

Houston, Houston, TX, USA, member of the French National Academy of Sciences and of Academia Europaea.

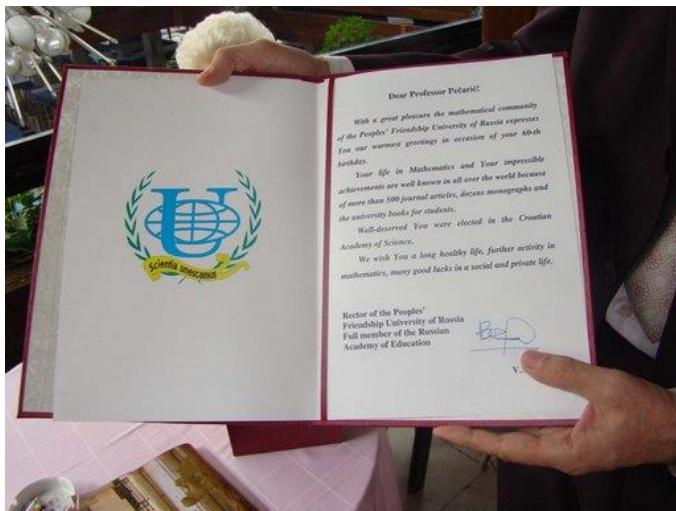
Klapa "Filip Dević" from Split enriched the cultural program of the conference with beautiful Dalmatian klapa songs from Croatian south.

Recognition to professor Pečarić from Moscow on the occasion of his 60th birthday was handed over to him by professor Vladimir D. Stepanov from Russia

A rare recognition to a Croatian mathematician arrived from Moscow, Russia.

Another indeed unusual gift to professor Josip Pečarić arrived from Kazakhstan: a beautiful traditional dress from that country. It was brought by professor Ryskul Oinarov, Kazakhstan. On the right professor Victor Burenkov from Cardiff University, United Kingdom.

ž

Participants of international conference in Trogir.

Another unusual gift - a unique mathematical sculpture in the form of inequality ("less than or equal"), handed over to academician Josip Pečarić by professor Ivan Perić, University of Zagreb, one of his numerous collaborators.

Dr. Josipa Barić, a young scientist from the University of Split, reporting about her results in mathematics at the Trogir conference, on the right dr. Ana Vukelić from the University of Zagreb.

Attentive listeners, professors Lars-Erik Persson, Sweden, and Josip Pečarić, Croatia, in the front line.

A very nice gift from professor Lars-Erik Persson, Sweden, to academician Josip Pečarić.

A sign of friendship: professor Marko Matić (Croatia), professor Lars-Erik Persson (Sweden), academician Vladimir D. Stepanov (Russia), academician Josip Pečarić (Croatia), with T-shirts designed according to Croatian Coat of Arms, and professor Ryskul Oinarov (Kazakhstan) wearing another

International Conference in honour of Josip Pecaric in Trogir, Croatia

Slijedeći moj intervju je o toj konferenciji:

Medijska nesnošljivost

**TAJNA USPJEHA JE TALENT S PUNO
RADA**
Nedopustivo je da javnost HTV-a bude samo SDP
Ante Brčić

Za akademike, mladi Josip Pečarić (1948.) rijetke ostavlja ravnodušnima. Mnogi mu ne odobravaju što vrlo brzo reagira, pogotovo u okolnostima česte ispolitiziranosti tema koje bi u nekim manje turbulentnim uvjetima ostale gotovo neprimjetne

ili bi bile rezervirane za jedan uži krug znanstvene javnosti. Svjetski ugledan matematičar, Pečarić je izravan i britak na jeziku, vrstan polemičar s naglašenim karakteristikama domoljubne prepoznatljivosti, pa je stoga jasno zašto nije postao miljenik lijevo orijentiranih medija. I nedavno su ga prešutjeli iako je upravo njemu u čast, prvi put u Hrvatskoj, organizirana međunarodna matematička znanstvena konferencija.

• **Kako je došlo do ovog međunarodnog skupa?**

- Konferencija *Mathematical Inequalities and Applications 2008* održana je od 8. do 14. lipnja u Trogiru. U znanstvenom odboru bilo je 40-ak poznatih svjetskih matematičara na čelu s Lars-Erik Perssonom bivšim predsjednikom Švedskog matematičkog društva i ovogodišnjim dobitnikom prestižne državne švedske nagrade koju dobiva svake godine samo jedna osoba u Švedskoj. Bilo je 15 plenarnih predavanja (Lars-Erik Persson i Lecha Maligrande iz Švedske, András Prékopa, Roland Glowinski i Ingram Olkin iz SAD-a, Peter S. Bullen i Gord Sinnamon iz Kanade, Vladimir D. Stepanov iz Rusije, Victor Burenkov iz Velike Britanije, Frank Hansen iz Danske, Zsolt Páles iz Mađarske, Alois Kufner iz Češke, Sever S. Dragomir iz Australije) i preko 100 kratkih priopćenja.

• **Koliko je bilo sudionika?**

- Bilo je prijavljeno preko 160 sudionika. Neki nisu došli zbog raznih problema (dobivanje viza, npr.) pa ih je na kraju u Trogir stiglo njih 135 iz 27 zemalja od Kanade i SAD-a do Japana i Australije.

• **Je li vas iznenadio toliki odaziv znanstvenika?**

- Da, svakako. Interesantno je primijetiti da je profesor Bullen prijavio predavanje o mom radu. Možda to i ne čudi ako znamo za njegovu monografiju *Handbook of Means and Their Inequalities*, Mathematics and Applications, Kluwer Acad. Publ., 2003. u kojoj se citira 7 mojih knjiga i 105 mojih članaka. U toj knjizi sam i najcitaniji autor.

• Tko je osmislio konferenciju?

- Sama konferencija je djelo mojih doktora, doktoranda i suradnika iz Hrvatske. Konferenciju su organizirali meni u čast a povodom moga 60. rođendana. Našu grupu nazivaju *Hrvatska ili Pečarićeva škola u teoriji nejednakosti*. Do sada je iz te «škole» izašao 21, a nadam se da će do kraja slijedeće godine biti još barem četiri nova doktora matematike. Organizacija konferencije i njihovi nastupi izazvali su mnoga priznanja koja su im tijekom same konferencije ili po povratku u svoje zemlje iskazali mnogi sudionici. Neki su tvrdili da su bili na mnogim konferencijama a da je naša najbolja. Javljeni su se i meni, posebno profesor Zvi Ziegler (Izrael) je napisao kako je bio oduševljen onim što je doživio u Hrvatskoj.

• Je li vas po broju sudionika ipak iznenadio ovaj impozantni skup i što o njegovim rezultatima možete reći sada nakon što su se mnogi dojmovi iskristalizirali?

- Više puta je konstatirano da je to do sada najbrojnija konferencija iz matematičkih nejednakosti. Organizatori su se malo i uplašili kako će uspjeti jedna takva konferencija. Nadali su se manjem broju sudionika. Mene nije iznenadio taj broj jer znam da su mnogi matematičari diljem svijeta svoje prve spoznaje iz te oblasti stekli iz neke od mojih šest monografija tiskanih na engleskom i da me zato neki od njih doživljavaju kao svoga «mastera».

• Na koju monografiju mislite?

- Spomenut ću samo jednu od njih zato što u naslovu ima i moje ime: T. Furuta, J. Mićić Hot, J. Pečarić and Y. Seo, *Mond-Pečarić Method in Operator Inequalities / Inequalities for bounded selfadjoint operators on a Hilbert space* iz 2005. Dakle, o jednoj mojoj metodi već je tiskana cijela knjiga. U posljednje tri godine pojavilo se toliko novih rezultata tako da smo na konferenciji dogovorili rad na novoj knjizi *Recent advances in Mond-Pečarić Method in Operator Inequalities*.

Ovih dana sam dobio molbu kineskog matematičara Wan-lan Wang-a da napišem predgovor njegove knjige “The methods for establishing inequalities”.

• **Što on piše?**

- Piše kako mu je dobro poznato da je «professor Pečarić istaknuti svjetski matematičar, te mu je stoga posebna čast da predgovor knjige napiše «gigant imenom Pečarić» napominjući kako to ne će biti samo njemu na ponos nego i svim čitateljima.

• **Od ugodnih iznenađenja koja su vas još dirnula?**

- Ono što me je doista iznenadilo su niz priznanja koje sam na konferenciji dobio od kolega iz svijeta iako mi neki od njih i nisu suradnici. Npr. ruski akademik Vladimir Stepanov (People's Friendship University of Russia, Moskva) mi je predao plaketu sa sljedećim tekstom: „Dragi profesore Pečariću! Matematička zajednica Narodnog prijateljskog sveučilišta Rusije vam s velikim zadovoljstvom čestita 60. rođendan. Vaš život u matematici i vaša impresivna postignuća poznata su diljem svijeta zbog više od 500 znanstvenih radova, desetaka monografija i sveučilišnih udžbenika za studente.

Potpuno ste zasluženo izabrani za člana Hrvatske akademije znanosti.

Želimo vam dug i zdrav život, daljnje bavljenje matematikom, te puno sreće u društvenom i privatnom životu. U potpisu

V. M. Filippov

Rektor People's Friendship University of Russia, Moskva

Redoviti član Ruske akademije obrazovanja».

Dobrodošlica gradonačelnika Rožića

• **Iako službeno domaćin, i vi ste bili nečiji gost?**

- Svakako, ne mogu ne spomenuti da mi je posebna draga topla dobrodošlica trogirskog gradonačelnika Vedrana Rožića koji je i pozdravio skup a na prigodnim darovima je napisao: «Akademiku Josipu Pečariću za veliki doprinos na znanstvenom polju i promicanje države nam Hrvatske»

• **Kako tumačite to što je umjesto primjerenog publiciteta, jer je u interesu države, tjedan svjetskih matematičara u Hrvatskoj medijski „gromoglasno“ ignoriran?**

- Ne dvojim da je po srijedi moja publicistička djelatnost. Spomenimo samo da mi uskoro izlazi iz tiska 22. publicistička knjiga. Milan Ivkošić je komentirao taj «gromoglasni» medijski muk spomenuvši moje «polemičke istupe i tekstove o političkim i povijesnim temama, s naglašenim domoljubljem».

• **Dovoljan razlog da vas mediji izoliraju?**

- Tako je. Pogledajte npr. kako na HTV-u nije ni spomenuto nedavno pismo o zabrani koncerata Marka Perkovića Thompsona koje je potpisalo 80-ak akademika, biskupa, sveučilišnih profesora, odvjetnika, glumaca, književnika itd. Po meni je Thompson jedan od najvećih živućih Hrvata! Mislim da su i oni toga svjesni i zato ga proganjaju. Vidite, nedavno je Međunarodni sud u Strasbourgu poništio presudu mađarskog suda zbog nošenja komunističke zvijezde petokrake. Ne spore da je to oznaka zločinačkog režima, ali mađarska demokracija je stabilna demokracija da je takva (ne)djela ne mogu destabilizirati. A u Hrvatskoj na Thompsonovu primjeru kao da se želi pokazati svijetu kako je hrvatska demokracija nešto najnestabilnije. Može je destabilizirati čak i jedna kapa sa slovom «U» u skupu od 130 000 ljudi! Ili sintagma «za dom spremni» koja je dio jedne pjesme bez navodnika - dakle nije ustaški pozdrav. Pismo pokazuje kako ti koji vode hajku protiv Thompsona i dalje ne prihvaćaju hrvatsku državu. Sjetimo se da je iz istih krugova svojevremeno pokrenuta hajka na novu hrvatsku valutu kunu s istim obrazloženjem. Sutra će se sjetiti i da je Zagreb u NDH bio glavni grad pa ne može biti to i danas. A onda će se «sjetiti» što znači ono H u NDH. Da, smeta im svaka hrvatska država.

• **Koji od medija je za to najviše odgovoran?**

- Svakako javna televizija koja dotično pismo ne spomene hrvatskoj javnosti, a prije toga je danima govorila o pismu 30-ak intelektualaca lijeve orijentacije predsjedniku SDP-a. Time

je HTV pokazala da je njena *javnost SDP*, a mi ostali im služimo samo za TV-preplatu.

• **Znači li to da na izvješće s konferencije matematičara niste računali?**

- Ne sasvim. Ipak sam vjerovao da će o konferenciji izvijestiti znanstveni program HTV-a. Jedan od 15 plenarnih predavača bio je američki matematičar Ingram Olkin komu su 84 godine. Kada je prošle godine držao seminar u institutu *Ruder Bošković* napravili su intervju s njim. A na ovoj konferenciji organiziranoj u čast jednog hrvatskog znanstvenika bilo je tridesetak matematičara njegova ranga.

Einstein i Severina u jednoj osobi

• **Kako reagirate na to što mediji favoriziraju naprimjer jednog Radmana ili Đikića, a vas ignoriraju iako ste objektivno u znanstvenim postignućima ispred njih?**

- Opet ču spomenuti Ivkošića koji u svom tekstu kaže: «Široj su javnosti poznati znanstvenici Miroslav Radman i Ivan Đikić, ali ne zato što zasluzu biti poznatiji od podosta drugih svojih kolega, nego zato što su omiljeni u prevladavajućim ljevo-liberalnim medijima, a i zato što su sami estradni tipovi i što žele biti Einstein i Severina u jednoj osobi... Da je takav kongres održan u čast Radmana i Đikića, mjesec bi dana odjekivao po medijima, a na HTV-u bi s njima Stanković, Šprajc i Bago igrali *Kozaračko kolo*.» Ja se s njima ne bih uspoređivao jer je vrhunske znanstvenike i u istoj znanosti teško uspoređivati, a pogotovo one koji se bave različitim oblastima.

• **To je sve što biste rekli o njima?**

- Nisam kompetentan govoriti o njihovom radu. Dapače, imam vrlo negativna iskustva s tim. Naime, u Hrvatskoj su neki prirodoslovci odlučivali o matematici umjesto nas matematičara. Kao predsjednik državnog matičnog odbora za matematiku napisao sam o tome knjigu *Kad 'stručnjaci' odlučuju o matematici*. S druge strane, draga su mi priznanja koja od drugih dobije bilo koji naš znanstvenik.

- Radman je sa svojim razvikanim institutom u Splitu, na temelju varljivih argumenata, dospio u poziciju raspolažati velikim novcima iz državnog proračuna, dajući do znanja kako je bolji mešetar nego znanstvenik?

- To me ne iznenađuje, niti previše zanima. Naravno, nisam sretan što je kolega Radman svoj ugled u Hrvatskoj stekao lažnom tvrdnjom o izboru u «Francusku Akademiju». I danas nam znaju predbaciti kako je on član te akademije koja broji samo četrdesetak članova, a u malobrojnoj Hrvatskoj ima preko 150 akademika.

- Vrlo vješta usporedba?

- Ne radi se o četrdesetak članova, Radman je član «Francuske akademije prirodnih znanosti» u kojoj je na primjer preko 80 njegovih biologa! A član njegove akademije je i jedan od plenarnih predavača na našoj konferenciji u Trogiru. Radi se o Rolandu Glowinskom (Houston, SAD), koji je npr. i član uredništva znanstvenog časopisa kome sam ja glavni urednik. O takvim djelatnostima i Radmana i Đikića objavio sam knjigu *Kako su rušili HAZU?*

- Komu bi onda smetalo čuti na javnoj TV kako je akademik Pečarić, s više od 700 objavljenih znanstvenih radova i 150 suradnika iz 30-ak zemalja, svrstan među deset najproduktivnijih svjetskih matematičara svih vremena?

- Svima onima kojima smetaju moji državotvorni nastupi i tekstovi. Bolje reći i onima koji mrze svaku hrvatsku državu ili su odlučili da je zbog vlastitih probitaka «prodaju» svjetskim moćnicima. Broj radova je egzaktni pokazatelj i jedan moj suradnik iz Australije prvi je primijetio da je broj mojih radova na MathSciNetu prešao brojku 500. Poslije je istraživao koliko uopće ima matematičara u svijetu koji imaju više od 500 znanstvenih radova i ustanovio da sam ja bio točno deseti koji je prešao tu brojku.

- A broj suradnika?

- Inače, poznato je da samo četrdesetak matematičara u svijetu ima preko 100 suradnika. Tako je na spomenutoj konferenciji, po uzoru na tzv. Erdösev broj, jedan od plenarnih predavača profesor Zsolt Páles (Mađarska) uveo *Pečarićev broj* koji se može pridružiti svakom matematičaru, a označava koliko mu je bliska suradnja sa mnom. Tako osoba koja ima zajednički rad sa mnom ima broj 1, osoba koja ima zajednički rad s tom osobom ima broj 2 itd.

• Ističete kako se kod nas mnogima diže kosa na glavi kada se pokušava svjetskim moćnicima uzvratiti na isti način na koji se oni odnose prema nama. Zašto se to događa i je li istina da patimo od tzv. podaničkog mentaliteta?

- Šenoa bi rekao da Hrvati znaju biti samo sluge. Šegedin je bio šokiran činjenicom da među nama ima tako puno onih koji tako strasno mrze svoj narod, a Matoš da Hrvati imaju više izdajica nego svi ostali Europski narodi zajedno. Čini mi se da je Bog bio pravedan prema svim narodima. Otac hrvatske države akademik Franjo Tuđman je iz našeg naroda izvukao ono najbolje čemu se i danas mnogi dive. Na primjer, bivši francuski vojni biskup Michel Dubost na međunarodnom vojnom hodočašću u Lurdu je rekao da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti.

• To je ako idealiziramo?

- Da, «kompezacija» za to je «podanički mentalitet» koji je danas prevladao u Hrvatskoj. A nije tako trebalo biti. Mi smo Domovinskim ratom izborili posebno mjesto u današnjem svijetu. Pobjednici u pravednom, obrambenom ratu! Mnogi su dali živote za slobodu. Mnogo je ranjenih i stradalih na razne načine. Golema većina nas je za sve to bila spremna. Tko se danas u svijetu može time podižiti? Zato smo mi posebni u takvom svijetu. A ti svjetski moćnici su izravno i/ili neizravno pomagali velikosrpsku agresiju. I umjesto da tražimo ispriku za to njihovo sudioništvo u velikosrpskom nacizmu, oni sude hrvatskim generalima za izmišljeni «zločinački pothvat

zločinačke organizacije». Zato se moja najnovija knjiga, koju sam predstavio 5. kolovoza u Čavoglavama i zove *Zločinački sud u Haagu*. Smatram da su svi naši životi u sjeni toga suda. Njihova zločinačka rabota pogarda sve nas i već samo to je dovoljno da ga se proglaši zločinačkim.

• **Slično ga nazivate i u drugoj knjizi?**

- S naslovom *Sramotni sud u Haagu*. Taj sud sam nazivao i bordelom. Čudi li vas onda zašto je prešućena «moja» konferencija?

• **Opet o politici, a mislim na znanost, na međunarodni znanstveni časopis „Mathematical Inequalities and Applications“ koji ste pokrenuli prije desetak godina i koji je ubrzo potom uvršten na popis „Scientific Citation Index Expanded“ (SCIE) na kojem se nalazi samo 180 svjetskih matematičkih časopisa. A prije nekoliko godina pokrenuli ste još dva časopisa. O čemu je riječ i gdje je tajna vašeg uspjeha?**

- Tajna uspjeha Vam je uvijek talent uz puno rada. Da, glavni sam urednik tog časopisa, a u uredništvu je šezdesetak najpoznatijih svjetskih imena iz te problematike. To je jedini hrvatski matematički časopis na SCIE listi! Inače, danas je mnogim matematičarima u svijetu imperativ objavljivati u takvim časopisima. Tako mi godišnje dobijemo oko 400 znanstvenih radova, a možemo objaviti 80-ak. Izdaje ga izdavačka kuća *Element* u kojoj sam osnivač i časopisa *Journal of Mathematical inequalities* (urednik sam mu s češkim matematičarom Aloisom Kufnerom) i *Operatora and Matrices* (uz mene su glavni urednici i profesori Chi-Kwong Li i Leiba Rodman iz SAD-a). *Element* je po uzoru na njih nedavno osnovao još jedan časopis. Tu posebno treba istaknuti zasluge profesora Nevena Elezovića. S časopisima, serijom monografija, konferencijama (nadam se da je Trogir bio samo početak) mi danas doista jesmo centar svijeta što se tiče matematičkih nejednakosti.

Dva Josipa Pečarića

- **Na početku vašeg društvenog angažmana u čitateljskoj javnosti je bilo mišljenja da postoje dva Josipa Pečarića, jedan matematičar, a drugi povjesničar. Kako ste na to reagirali?**

- Među takvima je bilo i akademika! Bilo mi je dragو to čuti jer je to u biti bilo priznanje mom publicističkom radu. Očito su im moji tekstovi bili tako dobri da su vjerovali da ih je pisao netko iz struke, a ne matematičar.

- **Već osam godina ste redoviti član Hrvatska akademije znanosti i umjetnosti. Kako i na čiji je prijedlog do toga došlo?**

- Najveću potporu u samoj akademiji imao sam od akademika Vladimira Paara i Smiljka Ašpergera. Moj izbor je svojim pismima Akademiji podržalo osamdesetak poznatih matematičara iz cijelog svijeta. Na primjer, akademik P.T. Mocanu, predsjednik Rumunjskog matematičkog društva je napisao: "Čast mi je biti pozvanim da pišem pismo podrške tako poznatom matematičaru kao što je Josip Pečarić." Slična su bila i ostala pisma.

- **Što treba poduzeti da matematika ne bude strah i trepet u školama nego igra za mlade, kako vi volite reći?**

-Sintagma «igra za mlade» ne odnosi se na školarce već na znanstvenike. Zapravo, ove godine je međunarodni znanstveni časopis *Banach Journal of Mathematical Analysis* jedan broj posvetio meni. U tom broju objavljeno je 16 znanstvenih radova sljedećih matematičara: T. Ando (Japan); P. Gurka i B. Opic (Češka); A. Ibrahim (Malezija), S. Owa (Japan), M. Darus (Malezija) i Y. Nakamura (Japan); M. Fujii, R. Nakaoto i M. Tominaga (Japan); L. Maligranda (Švedska); R. C. Brown (SAD); J. I. Fujii (Japan); C. Bandle (Švicarska); A. Kufner, K. Kuliev i G. Kulieva (Češka); R. Oinarov i A. Kalybay (Kazakhstan); A. Balinsky, W.D. Evans (Velika Britanija), D.

Hundertmark, R.T. Lewis (SAD); S. Clark, C.-K. Li i L. Rodman (SAD); A. Guessab (Francuska) i G. Schmeisser (Njemačka); I. Perić (Hrvatska); Y. Seo (Japan); J. A. Oguntuase (Nigerija), L.E. Persson (Švedska), E. K. Essel (Ghana) i B. A. Popoola (Nigerija). Autori su te radove posvetili meni. Na kraju je glavni urednik profesor M. S. Moslehian objavio svoj intervju sa mnom. Jedno njegovo pitanje bilo je: «Je li netočno reći da je matematika igra mladog čovjeka, kako je to rekao Hardy?» Odgovorio sam: «Sviđa mi se Hardyjeva tvrdnja, jer mi sve to još uvijek dobro ide. A biti mlad sa šezdeset i nije loše, zar ne? Šalu na stranu, i sam se pitam do kada će mi Bog dati tu sposobnost stvaranja. Što dulje to mi je i draže!»

Pedagogija za bolju ekonomiju

• **Zalažete za promjene u našem školskom sustavu. Na koje konkretno mislite?**

- Zapravo zalažem se za promjene u cijelom društvu prema školstvu. Na primjer u J. Koreji vam je najcjenjenije zanimanje učitelj tj. profesor. Zato na pedagoške fakultete idu ponajbolji studenti. I moje kolega sa znanstvenih prelaze na pedagoške fakultete. I što se time postiglo? Djecu im uče najbolji, a kao rezultat imaju najbrži ekonomski rast na svijetu! Ali tko to može ostvariti kod nas? To nije projekt za jednu vladu. A njima je ipak najvažnije da očuvaju vlast, zar ne?

• **Što za vas znači „život u matematici“ i koliko je on možda manje dinamičan od onoga u nekim drugim područjima prirodnih, a tako i društvenih znanosti, u kojima se promjene odvijaju toliko brzo da ih čovjek današnjice nije u stanju pratiti? Nije li matematika odveć statična?**

- Dapače, itekako je dinamičan život u kome imate preko 150 suradnika, 24 doktora niz doktoranda (samo četiri u Pakistanu), glavni ste urednik u 3 časopisa i u uredništvu u desetak drugih itd. Brze promjene koje spominjete karakteristične su i za matematiku tako da danas možete biti uspješni samo ako ste

usko specijalizirani. Zamislite se samo nad činjenicom koliko je novih rezultata samo u mojih 700 radova. A matematičke radove je u prošlom stoljeću objavljivalo preko 300 000 ljudi.

- **Nije li to razlog zbog kojeg ste, uz stotine znanstvenih radova iz matematike objavili i na desetine onih iz elektrotehnike, fizike, geofizike, geologije, građevinarstva, povijesti? Nosite li duže vrijeme većinu ideja ili ih stavljate na papir čim se pojave?**

- Ne. Ja zapravo i nisam završio matematiku već tehničku fiziku na elektrotehničkom fakultetu. Prvo sam se zaposlio u Geomagnetskom institutu. Radeći na Građevinskom fakultetu u Beogradu kao asistent iz fizike imao sam više objavljenih radova iz matematike nego cijela tamošnja katedra iz matematike, ali nisam mogao dobiti poziciju na njoj. Zato sam počeo sam surađivati sa znanstvenicima građevinarima i postigao zapažene rezultate. I to je bila mala osveta tamošnjim matematičarima – oni nisu imali dovoljno radova ni iz matematike a ja sam imao i iz geologije i građevinarstva. Konačno povijest. To je zbog rata. O mojoj Boki kotorskoj nije nitko pisao pa sam to učinio ja. A onda je došlo i ostalo. Znate kada netko napadne vašu domovinu morate je braniti ili oružjem ili pisanjem. Ili niste čovjek! A ovo drugo je – vjerujem - bilo primjerenije meni.

«Fokus», 8. kolovoza 2008.

**N. Nekić: Prilog za svečanost uručenja nagrade
„Andrija Buvina“ Josipu Botteriju Diniju**

09. ožujka 2016.

**DANI KRŠĆANSKE KULTURE 2016.: PUT
PREMA SVJETLU**

Posve suprotno od dekadentnih i tamnih otuđenih duhova dvadesetoga stoljeća koji se množe i danas, pojava sakralne umjetničke duše i duboke misaone osobnosti Josipa Botterija Dinija donosi već desetljećima plemenitu sunčevu Božju svjetlost što osvjetjava naše celineovske tmine u kojima život nije drugo doli otuđenje i ništavilo.

Zaorati tako duboku brazdu u prostranu i vjekovitu njivu hrvatske kulturne povijesti mogao je samo blistavi um i duh, a ujedno samozatajni čovjek čija uzvišena rezignacija nad zlima ovoga svijeta nije završila klonućem i lažnim pathosom, nego velikim djelima likovnoga otiska diljem Domovine i svijeta.

Tih i sabran, milosrđem obdaren, u potrazi za najdubljim istinama, odolio je svim egzibicionističkim eskapadama tobožnjega „napretka“ u umjetničkom svijetu i postao Znak, kontrapunkt, plemenita jara Svetlosti što sjaji u njegovim drhtavim linijama, Madonama s velovima, procesijama i anđelima koji navještaju Mariji da će donijeti Život.

Snovi S njegovim djelima naše putovanje ovozemaljskim prostorima postaje ljepota i život koji mora imati snove u nadnaravnom, snove i nade pred kojima zastajemo kao pred drevnim raspelima na križanju puteva.

Pa čak kad je tonus njegove palete taman do smrti, djelo je epifanija Bogu i Čovjeku.

S njegovim djelima naše putovanje ovozemaljskim prostorima postaje ljepota i život koji mora imati snove u nadnaravnom, snove i nade pred kojima zastajemo kao pred drevnim raspelima na križanju puteva.

Hvala svima koji su doprinijeli ovoj nagradi!

Nevenka Nekić

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/m-o/nekic-nevenka/23091-prilog-za-svecanost-urucenja-nagrade-andrija-buvina-josipu-botteriju-diniju.html>

RAZGOVORI

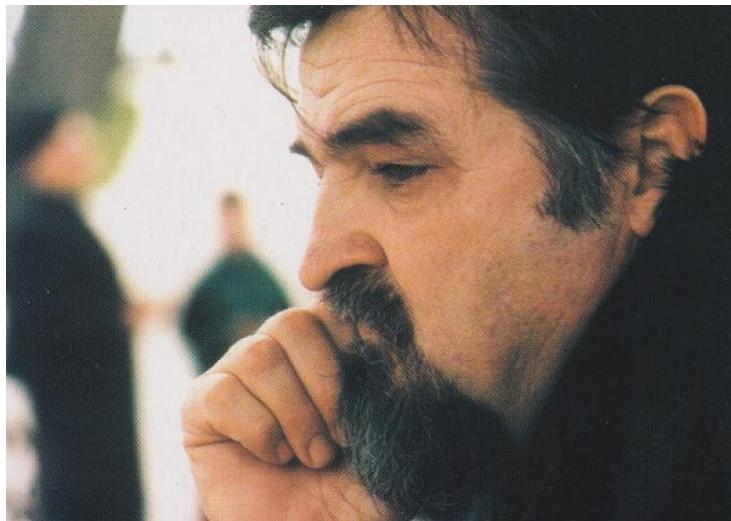
Veliki razgovor s Josipom Botterijem Dinijem

17. veljače 2022.

JOSIP BOTTERI DINI: NE PRISTAJEM NA SKRŠTENE RUKE, NEMOĆNE I BEZVOLJNE, JER SU ME POKUŠALI UVJERITI U BESMISAO UMJETNOSTI U SUVREMENOM SVIJETU

Josip Botteri Dini, akademski slikar (Zagreb, 1943.), član HKV-a, sinonim je za hrvatsku sakralnu umjetnost od druge polovice 20. stoljeća do danas. Mnogi hrvatski umjetnici posvetili su dio svojega opusa sakralnim temama, neki kao izlet u taj prostor duhovnosti, neki kao priliku za narudžbu, a neki su ostavili iza sebe dojmljiva djela bez kojih bi hrvatska umjetnost bila mnogo siromašnija: Dulčić, Šulentić, Šohaj ili Jordan. Ali majstor bez preanca, koji je gotovo cijeli svoj likovni životni put gradio na kršćanskim temeljima, čak i kada tematski nije bio vezan uz sakralno, čudesnom čistom zanesenošću, strašću i kvalitetom, ostaje Josip Botteri Dini. Tematska prostornost njegova golema opusa, dakako, mnogo je šira, ali sakralna djela

na vrhu su sveukupnoga veličanstvenoga prinosa biblijskim, osobito novozavjetnim prizorima u rangu sa svjetskim majstorima u nizu dugih stoljeća. Poznavatelj Biblike, hrvatske povjesnice, tradicije religijskoga segmenta hrvatskoga puka, duhovnoga poniranja u slojevitost i transcendentnost tekstovlja te otkrivanja ontološkoga sloga u tom beskraju religijskih naslaga, razvijao je majstor Botteri u vlastitosti likovnoga izraza koji se uspinjao i modelirao, čuvajući specifični duktus, i jasno prepoznatljiv rukopis kroz sve mijene. Nikada ne zaboravljujući partikule hrvatskih povijesnih uspomena, koje nalaze mesta i na marginama drugih tema, ugradio je u vlastitu izvedbu umjetničkoga djela integrirano biće hrvatskoga naroda.

Prije našega razgovora pročitat ćemo citat iz godine 2008. Josipa Botterija Dinija, ondašnjega predsjednika Ogranka Matice hrvatske Split („Šesnaesti dani Ogranka Matice hrvatske Split“, 11. studenoga – 9. prosinca 2008.):

„Stoga pozivamo hrvatske ljude neka sudbinu svoga naroda drže u rukama s pouzdanjem u Gospodina i svojim sudjelovanjem u svim segmentima javnog života i svojim radom na svim poljima doprinose iz dana u dan svojem

osobnom boljitu i napretku cijele hrvatske društvene zajednice. Prošlo je vrijeme odgađanja, neodlučnosti i čekanja boljih vremena. Ovo je sada jedino vrijeme u kojem možemo svi biti bolji i dati od sebe najviše i najbolje, za dobro svoje domovine Hrvatske.“

Na koricama knjižice koja sadrži program tih svečanih dana MH-a slika je Josipa Botterija Dinija – dio svitka „Mediteraneum, 1987.“ U strasnom komplementarnom sudaru žuto-modrih i zeleno-crvenih nijansi, slika ima dva odvojena dijela: s lijeve strane u spokoju svoga plavila sjedi na prijestolju hrvatski kralj iz splitske starohrvatske krstionice držeći križ u ruci. Kralj je optočen mirnim glatkim namazom zlatne i rumene boje. S desne strane slike nailaze u kobnom obliku isprepletene i specijalne kromatske težine grozničave nakaze koje prijete infernalnim čeljustima i nadiru s istoka. To je samo zlo, izobličeno i grabežljivo, bezoblično u vrveži crnih linija koje vijugama eksponiraju kaos. I to je vječna tema sakralnoga opusa velikana hrvatskoga slikarstva majstora Josipa Botterija Dinija: borba dobra i zla. Ujedno se Botterijev artizam ovdje uprizorio donoseći temu sakralnoga naboja i u nju utkanu povjesnicu Hrvata.

Dio svitka Mediteraneum, komb. tehnika / platno, 1987.

U obitelji Botteri naraštaji su povezani s umjetnošću. Josipov djed bio je prvi splitski fotograf, a stric Josip Botteri slikar koji je Josipa od najranije mladosti fascinirao gospodskom boemštinom i predanošću umjetnosti. Slikao je samo noću i time izazivao čuđenje u društvu. Zbog istog imena i prezimena Josip Botteri je na svojoj prvoj samostalnoj izložbi 1970. imenu dodao nadimak Dini. To je skraćenica prezimena njegove majke Katarine Orlandini.

I evo nas na početku svega – majka Katarina, otac Ante Botteri i djeca: Ivica, Stjepo, Josip, Vinko, Marija, Jure, Pero i Deziderije. Uvijek djetinjstvo biva prva i posljednja postaja u duhovnom smislu ljudskoga života. Majstore Botteri, Vaše djetinjstvo? Korijeni duhovne baštine?

Svatko ima svoje djetinjstvo i ponosi se njime u većini slučajeva. Rani dani naše mladosti ostaju upisani u sjećanju kao najugodnija stvarnost, izmiješana sa snovima i neodvojiva od snova.

Moram istaknuti snove kao posebno duševno i duhovno blago svakoga čovjeka. Stvaralaštvo, koje je čovjeku moguće, na bilo kojem polju djelovanja, dar je Božji i uzdiže čovjeka nad sva stvorenja. Posebno se ovo može vidjeti u širokom polju umjetničkih stvaranja. Moram reći da osjećam strahopoštovanje prema tomu posebnomu daru Božjemu. Zbog te svijesti i spoznaje, spreman sam na mnoge žrtve i odricanja kako bih ostvario djela likovnih umjetnosti.

Već sam zarana osjetio sklonost prema likovnomu izražavanju. Tomu je pridonijela činjenica što su svi u obitelji i prije mene djelovali kao umjetnici, i pradjed Petar Zink, i stric Josip Botteri.

Obitelj je u nizu zvanja imala i pravnike, liječnike, političare, vojnike, učitelje i znanstvenike. Bio je i jedan redovnik i propovjednik dominikanskoga reda i jedna časna sestra Družbe Maloga Isusa. Bilo je i trgovaca i zanatlija.

Moja je obitelj živjela u Splitu i u Zagrebu. Bilo nas je osmero djece. Bavili smo se svatko svojim zanimanjem. Naš otac Ante svakomu je dopustio slobodan izbor zanimanja i pomagao nam da se ostvarimo svatko u svojoj različitosti. Naša majka Katarina, rođ. Orlandini, školovala se kod časnih sestara službenica Milosrđa (ančela) u Splitu i zajedno s ocem, koji je završio trgovačku akademiju, podizala svoju brojnu obitelj. Žrtvujući se bez ostatka i bez stanke, pretopili su sve svoje duhovne i tjelesne snage i krjeposti u svoju djecu. A mi smo se ostvarili na različitim područjima uvijek zahvalno misleći na svoje uzore. Tako su i naša djeca nastavila praksu slobodnih izbora zanimanja.

Obitelj Botteri

Obitelj iz koje sam poniknuo bila je u svemu uzorna, potpuno vjernička nasuprot bezbožnomu režimu, koji je posebice nakon Drugoga svjetskoga rata zavladao Hrvatskom. I trajao do 1990. godine. U nacionalnom i političkom pogledu mi smo bili Hrvati. Godine 1941. otac je u Splitu izvjesio na prozor stana hrvatsku zastavu u znak otpora prema talijanskoj fašističkoj

okupaciji. Obitelj su tada protjerali iz Splita i tako smo moj brat Jure i ja rođeni u Zagrebu. Godine 1945. partizani su pak protjerali oca i obitelj iz Zagreba kako bi on u Splitu odgovarao za možebitnu krivnju dolaska u NDH.

U Splitu se nastavlja život obitelji u skromnim materijalnim prilikama i s odmakom od ateističke bogomrzilačke vlasti.

Obiteljsko sidro davno je bačeno na obale našega mora, a ipak i Zagreb igra važnu ulogu u životnom putu. Dani u obitelji, sjemeništu, studijski dani? Vaši profesori na Akademiji likovne umjetnosti? Možda i prva kutija uljanih boja iz razdoblja sjemeništa ima značenje kao i legendarni kovčeg zalipljen brašnom i snovima, iz poetskoga desikovskoga realizma, kojim započinje putovanje u beskrajni ocean umjetnosti?

Split je pozornica života i odrastanja, igre i ministriranja u crkvi Srca Isusova kod isusovaca, školskih klupa i prvih crteža, pohađanja izložaba s ocem i starijom braćom... Posjećivao nas je očev brat slikar Josip Botteri, najčešće noću. On je, naime, i živio noću i njegov slikarski opus uglavnom je nadahnut noću, noćnim prizorima uz more. Njegova pojava i razgovori koje su stariji s njim vodili mene su iznimno privlačili. Bio je duhovit, ali i sugestivan. On je živio u Makarskoj, gdje je poslan na rad u školi. Bio je žrtva režimske uskogrudnosti. Naime, nije bio politički angažiran, a tijekom rata i okupacije Splita izlagao je na jednoj izložbi u Splitu.

Nakon osmogodišnje škole, na poticaj isusovaca 1958. godine otisao sam u Zagreb, u sjemenište na Šalati, i ondje sam ostao dvije i pol godine. U sjemeništu sam doživio i smrt bl. Alojzija Stepinca i njegov sprovod u zagrebačkoj katedrali. To su dirljivi i nezaboravni doživljaji koji su pridonijeli oblikovanju mojega duhovnoga i političkoga nazora.

Slijedio je moj povratak kući, Splitu i tapkanju u traženju ključa vlastite sudbine, vlastitoga životnoga puta i očekivanju nadahnuća za poziv koji će odabrati i kojemu će predati svoje duhovne i umne snage. Prošao sam splitskom gimnazijom,

Pedagoškom akademijom, Hrvatskim narodnim kazalištem i njegovim zborom, Klapom „Split“ i Omiškim festivalom, crkvenim zborom kod isusovaca, učio sam solo pjevanje kod prof. Markovića, vjerouauk sam pohađao kod don Ivana Cvitanovića u splitskoj prvostolnici...

Na nagovor kipara Valerija Michielija godine 1964. upisao sam se na Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu, slikarski odsjek. Profesori su mi bili veliki hrvatski umjetnici: Ljubo Ivančić, Ferdinand Kulmer, Krsto Hegedušić, Vjekoslav Parać, Ivo Režek, Miljenko Stančić, Albert Kinert, Sigismund Sumereker...

Sa suprugom Biserkom i sinom Aronom

Godine 1967. vjenčali smo se Biserka Tomaš, studentica defektologije, i ja u Splitu, u crkvi sv. Križa u Meštrovićevu Kaštilcu.

Vjenčao nas je don Ivan Cvitanović. Godine 1968. diplomirao sam na Akademiji i u Splitu sa slikarom Antom Glasnovićem pokrenuo galeriju „Salon d'art“. Godine 1969. služio sam vojni rok u Kninu. Godine 1970. predavao sam povijest umjetnosti u kninskoj gimnaziji. Godine 1970. vodio sam Galeriju umjetnina „Branislav Dešković“ u Bolu na Braču i predavao u dominikanskoj gimnaziji te u osnovnoj školi i gimnaziji u Bolu. Godine 1975. dobio sam status slobodnoga umjetnika. Izlagao sam samostalno od 1970. godine više od 130 puta, u domovini i po svijetu.

Godine 1969. rodio nam se sin Aron, danas dipl. ing. dizajner. Godine 1971. rođena je Ana Marija, akademska slikarica.

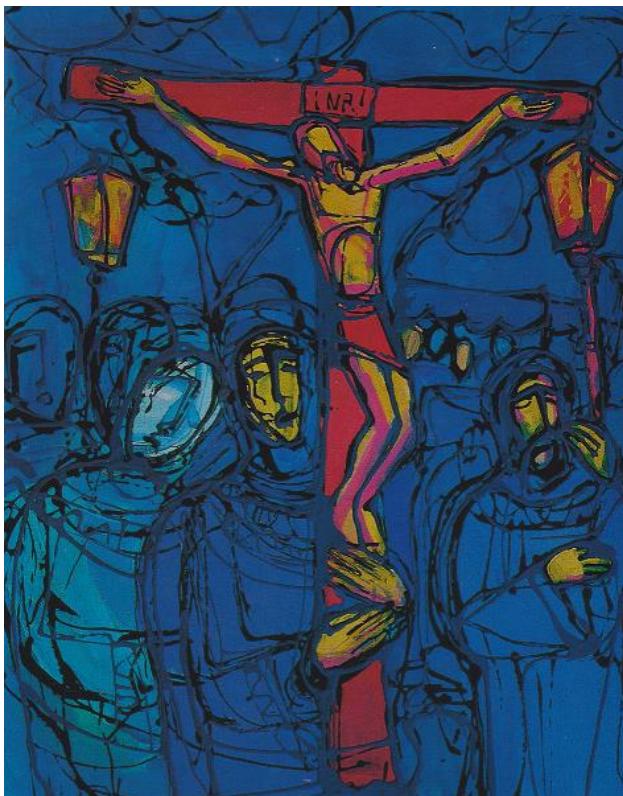
O mojim izložbama, samostalnim i zajedničkim, većinom postoji dokumentacija, katalozi, tekstovi, a poneke imaju i videozapise.

Ostvario sam mnoga javna djela u crkvama po Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Crnoj Gori, Italiji, Austriji, Australiji...

Svi su dani u obitelji bili prožeti brigom jednih za druge. U razgovorima i u tijeku blizini osjećali smo divnu međusobnu ljubav naših roditelja i njihovu ljubav prema nama. Ovo nije idealiziranje. Ovo je istinita stvarnost koju smo živjeli na ognjištu obitelji. Takav se život nastavio i u mojoj obitelji zajedno sa suprugom i djecom.

Split i Zagreb dva su glavna naša obiteljska grada, ali njima treba pridodati i otok Brač: Pučišća – rodno mjesto moje majke Katice Orlandini, Bol na Braču – gdje smo se doselili 1970. i do 1975. radili kao nastavnici u školi i u sjemeništu dominikanaca, a i u Galeriji „Branislav Dešković“ koju sam vodio do 1975., kada sam se odlučio prepustiti slobodnoj profesiji. Tada su započela moja putovanja svijetom i domovinom priređujući samostalne izložbe i izvodeći svoja veća djela, uglavnom mozaike, vitraje i slike na platnu.

Zagreb je moj rodni grad i grad u kojem sam oblikovan duhovno i umjetnički, opremljen za te dvije borbe sa svime što je potrebno. Mislim, naravno, na znanja koja su mi prenijeli vrhunski profesori i propovjednici s jedne, a umjetnici s druge strane. Tim iskustvima pridodajem političko oblikovanje kroz koje sam prošao slušajući svjedočanstva preživjelih koji su u Zagrebu iskusili strahote ulaska mrzitelja svega što je hrvatsko 1945., a tu ubrajam i svjedočanstva svoje obitelji.

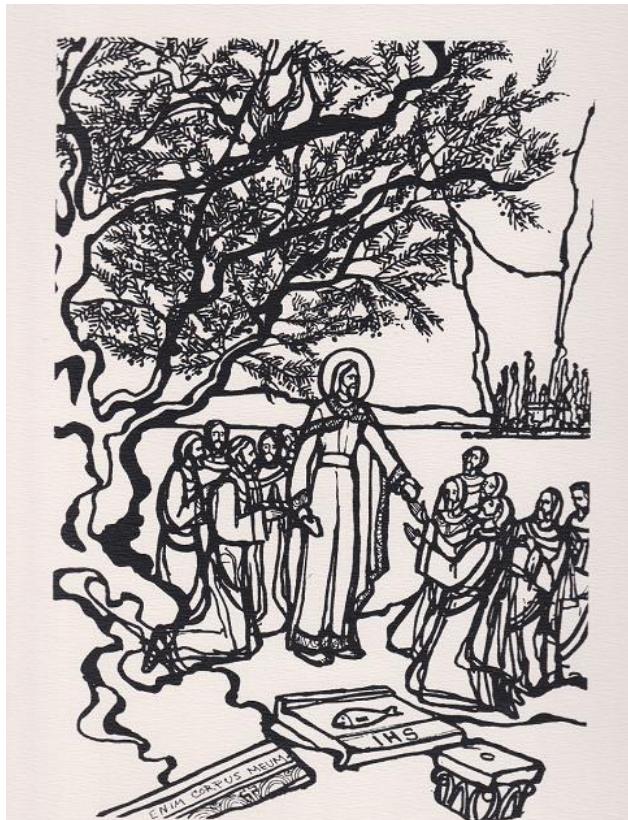
Noćna procesija, 1990.

Ali uz sve činjenice od kojih se i danas osjeti bol u srcu i tuga u duši, Zagreb je hrvatski Parnas. I uvijek se vraćam i želim biti kopča sjevera i juga. Nikad ne zaboravljam more i njegove boje, sve njegove metamorfoze i sav njegov koloristički kontrapunkt, od one bonace u smiraj dana prelivene rumenilom zalazećega sunca, do silne ekspresije valova za orkanske bure, tramuntane, levanta ili juga.

Starodrevna mediteranska likovnost kojom su građeni i naši gradovi na jadranskoj obali odgojila nas je za sklad oblika, za igru detalja na velikim plohamama kamenih zdanja. Svi su ti gradovi poput kraljevskih dvorova, svečani i odmjereni,

„ničega previše“, kao što bi rekli stari Grci. Moj otac Ante podrijetlom je iz Starigrada, Farosa, na otoku Hvaru.

More i panonska nizina; znao sam reći kako u Panoniji zapravo hodamo i živimo na nekadašnjem dnu istoga mediteranskoga Jadranskoga mora. Na Trgu bana Jelačića arheolozi su pronašli rimski novac s likom cara Dioklecijana. Pa i ta me neobična činjenica veseli. Gledajući šire, cijela Europa zapravo je područje staroga Rima.

Naslovnica pjesničko-grafičke mape "Miljenko Galic, Josip Botteri Dini — Molitva • Maslina • Mathesis"

Danas se doista trudimo oko mira i stabilnosti svijeta i Europe. Snaga nam nikada više ne bi smjela biti u topuzu. Mir se stvara i živi i za mirom se čezne. Moram spomenuti jednu hercegovačku izreku na ovom mjestu: „Sotono, daleko ti kuća od mog Boga!“ Čuo sam ju od svoje pokojne punice, koja je bila rodom iz Međugorja. Često razmišljam o toj izreci. Narod su odgajale izreke iz evanđelja, ali i one koje je narod sam skovao u teškim vremenima borbe za opstanak. Mi i danas nosimo na duši preteške pečate našega vremena u kojem se uz tolike mučenike stvarala naša suvremena Hrvatska. Nadajmo se da će budućnost biti podnošljivija i da će ludost „volje za moći“ biti daleko od naših granica. Nažalost, Kajin i danas luta svijetom i ričući lav obilazi oko čovjeka tražeći neprestano nove žrtve. Mi kao kršćani, Kristovi učenici, znamo da ovo tijelo nije jedino mjesto našega žiça. Ali u ovom tijelu mi ostvarujemo već sada svoju bliskost sa Stvoriteljem i s vječnošću za koju smo stvoreni iz njegove ljubavi.

Moram se vratiti na Vašu rečenicu o prvoj kutiji uljanih boja i legendarnom kovčegu zalijepljenom brašnom i snovima, iz poetskoga desikovskoga realizma, kojim započinje putovanje u beskrajni ocean umjetnosti...

Umjetnost ne može biti smisao života. Ona nas zaokuplja. Mi bivamo privučeni od njezine vatre. Na toj vatri umjetnik izgara svim svojim silama i duha i tijela. Poznato je da je Cézanne nađen u pejzažu pokraj nedovršene slike s bojama i kistom u ruci. Mrtav. Bio je tragač za blagom svojih ideja. Bio je odabranik višega platonskoga svijeta ideja. I ostao je za njim, kao što ostaje iza svakoga istinskoga umjetnika i drugih vitezova duha, neponovljivo djelo. Ali koja je svrha svih tih ura probdjevenih u samoći, odcijepljen od klatna proteka vremena, daleko od drugih? Djelo svjedoči ozbiljnosti, marnosti i nagnutosti nad tajnom nepresušnoga zdenca. A između jedne i druge osame, tko sam bio? Je li djelo bilo i onda kad se nije događalo? Je li umjetnikovo djelovanje dok je u ostvarenju djela jednako uzvišeno kao i ono stanje kada se u duhu snatri i sluti novo djelo?

Umjetnik je izgnanik iz svakodnevne čekaonice uobičajenoga kolodvora vlaka života. Bilo bi dobro da ga svijet pusti na miru u njegovoj osami, iz koje on vidi bolje i dublje duh epohe i duhove prošlosti i naslućuje ona nepoznata buduća stanja koja svjedoče njegova djela.

Isus

Doista, beskrajnost duhovnosti, koja u umjetnosti biva naslućena, razlog je koji vapi u ime umjetnika da ga ne zazidaju živa u ograničavajuće banalnosti koje su nadomjestak svega suprotnoga onim duhovnim kreacijama, kojima umjetnost

obogaćuje stvarnost često turobnoga i otuđenoga i ispraznoga i doslovno praznoga prostora suvremenoga svijeta, na čijem dnu prepoznajemo često i vlastitu prazninu i duhovno siromaštvo drugih. Umjetnik nije nadčovjek, ali u svojim darovima, koji ga rese i zovu na stvaranje, otkriva tu glavnu svrhu svojega poslanja. I on sam zna za tzv. duhovnu suhoću. To bolno duhovno stanje i iskustvo potiču ga da zazove pomoć Duha Svetoga, od kojega i primimo te tajanstvene darove i moći da kroz njih ostvarimo ono umjetnički lijepo, novo i istinito, toliko potrebitno u svakom vremenu. I da u djelu umjetničkom odrazimo duh epohe.

U životu bio sam, kao i moja obitelj, veoma skromnih materijalnih mogućnosti. Kada sam krenuo u sjemenište u Zagreb, kovčeg sam složio od nekoga staroga oštećenoga kartonskoga i slijepio ga papirom i ljepilom od brašna. Tada je, 1958. godine, doista bilo tako. Nisam imao ni odijela ni kaputa. Dobio sam od neke udovice što joj je ostalo od pokojnika. Neka je žena to skratila i donekle prilagodila mojoj veličini.

Po povratku iz Zagreba moja potraga za vlastitim zvanjem trajala je dvije i pol godine. Bavio sam se crtanjem i slikanjem voštanim pastelima i crtanjem tušem. Jedna dobra žena darovala mi je prve uljane boje jer je doznaла da me privlači crtanje i slikanje.

Prva slika bila je sprovod. Razmišljao sam o smrti i nikada nisam o smrti prestao misliti u životu. Čini mi se kako je smrt odgojiteljica duha i trajni čuvar od svake gluposti i nepomišljenosti.

Danas mislim da smo već sada započeli živjeti našu vječnost pa se tako ne trebamo plašiti ni same smrti, kojoj sv. Franjo Asiški u svojem „Cantico delle creature“ tepa: „Blažena budi, sestrice smrti. Ti si tako dobra i blaga; tebi ni jedan od smrtnika ne može umaknuti.“

Svetoga Franju rado sam slikao, najčešće u vitrajima, upravo zbog njegova spjeva. Toliko ljubavi prema Božjim stvorenjima

nisam našao od pjesme triju mladića u ognjenoj peći do ovih naših dana.

Nadahnuća su uzvišeni ushiti koji nam dolaze od Duha Gospodinova. Bez njih smo samo pera bez crnila.

U susretu s papom Ivanom Pavlom II.

Umjetnost civilizacije najvjeverodostojnije je svjedočanstvo duhovnosti u povijesti svijeta i razvoju misli i doživljaja o čovjeku i životu sa svime što sačinjava pojedini i ukupni dojam povijesnoga trenutka i razdoblja. Povijest svijeta na suptilan i dublji način od golih opisivanja činjenica, u umjetnosti ima zapisane govorom različitih umjetničkih sredstava i vrsta umjetnosti; zrcali, odražava duhovna stanja epoha. Ali ne treba čekati budućnost da bismo razumjeli sadašnjost. Već sada, u svojem stvarnom vremenu, mi možemo pronicati istinu o čovjeku našega vremena, izražavati ju u svojim djelima i čitati ju u djelima epohe.

Kulturan i odgovoran čovjek u svojem vremenu ne može biti gluh i nijem, beščutan, tj. bezosjećajan, i ne osjećati svjetsku bol.

Kultura nije samo sfera relaksacije ili malograđanski prostor za dokazivanje svojega tzv. kulturnoga statusa u društvu. Nije ona ni sadržaj koji služi da bismo podmirili čak i neke naše apetite za estetskim doživljajima.

Sve to može biti prisutno kao poticaj za sudjelovanje u procesima stvaranja i izvođenja umjetnosti od kiparstva, slikarstva, grafike, dizajna, glazbe, pjevanja, književnosti, filma, plesa itd.

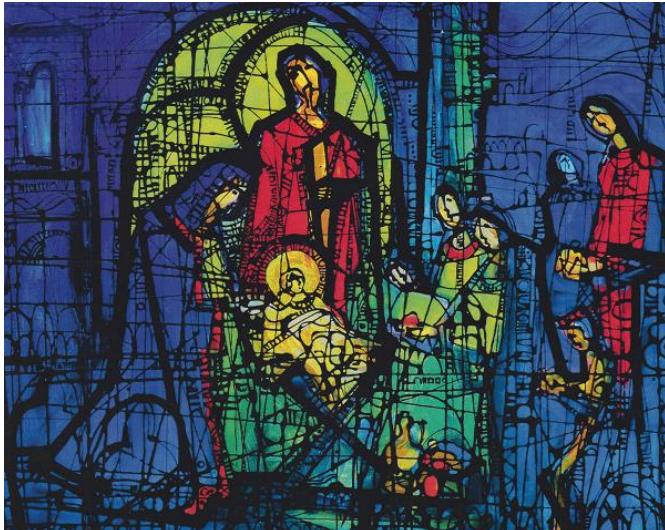
Ali ne bi dolikovalo čovjeku kulture biti samo gutačem užitaka koje umjetnost može pružati. Dužan je čovjek kulture u sebi buditi najdublje i najodgovornije misli i osjećaje o ulozi umjetnosti u svim vremenima, a u svojem vremenu biti i onaj koji će sudjelovati duhovno angažiran u velebnoj simfoniji svih umjetnosti koja besprekidno kroz djela suvremenih umjetnika dopisuje uvijek nove stranice duhovne povijesti svijeta.

Suputnica Biserka rođena Tomaš i podstanarska soba na Trešnjevcu? Djeca? Čudesna ljepota i smisao neimaštine?
„Sjećam se godina neimaštine i mojih ulazaka u trgovine slikarskoga materijala. Želio bih imati takvu trgovinu da mogu u nju ući i u ponoć.“ Poveznica s davnim danima neimaštine i materijalnom sigurnosti koja je poslije slijedila? Bog u obitelji i umjetnosti?

Godine 1967. vjenčali smo se Biserka Tomaš iz Splita i ja u Splitu, u crkvi sv. Križa u Kaštilcu Ivana Meštrovića, pod njegovim velikim križem i njegovim reljefima u drvu koji prikazuju život Isusa Krista. Vjenčao nas je pokojni don Ivan Cvitanović. Biserka i ja smo se poznavali od djetinjstva i susretali se u crkvi Srca Isusova u Splitu, gdje smo pjevali u zboru.

U Zagrebu smo živjeli do 1968. na Trešnjevcu, u skromnoj sobi s najnužnijim namještajem, bez ikakvih kućanskih aparata osim kuhalja s jednom pločom i kartonskim kutijama kao „kuhinjskim ormarom“ i crtačkom daskom na stoliću kao stolom za sve potrebe domaćinstva.

Svega je bilo malo, od hrane, pića, obuće, odjeće, platna, papira, boja, kistova, knjiga. Današnji pogled unatrag začuduje. Hvala Bogu, najviše od svega bilo je, ako se to može mjeriti, ljubavi i vjere, maštanja i nade kako će sve dobro biti.

"Na zemlji mir ljudima dobre volje", komb. tehnika / platno, 1978.

Ovaj bi se tekst mogao pretvoriti u životopis pa sam prisiljen disciplinirano se usredotočiti na Vaša pitanja.

Rekao bih da nam je Gospodin dao kao u Starom zavjetu: „Išli su, išli u suzama... vraćat će se s pjesmom noseći klasje žetveno!“

Gledajući natrag čitam volju Božju koja nas je blagoslovila na životnim stazama, ali i na područjima djelovanja i u komunikaciji s ljudima u području umjetnosti i kulture u kojoj sam djelovao (škola, Akademija, galerije umjetnina u Bolu i Splitu, Matica hrvatska, politika, Družba „Braća Hrvatskoga Zmaja“, Hrvatsko kulturno vijeće, Hrvatsko nacionalno etičko sudište, Crveni križ, HAZUD).

Moja je supruga djelovala u odgojno-obrazovnom centru „Juraj Bonačić“ kao prof. defektolog.

Naša djeca su Aron, dipl. ing. dizajna; Ana Marija, akademska slikarica; naša unuka Estera Mihaela Peruzović, diplomantica slikarstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Moja je svakodnevna molitva: Djelima našim, molimo Te, Gospodine, milošću svojom priteci i pomoću prati, da svaka naša molitva i radnja s Tobom počne i s Tobom neka završi, po Kristu, Gospodinu našemu! Amen! – Tako molimo i zajedno, uz druge molitve. Posebno nastojimo redovito moliti krunicu.

S Josipom kćи Ana Marija, supruga Biserka i unuka Estera Mihaela

Dva pitanja koja su vas mučila na početku slikarskih uspona: „Velika je opasnost svidati se mnogima, mislim da sam napravio najvažnije stvari što se tiče mog djela i uspio se othrvati komercijalizaciji“ i „Moja konceptacija svijeta je idealistička“. Kako se to uklapa u suvremenii svijet?

Papa Franjo je rekao da i zločinci imaju savjest. Najteže je bez Božje pomoći, bez isповijedi i pokore utišati svoju grijehom opterećenu savjest. Umjetnički poziv vrlo je odgovoran i umjetnik je pozvan biti dosljedan u izvedbi svojih djela, koja

imaju utjecaj na druge. Sve su umjetnosti upućene drugima. Neki umjetnici za života nisu bili u komunikaciji s ostalim svijetom, ali je djelo i bez njih poslije komuniciralo sa svijetom.

Dok ovo govorim mislim o vlastitim doživljajima stvaranja i života – umjetnosti koju sam ostvario. Svako je vrijeme dulje ili kraće suvremeno. Suvremenost je prilično nejasan pojam, koji je teško jasno vremenski određivati. U umjetnosti ne možemo vrijeme nastanka i trajanja umjetnine mjeriti stopericom. Pustimo čuda da nam se slobodno, i bez naših ograničavanja događaju.

U svijetu u kojem živimo kao da nema mjesta idealizmu. Tako su barem intonirani brojni napisi u naše vrijeme koji nam svednevice zamagljuju duhovni horizont. Ne pristajem na skrštene ruke, nemoćne i bezvoljne, jer su me pokušali uvjeriti u besmisao umjetnosti u suvremenom svijetu.

Ipak, jedini je put na pozornici svijeta, i svatko od nas i danas ima pravo biti glavni junak u svojem igrokazu života. Tu ulogu nikomu ne dam. Pa ako ču u čemu biti ovisan, onda neka to bude ovisnost o traženju svoje slike.

Proskineza, 1987., akril na platnu

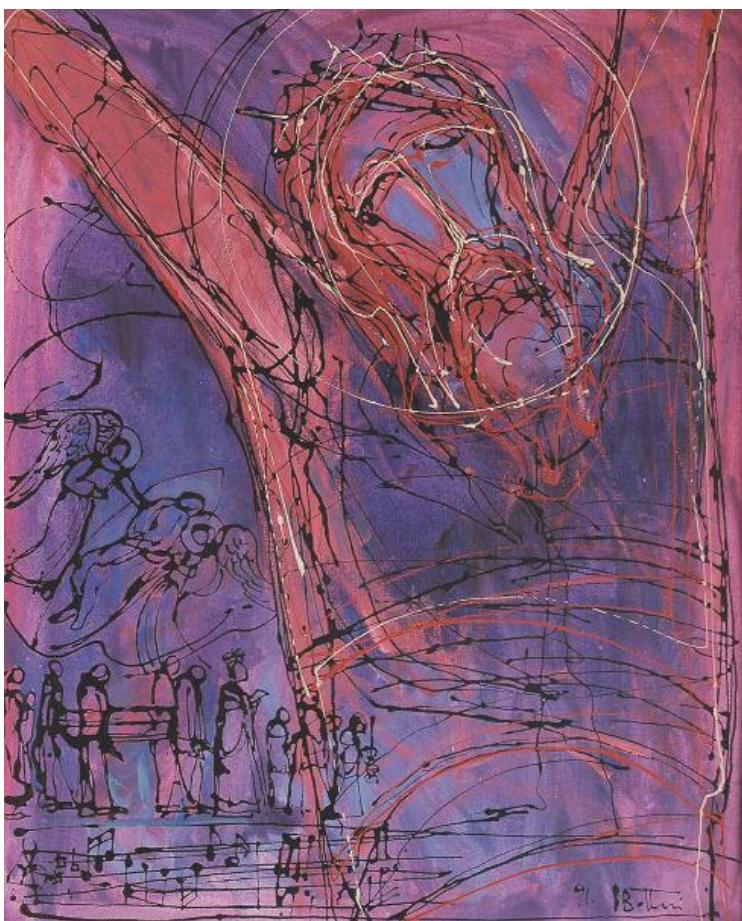
Sadržaj moje umjetnosti pretežno je sakralna tematika, a to je doista nepresušan ocean uzvišenih osjećaja koji dozivlju u vijek nove oblike, kompozicije, boje; traže novi pristup, iskren i doživljen, i izazivaju umjetnika da klekne u duhu i u samoći prebire žice duhovne harfe kako bi i drugi mogli čuti i vidjeti, osjetiti i približiti se svetomu i otajnomu koje se naslućuje u umjetničkom djelu.

Govorimo o tajni svetoga. Sv. Augustin podsjeća nas što osjeća kad se klanja Stvoritelju: „Nemirno je srce moje dok se ne smiri u Tebi, Bože!“ Takvo osjećanje i takva vjera kao u velikom svjetlosnom luku grle svu povijest kršćanstva. Zato je kršćanstvo u vijek aktualno i nema ni prošlosti ni budućnosti. Ništa zajedničko s kalendarom i satom.

Prva je slika bila pogreb!? Silno je u Vašem djelu naglašen odnos smrt – besmrtnost – vjera u Boga. To je ontološki sažetak kojim dominirate već više od pola stoljeća u hrvatskoj likovnoj umjetnosti. Golema je bibliografija kritika, predgovora u katalozima, knjigama o umjetnosti u kojima zauzimate istaknuto mjesto. Od prvoga spomena na splitskoj izložbi KUD-a „Student“ 1963., pa potom sumnjičavih deskripcija dežurnih sada zaboravljenih državnih socrealističkih „znalaca“, do danas. Kakvo je mišljenje imala hrvatska kritičarska javnost prema Vašemu radu? Prema tim hrvatskim pasijama, procesijama, pashalnim misterijima?

„Patnja nije dostoјna čovjeka“ – bio je to naslov pisma nadbiskupa Frane Franića bolesnicima uz Dan bolesnika. To je misao koja me je iznenadila. Tajna patnje nije dokučiva čovjeku. Ali Isus je razapet, Sin Božji, druga božanska osoba, radi našega spasenja. Jer spasiti čovječanstvo od Zloga i izlječiti čovjekovu ranjenu volju kako bi se mogao suprotstaviti Sotoni i boriti se protiv napasti grijeha mogao je samo Bog. Njegova ljubav nadvisuje sve naše nemoći i враћа nas u okrilje ljubavi Presvetoga Trojstva.

Taj nesretni sukob dobra i zla, ta tajna zla koja nas prati do onoga svanuća: „Kada se ponovno probudim, nauživat će se pojave Tvoje, Gospodine“ (David). Mi smo ljubljena djeca Božja, zato valja uzeti da nam patnja, to jest križ, dolazi u susret kao oružje za borbu protiv neprijatelja našega mira i našega spasenja. Jer život je doista olujno more, a bez križa, bez Krista, sve je apsurdno. On s nama može hodati i po vodi, po moru i kroz nemoguće životne tjesnace: „Pa da mi je i dolinom smrti proći, zla se ne bojim... Štap i palica Tvoja utjeha su meni!“

Mozartov Requiem, akril na platnu, 1991.

Hrvatska kritičarska javnost, mogli bismo reći medijska javnost... jer sve što dopire danas do suvremenika miješaju i projdeju razni mediji, to jest sredstva priopćavanja, diktirano je tzv. izdavačkom politikom... Pa mi i živimo u diktaturama različitih politika i svjetonazora. Suvremeni čovjek nema slobodu i dostojanstvo u izboru ni misli ni osjećaja, pa ni svjetonazora. Postavljam pitanja samomu sebi jer ne mogu drugomu. Svijet je nadmašio i Babilonsku kulu jer je promašio ljubav Kristovu i svu mudrost Staroga i Novoga zavjeta. Daj

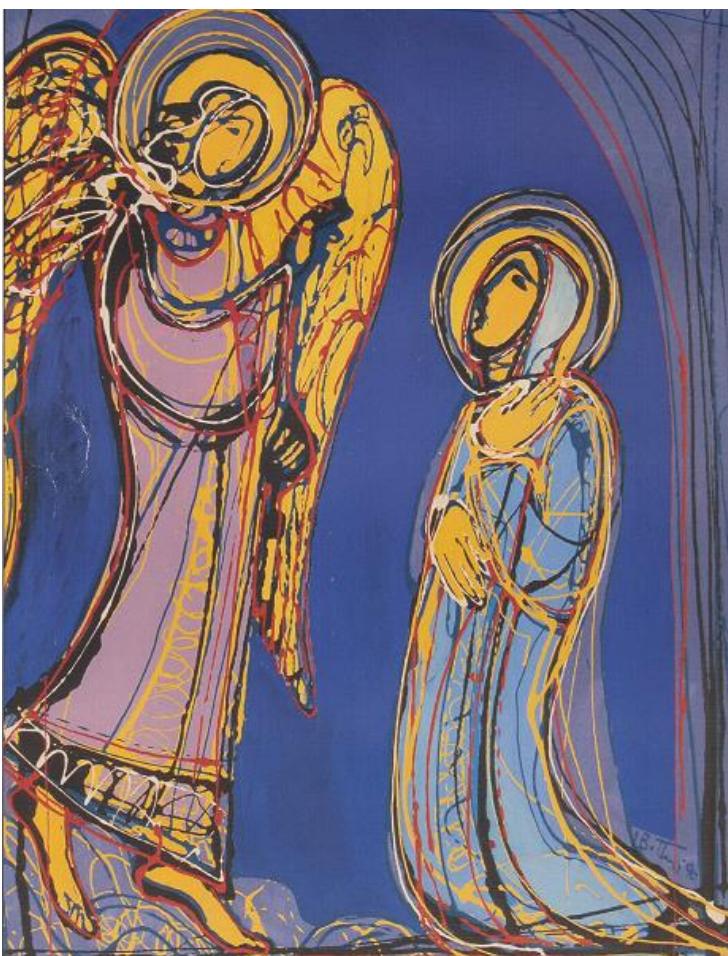
meni, sve i odmah (Joko Knežević, slikar), definicija je današnjega čovjeka. I tako stižemo do praznine koja se svakodnevno medijski puni novom prolaznošću.

Nekoliko likovnih kritičara koji su se ozbiljno bavili prosudbama likovne umjetnosti doista mi je pomoglo svojim kritikama. Pratili su moje djelovanje i zahvalan sam svakomu od njih. Jer umjetnost, koliko je djelo samoće, jednako je i razlog komunikacije sa suvremenicima i ujedno svjedočanstvo za budućnost. I kritike i osvrti i vijesti i prikazi, od tekstova u tiskanim medijima, katalozima, knjigama, časopisima, novinama, portalima, kao i u slučaju likovne umjetnosti također reprodukcije djela, zajednički tvore život umjetnosti u svijetu.

Spomenut će poštovane kritičare koji su pratili moj rad: Tomislav Lalin, Gordana Benić, Jakša Fiamengo, Andro Filipić, Nevenka Nekić, Sandra Bajzek, Stanko Špoljarić, Otelo Salvini, Maria Salvia, Ghita Hussar, Vlado Bužančić, Gilles Plazy, Jean-Louis Depierris, Veljko Vučetić, Drago Šimundža, Koraljka Jurčec Kos, Milan Bešlić, Marin Ivanović, Tonko Maroević, Igor Zidić, Milan Ivanišević, Marina Baričević, Liliana Domić, Đurđica Ivanišević, A. M. Durand, Joško Belamarić.

Suvremena umjetnost zapadnoga svijeta izgnala je ljepotu kao nepotrebnu. Jednom ste izjavili: „Ideal ljepote je izgnan iz galerija i štracama se predstavlja umjetnost.“ Od tada je prošlo mnogo godina. Kakvo je Vaše današnje stajalište o ljepoti, tradiciji?

I danas mislim jednako. Nažalost, i teže je stanje jer ne samo u galerijama, danas je i na akademijama zavladao duh rušenja idealnoga, skladnoga i lijepoga. Studenti se odgajaju u kaotičnom programu pa se zapleteni u neznanju i tzv. slobodi izraza i stajališta prepustaju organiziranoj anarhiji igre bez granica.

Navještenje, akril na platnu, 1990.

Smisao umjetnosti nije i ne može biti u besmislenom rastakanju nasljeđa. Duhovno nasljeđe, a tomu pripada sva umjetnost, građeno je temeljito kroz tisućljeća. Da bismo razumjeli sve što nam je prethodilo, moramo strpljivo studirati kako bismo veličanstvenoj stvarnosti svjetske baštine i mi pojedinačno, a i mi kao jedna od europskih i svjetskih kultura mogli prinijeti na imaginarnom žrtveniku svoj, naš častan prinos, koji bi nas

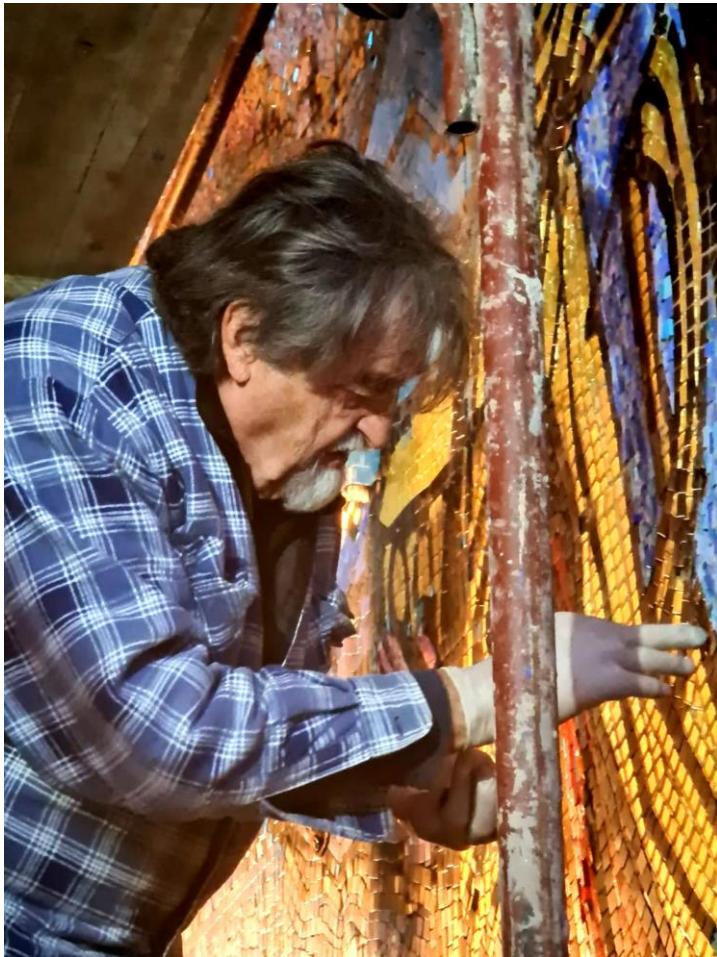
trebao afirmirati kao ravnopravne čimbenike svjetske baštine. Istinski umjetnik ne bi se smio zadovoljiti nižim kriterijima u stvaranju svojega djela.

Činiti uvijek sve novo, to je čežnja još od Apokalipse sv. Ivana, ali to znači biti originalan i kreativan, ako ti je dano, i odgovoran jer djeluješ za druge i predstavljaš druge, jer si poput svećenika iz naroda uzet da bi mu služio.

Ogledali ste se u mnogim likovnim tehnikama: slike na platnu, drvu, tehnika svilotiska u grafikama, monumentalne kompozicije u mozaiku, obojenom staklu u tehnici vitraja, izradili ste mnogo grafičkih mapa, opremili knjige, izradili veći broj plakata itd. Osim u domovini mnoga djela nalaze se po svijetu u galerijama te u sakralnim i profanim objektima javne namjene. Nabrojimo neke: mozaici u crkvama (Pula, Medulin, Otok kod Sinja, Sinj, Turjaci, Tomislavgrad, Zagreb, Bol, Melbourne, Maglaj), vitraji u crkvama (Split, Zaoštrog, Pučišća, Bol, Melbourne, Beč, Porto d'Ascoli, Otok kod Sinja, Sinj, Wulkaprodersdorf, Pakrac, Konjsko, Brela, Baška Voda, Kaštel Gomilica, Kaštel Lukšić), slike u crkvama i drugim javnim prostorima (Split, Kaštel Sućurac, Trogir, Zadar, Zagreb, Tomislavgrad, Jesenice, Dubrovnik, Bol, Porto d'Ascoli, Vatikanski muzej, Galerija umjetnina u Splitu, Galerija „B. Dešković“ u Bolu, Muzej za umjetnost i obrt u Zagrebu, Zbirka Zagrebačke nadbiskupije, Muzej grada Šibenika, Zbirka Biškupić i drugdje). Najveći mozaik u Hrvatskoj nedavno ste izradili u Karlovcu u Nacionalnom svetištu svetoga Josipa. Kako je nastajao i čime se izdvaja od ostalih mozaika?

Moj mozaik u hrvatskom Nacionalnom svetištu sv. Josipa u Karlovcu nedavno je dovršen, nakon sedam godina priprema i rada. Nazvao sam ga „Sveta noć“. Predstavlja božićnu noć u Betlehemu kako ju kroz povijest umjetnosti vide mnogi umjetnici.

Želio sam raditi po sjećanju na betlehemski pejzaž, koji sam na hodočašću i posjetio i zapamlio i doživio kao sveti krajolik.

Pri postavljanju mozaika

Na mozaiku se doživljava pjev anđela i mir sv. Obitelji i njihova skrb za Novorođenoga Boga, „koji se čovikom učini“, kako kaže hrvatska božićna pjesma. Sveta Tri kralja prilaze pokloniti se Bogu. Pastiri su sa svojim obiteljima već kod štalice. Anđeli sviraju na glazbalima i pjevaju; ja u sebi slušam Händelov

oratorij. S neba se spustila zvijezda sa svojim velikim tragom svjetla i povezala nebo i zemlju. Sav je prizor u plavetnilu i zelenim lazurnim bojama. Štalica je u posebnom sjaju. Događa se „mir na zemlji miljenicima Njegovim“.

Mozaik je zamišljen kao poliptih s prikazom života sv. Josipa i sv. Obitelji. Sada je završen središnji dio, a nadam se da će slijediti i dva krila, kako bi bio potpun. Za to upravo započinjem pripremu.

Ovaj mozaik, kao i vitraji u crkvi koji su već dijelom postavljeni, a nastavak je u tijeku, imaju ulogu pripovijedati život sv. Josipa i učiniti od ove crkve doista svečani molitveni prostor, za euharistijska slavlja, ali i za osobne i obiteljske pobožnosti.

Mozaik u Nacionalnom svetištu sv. Josipa u Karlovcu

Površinom je ovo najveći moj slikarski pothvat. Nastojao sam bojom sugerirati snovito viđenje zaštitnika hrvatske države i hrvatskoga naroda i prikazati ga nadahnut litanijama koje se

njemu u čast i zahvalu i u prošnjama pjevaju i mole. Logično je, a i očito kako sv. Josipa i doživljavam i prikazujem u zajedništvu s Blaženom Djevicom Marijom, djevičanskom zaručnicom i suprugom, majkom Isusa Krista i Isusa tek rođenoga Sina Božjega koji je dolaskom u ovu svetu Obitelj došao čitavu svijetu i ovdje u jaslama započeo svoju otkupiteljsku ulogu Spasitelja čitava svijeta.

Ovdje su u klanjanju Isusu Kristu svi staleži u istom položaju. Svi smo mi pred Isusom Njegova stvorenja, ljubljena, nikakva titula i društvena uloga i pozicija ne razdvaja nas ili uzvisuje ili ponižava. I svi u jedan glas pjevamo: „Slava Bogu na visini, a mir ljudima na zemlji, miljenicima Njegovim“.

Ovaj pothvat započeo je brigom i željom rektora Svetišta, mons. Antuna Sentea. Zahvalan sam mu na gorljivosti i spremnosti da me prati sa svim potrebnim za ovaj pothvat. Moram iskazati poštovanjem i zahvalnost zagrebačkomu nadbiskupu kardinalu Josipu Bozaniću kao i pomoćnomu biskupu Ivanu Šašku za potporu ovoga velikoga pothvata.

Uz sve spomenute, zaslužna je i moja obitelj, koja je bila moja uzdanica, a ja sam gotovo godinu dana zbog izvedbe ovoga djela bio više odsutan nego nazočan.

Velik je broj suradnika i svima duboka zahvala!

Valja spomenuti i reći pokoj vječni preminulomu gospodinu Miljanu Bandiću, čijim je zauzimanjem za ovaj mozaik stigla na vrijeme snažna materijalna potpora od Grada Zagreba.

Vaši europski i svjetski kontakti, samostalne i skupne izložbe na raznim kontinentima, donijeli su nove spoznaje te otkrili i srodnosti u razmišljanju s Vašim suvremenicima. Izdvojite nam neka imena koja su bliska Vašemu slikarskomu i duhovnomu konceptu.

U mладенаčkim godinama mislio sam da je jako važno otići daleko u nepoznati svijet. Mislio sam da su važne pozornice i drugi ambijenti, druga publika.

Trudio sam se u prvom redu među galerijama potražiti umjetnost koja bi bila bliska mojemu osjećanju svijeta i mojim umjetničkim viđenjima.

Jednom sam čuo za legendu o dvojici iranskih umjetnika. Jedan je otišao u svijet i stalno pisao o domovini, domu i kućnom pragu, a drugi je ostao kod kuće, nije prelazio kućni prag, i pisao je o svijetu. Ni jedan ni drugi nisu mogli biti sveobuhvatni. I jedan i drugi istodobno su bili u pravu. Važno je bilo i osjećati proživljeno i viđeno opisati. Je li viđenje unutarnje, u duhu, ili izvansko, u stvarnosti?! Ostavimo i to pitanje bez odgovora.

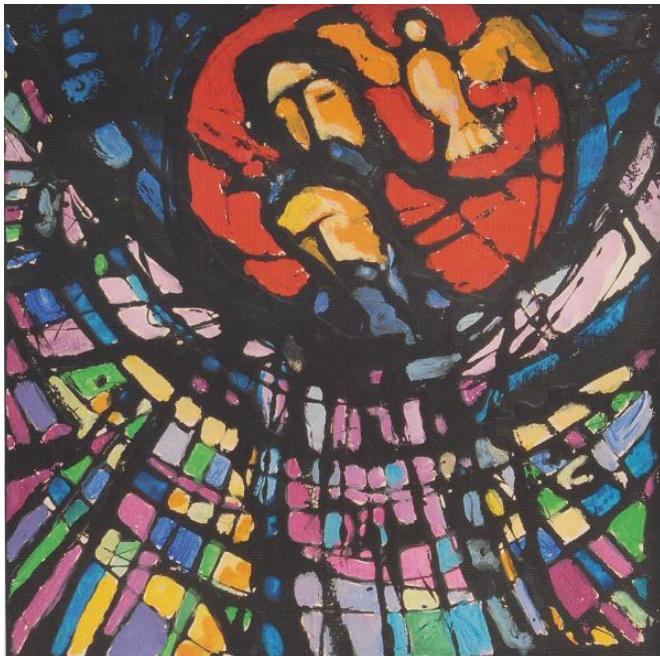
Picasso je rekao: „Ja ne znam što sam mislio dok to nisam naslikao.“

Pisati, slikati, komponirati, projektirati, modelirati itd., nije posao. To mogu biti discipline i prakse, ali mogu biti i nepredvidive ure egzaltacija.

Sve moje izložbe nizovi su napornih akcija, od slikanja u mansardama često bez grijanja, s čežnjom za priznanjem. Moja umjetnička putanja odvijala se na moju vlastitu odgovornost i po vlastitoj narudžbi. To su velike žrtve, ali su mi dale potvrdu da sam u pravu što sam potpuno sam, a Leonardo je rekao: „Što sam više sam, to sam više svoj“.

Katkad su stigla i priznanja, ali često kad je već prohujao vlak čeznuća za njima.

Nije mi nikad bilo teško učiniti sve napore koje sam podnosio. Vjerovao sam da idem za zvijezdom koja svijetli baš na mojoj putu. Ovdje me misao vraća u Betlehem, u Karlovac. Velika repatika obasjava tu milosnu noć i nama svima u svim vremenima. Evanđelist Ivan piše: „I svjetlo dođe na svijet... i tama ga ne obuze“.

Sveto Trostvo, akril na drvu, 1984.

O svakoj bi se izložbi moglo pisati mnogo, ali nije svrha izložbe ono što pišemo, nego ono što se izlagalo. Anegdote su sjećanja na ljude, uglavnom dobre ljude koji su se radovali uz moja djela i podržavalici me kao umjetnika.

Moj slikarski obzor nakon Akademije polako se širio. Velik utjecaj imalo je slikarstvo Ive Dulčića, pogotovo njegov sakralni opus. Iako se radi o figuraciji, ta su djela bila usko povezana sa svim procesima kroz koje je prolazilo slikarstvo 20. stoljeća, ali sa snažnim i originalnim Dulčićevim pečatom.

Način na koji je Dulčić stvarao, a pritom u svojem djelu komunicirao s baštinom moderne umjetnosti, od Francuske do Amerike, a da pokraj svega ostaje svoj, nije se ni kod jednoga drugoga hrvatskoga umjetnika dogodio s tolikim uspjehom.

U tom pogledu rado se bilježim kao Dulčićev nepisani učenik, jer znam da od mene ništa ne počinje niti sa mnom završava.

Mi smo samo dobre kopče koje povezuju lance umjetničkih pojavnosti u kontinuitet.

Umjetničko djelo ne može se izmisliti, a ni načiniti svojom voljom. Još od Platonove rasprave s Hipijom o ljepoti, nismo se pomaknuli. Zašto je nešto lijepo ili neko djelo uspješno? Ili zagonetno ili „strajovito lipo“, kako je govorio moj pokojni prijatelj štor Piero.

I svjetla pozornice moraju se gasiti. Život nije nikad dug. Čovjek poželi još jednom da je moguće ići nekim drugim putom, ali čini mi se da ni jedan put nije bio slučajan ni beskoristan.

Bilo je potrebno i sazrijevanje. Nitko se nije rodio zreo. Potrebna su iskustva. I traženja su potrebna. Ali u jednom trenutku možda treba biti kao onaj umjetnik koji nije prelazio kućni prag. Kada se unutarnja vaga napuni i prevagne, treba zaustaviti sve što je izvanjsko i ispisati one spoznaje koje su se raščistile i oslobostile nepotrebnih pitanja, „jer ide vrijeme i već je blizu...“.

Izdvojiti imena koja su mi značila na mojoj putu kroz umjetnost nije jednostavno zbog mojega razmišljanja o duhovnom biću umjetnosti. Umjetnost je kao duhovni krvotok svijeta. Ona teče i bez naših namjera. Valja imati sretno vrijedno da bismo iz te rijeke zagrobili čarobni napitak lijepoga, istinitoga i dobrega.

Umjetnost svih civilizacija, kontinenata i naroda, jedna je i povezana nitima ljudskih osjećaja, koji su univerzalni. Stoga se umjetnost ne može ograničavati. Jezik umjetnosti razumljiviji je od govornoga.

Pieta, akril na platnu, 1990.

Zato mi je teško izdvojiti imena, a da ne govorim o povijesti. Svatko ima pravo na izbor. Prema Colingwoodu, svaki umjetnik trebao bi naći svoju duhovnu obitelj, tj. duhovne srodnike i srodnike po izrazu i sadržaju umjetnosti.

Moja bi obitelj bila razasuta po svim kontinentima i bila bi veoma brojna i imala duboke prastare korijene. Bilo bi tu puno neznanih autora. Jer svi smo mi „potomstvo svijeta“, kako kaže Tin Ujević.

Kod modernih Francuza vrlo mi je blisko slikarstvo Rouaulta i Matissea, kod Židova Chagalla.

Imao sam doticaj s mnogim umjetnicima, i ne samo likovnim. Posebno sam bio u prijateljstvu s pjesnicima, i u plodnoj suradnji s njima, kao što su Veljko Vučetić, Ljubo Stipišić, Vlado Gotovac, Jakša Fiamengo, Andrija Vučemil, Borben Vladović, Stipe Medvidović, Miljenko Galić, Liliana Domić, č. s. Anka Petričević od Presvetog Srca, don Anton Šuljić...

S Ljubom Stipišićem-Delmatom

Brojnost Vaših izložaba, samostalnih i skupnih (više od stotinu!) odaje silnu energiju, vjernost slikarskomu erosu kao i odanost vlastitosti rukopisa. Malo je široj javnosti znano da ste izlagali više puta u Italiji, osobito Veneciji, u Parizu, u SAD-u, Australiji, Njemačkoj. Potrebno je istaknuti da ste pet puta nagrađeni u Italiji, jednom u SAD-u, a potom slijede i domaće nagrade. Koju biste nagradu ili priznanje izdvojili?

Od svih nagrada najближа mi je i najdraža Nagrada Dana kršćanske kulture, koja se dodjeljuje u okviru Dana kršćanske kulture u Splitu u organizaciji nakladničke kuće „Verbum“, jer se njome ističu doprinosi obogaćenju sakralne baštine i poseban angažman u djelovanju u sferi sakralne umjetnosti.

Dosadašnji dobitnici nagrade „Andrija Buvina“

Većina kritičara uočavala je Vaše osebujno slikarsko izražavanje i govorilo se o akcijskom slikarstvu, avangardnom, novokonceptualnom, nadrealističkom, vjerskom (!), postmodernističkom, tradicijskom itd. A od cjelokupnoga djela i više stotina kritika i kataloških analitičkih predgovora izložbama, ostalo je u Hrvatskoj likovnoj enciklopediji (LZMK, 2005.) svega 7 redaka. (Kao literaturu sastavljač ove reference D. K. naveo je samo dva izvora! – osvrт Petra Selema i monografiju Josipa Depola.) Kakav je Vaš odnos u dijalogu s najnovijom kritičarskom scenom?

Likovna kritika ima svoje preferencije prema tzv. trendovima koji su u svijetu umjetnosti dirigirani iz centara tzv. kulturnih politika. Čim postoji pojам kulturna politika, mi imamo stvorene modele koji se u sferi kulture protežiraju, sugeriraju i diktiraju. Ali pokraj svega toga, pojedinac barem može djelovati iz pozadine, „iza svjetala pozornice“, i uporno, ako doista ima u sebi još uvijek snage, ostvarivati ono svoje autohtono djelo, koje će makar u vremenskom zakašnjenju, kao u Mendeljejevljevu sustavu, biti otkrito, jer njegovo mjesto u

objektivnoj križaljci nitko drugi ne može zauzeti. Jedini je uvjet da umjetnik iskreno i uporno, pa i naporno, bez ostatka, vjerujući svojoj viziji, stvara i popunjava vlastitu križaljku – „Usque ad finem!“

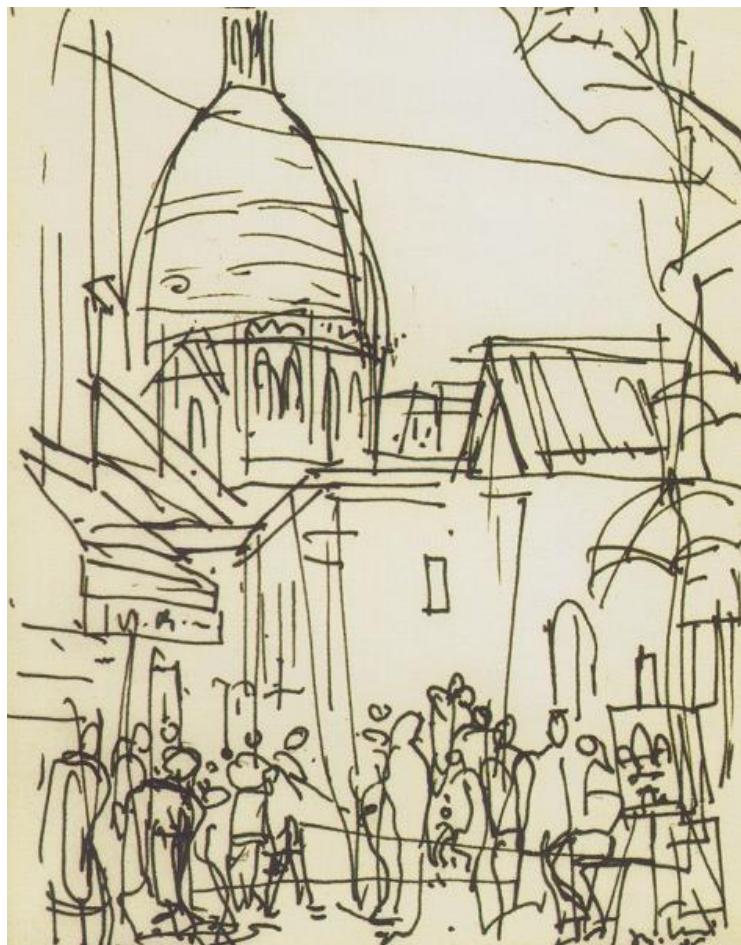
Job

Zahvalan sam svim kritičarima koji su me pratili, pratili dakako moj rad, moje djelo. Potrebno je svakomu umjetniku čuti što njegovo djelo izaziva kod promatrača. Često kritika zna biti

jaka pomoć i poticaj. Katkad zna biti drukčija od očekivanja samoga autora. Ali svakako se može govoriti, kako ste i sami označili, o dijalogu. Pa i ovaj naš razgovor, a i mnogi drugi koje sam vodio, svi čine živi odnos i mene i moga djela sa suvremenim duhom u svijetu zainteresiranom za umjetnost.

Od mnogobrojnih ciklusa u Vašem opusu zapažen je onaj pariški. Vaši boravci u Parizu ostavili su tragove u tamošnjim galerijama, višekratnim izložbama; uz te borake vezan je i ciklus apstraktnih slika, grafičkih mapa. Nadahnuće Parizom urodilo je i prvim skicama za vitraje u crkvi Gospe od Otoka u Solinu, te niz slika potaknutih doživljajem francuske kulture kao slika „Na dan kada je umro Chagall“, ili „Hommage à Picasso“. S tim bismo mogli povezati i dvije izložbe u Splitu 2008. Jedna u galeriji „Emanuel Vidović“ „Iz pariških ciklusa“, a druga u Galeriji „Meštrović“ u kojoj su hrvatski gradovi u ciklusu s temama Pariza. Odabirom prizora većinom sakralnih gradevina postaje jasno kako je hrvatska kulturološka baština usko vezana uz europske stilske pravce: romaniku, gotiku, renesansu, barok. Vaš Pariz, osebjuni i inspirativni? Vaše asocijacije na prethodnike u Parizu?

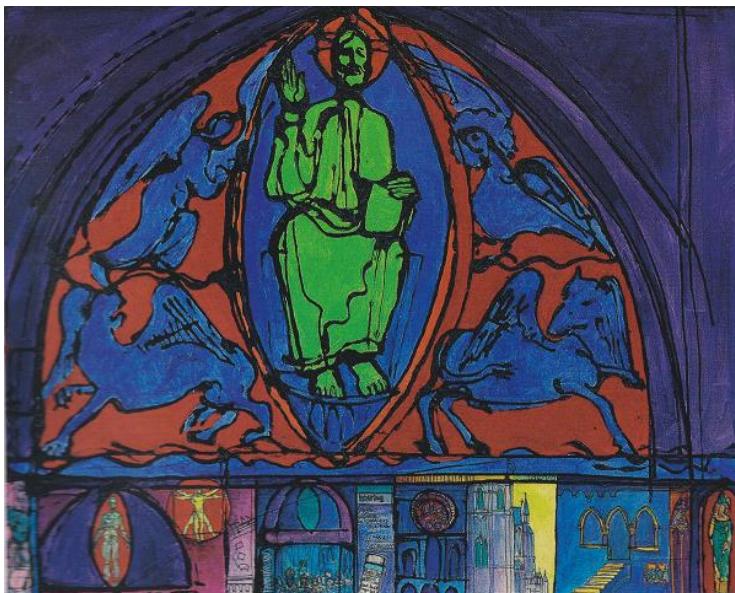
Pariz. Neizbjježan Pariz. Nisam mu mogao odoljeti. Davne 1974. otputovali smo supruga Biserka i ja u Pariz na nekoliko dana. Bilo je to divno putovanje nas mladih u čežnji da vidimo europsku i svjetsku metropolu umjetnosti. Putovali smo vlakom do kolodvora Gare de Lyon. Ostali smo, čini mi se, sedam dana u Latinskoj četvrti (Quartier Latin). Zajedno smo razgledali grad, crkve, galerije, Louvre, šetali bulevarima, živjeli kao kulturni turisti. Uspio sam naslikati nekoliko slika, koje su mi stalno bile pozivnica za ponovni dolazak u Pariz. Notre Dame, mostovi, Seine, stare ulice, kloštri, pa opet Louvre, pa Muzej impresionista, pa Muzej moderne umjetnosti...

Iz pariških ciklusa: Montmartre, crtež tušem-papir, 1985.

Poslije sam ponovno putovao u Pariz, slikao i izlagao u tamošnjim galerijama, a iste sam slike izlagao i u Splitu i u Zagrebu. Potrebno je umjetniku poći tamo gdje vjeruje kako će sebe odmjeriti s drugima, u najoštrijoj konkurenciji. Pogledati sebi u oči. Mislim da me Pariz temeljito čistio od nepotrebnih umjetničkih briga i sumnja i utvrđivao u mojim zanosima.

Dragocjeno je bilo upoznati Jean-Louisa Depierriса koji je napisao uvod za moju izložbu u Galerie Esplanade de la Defense. Pisali su i drugi, koje nisam poznavao, kao Marie Durand i Gilles Plazy. Sve je to potvrdilo da sam poduzeo vrijedan korak za svoj umjetnički kurikul. Tada se pokojni novinar Ivica Mlivončić našlio u „Slobodnoj Dalmaciji“ u humorističkom odjelјku „Pomet“, napisavši: „Slikar Botteri je za izložbu u Parizu pobrao izvrsne kritike od francuskih kritičara pa je zamolio naše da mu se ubuduće obraćaju samo na francuskom!“

Iz pariških ciklusa: Apokalipsa, komb. tehnika / platno, 1985.

Putujući u Pariz vlakom, „Orient expressom“, crtao sam prve skice za svoje prve velike vitraje za crkvu Gospe od Otoka u Solinu 1976. Iste godine kada se događao i Pariz. Nakon mojih apstraktnih pariških ciklusa, vraćam se figuraciji i crtam hrvatsku duhovnu baštinu, a ponirem i u staro vrijeme hrvatskih kraljeva. Gospa od Otoka, kraljica Jelena, hrvatska kalvarija, sv. Duje i sv. Staš, pokrštenje Hrvata i hrvatski kralj Zvonimir,

otvara se preda mnom i u meni riznica hrvatskoga samobića. Bili su sa mnom tada u razgovoru i izmišljanju ovih prizora pokojni biskup Ante Jurić, pokojni župnik don Miro Jovanović i fra Bernardin Škunca, koji i danas na Poljudu u Splitu piše i nadahnjuje nova likovna pregnuća.

Spominjem sve ove drage svećenike jer su me u to teško vrijeme komunističke diktature na poseban način, čistim evanđeoskim duhom i snažnim domoljubljem, uputili u te hrvatske povijesne i svete teme. Od tih vitraja do danas ostao sam jednako oduševljen za sakralnu baštinu i evanđeoske teme.

Prije ovih vitraja, iste godine naslikao sam križni put za crkvu sv. Dominika u Splitu, a po povratku iz Pariza naslikao sam vitraje za Solin.

U takvoj vremenskoj stisci, kao da sam bio na turnjanju vina, iscijedile su se sve moje slike i vitraji. Hvala Bogu! O režimskim protivštinama nije vrijedno spomena. Nosim u duši ožiljke i neće kvariti ovu svečanu prigodu nečim što je sasvim nespojivo sa svetim i domoljubnjim.

Izložbom u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu 1990. „Sakralne teme“, za koju je kataloški tekst napisao Stanko Špoljarić, prikazali ste 145 slika. Posve jasno naznačujete da Vam nije stalo do avangardnih strujanja, novotarija i hinjene originalnosti. Nema tu citatnih i realističkih prijepisa biblijskih prizora, sljedbeničkih ovisnosti o prošlim interpretacijama, nego se prepoznaje neponovljiva originalnost, silna energija, snažna gesta koja od samoga početka oblikuje rukopis, osebujni kolorit izrastao u kontemplativnoj modrini, blistavoj zlatnoj, krvavo rumenoj, a osobito specijalno originalnoj fovistički ljubičastoj. Površina je isprepletena grčevitim linijama, nosivim linijama što zatvaraju obojene fasete i pridonose vibranstnosti prizora. I u kasnijim djelima ovaj artistički postupak ima posebno značenje. Gotovo da nema u toj drhtavoj linijskoj kaligrafiji koja pokreće scenografiju prizora nigdje ni trunka praznoga prostora, *horror vacui*, te

tako linija i boja čine ravnopravni gradbeni element slike. Koji su dramatski prizori sakralnoga sadržaja bili i ostali Vašim najčešćim temama?

Za izložbu u Umjetničkom paviljonu 1990. zaslužni su prof. Stanko Špoljarić i ravnateljica prof. Lea Ukrainiančik. Prilikom te izložbe tiskana je moja monografija koju su pisali Kruno Prijatelj i Josip Depolo, a urednik je bio Božo Biškupić. Knjigu su izdale Kršćanska sadašnjost (Zagreb) i Nacionalna i sveučilišna knjižnica (Zagreb).

Bio je to poseban povijesni trenutak, pred prve izbore u Hrvatskoj. Izložba je najavila slobodu vjerničkoga uvjerenja, demokraciju i slobodno iskazivanje svojih vjerničkih osjećaja.

Moje su slike bile u najvećoj mjeri sakralne i one oslonjene na kulturnu baštinu Hrvatske u slobodnoj interpretaciji.

David i Bat-Šeba

Teško je nešto izdvajati. Doista je to bila i moja prva retrospektiva. Sada, kada se dovršava moje osmo desetljeće života, pripremam i cijelovitu retrospektivu u Zagrebu u okolnostima kada su naša vjernička uvjerenja ponovno na ispit u pred javnošću. Naime, sve liberalno, lijevo, indiferentno, pa čak i bogohulno i ateističko kao da je dobilo krila. Međutim, moje slikarstvo ostalo je uvijek, kao i 1990., slobodno od svih trendova i diktata. Po mojoj osobnom izboru i uvjerenju, u mojoj životu prednost su imale svete teme i čovjekov odnos prema svetomu. Tu spadaju posebno procesije, ali i moje zanimanje za svetu umjetničku baštinu prošlih vremena, u kojoj je hrvatska kultura svojim vrhunskim umjetničkim djelima sakralnoga nadahnуća dosegnula visoke uzlete.

Mediteran je kolijevka europske civilizacije. Hrvati su primili antički poljubac, kao i zagrljaj kršćanstva. Split, Dubrovnik, Zadar, Šibenik i niz drugih gradova česta su inspiracija Vašemu slikarstvu. Dragocjena djela predromanike, pa Buvine, Radovana i niza dalekih prethodnika u dugom zidu hrvatske graditeljske, slikarske i ine kulturne baštine, našla su mjesto na Vašim slikama u raznim opusima i tehnikama. Tradicija se vraća u hvarske procesijama „Za Križen“, koje, po mom zapažanju, uzdižu dramu romarenja do potresnoga čina rijetko viđenoga u hrvatskom slikarstvu. Sudjelovali ste u pashalnim misterijima, uzdizali Krista u temi Uskrsnuća, nosili Majku u crnoj velati. Sve su te slike likovne molitve. Sve sadrže simboliku i palimpseste kršćanskoga hoda ne samo Vas, nego i hrvatskoga naroda. Kako spajate sakralno i profano u gusti preplet? Kako sintetizirate ranija iskustva? Kojim ste se autorima filozofije i književnosti napajali?

Sakralno i profano za čovjeka koji zna svoje duhovne korijene nikada nije odvojeno. Kada ulazim u atelje, pomolim se. Dok slikam ili razmišljam o budućim slikama, slušam po mogućnosti glazbu, posebno nadahnutu svetim; pročitam i Svetu pismo ili nekoga od pisaca, mislilaca... jer u prostoru naših povijesnih gradova neprestani je osjećaj ili asocijacija na

apokaliptični novi Jeruzalem. Život bez Boga nije mi uopće dokućiv. Želio bih da svi ljudi osjete „kako su divni stanovi Tvoji, Gospodine“. I kako su divna Njegova djela!

Stari Split

Papa Ivan Pavao I.: „Pisma“; Aurelije Augustin: „Ispovijesti“; č. s. Anka Petričević od Presvetog Srca: „U sjaju slobode“ i druge knjige; Rajmund Kupareo: „Umjetnik i zagonetka života“; Franćois Mauriac: „Život Isusov“; Andro Vid Mihičić: „Kucanje na vrata tajne“; Anton Šuljić: „Vjerovati radosti“; Miljenko Galić: „Krilo noći“ i druge knjige; Nevenka Nekić: „Stotine godina visovačke samoće“ i druge knjige; Jörg Zink: „Kako danas moliti“; Sv. pismo; Papa Ivan Pavao II.: „Pismo umjetnicima“; Zoran Vukman: „Bogoubojstvo Zapada“... To su samo neki meni važni naslovi, a niz drugih predugo je za ovakvu priliku. U svojem ateljeu i u svojoj knjižnici živim. Tu su i Dante, Marko Marulić, Tin Ujević, Silvije Strahimir Kranjčević, sv. Ivan od Križa...

*Predstavljanje romana "Jean ili miris smrti" u Sumartinu na Braču
2012.*

*Josip Botteri Dini, Dragica Vranjić-Golub, autorica romana
Nevenka Nekić i Hrvojka Mihanović-Salopek*

Čovjek je poput stilita. On ne silazi sa svojega stupa knjiga. Stup svakako raste. I čovjek se penje. Ne možemo živjeti bez raspri s drugima, s onim davnima i onim sa suvremenicima. Zajednički, ali ipak u osami, putem knjiga, utvrđujemo, pitamo, tražimo i nalazimo odgovore na bolna pitanja i nedoumice; i možda najdublja pitanja o svrsi svih stvarnosti, životu, smrti i vječnosti; o smislu umjetnosti; o lijepom, dobrom i istinitom; o „spečalnom ovom lutaju“, kako bi zaključio Tin Ujević u „Svakidašnjoj jadikovci“.

Nevenka Nekić otvara izložbu J. Botterija Dinija "Hrvatski gradovi i Pariz", Meštrovićeva galerija, Split, 2008.

Trenutačni radovi, planovi?

Atelje je u vrtlogu novih slika... Križni put za crkvu sv. Luke u Otoku kod Sinja, a uz to dovršavam skice – nacrte za nastavak radova u Nacionalnom svetištu sv. Josipa u Karlovcu, a radim i na svakodnevnim traženjima nove slike. Jer svaki Božji dan Gospodin nas doziva. Mi znamo, osjetili smo često da nas ljubi. U svojem slikarskom vrtu okopavam svoje cvijeće i u njemu na slavu ispisujem svakim potezom kista i pera pohvalu Stvoritelju neba i zemlje!

Razgovarala: Nevenka Nekić

<https://www.hkv.hr/razgovori/medu-nama/39094-veliki-razgovor-s-josipom-botterijem-dinijem.html>

JOSIP BOTTERI DINI: SAKRALNA TEMA, TO JE MOJE SVAKODNEVNO RAZMIŠLJANJE I MOLITVA

INTERVJU
26/11/2018

»Želja mi je, a i potrebno je ukupno djelo okupiti i predstaviti dobrom kritičkom retrospektivom i to u Zagrebu. Zauzeto radim na tome, u suradnji s prof. Stankom Špoljarićem, koji je još od samih mojih prvih nastupa pratio moje djelo«

Razgovarao: Miroslav Pelikan

Ugledni hrvatski likovni umjetnik, akademski slikar iz Splita, Josip Botteri Dini, ovih se dana predstavlja samostalnom izložbom »U očekivanju Božića« u galeriji Humanitarne zaklade za djecu Hrvatske, na Trgu bana Jelačića.

Gospodine Botteri, izložili ste više desetaka slika, akrila na platnu i nekoliko grafika sakralnih tema. Jedan ste od naših

najpoznatijih sakralnih slikara. Kako odabirete motive? Kako im pristupate?

Sakralna tema, to je moje svakodnevno razmišljanje i molitva. Moj dan traje uz molitvu, od ranoga jutra do kasno u noć. Moje me razmišljanje vodi kroz molitve, posebno kroz krunicu, razmišljam o Kristovu životu i o životu svetaca, posebno hrvatskih s naglaskom na život blaženog Alojzija Stepinca, kojemu sam pribivao na sprovodu, kao đak sjemeništa u Zagrebu i vidio ga mrtvog na odru, u zagrebačkoj prvostolnici.

Jeste li kad slikali blaženog kardinala Alojzija Stepinca?

Više puta, na vitraju i na mozaiku i na platnu.

Vratimo se odabiru motiva.

Slikao sam mnoštvo sakralnih tema. Jedna od prvih jest sprovod u pastelu, pa opet sprovod u ulju. Zašto sprovod? Kao dječak bio sam ministrant i sprovodi su mi se duboko urezali u sjećanje. Smrt me je jako potresala. Kasnije na Akademiji naslikao sam raspetog Krista i Posljednju večeru. Na ALU nije bilo posebnih komentara na ove slike, to su kasne šezdesete.

Koje ste teme najčešće slikali?

Najčešće sam radio Krista na križu, zatim procesije, posebno na Hvaru, Braču i u Splitu. I ovdje su ti motivi izloženi. Zanimali su me ti mistični događaji, gdje mnoštvo pobožnog puka, sa svijećama koje palucajući rasvjetljavaju tamu, polagano hoda, moli i pjeva „za križem“, kako na Hvaru i nosi ime Pasionska noćna procesija.

Ovdje, na ovoj izložbi su većinom novije slike?

Da, nekoliko starijih slika i niz novonastalih slika, akrilika. Uz ovu izložbu otvorio sam još jednu, paralelnu, u župnom centru sv. Terezije od Malog Isusa Zagrebu, također sa sakralnim temama te u Miramarskoj ulici; riječ je o sličnoj ali ne i istoj izložbi. Uskoro, ovih dana, u Austriji otvaram još jednu samostalnu izložbu, u terezijanskom dvorcu, u mjestu Halbturn.

Uz sakralne teme izlažem i profane, krajolike, gradove, u kolorističkom smislu vedrijih boja.

Svaki dan slike?

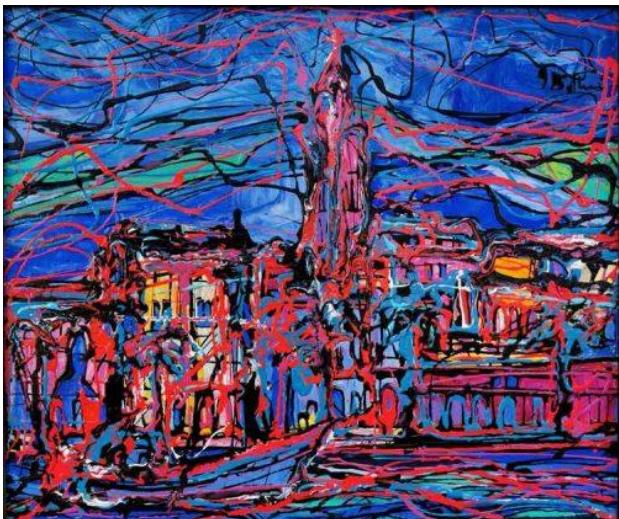
Ako ne slikam doslovno, u sebi prebirem i snujem ono »novo«.. Kao što slikam, tako i molim, pokušavam živjeti benediktinski, vođen njihovim geslom „*Ora et labora*“. Očekujući da nikne nova slika, ponekad treba biti u šutnji i samoći.

Planovi?

Želja mi je, a i potrebno je ukupno djelo okupiti i predstaviti dobrom kritičkom retrospektivom i to u Zagrebu. Zauzeto radim na tome, u suradnji s prof. Stankom Špoljarićem, koji je još od samih mojih prvih nastupa pratio moje djelo i interpretirao ga nadahnutim tekstovima kao povjesničar umjetnosti.

U karlovačkom svetištu dovršen mozaik od 500 tisuća dijelova

Josip Botteri Dini: Ne odustajem!

Josip Botteri Dini bavi se mozaikom još od 1979. godine

Dovršen impresivni mozaik u Nacionalnom svetištu sv. Josipa

<https://zg-magazin.com.hr/josip-botteri-dini-sakralna tema-to-je-moje-svakodnevno-razmisljanje-i/molitva/>

FOTO: ANA MARIJA BOTTERI I JOSIP BOTTERI DINI U ZAGREBAČKOJ GALERIJI VLADIMIR FILAKOVAC

Zajedničku izložbu Svetost tišine, Ana Marije Botteri i Josipa Botterija Dinija krasiti snažan kolor, naime oboje slikara koristi se magičnim mediteranskim kolorizmom, bojama prostora u kome žive i rade.

Objavio
Miroslav Pelikan

-
04.12.2020.

U povodu Božića, kćer i otac, akademski slikari, Ana Marija Botteri i Josip Botteri Dini, od 7. do 31.prosinca izlažu na zajedničkoj izložbi Svetost tišine, u zagrebačkoj Galeriji Vladimir Filakovac.

Ana Marija je za ovu prigodu odabrala dvadeset i dva rada, u različitim tehnikama, no, najčešće akril na platnu, iz razdoblja

od 1990. godine do danas (većinom iz zadnjih petnaestak godina slikanja), a otac je izabrao šesnaest djela iz svoga bogatog opusa (ne zaboravimo kako je Botteri najpoznatiji i najcjenjeniji suvremenih hrvatskih sakralnih slikara), od 1996. godine, pa sve do najnovijih dana, također u raznim tehnikama, također većinom akrili na platnu.

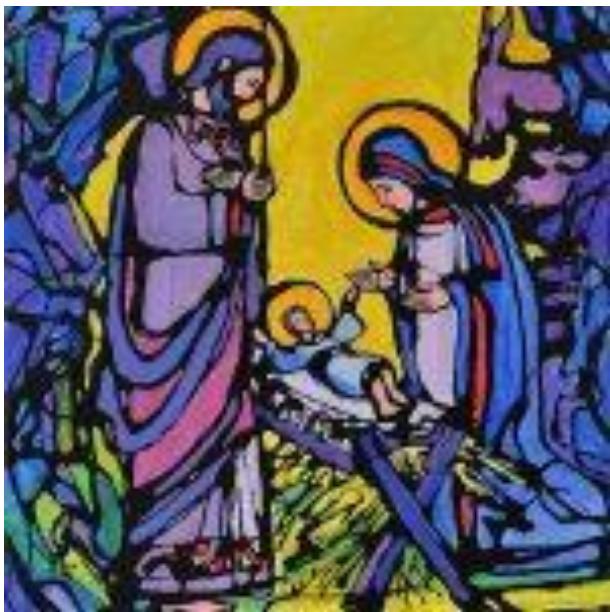
O izvrsnim posebnostima sakralnog opusa Josipa Botterija Dinija nikada nije previše govoriti ni pisati, njegova su djela duboko osobno proživljena, slikar slika iz duše, na način koji je blizak čovjeku.

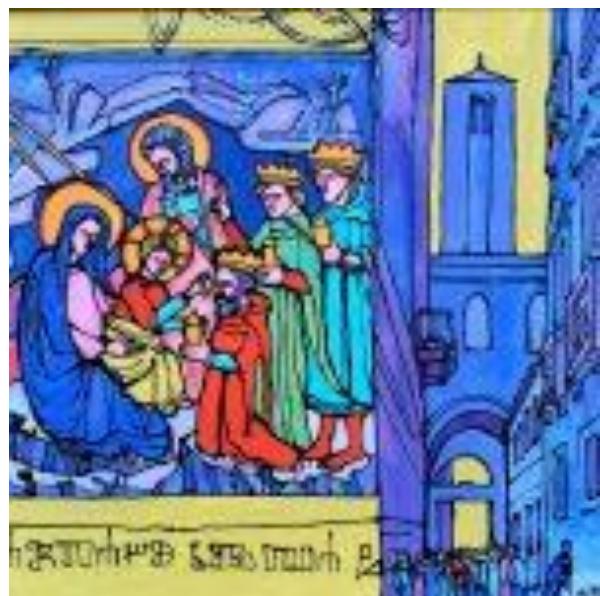
Sakralni opus Josipa Botterija Dinija iznimno je bogat, vrijedan i poticajan, ne samo za nove naraštaje umjetnika već i za svaku osobu. Njegova se sakralna djela nalaze u mnogim galerijama i muzejima, ali i crkvama na više kontinenata.

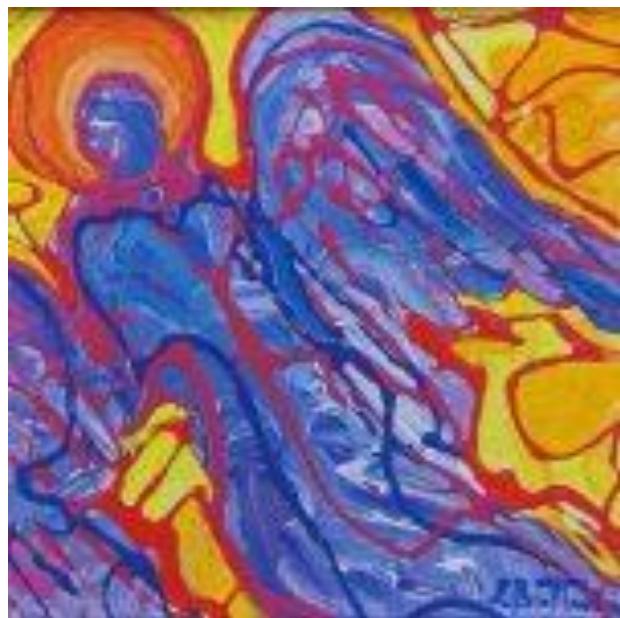
O svom slikarstvu, Botteri kaže :“Sakralna tema, to je moje svakodnevno razmišljanje i molitva. Moj dan traje uz molitvu, od ranoga jutra do kasno u noć. Moje me razmišljanje vodi kroz molitve, posebno kroz Krunicu.“

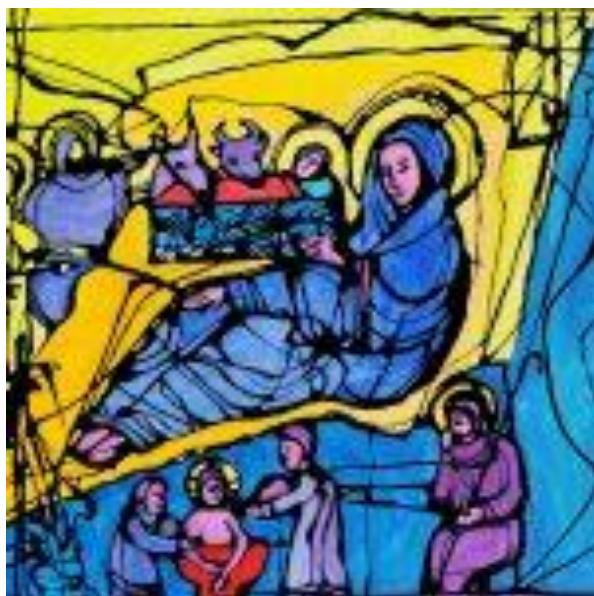
Opus Ana Marije Botteri, koga čini niz ciklusa, a svakako je sakralni jedan od istaknutijih, i ovom se prigodom na ovoj iznimnoj izložbi uspješno priključila ocu, svojim nadahnutim doprinosom suvremenom hrvatskom slikarstvu.

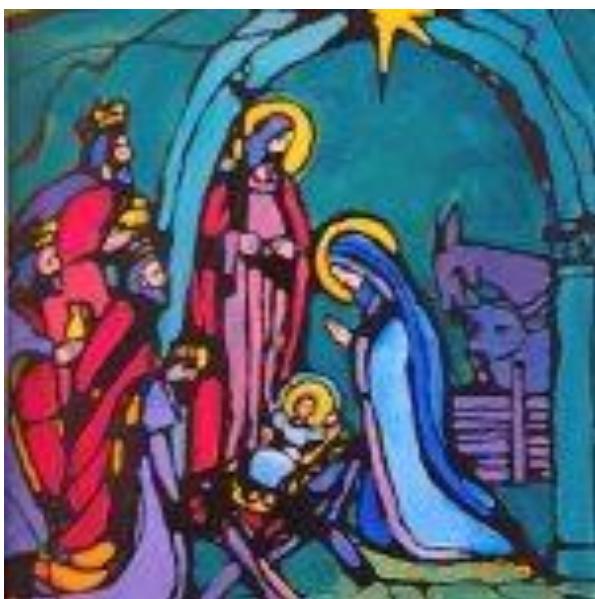
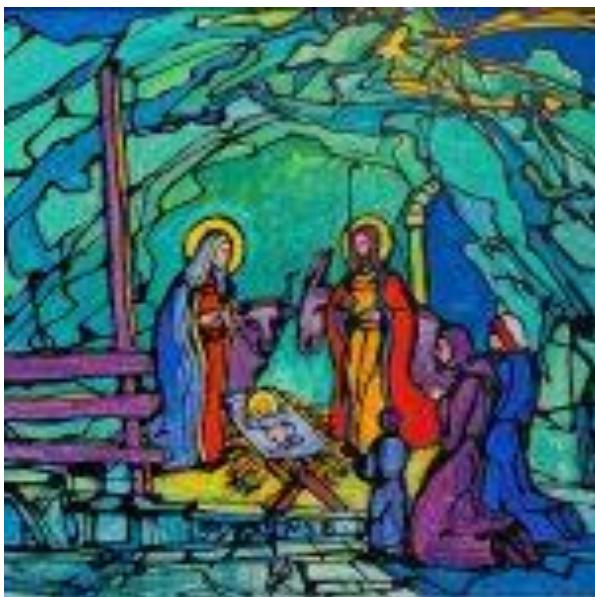
Zajedničku izložbu Svetost tišine, Ana Marije Botteri i Josipa Botterija Dinija krasiti i snažan kolor, naime oboje slikara koristi se magičnim mediteranskim kolorizmom, bojama prostora u kome žive i rade.

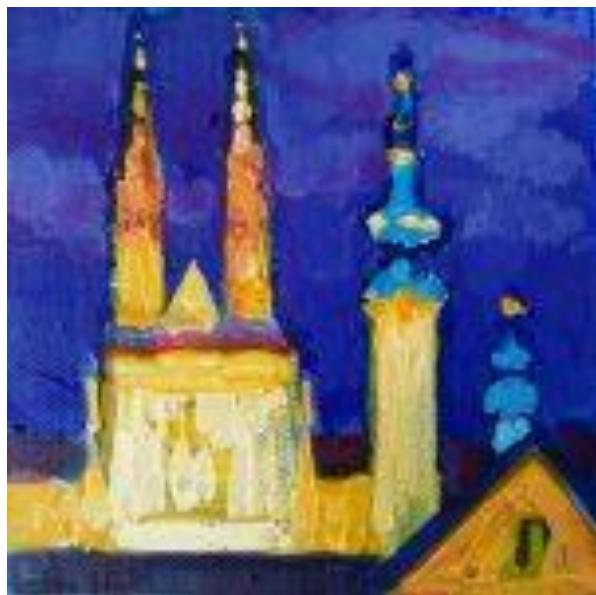

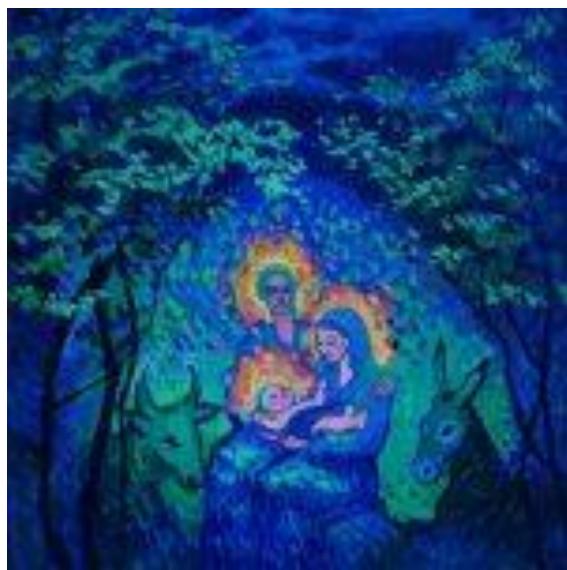

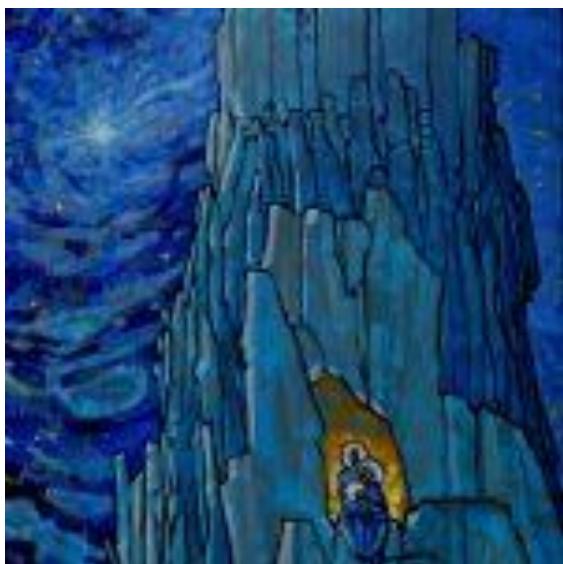

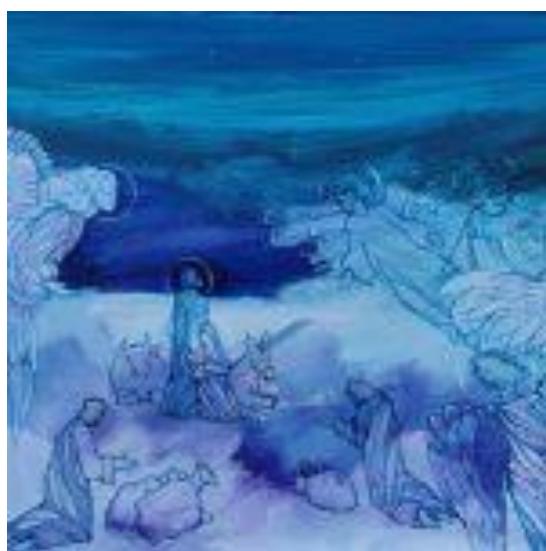

Slike ANE MARIJE BOTTERI. Akademske slikarice

<https://01portal.hr/foto-ana-marija-botteri-i-josip-botteri-dini-u-zagrebackoj-galeriji-vladimir-filakovac/>

KULTURA**SIMFONIA CROATICA ET CHRISTIANA –
UMJETNIČKO LIKOVNO DJELO JOSIPA
BOTTERIJA DINIJA**

28 studenoga, 2019

By **mjukic**

Josip Botteri Dini

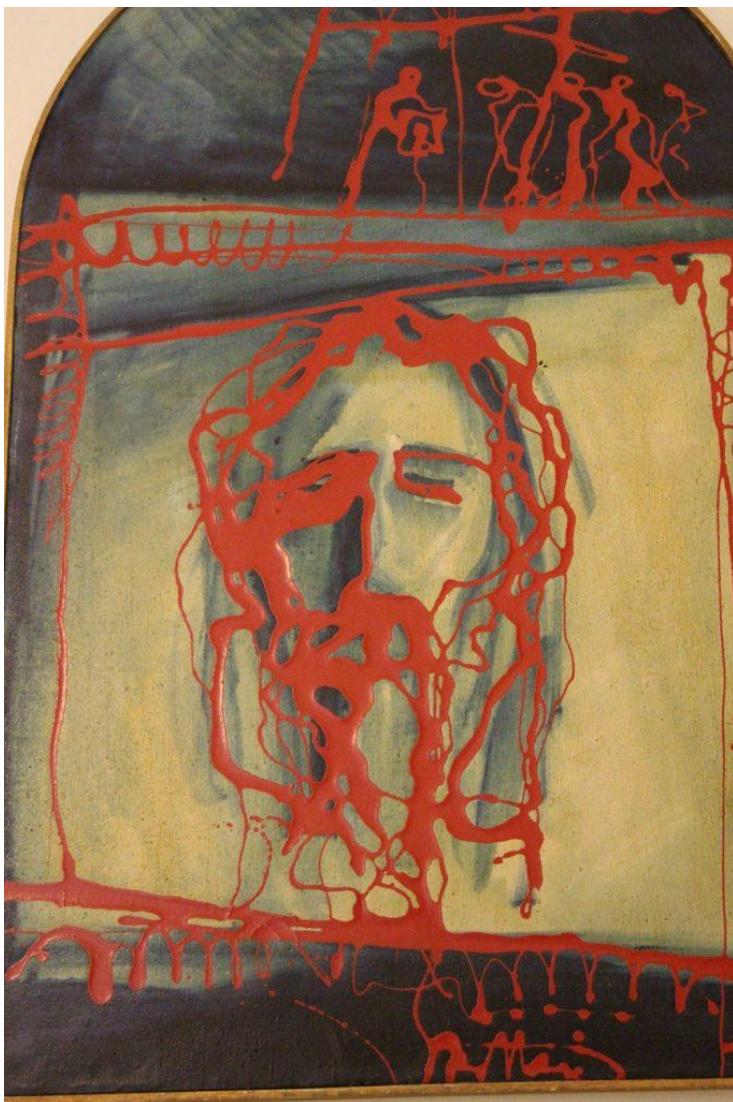
U okviru Dana Matice Hrvatske u Splitu, u dvorani Domenikanskog samostana, prikazan je Znanstveno-obrazovni i dokumentarni film o umjetničkom likovnom djelu akademaskog slikara Josipa Botterija Dinija: *Simfonia croatica et christiana – Umjetničko likovno djelo Josipa Botterija Dinija.*

Autorica filma je dr. sc. Hrvojka Mihanović – Salopek (znanstvena savjetnica HAZU)

Autorica filma Hrvojka Mihanović - Salopek

Filmom je ispričana priča o umjetniku Josipu Botteriju Diniju, životopisu, pogledima na umjetnost i mišljenjima likovnih kritičara. Prikazan je manji dio umjetnikovih djela koja su bila dostupna autorima filma. Sakralne teme su glava preokupacija umjetnika ali uz te teme umjetnik ističe i svakodnevnu molitivnu i krunicu, te razmišljanje o Kristovu životu i životu svetaca (posebno hrvatskih) koji ga nadhnjuju.

Slikar Josip Botteri Dini autor je stotinu slika, mozaika i vitraja, od kojih se mnogi nalaze u crkvenim prostorima: u crkvi Sv. Križa u Melbourneu, crkvi Sv. Dominika u Splitu, samostanu Dominikanaca u Bolu, crkvi Sv. Ante u Puli, crkvi Krista kralja

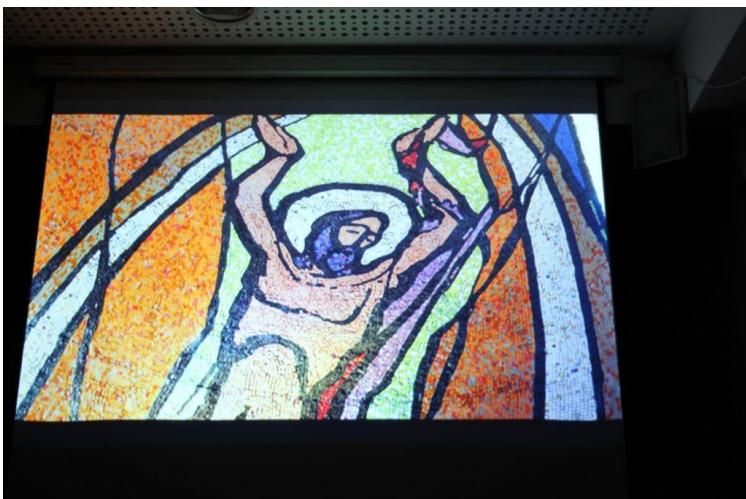
u Porto d' Ascoli u Italiji, crkvi Sv. Križa u Wulkaprodersdorfu u Austriji, kapeli apostolske nuncijature u Beču, samostan Dominikanaca u Dubrovniku i drugdje.

Njegova djela nalaze se i u: Zbirci Vatikanskog muzeja, Galeriji Branislav Dešković u Bolu, Galeriji umjetnina u Splitu, Muzeju za umjetnost i obrt u Zagrebu, Muzeju grada Šibenika, Zbirci zagrebačke nadbiskupije i Zbirci Biškupić.

Od 1970. godine do danas samostalno je izlagao 103 puta, u domovini i po svijetu. Također je mnogo puta izlagao svoja djela na zajedničkim izložbama. Samostalno je izlagao u zemlji i svijetu: od Pariza, Milana, Frankfurta, Padove, Toronto, Los Angeleza do Ljubljane, Zagreba, Mostara, Splita, Dubrovnika i mnogih drugih gradova. Ostvario je više ciklusa slika na platnu i drvu, u tehnici sviotiska u grafikama, realizirao je i više monumentalnih kompozicija u mozaiku i slika izvedenih od obojenog stakla u tehnici vitraja.

Slikar je mnogo puta slikao križni put a posebno je vezan za prvi križni put koji je naslikao u domenikanskoj crkvi u Splitu. Međutim, umjetnik ne ističe posebno nijedno svoje djelo jer sva su mu draga jer odražavaju trenutak u kojem su nastala.

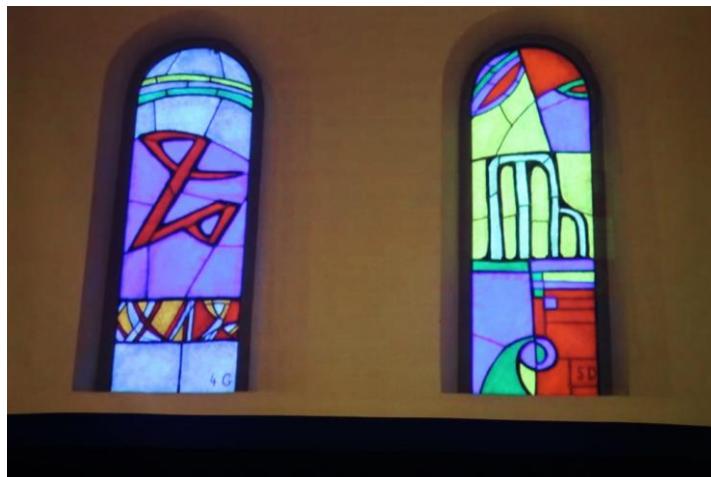
Izjavio je: "Vitraji, mozaici, slike na velikim drvenim ploham, brojne slike na platnu, čitavi ciklusi, sve je to put moje duše i predstavlja u svojoj ukupnosti moje viđenje. Ne izostavljam ništa, od onih početnih crteža, pastela, akrilika, ulja, do nedavno završenog mozaika u župnoj crkvi Svih Svetih u Sesvetama u Zagrebu, ili mozaika kojeg izvodim u crkvi sv. Nikole Tavelića u Tomislavgradu."

Umjetnik je mnogo puta (pored drugih tema) oslikao Krista na križu, zatim procesije (posebno na Hvaru, Braču i u Splitu), hrvatske svece i blaženike, hrvatske vladare i glagoljske natpise

Josip Botteri Dini kaže da je vođen benediktinskim geslom „*Ora et labora*“, tako živi i pokušava živjeti.

Josip Botteri Dini je najpoznatiji po djelima sakralne tematike, posebice po vitrajima i mozaicima. Njegovi se mozaici i vitraji nalaze u crkvama u Melbourneu, Splitu, Dubrovniku, Bolu, Baškoj Vodi, talijanskom Porto d'Ascoliju, austrijskom Wulkaprodersdorfu i Beču i drugdje.

Hrvatski likovni kritičar Josip Depolo napisao je monografiju o Josipu Botteriju Diniju.

Filmom je ispričana priča o slikaru Josipu Botteriju Diniju i prikazane je dio njegova bogata opusa. Fotografije nekih od prikazanih djela su u ovom osvrtu na prikazani film.

<https://creativ.net/simfonia-croatica-et-christiana-umjetnicko-likovno-djelo-josipa-botterija-dinija-4251/>

BOTTERI U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

**D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, KNJIŽEVNIK
MILE BUDAK SADA I OVDJE, ZAGREB,
2005.**

O MILI BUDAKU, OPET DESET ČINJENICA I DESET PITANJA S JEDNIM APELOM U ZAKLJUČKU

U povodu najnovije medijske hajke na Milu Budaka, u kojoj na nedostojan način, osim notornih neznanica, sudjeluju i ostrašćeni njegovi politički mrzitelji, a da bi se dokazala vjerodostojnost načela depolitizacije pravosuđa i afirmacije pravnih kriterija u pravnoj državi, što je po svojim Ustavnim odredbama Republika Hrvatska, iznosimo deset činjenica i postavljamo deset pitanja.

Evo najprije tih činjenica:

1) Mile Budak, zagrebački odvjetnik i član Hrvatske stranke prava, koji je pred kraljevskim sudom u Kraljevini SHS, svibnja 1925., branio komunističkog prvaka Vladimira Ćopića, tada već i autor dviju zapaženih knjiga književne proze, "ličkih

priča” *Pod gorom* i “zapisa jednog malog intelektualca” *Raspeće*, tiskanih u nakladi Matice hrvatske, napadnut je 7. lipnja 1932., oko podneva, u kućnoj veži zgrade u Ilici 10, po naredbi beogradske vlade a u organizaciji Uprave policije u Zagrebu. Atentat su izvela trojica policijskih plaćenika zadavši mu nekoliko udaraca željeznom šipkom po glavi. Liječen je u zagrebačkoj bolnici 38 dana.

2) Sedam mjeseci kasnije, zajedno sa suprugom Ivkom, otisao je u emigraciju i pristupio Ustaškom pokretu.

3) U Zagreb se vratio, mimo suglasnosti Ante Pavelića, 6. srpnja 1938.

4) Odmah objavljuje roman u četiri knjige *Ognjište*. O tom romanu napisano je nekoliko desetaka najpohvalnijih prikaza kako u hrvatskoj tako i u srpskoj i u slovenskoj književnoj kritici, a jedan od njih napisao je i Josip Horvat u “Jutarnjem listu” 31. srpnja 1938. pod naslovom *Lička “Ilijada”*. *Reprezentativno djelo hrvatske književnosti*. Njegovu ocjenu do danas nitko nije osporio relevantnom književno-kritičkom prosudbom.

5) Obnavlja suradnju i prijateljstvo s Vlatkom Mačekom, ali poslije osnutka Banovine Hrvatske uhićen je 15. veljače 1940. i zadržan u zatvoru bez sudskog rješenja do 12. travnja.

6) Toga dana nađena je mrtva u zdencu Budakova vinograda njegova supruga Ivka. Ni do danas nisu rasvijetljene okolnosti njezine tragične smrti, koja ga je psihički utukla. Obolio na žuci i neposredno prije ustrojstva NDH operiran, tako da je 10. travnja 1941. dočekao u bolnici ne sudjelujući u proglašenju NDH.

7) U Vladi NDH zauzimao je položaj ministra bogoštovlja i nastave i nije bio inicijator tzv. ”rasnih zakona”, njih je donijela Vlada pod pritiskom Nijemaca, ali je na tome mjestu zavlačio koliko god je mogao i odgađao njihovu primjenu, zaštićujući kako Židove tako i Srbe koji su se našli kao profesori zagrebačkoga Sveučilišta, o čemu je svojedobno, još u doba komunističke vlasti, iznio činjenice Jaroslav Šidak. Nije poznat ni jedan jedini slučaj, da je ikome izravno nanio ikakvo zlo. Njegov pomirljivi govor na velikom političkom zboru u

Virovitici ocijenilo je i beogradsko (Nedićovo) "Novo vreme" 19. kolovoza 1941. "glasom razbora iz Hrvatske". Dok je obavljao ministarsku službu njegov osobni vozač bio je Židov, a cijelo vrijeme NDH održavao je prijateljske odnose s nekoliko zagrebačkih židovskih obitelji, pa ga je njemački policijski ataše denuncirao zbog toga svojoj vlasti. Kao poslanik u Berlinu nije imao nikakva političkog utjecaja, a kao ministar vanjskih poslova uvjetovao je, dosta grubo i sasvim nediplomatski, uspostavu odnosa s Mussolinijevom Talijanskom Socijalnom Republikom Mussolinije-vim odricanjem od Rimskih ugovora, zbog čega je bio prisiljen podnijeti ostavku. Time prestaje njegova politička aktivnost u Hrvatskoj.

8) U svibnju 1945. nije bio zarobljen od partizana, kao što piše "Vjesnikov" novinar, nego su ga engleske vojne vlasti izručile jugoslavenskim partizanima 18. svibnja 1945.

9) Sudski proces vođen je protiv njega i još nekih suoptuženika pred Vojnim sudom II. armije u Zagrebu 6. lipnja 1945. Osuđen je na smrt vješanjem, a presuda je izvršena već sljedećeg dana, 7. lipnja 1945., na 13. obljetnicu zagrebačkog atentata na nj! Za grob mu se ni danas ne zna.

10) Dokumentacija kako o provedenoj istrazi tako i o procesu pred sudom nije nikada bila predočena javnosti niti je bila dostupna znanstvenim istraživačima, niti je do danas proučena u cijelini.

A evo i pitanja:

1) Jesu li atentatori na Budaka 1932. i njihovi naredvodavci počinili zločin?

2) Je li cijelokupni proces, od istražnog postupka do suđenja pred Vojnim sudom II. armije u Zagrebu mogao biti korektan i pravno valjan s obzirom na činjenicu da je, uz tako tešku optužbu, istraga provedena za jedno popodne, a suđenje trajalo samo nekoliko sati, da su se i istraga i suđenje vodili bez branitelja i bez saslušavanja svjedoka obrane, čak i bez prava na žalbu, pa je tako teška kazna izvršena već sljedećega dana, ni dvanaest sati nakon izricanja presude? Jesu li i danas, u Republici Hrvatskoj, pravno respektabilni i takav proces, i

osuda koja je na njemu donesena, a najzad i njeno izvršenje?

3) Je li takvim suđenjem izvršen prema njemu ratni zločin, i to nakon završetka rata?

4) Je li bilo regularno ubojstvo njegove 20-godišnje kćeri Grozde? Nakon što su je rastavili od oca, vojne vlasti Jugoslavenske armije pogubile su je negdje kod Škofje Loke, a prema nekim glasovima i silovali, bez ikakve optužbe, bez ikakve istrage, bez ikakva suđenja. Ubijena je, očito, samo zato jer je njegova kći, a nikakva dokumentacija o tome ni danas nije poznata, kao što je nepoznat i njezin grob. Je li takva likvidacija ratni zločin? I to ratni zločin izvršen poslije rata?

5) Je li uvjerljivo kad dokazani ratni zločinci svoju žrtvu svrstavaju bez ikakvih dokaza u red ratnih zločinaca?

6) Rečenica "Srbe na vrbe", koju je izrekao u Varaždinu, a za koju je i sam priznao priateljima, kad su mu zbog nje prigovorili, da mu je "izletjela", nije njegova rečenica: nju je prvi izrekao 1914. Slovenac Marko Natlačen, kojemu to nije smetalo da u vrijeme Kraljevine Jugoslavije bude istaknuti član slovenske Klerikalne stranke Antuna Korošeca, a onda, kao takav, sredinom tridesetih godina postane i ban Dravske banovine! To međutim nije isprika za nj. Budaku se ona ne može oprostiti, ali je li ta krivnja dovoljna da ga se proglaši ratnim zločincem? Ne bi li regularni sud povezao tu rečenicu s onom željeznom šipkom i proveo potrebna vještacanja, koja se nameće sama po sebi?

7) Ako je proces Budaku bio politički proces, kao što su to bili i mnogi procesi pred komunističkim sudovima, uključujući i one poslije "hrvatskog proljeća", a teško bi bilo dokazati da oni to nisu bili, po kojoj to logici neki tvrdi zagovornici pravne države i depolitizacije sudstva danas, u Hrvatskoj, istodobno odobravaju političke procese u razdoblju od 1945. do 1990., i prihvaćaju njihove osude, pa se štoviše osuđenike na njima usuđuju i kvalificirati najtežim izrazima, težim i od onih koji su bili navedeni i u optužnici i u osudi (što bi čak moglo biti i kažnjivo)? Ne otkrivaju li se time oni sami kao filokomunisti jugoslavenske orientacije? A ako to doista jesu, a teško bi nas mogli uvjeriti da nisu, zašto se otvoreno ne očituju takvima,

umjesto što se kukavički kamufliraju demokratskim načelima (koja, kad su bili u prilici, sve do 1990., *in praxi* ni sami ne samo da nisu poštovali nego su ih naprotiv svjesno gazili)? I nije li onda vrijeme da Republika Hrvatska, kao pravna država, koja ne primjenjuje političke kriterije u svome pravosuđu, izjaví, jednom zauvijek, da ne priznaje pravnu valjanost bilo kojeg političkog procesa u prošlosti, kao ni moralne i političke konzekvene koje iz njih proizlaze (uz pridržavanje prava da u pojedinim kaznenim predmetima, kao što je i ovaj, ako je potrebno, provede pravno regularnu obnovu procesa)?

8) Ima li među našim eminentnim pravnim ekspertima i znanstvenim autoritetima ikoga tko bi, danas i ovdje, bio voljan – ne *sposoban* nego upravo *voljan!* – dokazati nevjerodostojnost komunističkog antifašizma zbog raskoraka između komunističke teorije, izražene u zakonima i javnim deklaracijama, i komunističke prakse, ispunjene svakodnevnim i različitim nasiljima i zločinima prema vlastitim građanima, što je potvrđio i sam Josip Broz znamenitom izjavom 1972. u Prištini, da se sudci ne moraju držati zakona “kao pijan plota” (doslovce tako!), čime je i sam priznao ne samo pravnu nevjerodostojnost nego i nezakonitost komunističkog sudstva, pa nepriznavanje komunističkog antifašizma i njegova pravosuđa ne znači i osporavanje antifašizma kao jednoga od temelja Republike Hrvatske, notificiranoga i u preambuli njezina Ustava, nego upravo obratno, znači priznavanje tih temelja, ali u izvornom, demokratskom značenju tog pojma?

9) Jesu li “Vjesnik”, "Novi list" i neke druge tiskovine, odlučivši pisati o Budaku, mogli naći novinare kvalificiranije za tu temu, novinare koji o Budaku nešto i znaju, novinare koji ne bi ponavljali stare i dubiozne kvalifikacije u pravnom smislu nevjerodostojnih sudova? Tako npr. ne bi novinar "Vjesnika", očito ne razumijevajući pojmove o kojima piše, osporavao ono što nikada nitko nije ni tvrdio, naime da je Budak bio “reformator” hrvatske književnosti?

10) Hrvatska je danas pluralistička a ne jednoumna i nije li “Vjesnik”, kad je već želio čuti mišljenje hrvatskih građana o Budaku, mogao u onoj svojoj anketi zapitati nešto i građane koji

nikada nisu bili integralni Jugoslaveni, a najmanje u presudnim godinama za hrvatsku slobodu 1989./1990.? Zar u Hrvatskoj danas nema i takvih intelektualaca, i ne samo intelektualaca, koji "u ono vrijeme" nisu bili ni svjedoci optužbe na tadašnjim političkim procesima, ni UJDI-jevci, niti su danas njihovi duhovni trabanti? I, najzad, zašto većina medija u Hrvatskoj danas dopušta čuti samo njihov glas? Skrivajući se iza demokratskih fraza, kriptokomu-nistička manjina u Hrvatskoj medijski je ovladala gotovo cijelim duhovnim prostorom, krivotvoreći naše javno mišljenje; je li njihova mimikrija "hrabrost" ili podlost? Je li teško razabrati njihov cilj?

Legitimni demokratski zahtjev glasi vrlo jednostavno:
audiatur et altera pars!

*

Spomenik (ili spomen-ploča) Mili Budaku u Svetom Roku – da ili ne? To je pitanje samo povod ovome tekstu, ali ne i bitno pitanje koje ovoga trenutka traži urgentni odgovor. Štoviše, to pitanje se možda ne bi ni postavljalo, kad bi nam bio poznat grob Mile Budaka. Ali on je nepoznat i danas. A osnovno je ljudsko pravo svakoga čovjeka, da ima svoj grobni humak, da se za nj zna i da bude obilježen.

Potpisujemo ovaj tekst kao apel. Ne želimo uzurpirati ulogu regularnoga nadležnog suda ni prejudicirati njegovu odluku. Očekujemo da Republika Hrvatska, dosljedna u provođenju načela pravne države, pridonese svoj udio i da nadležna tijela, *i to po službenoj dužnosti, pokrenu obnovu političkih procesa održavanih u doba komunističke i drugih totalitarističkih vlasti*, pa tako i procesa protiv Mile Budaka. Neka se uzmu u obzir svi dokumenti, koje budu podnijeli i optužba i obrana, neka se pravnom nepristranošću, *sine ira et studio*, prosudi njegova objektivna krivnja i neka se izrekne pravomoćna, pravno regularna i na zakonu utemeljena presuda. Svi čemo je priznati i poštivati.

Ovaj apel je otvoren za svakoga tko ga bude želio naknadno supotpisati.

U Zagrebu, kolovoza 2004.

Mirko Alilović, umirovljenik
Teo Andrić, dipl. ing. pričuvni bojnik HV
Akademik Ivan Aralica, književnik
Jakov Aralica, profesor
Rudolf Arapović, novinar i publicist
Dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik, Slavonski Brod
Stjepan Asić, dizajner, Tajnik HSK-a Australije
Don Miljenko Babaić, katolički svećenik, bivši politički zatvorenik i ratni vojni kapelan
Branimir Babić
Mr. sc. fra Marko Babić, prof. teologije
Martin Babić
Dr Jozo Badrov, spec. oralni kirurg
Marija Bakota, umirovljenica, Zagreb
Miro P. Bakrač, profesor
Mirsad Bakšić, dipl.iur., brigadir HV i predsjednik Udruge "Dr. Safvet beg Bašagić"
Mile Balen, književnik
Žarko Barać, prof. matematike i fizike
Miljenko Baloković, knjižničar Nacionalne i sveučilišne knjižnice
Josip Baotić, dipl. oec. kib., direktor INTERCON-a, međunarodnog savjetovanja za strateški razvitak društva
Tadija Barun, dožupan Splitsko-dalmatinske županije
Ivan Bastjančić, dipl. ing.
Đurđica Bastjančić, profesorica
Mate Bašić, novinar
Vladimir Bebek, pukovnik u m.
Mr. sc. Ivan Bekavac, publicist
Ante Belas, VŠS ekonomist
Ante Beljo, ravnatelj HIC-a
Josip Berić, hrvatski branitelj
Niko Bete, pjevač
Nada Beuc, profesor, tajnica Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.
Dr. sc. Ivan Biondić, sveučilišni profesor

Goran Ante Blažeković, informatičar
Miroslav Boban, hrvatski branitelj
Akademik Rafo Bogišić
Đina Bonković, službenica
Milan Boras, dipl. ing.
Gjoko Borić, novinar
Damir Borovčak, dip. ing. i publicist
Ante Bošnjak, iseljenik
Ivan Bošnjak, poduzetnik
Kruno Bošnjak, akademski kipar i profesor ALU u m.
Fra Frano Botica
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka
Matice hrvatske u Splitu
Frane Brajko, hrvatski branitelj
Josip Brkljačić, umirovljenik
Nada Brkljačić, činovnica
Damir Brzica, utemeljitelj i predsjednik udruge "Ujedinjeni
Hrvati svijeta"
Dr. Ivan Brzović, liječnik u Kupresu
Dinko Budić, dipl. ekonom.
Dr Marijo Budimir, stomatolog
Suzana Budimir, dipl. ing., profesorica
Gordan Bule, gospodarstvenik
Matija Bulić, domaćica
Mr. sc. Jure Burić dr. med., prvi župan Dubrovačko-
neretvanski i bivši zastupnik u Hrvatskom Državnom
Saboru
Jure Caktas, kapetan duge plovidbe, Savjetnik za pomorski i
intermodalni transport
Nevenka Crnko, umirovljenica
Mladen Čataj, zubotehničar
Vladimir Čataj, dr. veterine
Emil Čić, publicist, muzikolog i glazbenik
Fra Milan (Karlo) Čirko
Dr. sc. Ivan Čizmić, znanstveni savjetnik
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Željko Čop, hrvatski branitelj

Branka Čorak, službenica
Ivica Ćapin, ekonomist
Marko Čavar, umirovljenik
dr. Ružica Čavar predsjednica hrvatskog pokreta za život i obitelj
Ivo Čoza, dipl. ing.
Dr Ante Ćurić, spec. parodontolog, dentalni i oralni patolog
Daniel Dasović, ing. građevinarstva, Podaca
Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, sveučilišni profesor
Miodrag Demo, brigadir HV
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, profesorica
Dr Ferdinand Diklan, stomatolog
Tonka-Marija Dobrinić, umirovljenica
Mira Donadini, socijalna djelatnica u m.
Zvonko Dragić, novinar, Mostar
Tomislav Držić, novinar
Dr. sc. Andrej Dujella, sveučilišni profesor
Mr. sc. Ivan Dujmović, umirovljenik
Dr. sc. Senadin Duraković, sveučilišni profesor
Ante Duvnjak, gospodarstvenik
Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut, član Predsjedništva Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Lepan Emil
Nela Eržišnik, glumica
Ivan Fičko, pukovnik u m.
Boris Flego, umirovljenik
Vlado Franjević, kulturno-likovni radnik, Lichtenstein
Vladimir Fuček, sudac u m., predsjednik URV "Hrvatski domobran"
Ivan Gabelica, dipl. iur.
Srećko Gabrilovac, dipl. ing.
Nikola Gadže
Marko Gale, obrtnik
Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
Anka Glavina Kovačić, umirovljenica

Dara Glavina, laborantica
Ivan Glibić, dipl. ing.
Vijana Grgurević, med. sestra
Branimir Grubelić, odvjetnik
Dr. sc. Petar Gugić, sveučilišni profesor
Rajka Gugić, dipl. iur.
Ante Gugo, novinar i publicist
Marijan Horvat-Mileković, književnik
Dr. Ivan Huljev
Mijo Ilić, hrvatski branitelj
Ivan Ivanda, profesor, član predsjedništva Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Dr. Luca Ivanda, specijalist školske medicine
Mr. sc. Nenad Ivanković, novinar, publicist i predsjednik HONOS-a
Ilija Ivezić, filmski i kazališni glumac
Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.
Željko Jakić, politolog, Belgija, predstavnik HSK pri Vijeću Europe
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor
Dr. sc. Jere Jareb, profesor emeritus Saint Francis University, Loretto, USA
Akademik Dubravko Jelčić, književnik, znanstveni savjetnik u m.
Dr. Milan Jelić, dipl. oekon., ekonomist u m., Argentina
Ivan Jindra, novinar
Darinka Jonjić, politička uznica i nastavnica u m.
Tomislav Jonjić, odvjetnik i publicist
Dinko Jonjić, dugogodišnji politički zatvorenik, danas odvjetnik u Imotskom
Josip Jović, novinar i publicist
Fra Ivan Jukić
Dr. sc. Josip Jurčević, znanstveni savjetnik
Anto Jurendić, predsjednik udruge Uzdanica 90. ATJ Lučko
Marko Jurić, novinar
Dr. Ivan Jurić, novinar, Metković
Zdenko Jurinić, dipl. ing. kemije u m.

Dr. sc. Fra Karlo Jurišić, umirov. profesor teologije i povijesti
Marina Jurišić, članica predsjedništva Ogranka Matice
Hrvatske Makarska

Ivan Juroš, dipl. ing.

Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije

Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije

Vinko Kalinić, književnik

Halili Kamber, službenik

Pajo Kanižaj, književnik

Pavao Slavko Keserović, dip. ing., Melbourne, Australija

Ing. Nikola Kirigin, prvi predsjednik Hrvatskog svjetskog
kongresa

Jure Knezović, predsjednik Hrvatskog društva političkih
zatvorenika

Marija Knezović, zubni tehničar

Dr. Zlata Knezović

Dr. sc. Ivan Kordić, filozof i teolog, sveučilišni professor i
publicist

Mr. sc. Marica Kordić, nakladnik

Zdravko Kordić, prof. i književnik - pred. DHK HB – Mostar

Ivica Korman, djelatnik HNK

Zvonimir Kos, umirovljenik

Dr. Tomo Kovač

Mario Kovaček, student

Stjepan Kovaček, strojovođa

Tomica Kovaček, vet. tehničar

Verica Kovaček, med. sestra, narednik HV u m.

Mate Kovačević, novinar

Željko Kovačević, dipl. ing. el., savjetnik direktora HEP
Elektro dalmacija Split, član MENSE, Zmaj od Radobolje u
DBHZ, bivši predsjednik NK Hajduk

Ivan Krešić, dipl. ing.

Mijo Krešo-Lovrić, dipl. ing., politički zatvorenik

Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar

Barbara Kovačić, prof.

Marko Krlić, ing., Busovača

Ante Krmpotić, profesor

Marijan Krmpotić, profesor
Vjekoslav Krsnik, novinar
Dr.st Petar Kružić - Stuttgart
Ivan Kujundžić, akademski kipar
Dr. sc. Nedjeljko Kujundžić, sveučilišni profesor
Tonči Kunjašić, poduzetnik
Akademik Ivan Kušan, književnik
Vladimir Kürner, dipl. ing.
Ivan Lacković-Croata, slikar
Miro Laco, profesor, pukovnik HV u m.
Josip Laća, književnik
Fra Milan Lapić
Dr. P. Vjekoslav Lasić, dominikanac, politički zatvorenik
Ana Lemić, profesorica, ravnateljica gimnazije
Mate Lendić, ravnatelj Crvenog križa, Makarska
Dr. sc. Hrvoje Lorković, sveučilišni profesor
Ana Luetić, umirovljenica
Dr. sc. Branimir Lukšić, sveučilišni profesor
Zvonko Kajfeš, umirovljenik
Željko Keglević, umirovljenik, Chicago (Ill.), SAD
Dražen Keleminec
Dr. sc. Ivan Kordić, filozof i teolog, sveučilišni professor i
publicist
Mr. sc. Marica Kordić, nakladnik
Dr. sc. Jure Krišto, znanstveni savjetnik
Dr. sc. Milan Kruhek, znanstveni savjetnik
Ante Madunić, dipl. iur.
Mirjana Majnarić, umirovljenica, Zagreb
Dragutin Majstorović, ing.
Duško Malešević, akademski slikar i profesor
Ante Mandić, dipl. ing.
Vinko Mandurić, ekonomist
Ivan Maras, invalid Domovinskog rata
Mato Marčinko, dipl. iur, publicist, dugogodišnji politički
zatvorenik
Domagoj Margetić, novinar i publicist, predsjednik UNRH

Dr. Radoslav Marić, M. D., ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG,
Ansonia, SAD
Vlado Marić, odvjetnik
Žarko Marić, profesor i novinar
Ivica Marijačić, novinar
Slobodan Markić, dipl. ing.
Dr. sc. Ante F. Markotić, sveučilišni profesor
Dr. Vlatko Martinić
Frano Marušić, dipl. ing.
Mario Marušić, novinar i publicist
Mile Maslać, književnik
Marija Matajija, učiteljica u m.
Vlatko Matajija, učitelj u m.
Marko Matanović, umirovljenik
Mr. sc. Ivica Matičević, asistent
Jozo Matić, narednik HV-a u m., invalid Domovinskog rata
Marko Matić, dipl. prav. i književnik -Zagreb
Dr. sc. Zlatko Matijević, znanstveni savjetnik
Vedran Meić, hrvatski branitelj
Vlatko Menix, predsjednik udruge povratnika u BiH
Dr. sc. Andelko Mijatović, znanstveni istraživač i publicist
Dr. Martin Mikecin, spec. pedijatar i neuropedijatar
Vanja Mikecin, profesor
Marko Mikulandra, redatelj i dramski pisac
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Fra Stanko Milanović Litre (Jure)
Mile Milković - Production Operations Manager – Vancouver,
Kanada
Josip Miljak, poduzetnik
Fra Frano Mirković
Bosiljko Mišetić, odvjetnik
Dino Mladineo, prof., Komiža, otok Vis
Ratimir Mocnaj, dipl. ing.
Ana Mocnaj, profesorica, tajnica AMCA-e Kanada
Vladimir Mrkoci, profesor
Tinka Muradori, akademska glazbenica
Dr. sc. Jasmina Mužinić, znanstvena suradnica

Mislav Mužinić, dipl. ing.
Ante Naglić, hrvatski branitelj
Prof. dr. Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog
društva Napredak Mostar
Igor Nikolić, umirovljenik, Clearwater (Florida), SAD
Mr. Boris Nikšić, povjesničar i latinist, Zagreb
Josip Nikšić, dipl. inž. kem. tehnologije, Šibenik
Ivan Nogalo, gospodarstvenik
Javor Novak, publicist
Zvonimir Novosel, str. tehničar
Iva Nuić, nastavnica i književnica - Drinovci
Tomislav Nuernberger, dipl. ing. matematike
Mato Obrul, djelatnik HNK
Željko Olujić, dipl.iur., odvjetnik
Ivan Orešković, profesor, ravnatelj strukovne škole Sebastijan
Palić
Ivan Pandža, invalid Hrvatskog domovinskog rata
Marko Pandža
Ile Papić, dipl. ing. prometa
Tone Papić, dipl.ing.arh., akad. slikar
Ivo Paradžik, umirovljenik
Ivica Pavelić, hrvatski branitelj
Jelka Pavičić, knjižničarka
Josip Pavičić, književnik i nakladnik
Tomislav Pavičić, dipl. ing., menadžer, predsjednik Hrvatskog
Kulturnog Društva Uzajamne Pomoći sa Dock Sud-a,
Avellaneda, Argentina
Robert Pavičić, dipl. ing.
Dr. sc. Mate Pavković
Mladen Pavković, novinar i publicist
Dr. sc. Dragutin Pavličević, sveučilišni profesor
Pero Pavlović, mr. sci. i književnik - Neum Mostar
Don Pero Pavlović, katolički svećenik, Ravno
Dr. sc. Davor Pavuna, fizičar
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Akademik Josip Pećarić, sveučilišni profesor
Jelena Pećarić, profesorica

Kornelija Pejčinović, javni radnik
Marija Pejić, članica predsjedništva Ogranka Matice Hrvatske
Makarska
Kaja Pereković, umirovljenica
Dragutin Perić, Konjic
Dr. sc. Nedjeljko Perić, sveučilišni profesor
Ratko Perković, umirovljenik
Marija Perković, nastavnica u m.
Rade Perković, glumac
Branimir Petener, dipl. ing. i publicist
Slavko Petračić, dipl. ing.
Petar Petrić, dipl. ing.
Dora Petrić, službenica
Ivica Petrović, profesor na sveučilištu u Mostaru
Nenad Piskač, književnik
Luka Podrug, dipl. iur.
Vlado Polgar, dipl. ing.
Valentin Pozaić, Družba isusova, professor moralne teologije
Vlatko Previšić, profesor
Dr Ana Prolić, stomatologinja
Dr Luka Prolić, spec. oralni kirurg
Božo Protka, ekonomist
Stipe Puđa, dipl. oec, ratni dopisnik HINE
Dr. sc. Zvonimir Puškaš, znanstveni suradnik u m.
Fra Dominik – Ratko Radić
Dr. sc. Zvonimir Radić, predsjednik Domagojeve zajednice
Tomislav Raguž, dipl. oec.
Juraj Rajčević, ugostitelj
Filip Rajčević, ugostitelj
Milka Rajčević, ugostiteljica
Ankica Ravlić, profesorica, predsjednica Ogranka Matice
Hrvatske Makarska
Tomislav Reškovac, poduzetnik
Dr. Milan Ribičić
Kocijan Rigert, bojnik u m. Antiterorističke jedinice – ATJ –
Lučko
Dragutin Rotim, odvjetnik

Joso Rukavina, građ. tehničar, hrvatski branitelj, Sveti Rok

Maja Runje, profesorica

Martin Sagner, dramski umjetnik, zastupnik u Hrvatskom državnom saboru od 1990. do 1995.

Mag. iur. Darko Sagrak, predsjednik Udruge "Dr. Milan Šufflay"

Ante Santini, hrvatski branitelj

Ivica Sentić, gospodarstvenik, pričuvni pukovnik HV

Dr.sc. Jadranka Sertić, sveučilišna profesorica

Magdalena Sever, studentica sociologije

Vjekoslav Sironić, HT tehničar

Marko Skejo, pukovnik u m.

Dr. sc. Marina Skrobica

Ružica Soldo, prof. i književnica - Široki Brijeg

Velimir Soldo, pričuvni poručnik HVO

Ekrem Spahić, novinar i publicist

Božidar Spitzer, profesor

Dr. Stjepan Sraka, stomatolog

Ing. Siniša Srzić, zamjenik gradonačelnika grada Makarske

Branko Stančić, dipl. ing.

Zdravko Stanišić, umirovljenik

Ivica Stepinac, umirovljenik

Dragutin Stilinović, dipl. ing. arh.

Dr. sc. Aleksandar Stipčević, sveučilišni profesor

Fra Miljenko Stojić, književnik – Mostar

Ivan Strižić

Matilda Šaban, tajnica u osn. šk.

Milan Šaban, nastavnik u m.

Kata Šamadan

Jurica Šarić, tehničar

Oskar Šarunić, novinar i snimatelj

Dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva

Stjepan Šešelj, književnik

Ilija Leopold Šikić, Basel

Ivana Šimundić, med. sestra

Milan Šimunić, autoprijevoznik

Dr. sc. Ante Škegro, viši znanstveni suradnik
Ante Škrabić, nastavnik, dopredsjednik Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar, biolog
Dr. sc. Hrvoje Šošić
Adela Šubić, umirovljenica
Roman Šule, hrvatski branitelj
Vlado Tadej, redatelj
Fra Vladimir (Ante) Tadić
Branko Tinodi, dipl. pravnik
Branka Tinodi, profesorica
Marko Tokić, professor
Mijo Tokić, prof. i književnik, Tomislavgrad
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Dr. med. Berislav Tomac, Hagen, Njemačka
Zlatko Tomičić, književnik
Augustin Tomić, obrtnik
Dr. iur. Željko Tomašević, pričuvni časnik HV-a
Dr. sc. Luka Tomić, dopredsjednik Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Tomislav Tonšić, hrvatski branitelj
Goran Trdin, profesor
Tihomir Trdin, dipl.ing.preh.teh.
Dr. sc. Miroslav Tuđman, sveučilišni profesor
Nenad Udiljak, dipl. ing.
Fra Jakov Udovičić, Imotski
Dr. sc. Nikica Uglešić, sveučilišni profesor
Dr. sc. Đurđica Vasilj, sveučilišna profesorica
Ivo Vasilj, dipl. ing.
Mr. sc. Mario Vasilj, profesor na sveučilištu u Mostaru
Dr. Vlade Vicić, stomatolog, pjesnik, kantautor i politički uznik.
Duro Vidmarović, književnik
Ivan Viluk, dipl. ing.
Julija Vojković, graf. urednica i dizajnerica
Dr. sc. Rudolf Vouk, sveučilišni profesor
Ivan Vragović, umirovljenik

Dr. sc. Vladimir Vratović, sveučilišni profesor u m.
Duje Vlastelica, ing. teh., pukovnik HV u m.
Zdenka Vratović, dipl. oec.
Mladenka Vrljičak, dipl. ing. arh.
Andrija Vučemil, književnik – Rijeka
Dr. sc. Petar Vučić, pravnik i politolog
Rudi Vučić, akademski glazbenik, ravnatelj glazbene škole "I. Lukačića", Šibenik
Ante Vukasović, sveučilišni profesor u m.
Nada Vukasović, profesor u m.
Ive Vukić, gradj. tehničar
Marija Vukić, med. sestra u m.
Ljubo Vukoja, ekonomist
Ante Vuković, Stuttgart
Bože Vukušić, publicist
Marija Vuletić, profesorica
Dr. Nikola Vuletić
Igor Zidić, ravnatelj Moderne galerije, predsjednik Matice hrvatske
Ivan Zlopaša, predsjednik Udruge za očuvanje hrvatskih nacionalnih interesa u BiH "Pogledi"
Dr. Milan Zoretić, dipl. ing., sveučilišni profesor, Argentina
Marin Zrilić, student prava
Emil Kazimir Žeravica, hrvatski pisac i član DHK iz Pule
Dr. sc. fra Pavao Žmire
Dr. sc. Darko Žubrinić, sveučilišni profesor¹

¹ Dok je knjiga bila u tisku g. Darko Sagrak nas je obavijestio o pristiglu potpisa još 403 osobe većinom iz Kanade. Također je čuo i s drugih strana (npr. iz Rijeke, Slavonskog Broda), da su i тамо neformalne grupe građana provodile akciju i doobile nove potpisnike Apela.

**D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, POVIJESNI
PRIJEPORI, ZAGREB, 2006.**

**PREDSTAVLJANJA KNJIGE
*U BOKI KOTORSKOJ SVAKI KAMEN
GOVORI HRVATSKI***

Govor J. Pečarića u Splitu

Prije svega zahvaljujem se svima nazočnima što ste svojim dolaskom uveličali ovo predstavljanje. Dozvolite mi ipak da posebno izdvojam dvojicu. Prvi je nazočan, novoimenovani generalni konzul RH u Kotoru g. Ivica Škarić, a drugi je predsjednik Hrvatske bratovštine "Bokeljska mornarica 809." iz Splita koji je danas u Boki, pa je poslao telegram podrške ovom predstavljanju. Posebnu zahvalnost dugujem organizatoru Matici hrvatskoj iz Splita kao i njihova predsjednika i prvog današnjeg govornika Josipa Botterija. Vidjeli smo koliko je puno svojih slika napravio g. Botteri i sigurno je veoma zaslužan za spoznaju o hrvatstvu Boke. Još ga moram podsjetiti na obećanje da će napraviti i izložbu tih svojih slika koja bi se zvala "Zaljev hrvatskih svetaca". Posebnu zahvalnost dugujem predstavljačima knjige Josipu Joviću i Jošku Čelanu. Kao što vidimo svi smo redom imenjaci, a planirao sam da među nama bude još jedan imenjak dr. don Josip Čorić. Nije jer nije bio u

Splitu u vrijeme kada je predstavljanje dogovarano, ali je večeras tu s nama.

Knjiga koju danas predstavljamo jest o Boki, ali je posvećena jednom Hercegovcu: dragom prijatelju generalu Slobodanu Praljku. Kada su u Haagu skupili hrabrosti suočiti se s njim, da ponovim riječi koje sam napisao na dan kada je otisao u Haag, pitao sam ga mogu li mu posvetiti svoju knjigu. Mislio je da hoću pisati o njemu i odbio je. Pristao je tek kada sam mu objasnio da se ne radi o tome, već ču mu – kao prijatelju – posvetiti ovu knjigu. Istina, da nije bilo toga, tko zna kada bih je završio.

Knjiga o Boki je dakle posvećena jednom Hercegovcu. Čini mi se čak i prirodno ako se zna da je moja prethodna knjiga, ona posvećena Dariju Kordiću, bila "Hercegovac iz Boke". A tu paralelu Boka – Hercegovina, znao sam često spominjati. Dobro je Josip Jović uočio tu paralelu sADBINE Boke i BiH, o čemu sam pisao u knjizi "Hercegovac iz Boke".

A i u ovoj knjizi vidjet ćete kako ja svoje Hrvate iz Boke volim usporediti s onima iz Hercegovine:

"Kada Hrvatu iz Boke netko kaže da je ustaša, onda prvo od njega pobegnu svi Hrvati. Kada to netko kaže Hercegovcu, ovaj ima besplatno piće do kraja života."

To ne znači da smo mi najlošiji, već da je pozicija naših ljudi u Boki vrlo, vrlo teška.

Međutim, zar vas i današnja situacija u Hrvatskoj ne podsjeća na to? Ne čini li vam se da će uskoro svi bježati od vas ako netko kaže samo da ste Hrvat?

Slično je danas s našim apelom "O Mili Budaku, opet - Deset činjenica i deset pitanja s jednim apelom u zaključku". Dodatni poticaj našoj inicijativi su očita nastojanja da se od strane jugokomunističkih ideoloških struktura i čitav Domovinski rat i njegovi heroji proglose zločincima, a hrvatska država nastala 1991. poistovjeti s onom iz 1941., bolje reći s onim što su jugokomunisti napisali o NDH. Ta nasilna analogija sama sobom otkriva prave inspiracije i pobude svih onih koji bi zločincem i na vješalamu rado vidjeli Antu Gotovinu jednako

kao i Milu Budaka. Nadam se da nam se i danas još ponetko pridružiti i supotpisati taj naš apel.

Meni je, priznajem, teško prihvati logiku tvrdnje da netko može imati spomenike, po njemu se mogu davati imena ulicama, trgovima i sl., uz tvrdnju: "Jest bio zločinac, ali je bio i antifašist." Ako takve rehabilitira antifašizam, zašto druge ne rehabilitira to što su htjeli slobodu svome narodu? Pa zar nam prva poruka zadnjeg posjeta Svetog Oca Hrvatskoj nije bila o vrijednosti slobode?

Što reći o samoj knjizi? U naslovu je moja simbolička izreka: "U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski". Sadržaj te simbolične izreke je ono što je još 1941. g. rekao zagrebački nadbiskup dr. Alojzije Stepinac tijekom posjeta Boki kotorskoj: "Svaki kamen Boke kotorske dovoljno jasno kazuje visoku kulturnu razinu hrvatskog življa, ujedno je najbolji dokaz, tko je zapravo autohtoni element Boke kotorske."

Ta nadbiskupova rečenica tiskana je kao "strašan" krimen u poznatoj antihrvatskoj knjizi Viktora Novaka "Magnum crimen", Zagreb, 1948., str. 503. Interesantno je da jedan Srbin Vasko Kostić u svom tekstu na internetu "Protivljenje silovanju nevjeste Jadrana", poistovjećuje ovu izjavu nadbiskupa Stepinca s tom mojom simboličkom izrekom: "To, da svaki kamen u Boki govori hrvatski, Stepinčeve su riječi." Smiješno poistovjećivanje moje simbolične izreke sa sadržajem iste. Ali, najvažnije je da je razumio što je pisac htio reći, zar ne?

Knjiga je nastavak na moju knjigu "Borba za Boku kotorskiju". Proslov te knjige završio sam tvrdnjom kako "izgubljena ognjišta ne podrazumijevaju njihov zaborav, kako su svi osvajači to pokušavali nametnuti Hrvatima. Jer kada naučiš zaboraviti jednu izgubljenu hrvatsku zemlju, naučit ćeš gubiti i druge. Zato je povratak Hrvata Boke kotorske u svijest hrvatskih ljudi i hrvatske države itekako važan i za sve hrvatske ljudе i za samu hrvatsku državу i njenu opstojnost."

U istoj knjizi dan je i dio koji je danas veoma aktualan. Naime u "Matici, časopisu Hrvatske matice iseljenika" 1997. tiskao sam tekst koji počinje ovako: "Prije dvije godine posjetio

me je jedan Hrvat iz Boke kotorske. Rekao mi je: 'Za Crnogorce su ti Konavle - elementarna nepogoda. Oni s tim nemaju ama baš ništa!' Ispričao sam mu kako sam i ja tih dana imao jedan interview na Hrvatskom radiju u kome sam isto tako ustvrdio kako će se oni i ponašati kao da nije ništa bilo, jer i znaju iz povijesti da su Hrvati štošta olako zaboravljeni. A kad Hrvati opet zaborave oni će opet udariti. Slično se događa i u Hrvatskom Podunavlju s onim čuvenim srpskim: 'A ko nas, bre, to zavadi'. Ni oni jadnici nemaju pojma o čemu se radi."

A da doista Hrvati štošta olako zaboravljuju podsjetio nas je nedavno predsjednik države ustvrdivši, prilikom nedavnog posjeta crnogorskog ministra vanjskih poslova Miodraga Vlahovića: "S Crnom Gorom, uostalom, nismo nikad ratovali, a ni sa Srbijom sve do ovog rata koji je izazvao Milošević."

Moj Bokelj i ja rugali smo se crnogorskoj i srpskoj zaboravljenosti, a eto prvi je "zaboravio" predsjednik Hrvatske! Ali navikli smo na krivotvorene Domovinske rata kada je on u pitanju. Zbog njegova lažnog svjedočenja u procesu Blaškić, Hrvatska je okrivljena kao agresor na BiH, a dilanje i falsificiranje transkriptata je zahvaljujući njemu nešto nauobičajenije kod nas. Sjećamo li se njegove sramotne šale dane francuskom "Le Mondu" 9. veljače 2000. godine: "Znate li (smije se) koja je razlika između Tuđmana i Miloševića? Jedan je u zemlji, a drugi ne može iz zemlje!" Zar to nije bila najava izjednačavanja krivnje agresora i žrtve u tom ratu? HINA je 21. rujna 2000. prenijela Mesićev intervju novosadskom listu "Vojvodina" u kome stoji:

Na pitanje "tko bi se trebao kome i zašto ispričati za sve ono što je učinjeno u proteklih deset godina", Mesić je odgovorio da bi se "svi trebali ispričati svima".

"Hrvatima su bili krivi svi Srbi i Muslimani. Srbima svi Hrvati i Muslimani. Svi su svima bili krivi, a u stvari nitko nikome nije bio kriv, jer je na djelu bila pogrešna politika koja je počivala na ideji kako na ruševinama Jugoslavije treba stvarati veliku Hrvatsku i veliku Srbiju", kazao je Mesić.

Pa ima li neke razlike između ovih izjava i onoga što govori danas?

Ali vratimo se knjizi. U njoj su dane i neke reakcije mojih Hrvata iz Boke povodom tiskanja te moje prve knjige. U Proslovu sam dao i pismo jednog studenta iz Boke:

"Dragi dondo Jozo,

ispričavam se ako sam bio previše intiman s dragi dondo ali to proistiće samo iz osjećanja koje je u meni probudilo čitanje Vaše knjige *Borba za Boku kotorsku*. Prije svega da se predstavim - ja sam Hrvat iz Boke zovem se (...) i student sam (...) u (...) (redoslijed je važan). Pišem Vam ovo pismo prije svega da Vam se zahvalim na svemu što ste uradili i što radite za Boku. Znam da bi lakše bilo: jednostavno zaboraviti, kao što su mnogi - opet hvala što Vi niste. Hvala Vam što ste otrgnuli od zaborava velikane kao što su Vjenceslav Čižek ili Luka Brajnović. U dijelu kako su komunisti prodali... odgovorili ste mi na to kako je bilo zakonski omogućeno otklanjanje opasnosti kakva su bili hrvatski intelektualci za projekat - zaliv nemanjića.

(...)

Situacija u Boki je naizgled bolja: otvaraju se udruge, političke stranke i kulturna društva s predznakom: hrvatski. Naizgled - jer treba vidit kako će to biti prihvaćeno ali prvi korak je napravljen (uzgred i to zahvaljujući Vama). Na kraju bih Vas želio pozdraviti i reći da bih vas puno želio upoznati i da bi za mnoge u Boki bila čast imati vas barem u posjetu!"

Takve reakcije i motivirale su me da sakupim one tekstove koji nisu ušli u prvu knjigu, uglavnom koautorski, kao i neki najnoviji tekstovi, predavanja, govori i polemike. Kao prilog dani su intervju dugogodišnjeg predsjednika Hrvatske bratovštine "Bokeljska mornarica 809" prof. dr. Zvonimira Janovića i neki od mojih intervjuja.

**M. KOVAČEVIĆ I J. PEČARIĆ,
THOMPSON U OČIMA HRVATSKIH
INTELEKTUALACA – BILO JE I TO
JEDNOM U HRVATSKOJ, ZAGREB, 2008.**

PISMO THOMPSONU

Poštovani gospodine Marko Perkoviću Thompsonsone,

Nadamo se da s prijezirom gledate na podmetanja i ovu prljavu kampanju koja se vodi protiv Vas. Zahvalni smo Vam na djelu, koje svojom glazbom, pjesmama i javnim nastupima darujete hrvatskom narodu i svim ljudima dobre volje. Vaši nastupi pobudjuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi.

Zato što cijenimo i poštujemo Vaš rad ovim putem Vam javno izražavamo potporu te želimo da Vas ne obeshrabre sitna, prizemna i priglupa podmetanja koja su se razbuktala poslije Vašeg iznimnoga nastupa na Trgu bana Jelačića u Zagrebu, koji su organizirali hrvatski branitelji.

U Zagrebu, 20. lipnja 2008.

Akademik Ivan Aralica
Akademik Smiljko Ašperger
Akademik Slaven Barišić
Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Akademik Rafo Bogišić²
Mons. dr. Mile Bogović, biskup
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka
Matrice hrvatske u Splitu
Prof. dr. sc. don Josip Čorić³
General Ljubo Česić Rojs
Dr. fra Šimun Šito Čorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat.
misija u Švicarskoj
Dr. dr. h. c. Nikola Debelić⁴, dirigent, sveuč. prof. i hrv.
veleposlanik u m.

² Akademik Rafo Bogišić («Jutarnji list, 23. 06. 2008.»): «Zašto bi netko zabranjivao čovjeku da pjeva? Nekome smeta što pjeva domoljubne pjesme. Napadaju ga zbog navodne ustaške ikonografije, koju nisam primijetio na koncertima.»

Za «Jutarnji list», kada izdvajaju njegovo mišljenje, Bogišić je samo sveučilišni profesor (mada je iz njihova teksta očito da je akademik, dok je Vlatko Silobrčić akademik. Valjda im se sviđa njegova izjava pa je on akademik a Bogišić nije («Ne svida mi se što kolege podupiru Thompsona. Potpisnici su konzervativci koji imaju autistični pristup nacionalnom identitetu i ne vjerujem da je motiv demokratska obrana čovjeka.») Navedeno je i mišljenje još jednog protivnika pisma. Ivo Banac predsjednik HHO-a kaže: »Oni imaju pravo istaknuti svoje mišljenje kao i svako drugi, mada svi dobro znaju da se ja s njima nikada ne bih složio. Ja takvo što nikada ne bih potpisao, ali to je moj osobni stav.»

³ Prof. dr. sc. don Josip Čorić: «Pitanje za svakog poštenog čovjeka je suvišno ali radi kroatofoba i onih koji ne mogu mirno spavati dok se govori pozitivno o Hrvatskoj, potpisujem stotinu puta.»

Prof. dr. sc. don Josip Čorić («Jutarnji list, 23. 06. 2008., za njih je profesor Čorić samo «svećenik iz Splita»): «Thompson je najnapadanija osoba u Hrvatskoj i naša je dužnost bila da ga obranimo i damo mu podršku. Bio sam na koncertu i nisam primijetio nikakvo ustaško znakovlje.»

⁴ Prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić: «Imao sam čast dirigirati u Dubrovniku 24. studenog 1971. god. super svečani i nažalost zadnji koncert Vice Vukova prije njegova odlaska/spašavanja u inozemstvo i dirigirati nakon 18 god. listopada 1989.g. njegov prvi koncert nakon prisilne šutnje. O tome namjeravam nešto i napisati na paraleli Vukov - Thompson.» (Taj tekst je dan u prvom poglavljju.)

Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Prof. dr. sc. Goran Dodig
Admiral Davor Domazet Lošo
Prof. dr. Andrej Dujella
Marko Dumančić, odvjetnik
Zoran Galić, odvjetnik
Tomislav Grahovac, odvjetnik
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Mons. Ante Ivas, biskup
Ilija Ivezić, glumac
Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u mirovini
Akademik Dubravko Jelčić
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik Političkog zatvorenika
Josip Jović⁵, kolumnist i publicist
Don Andelko Kaćunko, novinar i publicist
Prof. dr. sc. Ivan Karlić⁶
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Akademik Ivan Kušan
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Prof. Ive Livljanić, hrv. veleposlanik u m.
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Ante Madunić, odvjetnik
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u mirovini

⁵ J. Jović: "Radi se o političkom progonu bez primjera u suvremenoj Europi."

⁶ Prof. dr. sc. Ivan Karlić: «Dakako da svi ovi besmisleni napadi na njega (Thompsona, op. J.P.), na njegove nastupe i na sadržaje njegovih pjesama imaju puno dublju pozadinu, to je jasno svakom mislećem Hrvatu. Stoga radosna srca stavljam na raspolaganje sebe, odnosno u ovom slučaju svoj potpis potpore.»

Slavica Maras, glumica
Prof. dr. Marko Matić
Mate Matić, odvjetnik
Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik
Mr. sc. Lujo Medvidović, književnik i odvjetnik
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Dr. sc. Ljerka Mintas-Hodak
Prof. dr. sc. Božidar Nagy, D.I.
Dr. sc. Mijo Nikić⁷
Javor Novak, spisatelj
Tihomir Novak, ak. glazbenik
Željko Olujić, odvjetnik
Prof. dr. sc. Mladen Parlov⁸
Dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Akademik Josip Pečarić
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Goran Petrač, ak. slikar
Nenad Piskač, književnik
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Akademik Stanko Popović
Mons. Dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
Prof. dr. sc. Tanja Pušić⁹
Domagoj Rešetar, odvjetnik
Fra Nikola Mate Roščić
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj

⁷ Dr. sc. Mijo Nikić: «Pridružujem se popisu osoba koje podržavaju plemenite ideje koje svojim pjesmama promiče pjevač Marko Perković Thompson.»

⁸ Prof. dr. sc. Mladen Parlov: «Tek sam danas, 26. lipnja, otvorio e-mail poštu, naime nalazio sam se izvan Splita, pa izražavam svoju potporu gosp. Marku Perkoviću, zahvalan za sve što je učinio i čini na promidžbi i obrani nacionalnog identiteta i ponosa.»

⁹ Prof. dr. sc. Tanja Pušić. «Bila sam s obitelji na iznimno mirnom i domoljubnom Thompsonovom koncertu i zbilja je sramotno da se u javnosti domoljublje na ovakav način kažnjava umjesto slavi.»

Draško Semren, odvjetnik
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Marin Sopta, profesor
Petar Šale, odvjetnik
Branko Šerić, odvjetnik
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Akademik Nenad Trinajstić
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Prof. dr. sc. Nikica Uglesić
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
Mr. sc. Pero Vidović, Rim, Italija
Boris Vinčić, odvjetnik
Prof. dr. sc. Tomislav Živković
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA

U Hrvatskoj je počelo zabranjivanje koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Prihvaćanje zabrane ovih nastupa značilo bi dopustiti Hrvatsku u kojoj se ne smije pjevati. Hrvatski narod vjekovima iskazuje svoju radost, bol, vjeru i nadu pjesmom. Hrvatska glazba daje ljepotu našem životu i dostojanstvo našem narodu.

Žele zabraniti naše snove i naše pjesme!

Prošli smo bolna iskustva zabrane i suđenja javne riječi. Hrvatsko sjećanje je puno ponosa na one koji nisu prihvatali zabranu slobode misli, riječi, pisma i okupljanja.

Nemojmo dopustiti zabranu pjesme!

Mi smo odgovorno iskazali hrvatskoj javnosti da “nastupi Marka Perkovića Thompsona pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi”. S prezirom gledamo na zabrane njegovih koncerata i pozivamo i cijelu Hrvatsku da,

Ne prihvati i ne dopusti zabranu hrvatske pjesme - zabranom koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Zagreb, 18. 07. 2008.

Prof. dr. sc. Nediljko A. Ančić

Akademik Ivan Aralica

Davor Aras, prof.

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik¹⁰

¹⁰ Od svega srca potpisujem potporu Marku Perkoviću Thompsonu. Pravi neprijatelji Hrvatske su hrvatske jugoslavenčine. Valjda će se ovaj narod opametiti i to shvatiti. A jednom mora i to biti. Hvala Ti na obavijesti i trudu jer znam da sigurno Ti ovo uporno vodiš. Ja malo nešto radim na području udžbenika. I to je važan front.

Olga Asić, domaćica
Akademik Smiljko Ašperger
Dipl. ing. Nenad N. Bach, skladatelj
Mile Balen, književnik
Ivan Balić, ekonomist
Katica Balog, politologinja novinarka
Dalibor Barić, konobar
Akademik Slaven Barišić
Prof dr. sc. Borna Bebek
Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar
Vladimir Benić, dirigent
Nikola Bičanić, mr.sc
Dr. Ivanka Bilić, spec. opće medicine
Nikola Bilić, dipl. inž.
Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Dr. Boris Blašković, specijalist opće medicine
Akademik Rafo Bogišić
Mons. dr. Mile Bogović, biskup
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka
 Matrice hrvatske u Splitu
Vinko Brkan, član HIDR-e Hrvatske i dogradonačelnik
 Trogira
Joso Brkljačić, trgovac
Nada Brkljačić, službenica
Dr.sc Paško Bubalo, zastupnik Hrvatskog državnog sabora u
 mirovini
Prof. dr. sc. Nikola Buble
Mr. sc. Vinko Burazer, odvjetnik
Željko Crnolatac, umirovljenik
General Miljenko Crnjac
Zdravko Curkan, umirovljenik
Vinko Cuzzi, županijski sudac
Joško Čelan, novinar i publicist
Emil Čić, glazbeni kritičar i publicist
Jozo Čikeš, predsjednik Pasionske baštine
Tomislav Čolak, prof.

Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Prof. dr. sc. don Josip Čorić¹¹
Branko Čulo - dragovoljac i hodočasnik
Jadranka Čuljak Duvnjak, odvjetnica
Josip Čuljat, dipl. oec., nosilac Partizanske spomenice 1941.
Prof. dr. sc. Ante Ćuvalo, predsjednik Association for
Croatian Studies/ACS
Prof. Ikica Ćuvalo
Mate Ćavar, hrvatski pjesnik i publicist
Mate Ćavar, umirovljenik
Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog
pokreta za život i obitelj
Prim.dr.sc Egidio Ćepulić, dr. med.
General Ljubo Česić Rojs

¹¹ I u intervjuu prof. Čorića u «Slobodnoj Dalmaciji» od 27. rujna 2008. bilo je riječi o Thompsonu:

BRANITELJ THOMPSONA

- A jeste li čitali komentare da ste vi svećenik desničar jer, citiram, stalno javno zagovarate lik i djelo Marka Perkovića Thompsona i njegov veliki navijač!?
- Nisam navijač nego - Thompsonov branitelj! Branim ga od suludih napada zločestih ljudi, kao što bih branio svakoga drugog nevinoga U svoje vrijeme sam to činio, pod rizikom gubitka slobode, braneći Vicu Vukova Thompsonovu glazbu ne slušam često, ali ne dam na nj, on naprosto nije kriv Zamjeraju mu onaj stih. na ljutu ranu ljutu travu! Da je to ustaški stih!? A meni je čača govorio kako je njegov pradjed znao reći na ljutu ranu ljutu travu! Puno, puno godina prije nego što se Ante Pavelić začeo To su obične budalaštine Sad će malo karikirati, ali zar se ne može reći neću jesti kruh, jer bi me mogao tko optužiti zbog ustaštva. Kruh je, naime, jeo i Ante Pavelić!.
- Moram priznati: ovu vašu usporedbu baš i ne razumijem! Ali Thompsonu zamjeraju zbog ustaških kapa na njegovim koncertima... •
- To su još veće budalaštine Onoj maloj što je kupila ustašku kapu i nosila je na Thompsonovu koncertu, ja, don Josip Čorić. dao bih dvije po ušima. skinuo joj je i rekao. "Ajde kući, šta ti imaš s ustašama, šta ti znaš o njima, kome su oni donijeli srće!?" Hrvatskoj sigurno nisu!" Ali, što Thompson ima s njima!? Zar će on skakati s pozornice i gledati tko u publici ima kakvu kapu!? To je posao nekoga drugoga, policije! Nije on kriv što mu na koncerete dolaze budaletine s ustaškim kapama. I gotovo!

Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Čorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. misija u Švicarskoj¹²
Prof. dr. sc. Ante Čorušić
Prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
Josip Čuljat, dipl. oec., nosilac partizanske spomenice 1941.
Mira Ćurić, novinar
Vlado Dadić, prof.dr.sc.
Akademik Žarko Dadić
Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, dirigent, sveuč. prof. i hrv. veleposlanik u m.¹³
Ivan Debeljak, dipl. iuris
Zlata Derossi, prof.
Julije Derossi, književnik
Ivan Devčić, mornar
Prof. dr. sc. Goran Dodig
Admiral Davor Domazet Lošo
Željko Dorotić, gospodarstvenik
Dubravka Dragaš, dipl. Arheolog
Tomislav Dragaš, tapetar
Mate Drmić, prof.
Branka Dundović, umirovljenik
Vladimir Dundović, umirovljenik
Dr. sc. Tomislav Dragun¹⁴
Andelka Dražić, njegovateljica
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog lista
Prof. Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja¹⁵

¹² Dragi Josipe, eto još jednom odgovaram da i mene staviš u to časno društvo potpisnika...

Prijateljski,
fra Šito

¹³ Debelićev tekst o Thompsonu dan je u prvom poglavlju.

¹⁴ Sa zadovoljstvom potpisujem Vaše pismo tj. potporu Marku Perkoviću Thompsonu. Ispunjava me ponosom da se hrvatski intelektualci hrabro očituju i dostojanstveno brane pravo na istinu, ljudsko dostojanstvo i pravo na Hrvatsku ljudskoga lica.

¹⁵ Za Hrvatsku sam u kojoj nema Straha od riječi ni od djela. Za Hrvatsku u kojoj su sve pjesme prošle i sve ljubavi dobrodošle!!!!"Kroz zvonke pjesme

Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Prim.dr.Josip Dujella, spec.patolog
Stipe Ćipa Dukić kat. svećenik
Josip Dukovac, dipl.ek
Marko Dumančić, odvjetnik
Radoslav Dumančić, pravnik
Ante Duvnjak, gospodarstvenik
Drago Duvnjak, dipl.ing
Marko Duvnjak, profesor
Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut
Josip Elez, službenik
Marija Elez, nastavnik u m.
Petar Elez, nastavnik u m.
Alena Fazinić dr.sc
Mario Filipi, novinar
Ante Filipović, brigadir u m.
Milan Fjaka Lelas, umirovljeni pilot
Ivan Gabelica, odvjetnik
Juraj Galac, umirovljenik
Marija Galac, umirovljenica
Zoran Galić, odvjetnik
Sandra Galiot, umirovljenica
Slavko Galiot, prof, dipl. arheolog, pred. Udruge oboljelih
branitelja
Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
Milan Glibota, predsjednik Matice hrvatske Imotski
Mate Gogić, umirovljenik
Marija Seka Golac, umirovljenica
Martin Golac, umirovljenik Tomislav Grahovac, odvjetnik
Dr. sc. Mario Grčević
Josip Dodo Grospić, umirovljenik
Ljuba Grospić, agronom
Milan Grospić, dr. veterine

Prof. dr. sc. Vinko Grubišić

Prof. dr. Petar Gugić

Rajka Gugić, pravnica

Ivana Haberle, predsjednica udruge «Žene u Domovinskom ratu – Zadar»

Josip Hećimović Nikšić, dipl. inž.¹⁶

Mate Herman, ugostitelj

Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu

Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća

Prof. dr. sc. Alojzije Hoblaj

Fra Mladen Hrkač

Mr. sc. Dubravko Hunjet

Srećko Ilić, odvjetnik

Mons. Ante Ivas, biskup

Ilija Ivezić, glumac

Lovro Ivin, prof. povijesti

Kornelija Ivos, službenica

Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica

Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.

Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.

Akademik Dubravko Jelčić

Jakov Jelić dr.sc.

Vinka Jelić, prof.

Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, gl. urednik Političkog zatvorenika

Josip Jović, kolumnist i publicist

Juraj Jug, umirovljenik

Zdenka Jug, umirovljenik

Prof. dr. sc. Vlado Jukić

Marko Jurić, novinar

¹⁶ Pridružujem se svojim potpisom u protivnjaku protiv napada (...) na pjevača Marka Perkovića. Još jednom ponavljam da je sva ta halabuka uvod u likvidaciju, ubojstvo Marka Perkovića. Treba on sam uzeti 24-satno osiguranje.

Ante Jurić, predsjednik Australian Croatian Association
Melbourne
Ing. Zrinko Jurić, tajnik Hrvatske kulturne zajednice u
Stuttgartu
Fra Karlo Jurišić, prof.dr.sc.
Dr. sc. Hrvoje Kačić
Don Andelko Kaćunko, novinar i publicist
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije
Pajo Kanjižaj, književnik
Prof. dr. sc. Ivan Karlić¹⁷
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Pavao Slavko Keserović, dip. ing.¹⁸
Dr. Dragan Klarić, liječnik
Jakov Klarić, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Stanislav Kliment
Josipa Kliment, ekonomistica
Mate Knezović, odvjetnik
Prof. dr. sc. Pavle Knezović
Zdravko Komšić, predsjednik udruge logoraša Vukovara
Prof. dr. sc. Ivan Kordić¹⁹

¹⁷ Hvala Vam da ste mi i ovom prigodom poslali ovaj dopis! Sa velikim zadovoljstvom pridružujem se Vama i ostaloj gospodi u izrazu potpore gospodinu Marku Perkoviću – Thompsonu. Radosna srca stavljam na raspolaganje sebe, odnosno u ovom slučaju svoj potpis potpore.

Poštovani gospodine akademice,

Slažem se s Vama da previše šute i oni koji bi baš morali dizati svoj glas; dakako da bi nam bilo zasigurno drugačije da smo glasniji i složniji. Ipak, i noćas sam još jednom razasla e-poštu na 20-ak adresa svojih kolega, zamolivši da reagiraju što prije. Neki su vjerojatno na godišnjem odmoru, no jedan dio već noćas i jutros mi je odgovorio i podupro inicijativu; vjerujem da su i Vama poslali svoj pristanak da ih se uvrsti na popis ...

¹⁸ Molim Te ubaci me u listu Protivnika Zabrane Domoljublja (nisam znao kako da se prijavim). Mislim da me dobro poznaš - tako da me možeš uvijek uvrstiti u liste domoljubnog smisla i za to imaš moju punu punomoć!

¹⁹ Naravno da potpisujem, punim imenom, prezimenom i titulom: prof. dr. sc. Ivan Kordić!

Ljerka Koren, službenik-lektor
Vazmoslav Koren, geometar u mirovini
Zvonimir Kos, profesor
Prof. dr. sc. Manja Kovačević
Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago²⁰
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski
generalski zbor
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Dr. sc. Mario Krnić, docent
Katarina Kronja, viša laborantica u m.
Ankica Krpina, dipl. iur.
Radoslav Krpina, ing. šumarstva
Stanko Krpina, dipl. ing. kemije
Vjekoslav Krsnik, novinar
Dr. Petar Kružić, stomatolog, predsjednik Hrvatskog
Kršćanskog pokreta Stuttgart
časna sestra Aurelina Kutleša, Pakoštane²¹
Dragan Kwiatkowski, akademski kipar
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Pepica Lebar, nastavnica u mirovini
Dr. sc. Damir Letinić, pedijatar
Nevena Letinić, dipl. ing. arh.
Grozdana Leskošek, umirovljenik
Dr. sc. Inga Lisac, sveučilišni nastavnik u m.

I moram Ti reći da sam pomalo deprimiran. Nevjerojatno je da nam trenutačna, poststudmanska politika veleizdajnika i pljačkaša Hrvatske želi određivati i što smijemo, a što ne smijemo pjevati.

Ovo je gore nego poslije Hrvatskog proljeća! Samo ne hapse, dakle, ne zlostavljaju tijelo, ali ubijaju dušu. Uvijek sam posjedovao kršćanski optimizam, ali se sada pomalo bojim da ni on nema šanse. Ne znam zašto o Thompsonu šuti službena Crkva. A progon Thompsona progon je Vjere, Ljubavi i Domovine. A to je gore nego "antidiskriminacijski" (zapravo diskriminacijski) zakon.

²⁰ Podupirem umjetničke, dostojanstvene i profesionalne koncerne M.P. Thompsona, kao i njegove pjesme i pjevanje puno vjere i zdrava rodoljublja.

²¹ Veliki Markane kako ga od milja svi zovemo. Hvala Bogu da sa svojom ljubavlju za naše svetinje: Boga, domovinu, obitelj! Rodoljubima dižeš duh a onoma koji ne vrijede i trebaju da su našim redovima!

Prof. Ive Livljanić, hrv. veleposlanik u m.
Vladimir Loknar, dr.med. i publicist
Dr. Stjepan Lončarević
Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić²²
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Ante Madunić, odvjetnik
Jadranko Madunić, prof.
Ante Tonko Mađerić, umirovljenik
Nikola Majnarić, prim.dr.
Dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u m.
Dr. Radoslav Marić, M. D.,²³
Vladimir Marić, odvjetnik
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik «Hrvatskog lista»
Adalbert Marković, prof. dr.
Željko Maršić
Hrvoje Marušić, gradski vijećnik u Splitu
Prof. dr. sc. Matko Marušić
Marica Mataija, nastavnik u m.
Vlatko Mataija, nastavnik u m.
Prof. dr. Marko Matić
Mate Matić, odvjetnik
Petar Matić, dipl.iur
Akademik Slavko Matić
Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik

22 Je li Istra Hrvatska?

Prilikom izglasavanja Zakona o sprječavanju diskriminacije u Hrvatskoj saborski zastupnik Kajin je glasovao za taj zakon. Neposredno nakon toga on traži da se vrši diskriminacija prema Thompsonu i da mu se zabrani koncert u Istri. Je li Istra Hrvatska?

²³ Bio sam na putu u Kanadi. Pokopali smo mog brata Ljubu koji je pobegao preko granice još 1953. godine, i pokazao komunističkim zločincima da oni nisu gospodari cijelog svijeta.

Molim vas uvrstite i moje ime u vaš popis podupiratelja Marka Perkovića Thompsona. Ovom listom podupiratelja treba bombardirati sve novine i tv postaje svaki dan! I oni to moraju objaviti po svojoj službenoj dužnosti o informiranju. Siguran sam da se lista otvorí hrvatskom narodu da bi ju potpisali velika većina, a ne samo jedna četvrtina, koliko ih je glasovalo na predsjedničkim izborima!

Miroslav Međimorec, redatelj, publicist i umirovljeni diplomat
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU
Vlasta Mihavec, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Alka Mihelić-Bogdanić
Dr. Martin Mikecin, neuropedijatar
Vanja Mikecin, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Ivan Milinković, električar
Mirjana Milinković, službenica
Marko Milinković, privatni namještenik
Nada Milinković, učiteljica u mirovini
Nikola Milinković, mehaničar
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava (HČSP)
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Močnaj, profesor
Ratimir Močnaj, dipl. ing.
Jadranka Modrić, dipl.iur.
Marija Mrakovčić, prof.
Dragica Mršić – Petričević, prof.
Jozo Mršić, književnik
Tvrtko-Andrija Mursalo, diplomat u m.
Prof. dr. sc. Josip Mužić
Nevenka Nekić, književnica
Prof. dr. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog
kulturnog društva Napredak Mostar
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. matematike
Željko Olujić, odvjetnik
Ivan Pandža - Hvidra Zagreb
Josip Papković, mr.sci
Marija Papković, dipl.iur
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik-Robek, prof.
Prof. dr. sc. Mladen Parlov
Ana Pašalić, dipl.iur
August Pavičić, farmer

Ivanka Pavičić, domaćica
Josip Pavičić, književnik i nakladnik
Mladen Pavković, novinar i publicist
Ing. Berislav Pavlović, Predsjednik Društva M. Hrvatske,
Vancouver, Canada
Pero Pavlović, književnik
Prof. dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Slavko Pecirep, liječnik²⁴
Akademik Josip Pečarić
Šimun Penava, zamjenik predsjednika Hrvatskog žrtvoslovnog
društva
Zvonimir Penović, književnik
Kaja Pereković, bivša predsjednica Društva hrvatskih
političkih zatvorenika
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Stipan Perić, dipl.oec, predsjednik obrtničke komore HBŽ
Marija Perković, nastavnica u m.
Rade Perković, glumac
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Miro Petry, umirovljeni saborski zastupnik
Domagoj Ante Petrić, novinar
dipl.ing Zlatko Pintarić
Nenad Piskač, književnik
Mr. sc. don Bernardo Pleše
Luka Podrug, dipl. iur.
Prof. Jasenka Polić Biliško²⁵

²⁴ Puna potpora Marku Perkoviću Thompsonu. Ne ćemo dozvoliti da niti jedan pjevač ili umjetnik, a pogotovo domoljub završi u ignoranciji jednoumlja kao što se dogodilo vrsnom pjevaču Vici Vukovu. Znamo tko je Kajin, znamo tko je Mesić, živio Thompson.

²⁵ Javljam se s molbom da me uvrstite na popis osoba koje prosvjeduju zbog zabrane održavanja koncerta hrvatskom branitelju i sigurno trenutno najpopularnijem pjevaču, osobito pjevaču hrvatskih domoljubnih i religioznih pjesama - Marku Perkoviću Thompsonu. Vrijednosti o kojima pjeva i koje svojim nastupima promovira su vrijednosti na kojima počiva i na kojima je stvarana stoljećima hrvatska kultura i sreća je što u ovoj kulturnoj pustoši i anarhiji Thomson postoji.

Nada Pomper, književnica
Stjepan Pomper, slikar
Akademik Stanko Popović
Mons. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
J. Ivan Prcela, urednik i publicist²⁶
Darko pl. Prebeg mr. stroj. ing.²⁷
Dr. Antun Predanić, ginekolog
Gordana Primišić, prof. u m.
Zlatko Prtenjača, odvjetnik
Davor Prtenjača, odvjetnik
Dipl. ing. Franjo Radošević, predsjednik internacionalnog savjetodavnog poduzeća
Mr. sc. Jakov Radovčić, paleontolog
Ozana Ramljak, profesor
Toni Ramljak, dipl. oec.
Prof. Markica Rebić, general u mirovini
Danijel Rehak, predsjednik Hrvatske udruge logoraša
Ivica Relković, publicist
Domagoj Rešetar, odvjetnik
Bojnik Mladen Rogić, dopredsjednik UHDDR-a grada Zagreba i Zagrebačke županije

Ujedno Vas molim da me redovno obavještavate o akcijama koje poduzimate. Mislim da bi trebali prosvjedovati protiv mnogih poteza hrvatske vlade, a osobito predsjednika, koji to ustvari i nije. Svakako bi trebalo prosvjedovati protiv privatizacije Brijuna osobe koja je podržavala srpsku agresiju na Hrvatsku - Šerbedžija - kao i koncerata svih takvih, npr. Lepe Brene.

Molim Vas, možda možete saznati koliko stipendista Titovog fonda radi na visokim i odgovornim položajima, na Sveučilištu, u Zagrebu, odnosno u Hrvatskoj?

²⁶ Mnogo cijenjeni akademiče Pečariću,

Uvelike cijeneći i Vaš vjersko-patriotski idealizam i taj isti idealizam Marka Perkovića Thompsona, pridružujem se i ja Vašoj plemenitoj akciji podupiranja toga našega najpopularnijeg pjevača. U njemu nam progone i ono malo preživjelih herojskih branitelja naše vječne Hrvatske, dok slave i zaštićuju one koji u vrijeme Titove Strahovlade poklaše skoro cijeli moj naraštaj. Ovome svome POKLANOM naraštaju posvetio sam cijeli svoj život i uvijek mu ostajem vjeran.

J. Ivan Prcela, Urednik-autor OPERATION SLAUGHTERHOUSE i HRVATSKOG HOLOKAUSTA

²⁷ Dijem svoj glas za Marka Perkovića Thompsona.

Miljenko Romić, akademski slikar
Mladen Roth, eur.ing
Marko Roša, dipl.ek
Nedjeljka Roša, dipl.ek
Fra Nikola Mate Roščić
Vedran Rožić, gradonačelnik Trogira i saborski zastupnik
Božidar Ručević, dipl. inž.²⁸
general-bojnik Željko Sačić
Martin Sagner, glumac
Iur. Darko Sagrak, predsjednik udruge «dr. Milan Šuflay»
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj
Draško Semren, odvjetnik
Višnja Serdar, umirovljenik
Vlatko Serdar, umirovljenik
Dr. sc. Marina Skrobica, dizajner²⁹
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić³⁰
Stjepan Sraka, dr.stom.

²⁸ Iz ovog u narodu hrvatskom svepodržavajućeg članka, akademika Pečarića, istinitog, pravednog i odlučnog - treba proizaći i pitanje: "Kada će Javno tužilaštvo pokrenuti postupak protiv hrvatskog sabornika Damira Kajina, jer je, mišljenja sam, teško povrijedio regule zakona o izazivanju međunacionalne mržnje povrijedivši sve stanovnike glavnog grada svih Hrvata Zagreba, jer da se u njemu može vikati o ubijanjima nekog etnosa , a u Umagu ne!?" Nasuprot tome, ne suprotstaviti se najavama da u Istri mogu pjevati Bajaga i/ili Brena, proširuje uvredu i na većinsko hrvatsko istarsko stanovništvo, a što razotkriva lik i djelo tog, izgleda, vrlo pokvarenog čovjeka.

Takvi su se nekada bojali Vice Vukova i pjesme "To je tvoja zemlja... tu sagradi dom...!" - takvi isti se danas u slobodnoj Domovini boje Marka Perkovića i pjesme "Lijepa li si...!" Na taj sramotni i uvredljivi čin šute mnogi novinari i mnogi mediji, a da li će i pravna država u neovisnoj i slobodnoj Republici Hrvatskoj!? Pitanje je sad?

Do tada podpisujmo i dalje!

²⁹ Oprostite, nisam razumjela način na koji se šalje podrpora. To sve nije bitno. Glavno da je moje ime tamo skupa s imenima onih koji još uvek vjeruju u slobodnu, čvrstu hrvatsku domovinu. Puno Vam hvala na svemu što radite u tom smislu.

³⁰ Čestitam na inicijativi. Potpisujem. Ja bi dodao neka se policija pobrine da pronade one najvjerojatnije provokatore koji na koncertima izvikuju "Ubij Srbina". I to je izgovor Mesiću da kritizira organizaciju takvih koncerata.

Ivan Stamać, akustičar i skladatelj, izumitelj zvukovnog sustava Morskih orgulja u Zadru

Barbara Stanić, pjevačica

Stjepan Jummy Stanić, estradni umjetnik
fra Miljenko Stojić, književnik i novinar

Ivan Strižić, književnik

Jaroslav Stučka, umirovljenik

Ivka Šaban, dipl.ing

Josip Šaban, mr.sc

Matilda Šaban, nastavnik u miru

Milan Šaban, nastavnik u miru

Elizabeta Šajatović, prof. u m.

Petar Šale, odvjetnik

Tamara Šarić, domaćica

Tomislav Šarić, ribar

Petar Šarinić, primarijus dr.med

Ivan Šarolić, književnik

Dr. Danica Šćukanec Predanić, stomatolog

Prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije

znanosti i umjetnosti

Branko Šerić, odvjetnik

Barbara Šešelj, M.A., knjižničarka

Stjepan Šešelj, književnik

Tvrko Šešelj, računovođa

Tomislav Šimičević, dipl. ing. građevinarstva

Jasminka Šimičević, dipl. ing. građevinarstva, prof.

Renato Šintić, profesor u mirovini

Božo Škorić, dipl.ing

Kristina Škorić, umirovljeni prof.

Mr. Ljubomir Škrinjar

Branko Šoštar, ing

Adela Šubić, umirovljenica

Prof. dr. sc. Marijan Šunjic

Dr.sc Dragutin Taboršak

Ante Nadomir Tadić Šutra, pjesnik

Tuga Tarle, prof. filozofije

Benjamin Tolić, filozof i publicist

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Ana Tomljenović, publicist
Zora Trek-Čižek, upravni pravnik
Akademik Nenad Trinajstić
Zvonimir Trusić, utemeljitelj dragovoljaca Domovinskog rata,
ravnatelj Hrvatskog dokumentacijskog centra
Damir Tučkar, dipl.ing
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Aron Varga dipl. inž.
Duro Vidmarović, književnik i povjesničar
Damir Vidović, student
Ljilja Vokić, profesor
Dr. sc. Vladimir Vratović, sv. profesor u m.
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Prof. Vera Valčić Belić
Damir Vidović, student
Boris Vinčić, odvjetnik
Zlatko Vitez, glumac
Zdravko Vladanović, dipl. pravnik, brigadir u m.
Mr. sc. Božena Volarić, sveuč. nastavnik u m.
Rudolf Vouk, prof. dr. sc
Stanko Vrnoga, svećenik
Dr. sc. Petar Vučić
Vlč. Tomislav Vučur, upravitelj Župe Crnac
Dr. sc. Ante Vukasović
Grozdana Vukić, domaćica
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, medicinska sestra
Tomislav Vukić, mornar
Antun Vuković, umirovljenik
Petar Vulić, pjesnik, tajnik Udruge umirovljenih branitelja
Miroslav Zemljak, dipl. inž.
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Prof. dr. sc. Tomislav Živković
Fra Pavao Žmire, prof.dr.sc
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

**ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA.
PORTAL HKV-A, 2009.**

TUĐMANOV REFERENDUM

**HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA
REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA
SLOVENIJOM**

Predsjednički kandidat prof. dr. sc. Miroslav Tuđman zatražio je od Vlade da raspisće referendum sa sljedećim pitanjem:

Jeste li za to da se pitanje granica sa Slovenijom (umjesto političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na Međunarodnom sudu pravde?

DA NE

Prof. Tuđman je predložio da se referendum održi na isti dan kada i predsjednički izbori.

Podsjećamo hrvatsku javnost na sljedeće:

- još 19. svibnja 2000. godine u Ankoni predstavnici Vlade Republike Hrvatske, Vlade talijanske Republike, i Vlade Republike Slovenije, zaključili su i potpisali MEMORANDUM

O SUGLASNOSTI IZMEDJU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE, VLADE TALIJANSKE REPUBLIKE I VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE O USPOSTAVI ZAJEDNIČKOG SUSTAVA PLOVIDBENIH PRAVACA I SUSTAVA USMJERENE I ODJELJENE PLOVIDBE U SJEVERNOM DIJELU SJEVERNOG JADRANA! Kako premijerka RH zna da su ovim dokumentom pravno regulirani bitni pravci plovidbe, očito je što treba riješiti arbitražom!

- Vlada RH donijela Odluku br. Klasa: 342-09/99-01/22, Urbroj: 5030114-01-1, od 22. ožujka 2001., o proglašenju UREDBE o objavi Memoranduma o suglasnosti izmedju Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o uspostavi zajedničkog sustava plovidbenih pravaca i sustava usmjerene i odjeljene plovidbe u području sjevernog i srednjeg Jadran. Mogu se zamisliti posljedice koje mogu nastati u odnosima između Italije i Hrvatske. O tome nitko ni riječi, koliko znamo, bar javno, nije kazao.
- premijerka RH na svoju je ruku, bez konzultacija sa strukom, ušla u međunarodne pregovore za koje nije kvalificirana, a koji nose moguće vrlo nepovoljne i trajne učinke po integritet naše domovine,
- državni je vrh, saznavši potom za snažnu osudu usmeno dogovorenoga od strane međunarodno-pomorsko-pravne struke tj. od naših znanstvenika najvišega ugleda, vrlo glasno počeo oduševljeno slaviti taj rizični sporazum, najavljujući čak i njegovo skorašnje potpisivanje,
- na saborske je zastupnike izvršen neviđen pritisak, koji je doveo do zloporabe zastupničkog mandata u svrhu izigravanja smisla i temelja demokracije utvrđenih Ustavom RH, te do preokreta stajališta opozicijskih stranaka u Saboru u zastupanju sporazuma,

- ne više samo premijerka, nego i cijeli državni vrh nastavili su javno ignorirati volju hrvatskoga naroda izraženu kroz javnu izjavu crkvene institucije „Iustitia et pax“ te peticiju eminentnih hrvatskih intelektualaca,
- hrvatski državlјani su zapanjeni ovakvim stupnjem samovolje u vlasti RH, koja radi što hoće i pogrešku slavi kao pobjedu,
- Vlada RH nije ni jednoga trena ponudila referendum o ovako krucijalnim teritorijalnim i državničkim pitanjima što je dosad neviđena praksa u nas i u svijetu. Riječ je o trajnim pitanjima identiteta, suvereniteta, integriteta i očuvanja međunarodnih granica, ali i ugleda RH u svijetu, a za što konkretno, nismo dali mandat ovoj Vladi,
- U zabludi je svatko tko vjeruje da će dovođenjem RH u rizik poklanjanja državnog ozemљa i „postizanjem“ tobožnjeg sporazuma sa Slovenijom (a sve u cilju što bržeg integriranja u Europsku uniju) lanac protuhrvatskih ucjena biti prekinut. *Jednom sluga – uvijek sluga.* Kako nam pokazuje iskustvo u suradnji s EU - stići će nove, još teže ucjene,
- Kroz povijest, silom prilika, hrvatski su se ljudi proživjeli zaista svašta: od Titovih pokolja i diktature do ratnog višestranačja devedesetih, pa demokracije, pa prividne trećesiječanske demokracije, a zatim i sadašnje potpuno pervertirane demokracije. Vrhunac je ipak kad se premijerka na potpisivanju okitila hrvatskim brošem, a prethodno se u Saboru zaklinjala i u svoje rodoljublje i u djecu koja nam navodno nikada ne bi oprostila odbijanje potpisivanja tzv. sporazuma, u stvari mogućeg teritorijalnog poklona Sloveniji.
Tako nakaradan stav, s tako visokog mjesta, Hrvatska ipak još nije vidjela.

Podržimo zato inicijativu prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji

zahtijeva obvezno raspisivanje referendumu o ovom prevažnom pitanju: teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu.

Zagreb, 4. studenoga. 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Duško Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Nevena Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Bazilio Anićić, kv.kamenoklesar, Pazin

Ljiljana Anić, Zagreb

Mijo Anić, Zagreb

Marija Artuković Zelić, dipl. ing.

Stjepan Asić, dizajner, tajnik HSK-a Australije

Don Miljenko Babaić, katolički svećenik i hrvatski politički uznik

Ivan Babić, umirovljenik, Tribunj

Marijan Babić, ing. cestovnog prometa

Ankica Babin, prof.

Nenad N. Bach, skladatelj

Martina Bačić, domaćica, Zadar

Mate Bačić, pomorac, Zadar

Antonija Badrov, krojačica, Pula

Zdenko Badrov, tokar, Pula

Anita Bagarić, viši fizioterapeut

Diego Bagarić, student ekonomije, Čepin, Osijek

Ivica Bagarić, gospodarstvenik, Rovinj

Tihomir Bajtek

Boris Baković, umirovljenik

Lili Bali, dipl.oec

Ivan Balić, oec

Dubravko Balogh

Miljenko Baloković, knjižničar
Dr sc. A. Balvanović, muzikolog i novinar
B. Balvanović, umirovljana docentica
Anto Bandov, ekonomist
Hrvoje Barać, dipl. ing. šum.
Ankica Baran, domaćica, Split
Helena Baričević, ekonomistica, Pula
Mirko Barić, obrtnik, Pula
Mr. sc. Josipa Barić
Mirko Barišić, dipl.ing., podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Dr. sc. Osor Barišić, Zagreb
Akademik Slaven Barišić
Željka Barišić, prodavačica, Pula
Niko Boskovic, dipl. ing.
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, studentica
Ivan Bastjančić, dipl.ing.³¹
Ivan Bašić, geodetski tehničar, Pula
Tomislav Bašić, dipl.ing., umirovlj. pk.³²

³¹ Naravno da podržavam inicijativu g. prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referendumu o ovom prevažnom pitanju:

teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu. Moja supruga i kćerka također podržavaju ovu nakanu.

Bili bismo pokvarenjac najgore vrste, kad ne bismo podržali ovu domoljubnu i rodoljubnu inicijativu.

³² Predmet sudovanja može biti samo ono što je između dvije stran(k)e sporno, a to je u ovom slučaju granična crta (linija razgraničenja) između RH i RSlo. Nakon utvrđivanja granice (na kopnu i moru), naš teritorij ne može (ne smije) biti osporavan od nikog, niti smo dužni tražiti savjete (upute) što ćemo s njim činiti, ako hoćemo (želimo) možemo ga i poklanjati bilo kome, ali suvereno (bez ucjene i pritisaka). Samo sudovanje ima se provesti pred međunarodnim tijelom (sudom pravde) po točno predviđenoj proceduri.

Da se ne bi ponovo dopisivali, kad (ako) iskrne neki drugi problem sa istim ili drugim susjedom, ako se taj spor ne može riješiti sporazumno (bilateralno), onda opet treba pokrenuti točno propisane procedure i pred nadležno tijelo UN-a i EU-a.

Dragica Bebić, domaćica, Pula
Natmir Beciri, vodi-menager, Pula
Mate Begić, umirovljenik, Pula
Damir Begović dipl.ing.
Darko Belović, kap.³³

RH, kao nestalna članica Vijeća sigurnosti, mora svojim primjerom pokazati i ustrajati na poštivanju međunarodnih normi i konvencija kojih je i sama potpisnica, u protivnom ćemo poslužiti kao loš primjer za rješavanje konfliktnih situacija, kojih je u svijetu nažalost mnogo.

Dakle, nikakva arbitraža, posebno ne pred ad hoc sudištem i ne o onom što nije MERITUM stvari (zajednički problem dviju strana), ne dolazi u obzir. Da stvar bude gora te "arbitre" moramo sami platiti.

Ako nas Slovenija i dalje bude ucjenjivala sa blokadom pristupnih pregovora uz svesrdnu naklonost EU-a, uvjetujući deblokadu PRETENZIJOM za našim teritorijem (akvatorijem), onda sve to skupa treba nazvati pravim imenom - AGRESIJOM u pokušaju, i cijeli slučaj konačno prijaviti (uputiti) Vijeću sigurnosti UN.

³³ Podržavam ideju o referendumu. Svatko kome je stalo do RH mora referendum podržati.

Nakon takozvanog «haraca» imamo arbitražu glede Savudrije. Namjerno, smisljeno izbjegavanje Međunarodnih sudova u Haagu i Hamburgu nešto znači. Sve nešto znači.

Budući da je Arbitraža jako skup proces a međunarodni sud je besplatan vjerojatno se radi o visku novaca. Definitivno je moguće da je Hrvatska prebogata zemlja. Razbacuje se «lovom»?

Pa-Jaca kaže da je ovo «domoljubna arbitraža», međutim, ukoliko Hrvatska arbitražom izgubi jedan kvadratni metar svog državnog teritorija u odnosu na teritorij koji joj pripada po međunarodnom pravu mora (konvencija UNCLOS), onda je riječ o antidomoljubnoj arbitraži, nečemu sto je protivno nacionalnim interesima RH, pučanstvo bi rekao – izdaji. Pa-Jaca ima Ustavom jamčeno pravo na svoje osobno mišljenje. Demokratski. Ima pravo i biti u zabludi, iako je plaćena da bude odgovorna i ne bude u zabludi. Ipak, glede teritorija glavnu riječ i glavnu odgovornost snosi Sabor.

Europljani kažu da Hrvatska ne mora poklanjati svoj teritorij. Kajgod. Osim toga, čini se da je Slovenija pri ulasku u Europsku Uniju deklarirala da ima 180 kvadratnih kilometara mora, pa bi bilo sumnjivo da odjednom posjeduje 400 kilometara kvadratnih, odnosno, dvostruko vise Slovenskog mora. Europska Unija dobro zna koliko mora ima Slovenija. Onoliko s koliko su je mora primili u EU. Nije more erekтивno spužvasto tkivo. Sudeći po Svetoj Geri kopno (u praksi) jest erekтивno spužvasto tkivo.

Netko možda i prižeљkuje da Hrvatska izgubi teritorij. Radi «prakse». Pitanje granica je otvoreno sa Slovenijom, BiH, Crnom Gorom i Srbijom.

Možda i Bugarima ili Rumunjima zatreba dio Hrvatske? Ima naših koje bi im dale.

Uz upozorenja struke, a naši stručnjaci za međunarodno pravo mora su vrhunski, treba biti vrlo hrabar i postupiti po svojoj glavi, pogotovo kada čovjek (točnije: žena) sama izračuna koliko je dugo, dugo studirala pravo. Ne može ni neki Saborski Zastupnik računati da će u slučaju gubitka teritorija RH (za koji su ljudi ginuli) biti zbrinut povlaštenom mirovinom. Zbrinut po hrvatskoj državi DA ali povlaštena mirovina NE.

Možda Slovenija, Hrvatska i cijela EU ne priznaju međunarodne sudove Ujedinjenih Naroda te Ujedinjene Narode kao krovnu svjetsku organizaciju?

Možda europske pravne stećevine nisu bas neke korektne pravne stećevine ukoliko zemlja članica EU ne priznaje sud i međunarodne konvencije Ujedinjenih Naroda? Zapravo, ne priznavanje međunarodne organizacije UN, međunarodnih sudova, međunarodnih konvencija (međunarodne konvencije UNCLOS) koje su sve donekle civilizirane zemlje (pa i EU, Slo, RH) ratificirale vraća nas u srednji vijek u kontekstu pravne države??? O kojim mi pravnim stećevinama govorimo? Moramo priznavati Ujedinjene Narode i međunarodne sudove UN-a.

Ako Slovenija i Hrvatska same plaćaju nametnutu arbitražu onda Hrvatska i Slovenija biraju arbitre. Zašto bi im arbitre birao netko treći? Pa nisu ni Slovenija ni Hrvatska maloumne da ne bi izabrale arbitre same (one koje će masno plaćati). Valjda su kao međunarodno priznate države i slobodne birati bez tutora.

Kako je Slovenija članica Europske Unije čini se da EU (uključivši Sloveniju) bira 4 arbitra, a Hrvatska samo 1 arbitra. Genijalno, daj mački da ti čuva kanarinca. Pitam se da li će u skladu s time pametna RH arbitražu platiti samo 20% ili «popola» sa Slovenijom. Neće li pri izboru 4 arbitra EU pogodovati svojoj višegodišnjoj članici Sloveniji, a ne štetu tek novoprstigle članice Hrvatske (ako uopće bude ikada članica EU, i ako EU opstane). Neki vid sukoba interesa, ali je to valjda EU pravna stećevina kojom se EU možda daje pravo pogodovanja Sloveniji???

4 arbitra prema 1 arbitar, samo bi idiot na to pristao. Za plaćanje popola, veliki idiot.

I dosta pisanja. Cisti gubitak vremena. Upravo sam shvatio da je suvišno trošiti vrijeme. Hrvatska ce vjerojatno jednoga dana izgubiti «dvije lignje» ili «dvije ribe» površine 200 kilometara kvadratnih i to je nemoguće onemogućiti. Ali, zna se već danas. Dogovor kuću gradi. Spominju se neki dokumenti od 1994. ali i «dimmnik». Sve će se oni dogоворити.

Postoji mogućnost da grijesim pa da Slovenija ne dobije ono sto očekuje, i "izgubi" teritorijalni «dodir» sa otvorenim morem (tamo negdje u Otrantu jer bliže otvorenog mora nema) što će izazvati mržnju Slovenije prema RH. Suživot? Gdje? Na Svetoj Geri, Savudriji, Ljubljanskoj banci, Nuklearki...?

EU stalno traži nešto novo. General Gotovina 5 godina u Haagu ima jamčeno «brzo i pravedno sudenje». 5 godina života u rešetkama, a dokaze

Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar
Tomislav Benčik, strojarski tehničar, Pula
Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog odbora za zajedničku suradnju NSW, Australija
Dobila Berković-Magdalenić, prof.
Ante Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
Marica Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
Petar Bezjak
Josip Bicić, umirovljenik, Pula
Franc Bilić, prof.
Frano Bilić, Matulji
Vlatko Bilić, dipl.ing. arh.
Anica Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Jasna Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka
Jozo Bilinovac, umirovljenik, Stuttgat, S.R. Njemačka
Hrvoje Bilinovac, varioc, Stuttgart, S.R. Njemačka
Milka Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Zora Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka
Zvonimir Bilinovac, precizni mehan. Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Pero Blazević, Cleveland, Ohio, SAD
Dražen Bokor, Montreal, Kanada³⁴
Natali Bolanca, ekonomist, Pula
Damir Borovčak, dipl.ing., samostalni publicist
Marjan Bošnjak
Lovre Botica, prof.

još prikupljaju. Nakon 10 godina od optužnice traže se topnički dnevni... Odustali smo od suverenih prava Ekskluzivne ekonomске zone (gospodarski pojas) Zemlja RH etički je i ekonomski je bogalj, a ono sto kvalitetno radimo jest vlastita šteta.

³⁴ Dobio sam e-mail od gospodina Duška Lokina u vezi peticije ,koju sam pročitao podržavam je i želio bih je potpisati .
Ovom prilikom želio bih vas pozdraviti , ja ne vjerujem da me se sjećate Naime imao sam vas priliku upoznati prilikom vašeg posjeta Montrealu zajedno sa gospodinom Pavelićem .
Lijep pozdrav iz Montreala,
Dražen Bokor
P. S. pozdravite mi Janka Perica kad ga vidite

Dr. sc. Srećko Botrić, doc.

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka
Matice hrvatske u Splitu

Maja Božić

Prof. dr. sc. Zdravka Božikov³⁵

Mr. sc. Tomislav Bradić

Ante Braicin, dipl.ing.grad., Pula

Ante Brajcin, dipl. ing., Medulin

Ivanka Brakus, prof., Pula

Silvio Bratolić, umirovljenik, Pula

Ante Brčić, novinar

Ivan Brdar, Cleveland, SAD

Kristijan Brkljacic, dipl.ing. brodogradnje, Kastel Stari

Anton Bruketa, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD

Vitomir Brzović, obrtnik-branitelj

Dr. sc. Paško Bubalo, bivši Šibenski župan i zastupnik u
Županijskom domu HD Sabora

Ivan Buconjić, Čakovec

Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik

Dinko Budić, poduzetnik

Frano Budimlić, diplomirani politolog i neovisni analitičar

Alain Bukvić, informatičar i izvanredni student, Knin

Milenka Bukvić, viša knjižničarka, Znanstvena knjižnica Zadar

Gordan Bule, direktor

Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik

Fra Ivan Buljević, Kruševo, župnik

Bartul Bungur, student, Split

Jagoda Bungur, ekonomski tehničar, Split

Damir Burčul, fizioterapeut

Nedjeljka Burić, komerc.

Dr. stom. Mirko Bušić, Medulin

Dr. med. dent Mirko Bušić, Pula

Sandra Bušić, studentica, Pula

Viktorija Butela, umirovljenica

³⁵ Hvala na inicijativi za potpisivanje ove sudbonosne peticije. Sa zadovoljstvom, ali i zabrinutošću se pridružujem.

Ivan Butković, ing., Mrkopalj
Hrvoje Cerovac, student
Krunoslav Cerovac, student
Vladimir Cetolo, inžinjer elektrotehnike u m., Argentina
Jadranka Cigelj, predsjednica Hrvatske sekcije međunarodnoga
društva za ljudska prava, u osnivanju³⁶
Mirjana Cigic, ekonomski tehničar, Široki Brijeg
Mirko Cigic, prof., Široki Brijeg
Juraj Cigler, dipl. inž. građ.
Snježana Cigler, Čakovec
Joso Cindrić, Cleveland, Ohio, SAD
Marina Cotić, dipl.pravnik
Mijo Culic, odvjetnik, Pula
Marko Curać, novinar
Ruza Curic, fotograf, Slav. Prnjavor
Ante Cutic, ing. "consultant", Argentina
Ema Cutic, prof. engleskog jezika, Argentina
Mirjana Cvar, profesorica, Pula
Miho Cvek, Pula
Martin Cvitan, umirovljenik, Tribunj
Karmela Cvitan, umirovljenica, Tribunj
Mladen Cvitan, poljoprivrednik, Tribunj
Seko Cvitan, trgovkinja, Tribunj
Roza Cvitan, medicinska sestra, Tribunj
Luca Cvitan, studentica, Tribunj
Natali Cvitan, studentica, Tribunj
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Fanika Cvitanić, dipl. ing.
Mate Curić, publicist, Vodnjan
Duka Čaić, glazbenik
Marija Čatlak, Zadar
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
Ante Česić, radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka

³⁶ Podržavam inicijativu za raspisivanje REFERENDUMA.
Smatram da zastupnici u Hrvatskom Saboru nisu dobili neograničene ovlasti naroda, a samim tim, niti TEHNIČKA VLADA ne smije bez volje naroda, mijenjati ili namjeravati mijenjati granice koje smo branili životima.

Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj
Prof. dr. sc. Marin Čikeš
Vjekoslava Čikeš, Zagreb
Dr. sc. Ambroz Čivljak
Ines Čolak, učiteljica, Knin
Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin
Mr.sc. Ferdo Čolak
Mr. sc. Renata Čulinović-Čaić, dr. med., spec. kirurg
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Srećko Čuljak, dipl. Oec.
Tihomir Čupić, stomatolog
Višnja Čupić Ivić, dipl. ing. elektrotehnike, Šibenik
Prof. dr. sc. Ante Čuvalo³⁷
Ikica Čuvalo, prof.
Panfil Čuvalo, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Drina Ćavar, ing. matematike i teolog
Marko Ćavar, umirovljenik
Mate Ćavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Ćavar, dr. stomatologije i dr. medicine
Ružica Ćavar, oec., Tomislavgrad
General Ljubo Česić Rojs
Prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić
Prof. dr. sc. Fra Šimun Šito Čorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. Misija u Švicarskoj
Silva Dabo, službenica, Pula
Grgo Dadić, dipl.ing.ele
Saša Dadić, obrtnik, Pula
Prof.dr.sc. Vlado Dadić
Prof dr.dr.h.c. Nikola Debelić
Fran Delić, svećenik, Pula
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.

³⁷ Dragi doktore, žalosno je da nam razdijeliše Hrvatsku i sad za nju bacaju kocku, ali rado potpisujemo.

Mario Despoja, otpravnik poslova simboličnog hrvatskog veleposlanstva Canberra Australija 1977.-1979.

Josip Devčić, student, Zagreb

Davor Dijanović, student

Antun Dilber, elek. mehaničar, umirovljenik, Pula

Dr. Tomislav Djurasović, Senior Consultant Germany & Croatia

Dragi Doljanin, Hrvace

Admiral Davor Domazet Lošo

Ivica Domić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka

Miroslav Dorešić, IRB

Danijel Dovadija, student

Darinka Drabić, Čakovec

Dr. sc. Pero Draganić, dr. med.

Dubravka Dragaš, arheolog i povj. umjetn.

Franjo Dragaš, teolog, književnik - osnivač i direktor Hrvatskog instituta za preporod kulture

Prof. dr. sc. Ivan Dragičević

Ivo Dragičević, prof.

Lovro Dragojević, Pula

Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"

Prof. Malkica Dugec, hrv.pjesnikinja

Prof. dr. sc. Andrej Dujella

Prim. dr. Josip Dujella, spec. patolog

Mr.sc. Jozo Dujmov

Stanko Dukić, prom. tehn.

Vjeko Dukić, dipl. ekonomist

Ante Duvnjak, ing.građevine, Vodice

Drago Duvnjak, dipl. ing.

Marko Duvnjak, prof. geograf.

Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut³⁸

Silvana Dvornik, dipl. ing. strojarstva

³⁸ želio bih da se i moje ime nade na popisu potpisnika za referendum.

U prigodi hodočašća u Boku, u povodu 1200. obljetnice prijenosa moći sv. Tripuna, često sam Vas spominjao, naročito one Vaše riječi: "U Boki Kotorskoj svaki kamen govori hrvatski". Umjesto razglednice, evo Vam šaljem sliku iz katedrale.

Željko Dvornik, ing. brodostrojarstva
Marica Đureković, pročelnica, Hrvatski zavod za zapošljavanje, Područna služba Sisak
Nikola Đuretić, književnik
Josipa Đuričić, umirovljenica, Zagreb
Marijan Đurišić, soboslikar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Milena Elbl, Pula
Zvonko Elbl, Pula
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Ivan Erman, Pula
Dr. Branko Filipović, Pula
Dr. med. Branko Filipović, Pula
Maestro Dragan Filipović
Ljubica Filipović, mr. farmacije, Pula
Hilda Marija Foley, SAD
Zerad Fonović, mesar, Krsan
Ivica Fonti, Hrvatski Radio Melbourne Australia
Drago Frnjolić, časnik HV, Rovinj
Zvonko Gadže
Zorka Gajtanić, geodetska tehničarka, Pula
Mr. sc. Irena Galić, prof, asistent, Osijek
Prof. dr. sc. Radoslav Galić
Mr. sc. Krešimir Galin, etnolog, etnomuzikolog
Krešimir Ganza, ing., Labin
Dunja Gaupp, menađer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Ivo Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Stana Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Danica Glavaš
Vlado Glavaš³⁹
Ante Glibota, redoviti član Europske Akademije Znanosti i Umjetnosti, Pariz
Mladen Glowatzky
Robert Gložinić , automatičar

³⁹ Sa zadovoljstvom se pridružujem Vašoj akciji i slobodno možete staviti moje ime za REFERENDUM, jer je on jedino ispravan da se sazna volja hrvatskog naroda.

Tomo Gložinić , sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini
Hrvoje Golek, zrakoplovni tehničar Rolls-Royce, Montreal,
Kanada
Prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
Vanja Grbac Gredelj, dr. med, pulmolog, nutricionist, publicist
Frano Grbavac
Ante Grbić, zaštitar
Ante Grbić, student
Antonia Grbić, student
Radojka Grbić
Željko Gredelj, dipl.ing.
Dr. Franjo Gregurić, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Ivica Grgić, glavni urednik portala:
<http://www.ljepanasadomovinahrvatska.com>
Josip Grgić, mag.oec, stručni suradnik, Ploče
Ivica Grlić, službenik
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Prof. dr. sc. Ivan Gusić
Stjepan Gutweald
Dubravka Hamović, službenica, Pula
Dr. sc. Branko Hanžek
Slobodan Hadjikan
Maja Halilović, zdravstvena radnica
Kornelia Hegol, dipl.oec., München, Njemačka
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog
vijeća
Andjela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student, Buje
Vedin Hodžić, grafički dizajner, Buje
Marije-Dražen Horvat, dipl. ing.
Nedeljka Horvat, dipl. ing.
Dr. sc. Kemal Hot, znanstveni savjetnik
Prof. dr. sc. Stjepan Hranjec
Akademik Marin Hraste
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Branko Hrkač, samostalni lik. umjetnik, Zagreb

Slobodan Hrštić, svećenik i redovnik, Pula
Franjo Huljina, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Tomo Huljina, grad. poslovođa, Stuttgart, S.R. Njemačka
Akademik Vladimir Ibler
Srećko Ilić, odvjetnik
Katarina Iskra, med. sestra
Katica Ištvanić, kućanica
Mate Ivanda, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Franjo Ivanišević, ing. puk. HV-e u mirovini
Gisela Ivanišević, poljopr.
Mira Ivanišević, dipl. ing. (FH)
Una Ivankić, Vinkovci
Mr. sc. Božidar Ivanković
Đuro Ivanović, monter sanit. Stuttgart, S.R. Njemačka
Zlatko Ivanuša, vozač, Pula
Bože Ivče, bravar, Stuttgart, S.R. Njemačka
David Ivić, grafički dizajner, Pazin
Kornelija Ivoš, službenica
Igor Ivoš, student
Prof. dr. sc. Borka Jadrijević
Damir Jakeljić, upr. pravnik, Tribunj
Mr. sc. Julije Jakšetić
Zvonko Jakus, novinar
Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Ivan Jan, dipl. ekonomist, Pula
mr. ing. Ivan Janko, Pula
Branko Jazić, Sydney, Australija
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. Igor Jelčić
Prof. dr. sc. Ivan Jelicić
Dr. Milan Jelić, dipl. oec., Argentina
Žarko Jelić, vojni umirovljenik, ing. prometa, Petrinja
Kresimir Jelovac, dipl. iur⁴⁰

⁴⁰ ovime izražavam ne samo moju suglasnost već i suglasnost svih u mojoj obitelji.

Igor Jelovac, prim.dr.med
Lucija Jelovac, akad. slikearica
Iris Jelovac, nastavnica
Hrvoje Jelovac, stud.iur.
Prof. dr. sc. Alojz Jembrih
Dr. Željko Jeričević, znanstveni savjetnik
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik "Političkog zatvorenika"
Josip Jović, kolumnist i publicist
Ivo Jozinović, dipl. ing.
Mijo Jukić, Zagreb
Davor Jurica, Pula
Mijo Jurić, grafičar
Vinka Jurić, dipl.ing.
Zora Jurić, prodavačica, Pula
Mr sc Wanda Jurišić Kette dipl. ing.
Tomislav Jurkić, Zagreb
Andelko Jurun, poduzetnik, predsjednik Hrvatskog doma d.d. u Buenos Airesu
Dr. med. Mira Kačić, Zagreb
Dr. med. Milivoj Kačić, Zagreb
Don Andelko Kačunko, novinar i publicist⁴¹

Ovo što nam rade združeni izdajnici i na što pristaju "naše elite" je najniže dno u ljudskom i političkom dostojanstvu pojedinca i naroda - krajnji čin pacifikacije ovog naroda!

Na pitanju referendumu bi trebalo ujediniti i sve snage koje su se očitovale sa istim ili sličnim pozicijama - primjerice predsj. kandidata Jurčevića, HSP A.Starčevića, Obiteljsku stranku,
Snage bi trebalo udružiti i oko novog, istarskog konvoja Libertas.

⁴¹ Hvala i pozdrav!

Potprište i mene, ali ogorčen sam i razočaran. Ovaj pokušaj je neučinkovito i zakašnjelo formiranje "vatrogasne postrojbe"! Akciju je trebalo provesti preventivno.

Sada bi se - oprostite, bit će "malo" ironičan - eventualno moglo npr. ići na prikupljanje potpisa NATO-u za vraćanje Svetе Gere ili organizirati hodočašće do gore, ali s Kaptola na koljenima!

Ako ništa ne uspije uvijek se može poslati javnu čestitku "zubaru Anti Paveliću u suknjii", "dr. Anti Paveliću u suknjii", "Bakariću u suknjii" i ostalim

Damir Kalafatić
Marija Kalafatić
Dr. sc. Dalma Kalogjera
Virginia Kapic
Marijan Karabin, prof., hrv. književnik, Švicarska
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Ivan Katavić
Mr. sc. Anita Katić
Ivan Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Slavko Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Drago Katović
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Dragan Kezić
Dragica Kezić, oec
Ivica Kirin, Čakovec
Prof. dr. sc. Dubravko Klabučar
Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Ružica Klaričić, umjetnica
Ante Klarić, podpredsjednik „Foruma hrvatske slike“
Ivan Klarić, umirovljenik
Damir Knežević, dipl. oec., Zaprešić
Matej Knežević, student
Alojzije Kokorić, ing.

saborskim "braniteljima" hrvatskih nacionalnih interesa u hlačama i suknjama za "uspješnu transakciju"!...

Jer eto tek sada smo uravnotežena zemlja - što je bio naš stoljetni NAUM: na jugu imamo beha Neum, a na sjevernom dijelu Jadrana smo dobili novi NE-UM! Odličan temelj za pobunu novim generacijama (ako ih bude dovoljno takvih - kao u Tuđmanovo vrijeme - ali mislim da hoće...!)...

Bože, čuvaj Hrvatsku!

Svima pozdrav i blagoslov!

Don Angelo

Don Angelo,

Na njih nije imao utjecaj ni ono lijevo-desno pismo. Dakle, ne bi ništa pomoglo. Može pomoći samo ako na izborima pokažemo da je hrvatska opcija jaka i ako naš kandidat tako dobro prođe da može biti stup novog okupljanja. Ako ovo pomogne tom cilju - ipak ima smisla :)

Vaš, Joško

Darko Kolić -član uredništva društvenih obavijesti glasila
H.K.Z-e Švicarska
Nikša Koncani, dipl.ing. elektrotehnike
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Marjan Kos, direktor, ing. Graditeljstva
Akademik Ivica Kostović
Danijel Kotlar, dipl. ing., umirovljeni brigadir
Ljudevit Kotnik, dipl.ing.
Nedjeljko Kovacavić, Cleveland, OHIO, SAD
Marija Kovač, umirovljenica, Offenbach
Mijo Kovač, Čakovec
Mate Kovačević, novinar i publicist
Barbara Kovačić, prof.
Kuzma Kovačić, akademski kipar
Vinko Kovačić, profesor
Stjepan Kovač, prevoditelj
Marina Kralik Uremović, prof.
Dipl. iur. Ivica Kralj, Labin-Rabac
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski
generalski zbor
Krešimir Krišto, dipl. oec.
Krešimir Krivdić, prof., Zagreb
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Vesna Križanac umirovljenica
Mladen Križanić, Karlovac
Krešimir Krsnik, dipl.ing.
Želimir Kršulović
Dr. st. Petar Kružić, Stuttgart
Tomo Kucinić, Cleveland, Ohio, SAD
Dragutin Kušan , umirovljenik
Marica Kušan, umirovljenik
Ruža Kutleša, prof.
Danica Ladavac, kućanica
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Vjekoslav Lasić, svećenik, dr. teologije
Ante Latinac
Dr. sc. Damir Letinić

Fra Zvjezdan Linić
Ivica Lipovac, strojarski tehn. Švedska⁴²
Dr. sc. Inga Lisac, geofizika
Dr. med. Antun Liseč
Srđan Listeš, vatrogasni tehn.
Akademik Bozidar Liščić
Ante Livajić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Dipl. glumica Vitomira Lončar
Dr. sc. Davorin Lovrić, Zagreb
Ivica Luetić, novinar
Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar
Josip Lukić, obrtnik, Slav.Prnjavor
Dr. sc. Mate Ljubičić, epidemiolog
Marija Ljubić, oec.
Jasna Maceković, dipl.ing.
Mladen Maceković, dipl.ing.
Ante Madunić, odvjetnik
Ivana Madunić, oec Tomislavgrad
Marko Magdalenić, prof. – Katolički bogoslovni fakultet,
Zagreb
Mladen Magdalenić, akademski montažer
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Maja Magdić-Hanžek, dipl. iur.
Anka Mahmutović, teolog, stručni suradnik za zapošljavanje
Dr. Ivan Majdak, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Zvonko Majić, umirovljenik
Marijan Majstorovic, novinar i publicist

⁴² Dirnut svim ovim događanjima, pa može se reći u zadnjih deset godina u Našoj lijepoj Hrvatskoj, ne mogu ostati ravnodušan i ne dati svoju potporu listi da se pitanje granica sa Slovenijom umjesto političkog odlučivanja arbitražom rješava samo na međunarodnom sudu pravde. Podržavam gospodina profesora Miroslava Tuđmana u svim njegovim stavovima o Hrvatskoj, Hrvatskoj u EU i svijetu i njegovu kandidaturu za predsjednika. Ako budem imao mogućnosti da glasam, pošto živim u Švedskoj glasovati ću za prof. Tuđmana.

Prof. dr. Sime Malenica, Pariz
Hrvoje Malinar, dipl. ing. geologije, konzervator savjetnik u m.
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Denis Malnar, medicinski tehničar, Rijeka
Jerko Malovan dipl. pravnik
Mila Malovan, oec.
Sanja Mamić dipl. ing. građ., Zagreb
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Mate Maras, književni prevoditelj
Mato Marčinko, dipl. iur, pjesnik, publicist, dugogodišnji politički zatvorenik
Dr. Radoslav Marić, ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ivana Marijić, studentica, Slavonski Brod
Ljerka Marinković, obrtnik
Tonči Marinković, bivši politički zatvorenik
Slobodan Bob Markić, p. eng.
Marija Markić, CTC
Marinko Markić
Mr.sc. Koraljka Marušić dr. med.
Mr.sc. Zvonko Marušić, dr stomatologije, spec ortodont
Andrija Marić, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Ivo Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Milka Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Miško Maslać, Cleveland Ohio, USA
Ivica Matanić, Zagreb
Ivan Matarić prof., predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Švicarskoj
Petar Matić, dipl. iur
Akademik Slavko Matić
Mijo Matijević, carinik
Slavko Matijević, električar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Zlatko Matijević
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Zoran Matulić
Prof. dr. sc. Tomislav Matusinović
Andrija Mažić, službenik

Domagoj Medić, Zagreb
Mr. sc. Lujo Medvidović, odvjetnik
Mirjana Medvidović, učiteljica
Dr.sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Anton Miculinić, Čavle
Nikolina Mičić, dipl. ing.
Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica
Radoslav Mijić, umirovlj.
Dr. sc. Mario Mikolić, umirovljenik, Pula
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Damir Mikuličić, dip. ing., nakladnik
Tomislav Mikulić, akademski slikar grafičar
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Primarijus dr. sc. Marica Miletić-Medved, dr.med., spec.
epidemiologije
Biserka Milinković, Kanada⁴³
Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
Ivica Miloš, dipl.ing.
Mr. sc. Andelka Milošević
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
Bosiljko Mišetić, odvjetnik
Krešimir Mišetić
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Mocnaj, profesorica, Montreal, Kanada
Ratimir Mocnaj, dipl.ing., Montreal, Kanada
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika
iz iseljeništva 'Krasna zemljo', Pula
Nikola Mulanović, Mokošica
Prof. dr. don Josip Mužić
Gordana Nemet, umirovljenica
Marcela Nemet, dipl.ing. matematike

⁴³ Molim Vas uključite moje ime - ovo što rade naši državni predstavnici je sramota... I ja sam dio hrvatskoga naroda iako živim u Kanadi.
Molim javite što da mi ovdje radimo da bi spriječili raspadanje i dijeljenje naše domovine za koju su toliko dali svoje živote...

Roman Nemet, poljoprivrednik
Mate Nevistić poduzetnik
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog
društva Napredak Mostar sa svojih 1092 člana
Prof. dr. sc. Milan Nosić⁴⁴
Javor Novak, spisatelj
Akademik Slobodan Novak
Vladimir Novak, Zagreb, umirovljeni povratnik iz SAD
Vinko Novinc, ing.građ.
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. Matematike
Mr. sc. Goran Olujić, dipl.inž.
Željko Olujić, odvjetnik
Anđelka Orlić, umirovlj.
Michael Pack, Predsjednik Koordinacije HDZ UK i povjerenik
Hrvatskog Svjetskog Kongresa UK
Zvonimir Pandžić, dipl. inž.
Dr. Ing. Marijan Papich
Karlo Papić, umirovljenik
Mr. sci. Josip Papković, dipl.ing. fiz.
Marija Papković, dipl. pravnica
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik Robek, prof.
Ivan Patron, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Valentina Paunović, magistrica religiozne pedagogije i
catehetike
Prof. dr. sc. Davor Pavelić
Dr. Jurica Pavelić, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Dr. sc. Mate Pavković
Prof. dr. Dragutin Pavličević, zaslužni znanstvenik

⁴⁴ Štovali gospodine, suglasan sam da se raspisiće narodni referendum o tzv. arbitražnom sporazumu u kojem stoji da će Slovenija imati izravni dodir s otvorenim morem što se može realizirati samo na štetu Hrvatske. Objavio sam knjigu o toj granici u kojoj su izneseni slovenski stavovi (www.maveda.hr), a sada piše hrvatsko viđenje toga problema. Granicu je jugoslavenska vlada odredila na uštu Dragonje u Sečovlju, a ne na prokopanom kanalu koji je uostalom iskopala Hrvatska. Treba pregledati zapisnike Vlade FNRJ iz tога vremena, a ne čitati zaključke u Službenom listu. Pozdravljam Vas i želim Vam uspjeh. Prof. dr. sc. Milan Nosić (Rijeka).

Vesna Pavlović, poduzetnica, Zagreb
Prof. Dr. Davor Pavuna
Marko Hrvoje Pavuna
Ljerka Pazman, viši fizioterapeut
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Josip Pecaver
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Jelena Pečarić, prof.
Barbara Pečarić, student
Mario Pehar, dipl. ing. Agronomije
Jerko Pejković, dipl. ing.
Nikola Pensa, odvjetnik
Demokrita Perić, Tomislavgrad
Dragutin Perić, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Stipan Perić, dipl.oec, Tomislavgrad
Mr. sc. Marina Periša, prof.
Marija Perković, dipl iur, Split
Rade Perković, glumac
Lana Pervan, knjižničar
Zdeslav Pervan, zastupnik u osiguranju
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Mile Pešorda, književnik⁴⁵

⁴⁵ Priklučujem se mirotvornoj inicijativi za referendum i demokratsko, međunarodnopravno uređeno, rješavanje međudržavnoga spora između Republike Hrvatske i Republike Slovenije.

U privitku šaljem kopiju svoga prosvjednoga pisma upućena predsjednici Vlade RH gospodi Kosor, na Svisvete, 1. studenoga u 01,00 sat, a kasnije i Hrvatskome saboru, s priloženom "Resolucijom DZ RS" od 28.10.2008.

---Original Message -----

From: Pešorda
To: predsjednica@vlada.hr
Cc: hina@hina.hr

Sent: Sunday, November 01, 2009 1:06 AM
Subject: protivljenje ARBITRAŽNOM SPORAZUMU slovensko-hrvatskom
Poštovana gospodo predsjednice Vlade Republike Hrvatske,

Zvonko Peteranac, prof.⁴⁶

Hrvatski sam državljanin, zauzet u demokratskoj i mirovornoj izgradnji duhovno i gospodarski povezane Europe kao zajednice suverenih nacija i njihovih jezika i kultura, u kojoj bi se i hrvatski narod sa svojim jezikom i kulturom mogao još slobodnije i potpunije razvijati i samostojno sudjelovati u izgradnji boljega i pravednijega svijeta. Dakle, kao uvjereni europejac hrvatskoga materinskoga jezika i deržanstva, izražavam osobno protivljenje tzv. Arbitražnom sporazumu (sadržaju mu, tajnovitome načinu njegova pripremanja kao i najavi žurnoga prihvaćanja istog, bez javne rasprave ili referendumu, u državnom Hrvatskom saboru) kao nelegitimnom, duboko protueuropskom činu, koji je protivan i duhu (a, držim, i slovu) Ustava RH a također i međunarodnim konvencijama koje pravno uređuju odnose među državama i narodima. Povjesno prijateljstvo hrvatskoga i slovenskoga naroda te ono između Republike Hrvatske i Republike Slovenije, kao nedavnih saveznica u otporu velikosrpskoj komfašističkoj agresiji, moglo bi biti ugroženo ovakvim posve nelegitimnim izlaženjem hrvatskih vlasti ususret očitovanim teritorijalnim aspiracijama državnih vlasti RS na štetu Hrvatske (u prilogu: RESOLUCIJA o meji med RS in RH Državnoga zbora Republike Slovenije od 28.X.2008., s prvim člankom koji ustvrđuje da "Piranski zaliv in naselja ob Dragonji so slovenski"!)), ovim posttotalističkim nastavljanjem urušavanja hrvatske suverenosti i samobitnosti i vitalnih interesa Hrvata kao staroga europskog državotvornog naroda, koji je, toliko okljaštren tijekom povijesti, danas sveden na "avnojevsku" Hrvatsku, i to onu koja je, pod serbokomunističkom okupacijom, ostala i bez čudesnih Hrvoja i još 27 hrvatskih sela u hrvatskoj Istri, prepuštenih 1950-ih godina SR Sloveniji. Nu, i ovako "umanjena", ona je velika i prelijepa ne samo Hrvaticama i Hrvatima, nego i svim njezinim građanima i ljudima dobre volje koji je vole i poštuju kao božanski dar, kojim se ne trguje.

Svjestan, i u ovom doista povijestnom času, svoje državljske i kršćanske dužnosti i stvaračke obveze prema tisućljetnome jeziku hrvatskom koji je doma i u Savudrijskoj nam vali, podržavam Izjavu Komisije "Iustitia et pax" Hrvatske biskupske konferencije o hrvatsko-slovenskom razgraničenju, od 31. listopada, koju cijenjenom naslovu šaljem u privitku.

S poštovanjem,

Mile PEŠORDA, hrvatski književnik

Zagreb, 31.listopada 2009.

⁴⁶ Ja se zovem Zvonko Peteranac. Već živim u Kanadi preko 50 g. i 27 g. sam predavao matematiku na srednjim školama. U zadnjih 14 godina sam u mirovini i dolazim u HR sa mojom ženom svaku godinu i ostajemo nekoliko mjeseci.

Ne slažem se sa Gosp. V. Šeksom i njegovim i Vladinim predlozima što se tiče promjena ustava za prilagodbu o ulasku u Europsku neZajednicu, EU.

Alojzije Petračić, umirovljenik

Prof.dr.sc. Mladen Petravić

Hrvoje Petrić

Monica Marta Petrić

Ana Petriško, Zagreb

Luka Petrović, dipl.ecc

Zlata Petrović, ekonomist

Prof. dr. Ivica Picek

Daniel Pinjuskić, radnik

Nenad Piskač, književnik

Dr. sc. Mirko Poje, znanstveni savjetnik PMF-a

Mr. sc. Dora Pokaz

Vladimir Polgar, el. inzenjer / umjetnik, Ottawa, ON, Kanada

Jasenka Polić Biliško, prof.

Dr. sc. Ivan Poljaković, Voditelj Centra za strane jezike,
Sveučilište u Zadru

Akademik Stanko Popović

Zoran Pranjković, dipl. inž. grad.

J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „!Hrvatski Holokaust“⁴⁷

HR Vlada bi trebala, jasno i glasno, javno objaviti sve moguće, negativne i pozitivne prijednosti o ulasku u EU. To su i trebali, pa i morali isto tako napraviti prije HR ulaska u NATO, ali nisu. To je ne demokratsko i protuustavno postupanje prema svima HR građanima-glasačima koji borave u HR i izvandomovinstu. Zašt????

KAO POJEDINAC, pogotovo ŽIVEĆI IZVAN DOMOVINE, I HR GRAĐANIN, JA SAM PROTIV IKAKVE PROMJENE HR USTAVA BEZ REFERENDUMA i jasnoga obrazloženja HR Vlade Hrvatskoj javnosti što se tiče ULASKA HR u EU. HR Vlada ne smije NIŠTA RADITI U TAJNOSTI i bez odobrenja HR građana-glasača, uključujući pregovore sa Slovenijom, EU, i drugima, itd..

S poštovanjem Zvonko Peteranac,
PS. Ja sam sada u Splitu do konca ovoga mjeseca, i ako trebate neke pomoći u bilo kakvome djelovanju što se tiče referendum, itd., ja sam na Vašemu raspolaganju. U Kanadi sam preko DVADESTAK godina predstavljaо moje kolege u našem sindikatu, kao pregovarač, predsjednik sindikalnih odjela itd. Javite mi.

⁴⁷ Kao urednik-autor HRVATSKOG HOLOKAUSTA i inače hrvatski javni djelatnik sve tamo od godine 1957., slažem se s dr. Miroslavom Tuđmanom, s Tobom i sa svim našim intelektualcima i istaknutim javim

Damir Primorac, Belgija

Mile Prpa, pravnik, slikar, pjesnik i kolumnist

Smiljan Prskalo, dipl. inž.

Filim Prlic, Berlin

Don Vinko Puljić, Stinjan - Pula

Prof. dr. sc. Tanja Pušić

Marijan Puškarić , operni pjevač⁴⁸

Mile Radas, Cleveland, Ohio, SAD

Jela Radas, Cleveland, Ohio, SAD

Ivo Radeljak, Cleveland, Ohio, SAD

Mira Radičević, dipl. oec.

Ing. Nijo Radočaj, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD

Marija Radoš, dipl oec Tomislavgrad

Dipl. Ing. Franjo Radosevic, President, Radosevic Associates

Vid Raguž - VIDRA, dragovoljac DR-a, Dubrovnik⁴⁹

Katarina Rajčić, umirovljenica

Željka Rajčić, kemijkska tehničarka

Prof. dr. sc. Milan Ramljak, podpredsjednik „Forumu hrvatske slike“

Gordana Rašić, dr. med. Sesvete

Maša Ratković, rednica, Stuttgart, S.R. Njemačka

Nedjeljko Razov, Cleveland, Ohio, SAD

Sonja Razov, Cleveland, Ohio, SAD

Dr. Stjepan Razum

djelatnicima da se slovensko posizanje za hrvatskim državnim teritorijem i slaganje Premjerke Jadranke Kosor s tim slovenskim ZAHTJEVIMA dade na referendum Hrvatima i drugim nehrvatskim državljanima Republike Hrvatske, i to na predsjedničkim izborima od 27. prosinca ove godine. Skupa sa svima Vama, i ja sam U PRILOG arbitraže Međunarodnog suda i PROTIV arbitraže EU.

Neka Tvoj Imenjak i Zaštitnik Hrvatske, Sv. Josip, spasi R. Hrvatsku od moralnog kaosa!

⁴⁸ iz sveg srca podržavam ovu peticiju odnosno inicijativu za održavanjem referendumu o ovom prevažnom pitanju .

⁴⁹ Krajnje je vrijeme za otrijenjenje. Udružimo se kao i prije rata jer mi smo već stari da ponovo uzimamo ono najgore, ali

Dajemo punu podršku jednom pravom HRVATU . Krajnje je vrijeme da sami upravljamo i odlučujemo sami o sebi.

Ivica Relković, predsjednik Hrvatskog odgovornog društva (HOD)

Milan Ribičić, dr. vet. med.

Jozo Rozić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka

Božidar Ručević, dipl. ing.

Akademik Davorin Rudolf, predsjednik „Foruma hrvatske slove“

Igor Rupčić, dipl. ing.

Vjera Ružević, umirovljenica

Hrvoje Saban

Ivo Sabljić, ing. "consultant", sveuč. profesor, Argentina

Mato Sabljić, kipar, Pula

Ivan Salopek, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka

Neda Sarić-Rosandić, veleposlanica, Cleveland, Ohio, SAD

Mr. sc. Markus Schatten

Jakov Sedlar, redatelj

Dr.h.c. Josip Slibar, umirovljenik, Njemačka

Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu

Damir Smiljanić, mehaničar, Stuttgart, S.R. Njemačka

Gordana Smitka, službenica

Marijan Smitka, umirovljenik

Ivan Soldo, građ. radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka

Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić

Dipl. ing. Zvonko Springer, direktor u mirovini, Austrija

Marina Spudić-Kušan, trgovac

Matea Spudić, studentica medicine

Luka Stamać

Marcela Stamać

Barbara Stanić, pjevačica

Stjepan Jummy Stanić, estradni umjetnik

Ivan Starčević, dipl. ing. ele.

Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar

Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek

Vesna Svaguša, profesorica

Antonio Sudac, turistički službenik

Dragutin Sudac, umirovljeni policijski službenik

Ljiljana Sudac, upravni službenik
Berislav Suplika
Željko Susek, prof. povijesti umj. i dipl. sociolog, Umag
Ante Susnjara, Cleveland, Ohio, SAD
Emica Šantić, tajnica
Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i
Predsjednik HUV-a ("Hrvatska udruga vlasnika otuđene
imovine za vrijeme fašističkog i komunističkog režima")
Ankica Šarić, knjigovođa, Zadar
Ivan Šarić, notar Uskoplje
Nediljko Šarić, pomorac, Zadar
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepel, dipl.soc.rad.
Bruno Šerić, Mostar
Marta Šerić, Mostar
Milenko Šerić, Mostar
Ranka Šerić, Mostar
Josip Šestan, gospodarstvenik, Pula
Stjepan Šešelj, književnik
Milovan Šibl,
Željko Šiljeg, general-pukovnik
Ivana Šimat, mr. pharm, Zadar
Marko Šimat, dipl.inž.
Mijo Šimić, dipl.ing u m.
Dario Šimunović, student prava, Antunovac
Nina Šincek, prof. Zagreb
Nelo Škabić, Pula
Marijan Škarić
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik
Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.
Domagoj Štefanac, student iz Zagreba
Smiljana Šunde, novinarka i publicistkinja
Prof. dr. sc. Marijan Šunjjić
Jure Tabak, ugostitelj
Katarina Tadić, dipl.ing.
Miran Tadić, Cleveland, SAD

Prof. Ivana Tanovitski
Marko Tilošanec, student
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Ivan Tomaš, umirovljenik
Petar Tomaš, prof.
Željko Tomašević, dipl.iur., pričuvni časnik HV
Prof. dr. sc. Ivan Tomašić
Ruža Tomić, Tomislavgrad
Mile Tominac, poduzetnik
Ana Tomljanović
Silvije Tomljanović, diplomirani profesor geografije
Ivana Torlak, gimnazijalka
Damir Tučkar, dipl. ing
Mr. sc. Gordana Turić⁵⁰
Ing. Marinko Udina, pomorski strojar i klase, upravitelj stroja⁵¹

⁵⁰ Naraštaji su Hrvata ginuli za hrvatski teritorij i za opstanak Hrvatskoga naroda, pa tako i naša djeca u Hrvatskome obrambenom i oslobođiteljskom Domovinskom ratu. Stoga - bez odluke svih Hrvata (i onih u inozemstvu, jer su itekako sudjelovali u ostvarbi obnove samostalne Hrvatske Države)- NITKO nema pravo niti otvoriti mogućnost promjene granica državnog teritorija, niti smještati Državu u bilo koje "asocijacije".

⁵¹ Upravo sam dobio text referendumu i u potpunosti se slažem da takvu odluku treba ipak donjeti cijeli tuzemni (ponavljam rijec "tuzemni") hrvatski puk jer se tiče svih nas. Čudim se političkim vrhovnicima da sebi uzimaju za pravo donošenja tako dalekosežnih i važnih odluka a svjesni su da već davno obični građani nikako ne dijele mišljenje sa njima. Protivim se bilo kojoj ideji glede mjenjanja Ustava a u svezi načina glasanja za ulazak u EU. Ujedno želim svima skrenuti pozornost da isto tako kako postoji tzv. ulazna strategija u EU, trebala bi ustavom postojati i opcija na koj način hrvatski građani mogu izjasniti se i o izlasku iz EU što iz povijesti valjda smo trebali naučiti da "ništa nije zauvijek". Stoga vam predlažem da se pokrene i proces dodavanja u Ustav način kako hrvatski građani mogu izjasniti se da ne žele više u budućnosti biti u EU.

Kao argument za vašu inicijativu dovoljan je argument nevjerodstojnost naše Vlade a i sama činjenica da Slovenija izgledno će provesti referendum o arbitraži. pa zašto i mi to nebi uradili?

Ujedno, po pol. opredeljenju sam više lijevičar negoli desno orijentiram ali ovaj put uopće nije bitno biti "crn ili plav", u pitanju je zbilja zajednička

Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Ivana Ujević, Split
Vedran Ujević, Split
Prof. dr.sc. Kosta Urumović
Dr. Sonja Urumović, liječnica
Prof. Vera Valčić Belić
Ivan Valek, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Franjo Valentić, Cleveland, Ohio, SAD
Ivan Varemina, dipl.ecc.
Aron Varga, dipl. ing.
Dragica Varga, odgojiteljica u m.
Mislav Vedriš, dipl. ing. šum.
Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
Ivica Vidić, alatničar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Vinko Višić, elektrotehničar, Split
Domagoj Vlahović , menadzer u m., Argentina
Vesna Vlahović Frković, "CO" u m., Argentina, Brazil
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Dean Vodicka, bacc.med.techn., Bakarac
Mr. Marina Vokić Žužul, podpredsjednica „Foruma hrvatske slove“
Mr. sc. Božena Volarić
Prof. dr. sc. Vladimir Volenec, Član suradnik HAZU
Prof. dr. sc. Rudolf Vouk
Andrija Vrane
Stjepan Vrbanec, Čakovec
Ante Vrdoljak, vozač
Igor Vrdoljak, odvjetnik
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos
Mirko Vučić umirovljenik
Tomo Vujica, obrtnik, Pula
Marijana Vukadin, tajnica uprave

budućnost sviju Hrvata a pogotovo nas koji živimo u Hrvatskoj. Bezrezervno podržavam vašu ideju i akciju te slobodno i moje ime dodajte na priloženu listu.

Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, med. sestra
Antun Vuković dipl.grad.teh. Stuttgart, S.R.Njemačka
Suzana Vuksan, knjigovotkinja
Ivan Vuković, ing. brodostajarstva
Petar Vulić, književnik⁵²
Dragan Zadro, producent, Knin
Barbara Zagorac, umirovljenica
Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike,
Split
Miroslav Zemljak, inž.
Milan Zoretić, ing. poduzetnik, sveuč. profesor elektronike,
Argentina
Branko Zovko, Cleveland, SAD
Blago Zovko, Cleveland, SAD
Drago Zovko, dipl. iur.
Marko Zovko, Cleveland, SAD
Ivan Zugcic, časnik HV, Pula
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Denis Žagrić, trgovac, Pula

⁵² **TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!**

Drugovi sabornici (čast iznimkama) koji ste glasovali: ZA potpisivanje Arbitražnog sporazuma s Republikom Slovenijom zaboravili ste nešto jako, jako važno da: **Vox populi - vox Dei!**

Mi s Vama ne želimo ići čak niti u Crkvu, a kamoli **u Europu** (koja je izbacila i Boga iz vlastitog Ustava!), **mi ostajemo u Hrvatskoj!**

Zaboravili ste i još nešto zbilja prevažno: da parafraziram *nestašnog* provokatora Joška Jorasa, slovenskog državljanina, koji ima obiteljsku kuću u zaseoku Mlini, na teritoriju Republike Hrvatske... da se zemlja kojoj Vi radite o glavi zove (vjerovali ili ne!) Hrvatska: **TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!**

Ne bilježim se s poštovanjem jer ga od mene, a vjerujem ni od kojega istinoljubivog Hrvata u RH (ili bilo gdje na kugli zemaljskoj!) uopće i ne zaslužujete!

Uz drugarski pozdrav

Petar Vulić

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrna EURO 1960 Pariz⁵³

Barbara Žeruk, domaćica, Tribunj

Ivo Žeruk, umirovljenik, Tribunj

Prof. dr. sc. Tomislav Živković

Josip Žmegač, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

Prof. dr. sc. Miroslav Žugaj

KOMENTARI S PORTALA:

inicijativa — dtuckar 05-11-2009 08:17

Inicijativa je više nego hvale vrijedna !

Šteta je što se nisu pridružili (barem ne do sada i to JAVNO) drugi DOMOLJUBI, bilo pojedinci s predsjedničkim aspiracijama, bilo stranke koje se predstavljaju domoljubnim. Osobno držim da će ovakav zahtjev za provedbom referendumu biti marginaliziran u "medisjkom prostoru" i ignoriran od aktualne "elite". A "stručnjaci za PRAVO (ala Šeks)" će već naći tisuću i jedan prigovor o formalnim propustima pri

⁵³ Čestitam na velikom uspjehu peticije za referendum sa lihvarskom Slovenijom, kao i sa lihvarskom EU.

Ovako treba pokrenuti mase Hrvata da glasaju za Dr Tuđmana, koji je u ovom momentu jedini uz Dr Jurčevića da bude predsjednik Hrvatske. Dr Tuđman i Dr Jurčević bi se trebali sastati, i u ovom momentu Dr Jurčević bi se trebao povuci i pozvati sve one, koji bi glasali za njega, da glasaju za Dr Tuđmana, jer inače rasipanje glasova državotvornih Hrvata, može se dogoditi, da velelopov iz Splita, Vidošević, kojeg podržava veleizdajnik Mesić, kao i Bandić budu išli u drugi krug, a to bi bila prava katastrofa za Hrvatsku. Treba narod pozvati da masovno izadu na izbore i glasaju za Dr M Tuđmana. Trebalо je već davno stvoriti novu državotvornu stranku, jer kako vidim Ruža Tomašić radi sporu sa novom strankom prava, koja je trebala biti najveća državotvorna stranka.

organiziranju inicijative, a da bi inicijativa bila prihvaćena i uzeta u provedbeni postupak.

Formalno, nedostaje vlastoručni potpis i JMBG ili barem OIB, radi provjere identiteta "potpisnika" !

Također, u neformalnom smislu, Vlada će, čak i da se referendum provede i odgovor DA dobije većinu, naći izgovor, kako je "međunarodni sporazum potpisani" i Hrvatska ga se mora pridržavati ! Dakle, arbitražni će se proces nastaviti, komisija EU će dati svoj "pravorijek", no ostaje posljednja slamka, a to je RATIFIKACIJA kroz parlament.

Ovim potpisanim "arbitražnim postupkom", HRVATSKA je, pred međunarodnim svjedocima pristala (kao i Slovenija) na prihvatanje i provedbu "presude ove arbitraže".

Dakle, kada bi i, temeljem refultata referenduma, ODBILA provesti "presudu arbitraže", Hrvatska bi vrlo vjerojatno postala predmet međunarodnih "sankcija" u skladu s običajima međunarodnog prava. No, o tome bi se sada trebali izjasniti istinski stručnjaci međunarodnog prava i poznavaoći "zanata diplomacije" (da ne kažem "kurvar...."!)

Ipak, što je dobro u ovom referendumu ?

Dobro je to, da će svi birači koji izađu na predsjedničke izbore, biti u poziciju da "mućnu svojom glavom" i upitaju se: KOMU ja dajem svoj glas ?

Da li onome tko je zagovarao ovaj arbitražni sud ili onome tko istinski brine za dugoročne interese Hrvatske ?

Istinski brojna lista potpisnika ove inicijative, možda pokoleba i predstavnike aktualne "elite", neovisno u kojoj su stranci, da počnu promišljati i o "glasu naroda" i da prestanu UMIŠLJATI kako su baš oni "Bogom dani" dvadeset godina tumačiti volju GRAĐANA HRVATSKE i "u ime njih voditi ovu državu". Možda KONAČNO postanu svijesni, da NITKO od njih osobno NIJE ODABRAV voljom naroda u STOLICE u kojima sjede, već da je to učinio "PREDSJEDNIK njihove stranke". Jer birači, ma koliko se ova elita trudila pokazati i dokazati suprotno, nisu niti na jednim izborima nakon 90e, glasali za "pojedince" i njihove funkcije, već za one političke opcije (čak

ne niti za programe stranaka)koje su im u tim trenucima izgledale kao najpovoljnije za njihovu političku orjentaciju. Kada i ako se počnu provoditi istinski PERSONALIZIRANI izbori, za PARLAMENT, kao i unutar sranaka, tada će se moći i govoriti o volji "naroda" da netko od "njih-pojedinaca s imenom i prezimenom" sjedi u SABORSKOJ stolici "voljom naroda" !

Konačno, vrijeme je da se NAROD osvjeti i shvati, kolika je njegova snaga u odnosu na "dnevnu politiku", te da uvidi da "svatko" može organizirati REFERENDUM o bilo kojem krucijalnom pitanju koje se može pojaviti i ubuduće.

Sada je primarni cilj, odabratи predsjednika koji istinski vodi brigu o interesima Hrvatske i pripremiti opcije za izbore za Sabor (konačno izbacivanje prerusenih komunista i njihovih interesnih grupacija ili trabanata s pozicija moći ove zemlje)!

DA, svakako PODRŠKA referendumu, makar samo kao "odgojno-edukativnom elementu" za birače....

No, nadajmo se da i pozitivan rezultat tog referendumskog pitanja, može blokirati PROVEDBU ovog nepovoljnog današnjeg političkog "EU sporazuma".

ODG: Drugi dan: 415 potpisa za prijedlog o referendumu o rješavanju pograničnih pitanja sa Slovenijom — Josip Pečarić 08-11-2009 17:45

Štovani g. Tuckar,

Kažete:

"Šteta je što se nisu pridružili (barem ne do sada i to JAVNO)drugi DOMOLJUBI, bilo pojedinci s predsjedničkim aspiracijama, bilo stranke koje se predstavljaju domoljubnim." To nije za očekivati jer bi time priznali koliko je profesor Tuđman iznad njih. Pogledajte današnju HINInu vijest:

Škare Ožbolt: o arbitražnom sporazumu neka se izjasne građani na referendumu

ZAGREB, 8. studenog 2009. (Hina) - Predsjednička kandidatkinja Vesna Škare Ožbolt uputila je otvoreno pismo predsjedniku Republike Stjepanu Mesiću kojim ga poziva da iskoristi svoju ustavnu ovlast i pokrene pitanje referendumu na kojem bi se građani Republike Hrvatske izjasnili o prihvaćanju arbitražnog sporazuma sa Slovenijom, priopćeno je danas iz izbornog stožera predsjedničke kandidatkinje Škare Ožbolt.

"Arbitražni sporazum sa Slovenijom je važna politička odluka za Hrvatsku koja nadilazi ovlasti izvršne i zakonodavne vlasti i za koju je potrebno pitati sve građane ove zemlje pogotovo stoga jer je apsolutno nejasno o čemu se zapravo radi.

Prema svim informacijama dostupnim javnosti očigledno je da se ne radi o uređenju granice već o mogućem ustupanju hrvatskog teritorija Republici Sloveniji. To ne može učiniti ni Sabor, ni Vlada, a niti predsjednik Republike, to mogu odlučiti samo građani ove zemlje. Nitko nema pravo u ime bilo čega, pa niti bilo kakvih fondova Europske unije ustupiti i jedan komadić hrvatskog teritorija koji pripada svima nama i svima našim budućim generacijama. To mogu odlučiti jedino građani ove zemlje," kaže se u otvorenom pismu predsjedničke kandidatkinje Vesne Škare Ožbolt, koja ističe kako bi referendum obvezao Parlament na "jedinu pravu i moguću odluku, a to je onu koju donesu građani ove zemlje".

(Hina)

Isto Vam je i s medijima. Oni su prešutjeli inicijativu prof. Tuđmana. To je lijepo uočio Milan Ivkošić, pa u svojoj TJEDNOJ INVENTURI ("Večernji list", 6. 11. 2009.)

"Zašto HTV ne voli Tuđmanove"

Miroslav Tuđman se i prije Crkve i prije skupine intelektualaca protivio hrvatsko-slovenskom sporazumu o arbitraži

piše:

NEDJELJA 1. 11.

U Dnevniku HTV-a objavljene su izjave četvero predsjedničkih kandidata, ali ne i Tuđmanova

Premda se Miroslav Tuđman i prije Crkve i prije skupine intelektualaca obratio javnosti odlučnim protivljenjem hrvatsko-slovenskom sporazumu o arbitraži, najutjecajniji medij ga je ignorirao. To je utoliko nepoštenije što su u današnjem Dnevniku HTV-a, što ga je vodila Dijana Čuljak, objavljene izjave četvero predsjedničkih kanidata o toj temi, ali ne i Tuđmanova. Zašto je HTV-u od njega zanimljivija, na primjer, Vesna Škare-Ožbolt, koja je prvo dala nogu HDZ-u i s Matom Granićem osnovala DC, zatim i Graniću dala nogu, da bi je, propavši na prošlim parlamentarnim izborima, dala i samoj sebi! Ili Nadan Vidošević, kojeg je javnost mnogo više nego po dužnostima upamtila po aferama (“Dalmacijaceme nt”, aggregati, “Hajduk”, HFP, Meštrovićev kaštelet itd.), teškim od deset do pedeset opljačkanih milijuna? Možda je odgovor u jednom drugom prilogu u istom Dnevniku, prilogu o pohodima grobovima poznatih osoba na Mirogoju, u kojem je grobu dr. Franje Tuđmana, i to snimljenom iz daljine, posvećeno najmanje sekundi - premda je bio najposjećeniji. HTV očito ne voli Tuđmanove. Ali je zato ovih dana iscrpno izvještavao o Mesićevom otvaranju brojnih spomenika partizanima. Istina, ne bez razloga, jer je, kažu, Mesić htio dati što jači biljeg proslavi Noći vještica!

Zapravo, sve to govori koliko je bila (i još uvijek) je vrijedna i ovo naše pismo.

Sa štovanjem,
Akademik Josip Pečarić

HINA o našoj inicijativi — Josip Pečarić 10-11-2009 20:48
Potpora inicijativi za referendum o graničnom sporu sa Slovenijom

ZAGREB, 9. studenog 2009. (Hina) - Inicijativu predsjedničkog kandidata Miroslava Tuđmana za referendum o graničnome sporu sa Slovenijom poduprlo je više od 550 osoba, od akademika i sveučilišnih profesora do umjetnika i književnika te umirovljenika i radnika, objavio je danas organizator prikupljanja potpisa.

Predsjednički kandidat Miroslav Tuđman zatražio je početkom studenoga na konferenciji za novinare od Vlade Republike Hrvatske da raspiše referendum s pitanjem: "Jeste li za to da se pitanje granice sa Slovenijom (umjesto političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na Međunarodnomu sudu pravde?" Predložio je da se referendum održi istog dana kad i predsjednički izbori.

Među potpisnicima inicijative za referendum su akademici Ivan Aralica, Smiljko Ašperger, Slaven Barišić, Ante Glibota, Marin Hraste, Dubravko Jelčić, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Slobodan Novak, Josip Pečarić, Stanko Popović, sveučilišni profesori Vladimir Katović, Davor Pavuna, profesor emeritus Ivo Soljačić, kipar Kuzma Kovačić, slikar Josip Botteri Dini, fra Andrija Nikić i drugi.

Akademik Josip Pečarić je izjavio da je potpise za inicijativu za referendum počeo prikupljati pošto ju je predsjednički kandidat Miroslav Tuđman predložio 3. studenoga te da stalno stižu potpisi potpore iz zemlje i inozemstva.

Prijedlog o raspisivanju referendumu o arbitražnom sporazumu između hrvatske i slovenske vlade dosad je iznio Hrvatski helsinski odbor za ljudska prava, Forum hrvatske sloge i zagrebačka Građanska inicijativa "More je kopno".

(Hina)

**BILO JE ZA OČEKIVATI DA HRVATSKI MEDIJI
PREŠUTE NAŠU INICIJATIVU. ZA NJIH JE, KAO I ZA**

HRVATSKU VLAST, NEBITNO MIŠLJENJE 12
HRVATSKIH AKADEMIKA, PEDESETAK
SVEUČILIŠNIH PROFESORA, OSAMDESETAK
DOKTORA ZNANOSTI I DA NE NABRAJAM DALJE :)

ZANIMLJIVO JE DA JE SLOVENCIMA MIŠLJENJE OVAKVOG SKUPA HRVATA INTERESANTNIJE PA JE SPA PRENJELA VIJEST O INICIJATIVI:

Tuđman zbral 550 podpisov za referendum o arbitražnem sporazumu

- Referendumsko pobudo o arbitražnem sporazumu s Slovenijo, ki jo je prejšnji teden predstavil predsedniški kandidat Miroslav Tuđman, sicer starejši sin pokojnega hrvaškega predsednika Franja Tuđmana, podpira več kot 550 oseb, je danes v Zagrebu dejal hrvaški akademik Josip Pečarić, ki je začel zbirati podpise za razpis referendumu.

Zagreb, 09. novembra (STA) - Referendumsko pobudo o arbitražnem sporazumu s Slovenijo, ki jo je prejšnji teden predstavil predsedniški kandidat Miroslav Tuđman, sicer starejši sin pokojnega hrvaškega predsednika Franja Tuđmana, podpira več kot 550 oseb, je danes v Zagrebu dejal hrvaški akademik Josip Pečarić, ki je začel zbirati podpise za razpis referendumu.

Kot je še poročala hrvaška tiskovna agencija Hina, so med tistimi, ki podpirajo pobudo tako akademiki, univerzitetni profesorji, umetniki, književniki in duhovniki kot upokojenci in delavci.

Miroslav Tuđman je prejšnji teden od hrvaške vlade zahteval, naj razpiše referendum o arbitražnem sporazumu na isti dan, kot bo potekal prvi krog predsedniških volitev, to je 27. decembra. Pojasnil je, da bi morala vlada državljanе na referendumu vprašati, "ali so za to, da se vprašanje meje s Slovenijo namesto

političnega odločanja z arbitražo rešuje le in izključno na Meddržavnem sodišču v Haagu".

Državljanska pobuda Morje je kopno, v kateri so zbrana različna društva državljanov, med njimi tudi veteranov in vernikov, je napovedala, da nameravajo od 15. do 29. novembra zbrati 500.000 podpisov, koliko je potrebnih, da bi vlada razpisala referendum.

Razpis omenjenega referendumu so predlagale še nekatere nevladne organizacije, med njimi Hrvaški helsinski odbor.
(konec)gi/ms STA169 2009-11-09/15:52

JOŠ JEDNOM SE POKAZALO KOLIKO JE HRVATSKIM VLASTIMA I MEDIJIMA NEBITNO ŠTO MISLE HRVATI.
PA ONI NISU GAZDE, ZAR NE? :)

Akademik Josip Pečarić

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavonskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Ćelije, spaljeno i zajedno s crkvom sravnjeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji.

Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruča' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena 1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni

Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronadete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospičko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet

Heidelberg, dopisni član HAZU-a (Hrvatske akademije

znanosti i umjetnosti)

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

akademik Slavko Matić

akademik Slobodan Novak

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Franjo Šanjek

akademik Nenad Trinajstić

Supotpisnici

prof. dr. sc. Andrea Aglić Aljinović

prof. dr. sc. Miroslav Akmadža, povjesničar

dr. sc. Maja Andrić, prof. mat. i inf.

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Vanda Babić, Zadar

prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb

doc. dr. sc. Senka Banić, Sveučilište u Splitu

dr. sc. Josipa Barić, Split

dr. sc. Osor Barišić, znanstvenik, Zagreb

prof. dr. sc. Danko Basch

dr. sc. Zlatko Begonja, Zadar

dr. sc. Mirko Belak, geolog

dr. sc. Ivana Benzon, profesorica engleskog i njemačkog
jezika

prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet
Sveučilišta u Splitu

akad. kipar Krudo Bošnjak, redoviti professor, Zagreb

prof. dr. sc. Marijan Bošnjak

dr. sc. Srećko Botrić, docent

prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb

prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split

Sergio Brantes Glavic, Médico, Profesor Asistente de
Medicina, Santiago, Chile

dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr.med.

dr. sc. Milko Brković, znanstveni savjetnik – trajno zvanje,
redoviti prof. dr. sc., naslovno zvanje

dr. sc. Miljenko Buljac

prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb

dr. sc. Ivica Čatić, KBF Đakovo

prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-
geološko-naftni fakultet

dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik

doc. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Split

prof. dr. sc. don Josip Čorić

Filip Čulo, dr. med., sveuč. profesor, Osijek
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. Ante Čuvalo, Ph. D.
prof. dr. Vladimir Ćepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Šimun Šito Čorić, Nacionalni koordinatora Hrvatskih kat. misija u Švicarskoj
prof. dr. sc. Krešimir Čosić, general pukovnik (u mirovini)
prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
prof. dr. sc. Borislav Dadić, filozof
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
prof. dr. Josip Delić, umirovljeni professor KB fakulteta Sveučilišta u Splitu
dr. sc. Vladimir Delić, sveuč. prof., Zagreb
dr. sc. Đuro Deželić, sveuč. profesor i veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Goran Dodig
prof. dr. sc. Slavica Dodig, Zagreb
prof. dr. sc. Sergio Dokoza, Zadar
admiral Davor Domazet Lošo
profesor Esteban M. Domic M., Ingeniero Diplomado y Profesor Universidad de Chile, Santiago de Chile
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog sabora
dr. sc. Pero Draganić, dr.med
prof. dr. sc. Zvonko Dragčević
prof. don Ilija Drmić, Vinica, Aržano
prof. dr. sc. Andrej Dujella
Asaf Duraković, profesor, dr. med., USA.
prof. dr. sc. Boris Dželalija
prof. dr. sc. Neven Elezović, redoviti profesor FER, Zagreb
docent dr. sc. Srećko Favro
prof. dr. sc. Jasenka Gajdoš Kljusurić
prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb
Domagoj Galinović, dipl. ing. elektronike, docent državnog sveučilišta u Buenos Airesu u mirovini, Argentina

Ante Glibota, redoviti član, l'Académie Européenne des Arts,
des Sciences et des Lettres, Paris
dr. sc. Martinia Ira Glogar, doc.
prof. dr. sc. Željko Grabarević
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
doc. dr. sc. Mario Grčević
prof. dr. sc. Damir Grgičević, dr. med.
prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište
Waterloo, Germanski i slavenski studiji (Germanic and
Slavic Studies), Kanada
dr. sc. Željko Hanjš
dr. sc. Branko Hanžek, viši znanstveni suradnik
prof. dr. sc. Andrija Hebrang, saborski zastupnik, Zagreb
prof. dr. sc. Dubravko Horvat
dr. sc. Katarina Horvat, znanstvena savjetnica u Institutu za
povijest umjetnosti, Zagreb
prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, redoviti sveučilišni profesor
dr. Zdeslav Hrepic, Assistant Professor, Department of Earth
and Space Sciences, Columbus State University
prof. dr. Nada Hulina, sveuč. prof. u mirovini
dr. sc. Ivan Ilić, sveč. prof. (emeritus), bivši
veleposlanik, Zagreb
prof. dr. sc. Zlata Ivanović-Herceg, dr. med., Zagreb
dr. sc. Božidar Ivanković, predavač matematike
dr. sc. Slavica Ivelić, prof. mat. i inf.
doc. dr. sc. Hicela Ivon, Split
dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
dr. sc. Julije Jakšetić, viši predavač
dr. sc. Domagoj Jamičić, geolog, znanstveni savjetnik
dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni sveučilišni professor
dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački
centar, Zagreb
dr. Milan Jelić, dipl. oec., R. Argentina
prof. dr. Branko Jeren, Sveučilište u Zagrebu, redoviti
professor
prof. dr. sc. Damir Ježek
doc. dr. sc. Marko Jukić, dr. med.

prof. dr. sc. Vlado Jukić, ravnatelj Klinike za psihijatriju
Vrapče
fra Karlo Jurišić, dr. sc., prof emeritus, Makarska
dr. sc. Držislav Kalafatić, liječnik-ginekolog, 'bolnica u
Petrovoj'
dr. sc. Dalma Kalogjera, klinički psiholog, istraživač i autor
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Karlić
dr. sc. Marija Kaštelan-Macan, prof. emeritus, Fakultet
kemijskoga inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u
Zagrebu
dr. sc. Ivan Katavić, redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Drago Katović, redoviti profesor
dr. Vladimir Katović, professor of Chemistry, Wright State
University, Dayton, OH USA
dr. sc. Boris Kavur, dipl. ing. rud.
prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb
Oscar Kitashima, profesor, docente, Provincia de Buenos
Aires, Argentina
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Branko Kornfeind, župnik, Pandrof, Austrija
dr. sc. Ivan Kordić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb
sveuč. prof. Kuzma Kovačić, akademski kipar
prof. dr. Slavko Kovačić, umirovljeni professor KB fakulteta
Sveučilišta u Splitu
prof. dr. sc. Zdenko Kovačić
dr. sc. Jadranka Kraljević, viša asistentica
general-bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski
generalski zbor
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović, Institute of Physics, Zagreb
dr. sc. Ana Kunštek
prof. dr. sc. Želimir Kurtanjek
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, znanstveni savjetnik, Zagreb

prof. dr. sc. Slobodan Lang
dr. sc. Ante Lauc, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik u mirovini (docent)
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a
dr. sc. Davorin Lovrić, fizičar
prof. dr. Maja Lukac-Stier, Doctora en Filosofía, Profesora universitaria e investigadora, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Branimir Lukšić
dr. sc. Mislav Elvis Lukšić, Zadar
dr. sc. Aleksandar Lutkić, umirovljeni profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Mate Ljubičić
prof. dr. sc. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
prof. dr. sc. Jozo Marević
dr. sc. Davor Marijan, povjesničar
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. Mate Matas, Zagreb, sveučilišni profesor
dr. sc. Ante Mateljan, red. prof., KBF Split
dr. sc. Josip Matjan, die
prof. dr. sc. Marko Matić, PMF Split
dr. sc. Anita Matković, docent
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar prve Vlade RH,
Zagreb
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj,
diplomat
Enes Midžić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Vine Mihaljević, znanstveni savjetnik, Institut društvenih znanosti Ivo Pilar, Zagreb
dr. sc. Stjepo Mijović Kočan, književnik
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
prof. dr. Davor Miličić, dekan Medicinskog fakulteta
prof. dr. Zlatko Miliša
dr. sc. fra Dušan Moro, teolog, docent, KBF Split
dr. sc. Smiljana Narančić Kovač, Zagreb

prof. dr. fra Andrija Nikić, dipl. knjižničar i archivist,
predsjednik Hrvatskoga kulturnog društva Napredak
Mostar (i u ime 1219 napretkovaca iz Mostara)

prof. dr. sc. Milan Nosić

prof. dr. Dubravka Oraić Tolić

dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik u Zavodu za
povijesne znanosti HAZU-a u Zadru i docent na
Filozofskom fakultetu u Mostaru

dr. sc. Vlado Pandžić, redoviti profesor Filozofskog fakulteta,
Zagreb

dr. ing. Marijan M. Papich, Vancouver, Canada

dr. sc. Đurđica Parac-Osterman redoviti profesor u trajnom
zvanju

prof. dr. sc. Mladen Parlov, KBF, Split

prof. dr. Snježana Paušek-Baždar, znanstveni savjetnik u
trajnom zvanju, upraviteljica Odsjeka za povijest prirodnih
i matematičkih znanosti HAZU-a

dr. sc. Davor Pavelić, redoviti profesor

dr. sc. Dubravka Pavišić Strache, docent u mir.

dr. sc. Ivan Pavković, Zagreb

prof. dr. sc. Davor Pavuna

dr. sc. Marija Pehar

dr. sc. Ivan Perić, red. prof.

prof. dr. sc. Nedjeljko Perić

doc. dr. sc. Ante Periša

prof. dr. Tomislav Petković, fizičar i filozof

prof. dr. sc. Mladen Petravić, PhD (ANU, Canberra), FAIP,
Odjel za fiziku, Sveučilište u Rijeci

prof. dr. sc. Ivan Petrović

prof. dr. sc. Ivica Picek

dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin

prof. dr. sc. Valdi Pisac Pešutić, Split

prof. dr. sc. Franjo Plavšić, toksikolog i hrvatski književnik

dr. sc. Dora Pokaz

prof. dr. sc. Tanja Pušić

dr. sc. Marija Raguz, viši asistent na Medicinskom fakultetu u
Splitu

Esteban Angel Ramljak, Profesor full time de la Universidad Nacional del Centro de la Provincia de Buenos Aires, En

Tandil, provincia de Buenos Aires, Argentina

dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i arhivist

prof. dr. Adalbert Rebić, profesor Katoličkog bogoslovnog

fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med.

prof. dr. sc. Mladen Rogina

mr. sc. Željko Sačić, general bojnik

Javier Gustavo Santich, Contador Público Nacional y Profesor de Ciencias Económicas, Profesor Académico y

Economista, Ciudad de Rosario, República Argentina

prof. dr. sc. Dora Sečić

Haris Mirka Seitz, Prof. Dr. Investigador CONICET, Buenos Aires, Argentina

prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb

prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb

profesor Arturo Calderon Simunovic, Universidad Austral, Puerto Montt, Chile

Marina Skrobica, Ph. D., dizajner

dr. sc. Ana Smontara, znanstvena savjetnica, Koprivnica

dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus

prof. dr. Tomislav Sunić, spisatelj

prof. dr. sc. Denis K. Sunko

docent Goran Pavel Šantek, prof. etnologije i filozofije

dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskoga žrtvoslovnog društva

dr. sc. Andelko Šimić, bivši veleposlanik, direktor Visoke škole za turizam i ugostiteljstvo u Kuala Lumpuru, Malezija

dr. sc. Tatjana Šimurina, dr med., anesteziolog, Zadar

dr. sc. i književnik Igor Šipić, Split

prof. dr. ing. Marija Šiško Kuliš, Split

doc. dr. sc. Dražen Švagelj, Vinkovci

prof. dr. sc. Zdravko Tomac

prof. dr. sc. Miroslav Tuđman

dr. sc. Kosta Urumović, red. prof.
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet.
Silvia Adriana Varela, Profesora en Letras, Instituto Fátima y Santísima Trinidad, Instituto Nuestra Sra. del Líbano
prof. dr. sc. Sanja Varošanec
prof. dr. sc. Đurđica Vasilj
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
dr. Mile Vidović, umirovljeni professor Nadbiskupijske klasične gimnazije u Splitu
doc. dr. sc. Mirela Vlastelica, dr. med., Split, Hrvatska
prof. dr. Petar Vrankić, prof. Bogoslovnog fakulteta, München
prof. dr. sc. Dario Vretenar
prof. dr. sc. Zlatko Vrličak, dipl. ing.
dr. sc. Petar Vučić, Zagreb
prof. dr. sc. Ante Vukasović, umirovljeni sveučilišni profesor, Zagreb
prof. dr. sc. Marija Vukelić-Shutoska, Skopje, Republic of Macedonia
doc. dr. sc. Tihomir Vukelja
dr. Vida Vukoja, lingvist
dr. Milan Vuković, umirovljeni sudac Ustavnog Suda RH i bivši predsjednik Vrhovnog Suda RH
Milan Zoretić, dipl. ing. elektronike, sveučilišni professor, Argentina
prof. dr. sc. Jure Zovko
doc. dr. sc. Marija Žagar, Zagreb
prof. dr. sc. Dražen Živić, znanstveni savjetnik, Vukovar
prof. dr. Tomislav Živković, dr. fizike
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
dr. Ante Žuvela, dipl. iuris., Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Zdravko Žvorc, dr. vet. med.
(...)
Josip Botteri Dini, akad. slikar
(...)

PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET REPUBLIKE HRVATSKE

Poštovani predsjedniče Hrvatskog sabora, poštovani saborski zastupnici!

U posljednje vrijeme svjedoci smo sve agresivnijeg napada na hrvatski suverenitet, a napose na pravni suverenitet, zbog čega mi potpisnici ovoga prosvjednog pisma iskazujemo odlučan prosvjed i zabrinutost za budućnost Hrvatske.

Napadima na hrvatski pravni suverenitet želi se poništiti i pogaziti Odluka Sabora Republike Hrvatske o raskidu državnopravnih sveza s ostalim republikama i pokrajinama SFRJ i Deklaracija o proglašenju suverene i samostalne Republike Hrvatske, donesene 8. listopada 1991. Takvu Hrvatsku nekoliko mjeseci kasnije jedinstveno su priznale i sve članice EU-a i čitav svijet.

Odlukom Hrvatskog sabora jasno je utvrđeno da Jugoslavija kao državna zajednica više ne postoji. Republika Hrvatska odrekla je time legitimitet i legalitet svim tijelima dotadašnje federacije – SFRJ i odlučila ne priznati valjanim ni jedan pravni akt bilo kojeg tijela koje nastupa u ime bivše federacije – SFRJ. Prosljeđivanjem Republici Hrvatskoj optužnica protiv hrvatskih građana koje su proizvela tijela bivše SFRJ, agresorske JNA, Republika Srbija pokazuje želju da bude slijednica bivše federacije kojoj je Hrvatska prije 20 godina otkazala svaki legitimitet i da izjednaci krivnju agresora i žrtve. Time se, također, na svojevrstan način pokazuje da se velikosrpska agresija na Hrvatsku nastavlja pravnim i političkim sredstvima.

Dakle, temeljni cilj najnovije velikosrpske agresije na državnopravni suverenitet Republike Hrvatske jest popravljanje za Srbiju vrlo negativnih posljedica, nastalih zbog niza izgubljenih ratova u Miloševićevu vrijeme, što je ujedno i temeljni cilj novoga srbijanskog Memoranduma.

Slanje optužnica iz Srbije gotovo je istovjetno kao da su poratna Njemačka ili Italija poslale optužnice za ratne događaje

poratnim vlastima u Poljskoj, Francuskoj, Češkoj, Slovačkoj, Grčkoj, Albaniji, Hrvatskoj itd.

Pomalo zbujuje što EU, kad je riječ o tim pravnim aktima, traži pojašnjenje od Hrvatske, kao da ne zna tko je bio agresor na Hrvatsku, kao i komentar državnog odvjetnika Republike Hrvatske koji se upleće u opravdanost donošenja zakona, što nije primjereni ni demokratskim državama niti državi u kojoj je provedena dioba vlasti.

Možda nam jednostavno na taj način iz EU-a pokazuju da na Hrvatsku gledaju kao na koloniju, otvoreno nam poručujući da ne računamo sa suverenitetom u EU-u. Postavlja se pitanje je li Srbija „sama“ donijela tu odluku. Sjetimo se da je srbijanski predsjednik Tadić tražio da se hrvatski generali osude bez dokazane krivnje, s istovjetnim argumentima na koje se sada pozivaju iz EU-a. Na tim se „argumentima“ temelji i presuda Haaškoga suda. Je li takav zahtjev postavio „sam“ Tadić ili mu ga je sugerirao baš EU?

Pozivamo zastupnike Hrvatskog sabora da odlučno stanu u obranu hrvatskog suvereniteta, a napose pravnoga, jer će se građani i po tome opredjeljivati na sljedećim izborima. Istodobno, najodlučnije prosvjedujemo protiv postupanja Republike Srbije koja je hrvatskim pravosudnim vlastima na pilatovski način prosljedila fantomske optužnice protiv hrvatskih građana. To samo svjedoči da još nije izvukla zaključke iz agresivnog rata koji su JNA i Miloševićeva Srbija vodile protiv Republike Hrvatske, prouzročivši najveće žrtve i materijalne štete u Europi nakon Drugoga svjetskog rata, te da nije odustala od projekta Velike Srbije.

Zar tim svojim činom Srbija zapravo nije preuzela izravnu odgovornost za zločine i razaranja što ih je JNA počinila u Hrvatskoj?

Zbog toga Srbiji treba u najkraćem mogućem roku dostaviti račun za ratne štete koje su u Hrvatskoj počinile JNA, Miloševićeva Srbija i njihove paravojne snage.

Iz dosadašnjih slučajeva jasno je da su optužnice (mnoge, ako ne i sve) sastavljene na temelju priznanja iznuđenih od

hrvatskih zatočenika u srpskim koncentracijskim logorima pa Srbiji treba postaviti sljedeće zahtjeve/pitanja:

Kako je moguće da uopće razmišljaju o optužnicama koje sadrže bilo kakav dokaz koji je pribavljen na nezakonit način, tj. dobiven pod prilicom u srbijanskim koncentracijskim logorima? Kako to da nakon tragičnih iskustava Drugoga svjetskog rata, Auschwitza, Dachaua..., EU tako olako prolazi preko toga?

Ovim prosvjedom tražimo procesuiranje svih odgovornih za odvođenje, držanje i mučenje hrvatskih građana u srbijanskim koncentracijskim logorima u Srbiji. (Procjena je da je u tim logorima ubijeno ili nestalo oko 300 ljudi).

Tražimo međunarodnu potporu da se zaustave sve optužnice (ne samo iz Srbije nego i iz BiH) koje polaze od dokaza koji su dobivene pod prilicom, odnosno pribavljeni na nezakonit način. Sve ove naše nevolje proizlaze iz činjenice da se u Hrvatskoj prihvatiло izjednačivanje agresije i obrane. Počelo se pričama o navodnom građanskom ratu, a provedeno je preko izjednačivanja ratnog zločina, koji čine agresori, i zločina u ratu koji se može dogoditi u obrani kao prekoračenje nužne obrane.

To je u suprotnosti s međunarodnim pravom!

Tražimo vladavinu prava i hrvatski pravni suverenitet, umjesto dogovora na „visokoj razini“ koji služi skupljanju političkih bodova i uspostavi puzajuće „pravne jugosfere“.

Pozivamo zastupnike da na saborskoj sjednici 14. listopada, u petak, odgovorno štite suverenitet Republike Hrvatske i dostojanstvo narodnih zastupnika Hrvatskoga sabora.

U Zagrebu 8. listopada 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospicko-senjski

akademik Dubravko Jelčić

akademik Andrija Kaštelan

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Nenad Trinajstić
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog
sabora
prof. dr. sc. Andrea Aglić Aljinović
dr. sc. Mato Artuković
prof. dr. sc. Ivan Bakran
dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. građ., Zagreb
doc. dr. sc. Senka Banić, Split
dr. sc. Josipa Barić, doc. FESB, Split
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Mirko Belak, znanstvenik
dr. sc. Zlatko Begonja, Upravitelj Zavoda za povijesne
znanosti HAZU-a u Zadru
prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet
Sveučilišta u Splitu
akad. slikar Josip Botteri-Dini
dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb
dr. sc. Marijan Brajinovic, ministar-savjetnik, Beč, Austrija
dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr. med.
prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb
prof. dr. Ante Ćuvalo
Marko Curać, novinar
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Rudarsko-geološko-naftni fakultet,
Zagreb
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. dr. Vladimir Ćepulić, Zagreb
Mirko Čondić, pukovnik HV-a u m.
dr. sc. Alojz Ćubelić, profesor na Katoličkom bogoslovnom
fakultetu u Zagrebu
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
prof. dr. sc. Slavica Dodig
admiral Davor Domazet Lošo
prof. don Ilija Drmić

prof. dr. sc. Andrej Dujella

prof. dr. sc. Boris Dželalija, infektolog, Medicinski fakultet

Split

prof. dr. sc. Neven Elezović

doc. dr. Srećko Favro

prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb

prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, Medicinski fakultet,

Zagreb

doc. dr. sc. Martinia Ira Glogar

prof. dr. sc. Željko Grabarević

prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić

prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište

Waterloo, Kanada

Hrvoje Hitrec, književnik, predsjednik HKV-a

dr. sc. Zdeslav Hrepic, Columbus State University, GA, USA

doc. dr. Hicela Ivon, Split

dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.

dr. sc. Julije Jakšetić

dr. sc. Domagoj Jamičić

dr. sc. Zvonimir Janović, sv. profesor u m.

dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački
centar, Zagreb

dr. Milan Jelić, dipl. ekonomist, R. Argentina

Andelko Kaćunko, svećenik i publicist

prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb

prof. dr. sc. Ivan Karlić, Katolički bogoslovni fakultet

Sveučilišta u Zagrebu

prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb

prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula

prof. dr. sc. Ivan Kordić

prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb

Mate Kovačević, novinar

dr. sc. Jadranka Kraljević

general bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski
generalski zbor

prof. dr. sc. Šimun Križanac, Sesvete

prof. dr. sc. Mario Krnić

dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
prof. dr. sc. Ante Lauc
dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik, Zagreb
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof. dr. Maja Lukac-Stier, sveučilišni profesor, Buenos Aires,
Argentina
prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Marko Magdalenić, prof., Katolički bogoslovni fakultet,
Zagreb
prof. dr. Ivan Malčić, predstojnik pedijatrijske Klinike KBC-a
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. sc. Mate Matas, Zagreb
Antun Mateš, akademski slikar
prof. dr. sc. Marko Matić, Split
doc. dr. sc. Anita Matković
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar u prvoj Vladi RH,
Zagreb
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj,
diplomat
prof. dr. sc. Vine Mihaljević
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Zlatko Miliša, Sveučilište u Zadru
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
Pero Mioč, književnik, književni prevodilac i kazališni
redatelj, Šibenik
fra Dušan dr. Moro, docent, KBF Split
dr. sc. Smiljana Narančić Kovač
prof. dr. fra Andrija Nikić i 1238 mostarskih napretkovaca,
predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak
u Mostaru
prof. dr. sc. Milan Nosić, Rijeka
Javor Novak, hrvatski publicist
Nikola Obuljen, dipl. ing.; saborski zastupnik u miru

dr. teol. Anto Orlovac, svećenik, Banja Luka
dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik, Zadar
dr. ing. Marijan Papich, Vancouver, Kanada
prof. dr. Mladen Parlov, izvanredni profesor na KBF-u Splitu
prof. dr. sc. Davor Pavelić
dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić Mikuljan, književnica
prof. dr. sc. Ivan Perić
dr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
prof. dr. sc. Ivan Petričević, sveuč. prof., infektolog
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin
prof. dr. sc. Valdi Pisac, Pešutić, Split
Nenad Piskač, književnik, Zaprešić
dr. Ivanka Pižeta, dipl. ing. elektrotehnike, Zagreb
prof. dr. Franjo Plavšić, toksikolog i književnik
dr. sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić
dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar
prof. dr. Adalbert Rebić, profesor Katoličkog bogoslovnog
fakulteta, Zagreb
prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med., Zagreb
Mladen Rogina, red. prof., hrvatski branitelj
prof. dr. sc. Dora Sečić
Jakov Sedlar, redatelj
prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb
prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb
dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Miljenko Stojić, književnik, franjevac i novinar
Goran Pavel Šantek, izv. prof.
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske
akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskog
žrtvoslovnog društva
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar
prof. dr. Marijan Šunjic, rector emer., veleposlanik u miru
doc. dr. sc. Dražen Švagelj, patolog, Vinkovci

Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., pjesnik
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
dr. sc. Magdalena Ujević Bošnjak, dipl. ing. kem. tehn.
prof. dr. sc. Stanko Uršić, Sveučilište u Zagrebu, FBF
prof. dr. sc. Kosta Urumović, Zagreb
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet., Veterinarski fakultet,
Zagreb
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
Duro Vidmarović, književnik i povjesničar
prof. dr. sc. Ivica Veža
prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak, dipl. ing.
dr. sc. Petar Vučić, politolog
dr. sc. Zlatko Vučić, zn. savj. fiz., Zagreb
Tomislav Vuković, novinar, Glas Koncila
dr. sc. Željka Znidarčić, dr. med., Zagreb
doc. dr. Marija Žagar Zagreb
prof. dr. sc. Darko Žubrinić, Zagreb
Dusko Abramovic, Toronto, Canada
Nevena Abramovic, Toronto, Canada
mr. sc. Goranka Adam, dipl. ing., Kaštel Kambelovac
Dražen Adam, dipl. ing., Kaštel Kambelovac
Zvonimir Ajduk, dipl. ing. građ. Split
Marica Alošinac, službenik, Bistrinci
Ivan Alpeza
Benedikt Aljinović, Kaštel Sućurac
Katica Amidžić Peročević, Zagreb
sestra Zdenka, Milica Andrić, Đakovo
Kata Andrijević, Zagreb
Dragutin Andđelković, dipl. iur., Zagreb
Martina Antunovic, Hamburg, Njemačka
Josip Anušić, vjeroučitelj
Boro Arambašić, dipl. pravnik, Vukovar
Stjepan Asic, dipl. dizajner, predsjednik Australsko-hrvatskog
kongresa
Ivan Aščić, umirovljeni satnik HV-a
Jasminka Aščić

Luka Aščić, dipl. ing. el., Zagreb
Marko Aščić, dipl. ing. el., Zagreb
don Miljenko Babaić, katolički svećenik, dipl. teolog, ratni vojni kapelan
Ante Babin dipl. ing. brodogradnje, Kaštel Stari
Ivan Babić, književnik, Zagreb
Ivana Babić
Željko Babić, dipl. ing. kem. tehn. u mirovini, Zagreb
Ankica Babin, prof., Kaštel Stari
mr. sc. Zlatko Bacinger, predsjednik Bratovštine Petra
Zrinskog - Časni stol Čakovec
Joso Bačelić, vozač, Zagreb
Marija Bačić, ugostitelj, Velika Gorica
Stipe Bačić, kuhar, Velika Gorica
Šime Bačić, ekonomist, Velika Gorica
Ilija Bagarić, dr. med., spec. patolog, Požega
Petra Bajo, prof.
prim. dr. Željko Baklaić
Dubravka Balenović, profesorica matematike na Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji, Zagreb
Zdravko Balenović, dipl. ing. strojarstva
Ivan Balić, Split
Ivan Banić, branitelj
Marijan Banić, Split
Ivka Baotić umirovljenica, Vinkovci
Mandica Baotić Blažanović, prof., Vinkovci
Lucija Barac, Adelaide, Australija
Kreso Barić, dipl. ing. računarstva, Split
Perica Barić, prof., ravnateljica gimnazije
Nataša Barišić, struč. spec. ing. aedif., Zagreb
Slavko Barišić, Zagreb
Krešimir Barković, muzejski radnik, Pariz
Sevda Barković, Pariz
Mate Barun, programer, Zaprešić
s. Vjencislava Kata Barun, časna sestra, Tučepi
Petar Barun
Ivo Basic, Hannover

Durđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, stud.
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.
Ante Bašić, pravnik, Split
Daran Bašić, branitelj/invalid, Mostar
Đivo Bašić, Dubrovnik
Nikola Bašić, ekonomist, pisac, Vis
Stanko Bašić, umirovljeni strojarski tehničar, Split
Dinko Batur
Dragutin Bauman, ing. kem., član Predsjedništva Hrvatskoga
žrtvoslovnog društva
Mate Bekavac, geodet, Zagreb
Suzana Bekavac, pravnica, Zagreb
Marica Belobrajdić, Sydney, Australia
Mirko Belobrajdić, Sydney, Australija
Darko Belović, kap., Rijeka
Hrvoje Belušić, prof. kineziologije, Zagreb
Mira Beljan, Ivanić-Grad
Joan Beram, Sydney, Australia
Stipe Bebek, Sydney, Australia
Tatjana Bekić, dr. med., Zagreb
Marijana Beram, Melbourne, Australija
Marko Beram, Melbourne, Australija
Mile Beram, Sydney, Australia
Sime Beram, Melbourne, Australia
Sime Beram, Sydney, Australia
Dobrila Berković-Magdalenić, prof.
Ivan Bićanić, ing., Zagreb
Marija Bićanić, umirovljenica, Zagreb
mr. sc. Nikola Bićanić, profesor
Ante Bilić, Canberra, Australia
Branimir Bilić, umirovljenik, Zagreb
Franc Bilić, prof., Zagreb
Ivanka Bilić, umirovljenica, Zagreb
Stanislav Bilić, strojarski tehničar iz Krškoga, R. Slovenija
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., Zagreb
Margareta Bišćan, profesor matematike u mirovini, Zagreb

Gašpar Bjelopera, prof., Dubrovnik
dr. Anto Blažanović, Vinkovci
Nikola Blažević dipl. ing., Zagreb
Dražen Bogdan, dipl. oec., poduzetnik, Osijek
Gordana Bogdanović, Sydney, Australia
Josip Bogdanović, Sydey, Australia
Ljerka Bogner, prevoditelj, Zagreb
Petrica Bolanča, dipl. tur. com., Zadar
Tomislav Bolanča, dipl. oec., Zadar
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist, Zagreb
Ignacije Borović, P. Eng., geolog, Vancouver, B.C. Canada
Nikolina Bošković, Rogotin
Blaženka Bošnjak, dipl. iur., Zagreb
Darko Bošnjak, dipl. ing. agr. univ. spec. oec.
Mirko Bošnjak, Split
Petar Bošnjak, Hrvace
Zdravko Bošnjak, dipl. ing., Zagreb
Lovre Botica
Anton Božičević, ing. prometa, dragovoljac, Oštarije
Stipe Božinović-Mađor, prof., ravnatelj OŠ, Kaštel Lukšić
mr. sc. Tomislav Bradić
Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., pjesnik
Maria Brajinović, sudski tumač za njemački jezik
Branko Bralić, Stobreč
Vjera Brčić, prof. povijesti, Zagreb
Danijel Brekalo
Dragica Brekalo
Ivan Brekalo
Klaudia Brekalo
Mario Brekalo
Mirko Brekalo
Tomislav Brekalo
Snježana Brkić, teolog i diplomirani kateheta, Zagreb
Žarko Brkić, odvjetnik, Zagreb
Kristijan Brkljačić, dipl. ing., Kaštel Stari
Zvonimir Brkljačić, dipl. ing. oec.
Lucija Brodarić, umirovljenica, Karlovac

Nera Brozović, Ogulin
Dragan Bubica, prof., Zagreb
Janko Bučar, književnik i novinar
Mario Budak
Nancy Budak
Leonardo Budimlić Majnarić, akademski slikar, član HDLU-a, Zagreb
Danica Bukmir, Toronto
Miroslav Bukmir, Toronto
mr. sc. Barbara Bulat
Dražena Bule, magistar ekonomije, Zagreb
Gordan Bule, poduzetnik, Zagreb
Iva Bule, studentica, Zagreb
Jelena Bule, studentica, Zagreb
Frane Burazer, Split
prof. Jadranka Burazin
kap. Jozo Burazin
Vinko Buretić, Rijeka
Denis Burcul, Hamburg
mr. sc. Krešimir Bušić, Vukovar
Hrvoje Caha, Zagreb
Ljiljana Canjuga, dipl. soc. r., umirovljeni časnik HV-a
Lisa Ciaravalotti- Galić, Toronto
Juraj Cigler, dipl. ing. građ., Čakovec
Zeljko Crnjac
Zdenko Cubela
Tomislav Culjaga
Lovro Cunjak, Sydney, Australia
Nada Cunjak, iz Opatije
Vjekoslav Cunjak, dipl. oec., iz Opatija
prof. Ikica Cuvalo
Marija Cvelbar, dipl. ing., Zagreb
Ivana Čaćija, dr. dent. med.
Ante Čarapina, dipl. oec.
Ante Čavka, svećenik, župnik, književnik
Velo Čerkez, gospodarstvenik
mr. sc. Vlasta Čizmić, Zagreb

Šime Čolak, dipl. oec., Zadar
Davorka Čović, dipl. iur.
Helanda Čović, Omiš
Geard Čujić
Marina Čujić
Hrvoje Čuljak, dipl. oec.
Ivana Čuljak, prof.
Srećko Čuljak, dipl. oec, Zagreb
Tihomir Čuljak, dipl. oec.
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica
Ivan Ćaleta, dipl. ing.
Mate Ćavar, pjesnik i publicist, Zagreb
Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., Zagreb
Ružica Ćavar, oec., Tomislavgrad
Ante Ćesić, ing. geodezije
Anto Ćosić, oec., Slavonski Brod
Marija Ćulap Imhof, medicinska sestra / Brig - CH
Anto Ćurić, dipl. ing. el.
Katica Ćurković, oec., Zagreb
Zdravka Dabo, hotelijer-ugostitelj
Ana Dajak, stručni suradnik, Zagreb
Krešimir Dajak, stručni suradnik, Zagreb
Ivana-Janka Debenjak- Magas, dr. med., internist u mirovini,
Pariz
Mladen Deletis
don Ivan Delić, svećenik
Inga Depolo Bučan, dr. dent. med., Zagreb
Ivana Derek, Sulzbach, Germany
Zlata Derossi, prof.
Davor Dijanović, novinar, publicist
Valter Dobra, Šibenik
Miroslava Dodig
Marina Dojčić Horvat, Zagreb
Dragi Ante Doljanin, Hrvace
Ankica Domitrović, građevinski tehničar, Ogulin
Ivan Domitrović, student, Zagreb
Ivica Domitrović, autoprijevoznik, Ogulin

Josipa Domitrović, dipl. ing., Zagreb
Mate Dostal, Chicago, USA
Zvonimir R. Došen, dipl. ing.
Vesna M. Došen, ekonomist
Pero Draganić
Franjo Dragas, teolog i pisac
Ante Drmic
Anka Drnasin, dipl. oec.
Dražen Dugan
Kristina Dugan
Ivana Dugandžić Grković, dipl. iur.
Pero Dugandžić, Chicago, SAD
mr. sc. Danijel Dugonjić, dr. vet. med., Imunološki zavod,
Zagreb
fra Tomislav Dukic, München
Viktor Dukić, elektrotehničar, Koštute-Trilj
Drago Duvnjak, dipl. ing. gradj.
Ivo Duvnjak, dipl. ing. strojarstva
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., apsolvent filozofije i religijske
kulture
Marko Duvnjak, Sinj, ravnatelj Gimnazije
Mirela Duvnjak, prof., Kaštel Lukšić
Davorin Dužević, dipl. oec., Makarska
Ivica Dužević, oec., Makarska
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, Makarska - Split
Dragutin Dvojković, dr. med. dent., Zagreb
Nikola Đuretić, književnik
Miljenko Eljuga, Švedska
Niko Eres, oec., član predsjedništva Hrvatskoga svjetskog
kongresa Njemačke, Wuppertal, Njemačka
Zvonko Erceg, dipl. teolog
Michelle Fairbrothers, Chicago, USA
dr. Sanda Franić, psihijatar, Oslo, Norveška
Suzana Fanjek, Melbourne, Australija
Mario Ferenc, fotograf, Osijek
Damir Findrik, dipl. oec.
Marica Fučkar Marasović, prof. dipl. bibl.

Tanja Fuljek, Nova Bukovica
Marin Fuljek, Nova Bukovica
dr. Rajko Fureš
Ružica Gabriel, umirovljenica, Zagreb
Dragan Galić, hrvatski branitelj, Široki Brijeg
Ivan Galić, Toronto
Marija Galić, Toronto
Marijan Galić, Toronto
Tadija Galić, Toronto
Gordana Galić, Split
Ivan Galić, dipl. ing.
Josip Galić
fra Klement Galić, svećenik, Tomislavgrad, BiH
Mira Galić
Marinko Galić
Mladen Galić, Split
Pero Galić, Chicago, USA
Zoran Galić, odvjetnik, Zagreb
Slavko Galiot, prof., doktorand arheoloških znanosti
Dean Ganza, ing. elektrotehnike, Zagreb
Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
Ante Gavranic, Sydney, Australija
Lenka Galzina Simunovic, Perú
Petar Gelo, urednik i voditelj Hrvatskoga radijskog programa
Melbourne
Karolina Gelsomino – Simic, Toronto
Nediljko Gilić, Trilj
Ante Gilja, umirovljeni brigadir HV-a, Vinkovci
Andjelo Glavan
Klaudio Glavan
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Ante Glavor, Predsjednik Hrvatsko-australskog literarnog i
umjetničkog društva, Sydney
Boris Glogar, dipl. ing. strojarstva
Ivan Gojmerac, Sydney, Australia

Maria Gojmerac, Sydney, Australia
Tomislav Golić, student
Sanja Grabarević, dr. dent. med., Zagreb
Ado Grah, umirovljenik, Buenos Aires, Argentina
Alejandro Grah, Ingeniero Electrónico, Buenos Aires,
Argentina
Fernando Grah, ingeniero, Buenos Aires, Argentina
Maximiliano Grah, Técnico Informático, Buenos Aires,
Argentina
Mato Grbac, Sydney, Australija
Frano Grbavac, poduzetnik, Zagreb
Ivan Grbavac
Josip Grbavac, Toronto
Josip Grbavac, student, Zagreb
Mate Grbavac, student, Zagreb
Miljenko Grbavac, Toronto
Stanka Grbavac, Toronto
Tonka Grbavac, Toronto
Nenad Grbesa
Marijan Grdašić, dipl. ing., Zagreb
Matija Grgat, prof. hrvatskoga jezika i književnosti, Zagreb
Josip Grgić, mag. oec.
Marija Grgic, Toronto, Canada
Matija Grgic, Toronto, Canada
Milka Grgić, Toronto, Canada
Nicole Grgić, Toronto, Canada
Stjepan Grgic, Toronto, Canada
Vinko Grgić, Toronto, Canada
Andrija Grgurević, Geelong, Australija
mr. sc. Josip Grilec, dipl. ing., Zagreb
Iva Grisogono, dipl. bibliotekar, Zagreb
Vladimir Grubešić, poduzetnik, Zagreb
mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskoga društva
političkih zatvorenika, podruž. Zagreb
Tomislav Gudasić, Geelong, Australija
dr. Ljilja Gulić, liječnik-psihijatar, Zagreb

p. Vatroslav Halambek, SJ, urednik Hrv. programa
vatikanskog radija
Miroslav Hamš, poduzetnik, Zagreb
Gordana Hanžić, dipl. iur.
Davorka Harasim, prof.
Dragan Hazler, mr. farm. sc.& dipl. ing. biokem; predsjednik
HAZUD-a, CH-Basel
mr. sc. dr. Renata Heinzl, Zagreb
Vince Hergovich, dipl. ing., načelnik sela Ólmod/Plajgor,
Mađarska
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice,
Stuttgart
Stjepan Hodak, Sesvete
Andjela Hodžić, profesor
Elamer Hodžić, student
Timea Anna Horvath, novinarka, Mađarska
Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik, Zagreb
Rade Hrkač
Kristina Hublin, studentica, Rijeka
Sanjin Hublin, Rijeka
Stella Hubmayer, tajnica, Buenos Aires, Argentina
Ana Marija Hunjadi, oec., Zagreb
Vanessa Hunjadi, student, Zagreb
Vlatka Husnjak
Marija Hutinski
Mladen Ibler, dr. med., Silba
Stanko Ivanković, Sydney, Australija
Ivica Ivanković, Zagreb
Terezija Ivanušec, domaćica, Đakovo
Ivica Ivanušec, Đakovo
Ivana Ivanušec, studentica, Đakovo
Stjepan Ivanušec, med. tehničar, Đakovo
Mile Ivezić, Chicago, SAD
Zlata Ivezić, Chicago, SAD
Šime Jakelić, inženjer elektrotehnike, Zagreb
T omislav Jakobović, viši medicinski tehničar, Đakovo
Ilija Jakobović, poljoprivrednik-umirovljenik, Đakovo

Ruža Jakobović, domaćica, Đakovo
Verica Jakobović, ekonomski tehničar, Đakovo
Josipa Jandrić, geodetski tehničar
Srećko Jandrić, dopredsjednik DPD-a „Uzašašće Isusovo”,
Cerovnik
Dražen Janeš
Ivana Jerčinović, studentica, Zagreb
Marko Jerčinović, dipl. ing. fizike, Zagreb
Damir Javoran, aviomehaničar, Zagreb
Branko Jazić, Sydney, Australia
Joško Jež, umirovljenik
dr. Veselko Jovanović, stomatolog, predsjednik koordinacije
HDZ-a NRW
Darko Juka, književnik i novinar
Ana Jukić, prof. hrvatskog jezika i književnosti, Vukovar
Branimir Jukić, prof., Split
Drago Jukić, Split, prof.
Sanja Jukić, dipl. oec., Zagreb
Stanko Jukić, dipl. iur., Split
Tomislav Jurasinovic, mr.
Davor Jurica
Mirjana Juricic, Zürich/ CH
Josipa Juričev-Sudac, dipl. ing.
Mijo Jurić, autor, Beč
Mario Jurin, dr. med.
Branko Jurisić, Toronto
Marija Jurisić, Toronto
Zoran Ante Jurišić, ing. el., tajnik MH Podstrana, književnik i
novinar, hrvatski branitelj
Darinko Jurković
Zlatko Jurković, Zaprešić
Ivan Jurlina, oec., Rijeka
Tomislav Kaćunko, Split
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u. m.
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije, u. m.
Kata Kanis, VKV kuvarica, Sarvaš
Domagoj Kanis, kuhar, elektrotehničar, Sarvaš

Ilija Kapetanović, Sydney, Australija
Lela Kapetanović, Sydney, Australia
Danijel Karamatić, Rijeka
Jana Karamatić, Rijeka
Dražen Keleminec, dragovoljac Domovinskog rata i predsjednik Autohtone - Hrvatske stranke prava
Douglas Kezele, Toronto
mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
Josip Kirigin, dipl. ing. naftnog rudarstva, Zagreb
Sonja Kirin, Toronto
Ivan Klarić, dipl. ing. građ., u. m.
Tonći Klarić, Guarantee Inspector
Tereza Klier, Zadar
Kruno Ključević
Nikola Knez, President, iFilms LLC
Đuro Knezić
Mate Knezović, odvjetnik, predsjednik Građanske inicijative MORE JE KOPNO i Obiteljske stranke
mr. sc. Bože Kokan, Split
Katarina Kokan, dipl. ing. elektrotehnike, Split
Josip Kokić
Alojzije Kokorić, ing., Tribunj
Ante Kokotović, Sydney, Australia
Stipe Kokotović, Sydney, Australia
Marica Kolić, referent, Drežnik Grad
Nikola Kolić, poljoprivrednik, Drežnik Grad
Karlo Kolonić, dipl. oec. Zagreb
Marija Komar
Anastazija Komljenović, prof., Velika Gorica
Nikša Koncani
Damir Ivan Konjevod, mag. inf.
Marija Konjevod
Branko Kornfeind, Mag., župnik, Austrija
dr. Zdenko Korunda, Naples, Florida
dr. Nena Korunda, Naples, Florida
Josip Kosović, prof., Split
Vesna Kostanjevečki, načelnica odjela

Ivan Kostrenčić, Justice of Peace, Perth WA, Australija
Ljudevit Kotnik, dipl. ing.
Ante Kovač, dipl. ing. geod.
Dominik Kovač, Canberra, Australija
Marija Kovač, umirovljenica
Stjepan Kovač, prevoditelj
Saša Kovačec, dipl. ing. građ., Slav. Brod
Milica Krakan, Švicarska
Marina Kralik, književnica i prevoditeljica
Tomislav S. Krcmar
Tatjana Kren, prof., Zagreb
Ante Krišto, Zagreb
Vesna Križanac, umirovljenica, Sesvete
Iva Mijo Križanac, redovnik, Mostar, BiH
Rozimila Križanac, časna sestra, Međugorje, BiH
Jakov Križanac, dipl. ing., Sesvete
Marija Križanac, prof., Sesvete
Ivan Križanac, student, Sesvete
Fran Križanac, student, Sesvete
Ilija Križanac, dipl. kriminalist, Sesvete
Branko Križanac, vozač, Zagreb
Nikola Križanac, dipl. oec., Vinkovci
Ivka Križanac, carinska službenica, Vinkovci
Marina Križanac, mr. oec., Vinkovci
Monika Križanac, student, Vinkovci
Ivan Križanac, umirovljenik, Vođinci – Vinkovci
Ana Križanac, umirovljenica, Vođinci – Vinkovci
Branka Križanić, dipl. ing., Karlovac
Mladen Križanić, dipl. ing., Karlovac
Jure Krpan, Chicago, USA
Željka Kršinić Medić, dipl. ing. arh.
Marija Kruhek, prof. engleskog i ruskog, Zagreb
Monika Kruhek, magistar financija, Zagreb
Stjepan Kruhek, prof. filozofije i njemačkog jezika, Zagreb
Sandra Kruhek, student, Zagreb
Petar Kružić, dr. st., Stuttgart

fra Ante Kukavica, dipl. teolog, ratni vojni svećenik i invalid
Domovinskog rata

Irena Kuharić, mr. pharm., Zagreb

Zvonimir Kuharić, dipl. ing., Zagreb

Stipe Kulas, Sydney, Australija

Ante Kunek, dr. vet., Australija

Alma Almira Kunst, dipl. polit., Zagreb

J. Eduardo Kunstek P, Gerente Comercial, Itacamba Cemento
S.A., Bolivia

Ante Kurevija, umirovljenik, Zagreb

Stana Kurevija, umirovljenica, Zagreb

Ana Kurevija, odgojiteljica, Zagreb

Vesnica Kušar, geograf, Zagreb

Miroslav Kušek, dipl. iur.

Aurelina Kutleša, prof. glazbe

Ana Landeka, Vinkovci

Krešimir Landeka, Vinkovci

Božo Lasić, poduzetnik

Matija Lasić, teolog

Krešimir Lasić, poduzetnik

Ilija Lasić, skladištar, Velika Gorica

Slavica Lasić, umirovljenik, Velika Gorica

Blago Leko, Zagreb

Helen Leko, Zagreb

Ljubica Leko, Zagreb

Mladen Leko, Canberra, Australija

Paulina Leko, Canberra, Australija

Zdenko Leko, Zagreb

Miroslav Lelas, Split

Marito Mihovil Letica, prof. filozofije i religiologije

mr. sc. Šime Letina, publicist, Washington DC

Sanja Lipnjak, prof. Zagreb

Ankica Lojkic, Sirač

s. Jelena Lončar

Mladen Lojkic, Sirač

Nikola Loncar, Sydney, Australija

Božo Lončar

Daniela Lončar
Durdica Lopac
Fabijan Lovoković, JP Urednik i publicist, Sydney, Australia
Kazimir Lovrić, dipl. ing. drvne industrije, Švicarska
Neda Lovričević, dipl. ing. mat.
Danijel Lučić, dopredsjednik Hrvatskoga svjetskog kongresa
Njemačke, Darmstadt/ Njemačka
Franjo Lučić, prof., Dugo Selo
Ivica Luetić, novinar
Agustin Lukanović, Sydney, Australija
Željko Lukašević, dipl. ing. građ., Zadar
dr. Ljerka Lukašević-Milić
Ivan Lukenda, Zadar
Jozo Lukenda, Zadar
Krunoslav Lukenda, Zadar
Ivo Lukic, Sydney, Australija
Rade Lukic, predsjednik Hrvatskoga svjetskog kongresa u
Austriji
Roza Lukić, Sydney, Australija
mr. sig. Ivan Lulić
Ksenija Lukić, dipl. oec., Osijek
Martin Lulić, Sydney, Australija
Vladimir Lušić
Ivica Ljubanović, vozač, Hrvatski Leskovac
Mato Ljubanović, cestar, Tounj
Ružica Ljubanović, ekonomski tehničar, Tounj
Ružica Ljubanović, čistačica, Hrvatski Leskovac
Damir Ljubičić, eng. telekomunikacija, Zagreb
Mate Ljubičić, dipl. oec.
Zoran Ljubić, prof., Split
Blaženka Ljubović
Ana Ljulj, Windsor, Ont. Canada
Jakov Ljulj, Windsor, Ont. Canada
Darko Markvart, MEng Aeronautical Eng, London, UK
Melita Mađer, dipl. oec., Zagreb
Berislav Mađor, bivši nogometni sudac
Gordana Mađor, studentica

Mirjana Mađor, studentica

Snježana Mađor

Luka Magdalenić, prof.

Stjepan Magdalenić, umirovljenik

Blažena Magdić, umirovljenica

Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a

Zvonimir Magdić, novinar, u miru

Vesna Mahečić, prof.

Ankica Majetić, umirovljenica, Ogulin

Ante Majetić, umirovljenica, Ogulin

Diana Majhen, Zagreb

Hrvoje Majhen, dipl. ing., Zagreb

Mirjana Emina Majic, književnica, Sydney, Australija

Mirjana Majnarić, ekonomist-računovođa, u mirovini, Zagreb

Marijan Majstorović, novinar, publicist i izdavač

Ana Malekinušić, strojarski tehničar, Popovača

fra Ivan Maletić, župnik župe Presvetog Imena Isusova na

Miljevcima

Mijo Maljković, inovator

Radica Maljković, tekstilni tehničar

Ankica Mandarić, diplomirani ekonomist, umirovljeni satnik,
Mostar

Zorica Mandić, Zagreb, ekonomistica, studentica teologije,
majka troje djece

Živko Mandić, urednik u m., Budimpešta

Mirjana Marelić, prof.

Mato Marić, Goldcoast, Australija

Mijo Marić

dr. Radolav Marić, ABOG, FLEX, LMCC, ECFMGs.

Miljenko Marić, prof., dopredsjednik Udruge 4+ Cetinskog
kraja, Košute

Vida Mila Marijan, časna sestra, Tučepi

Anita Martinac, dipl. iur., Mostar

Andrija Mažić, Sisak

mr. sc. Nedjeljko Marinov, Primošten, ravnatelj OŠ

Vjekoslav Marjanović, iur., u mirovini, Pula

Dragica Marjanović, tekstilna radnica u mirovini, Pula

Marija Markić, CTC, Canada
Slobodan Markić, P. Eng., Canada
Bozo Marković, dipl. ing. kem., Buenos Aires
Ankica Markulin, profesor, Zadar
Ivo Markulin, kap. d. pl., Preko
Iva Maroević, Zagreb
Josip Maršić
Stipe Marušić, ing. telekomunikacija, Split
Zorica Marušić, Sydney, Australia
mr. sc. Zvonko Marušić, Zabok
Vide Maslać poduzetnik Zagreb
dr. Branka Maslać, spec. pedijatar, Zagreb
Jakov Maslać poduzetnik Zagreb
Mato Maslać, ugostitelj, Velika Gorica
Marija Maslać, kuharica, Velika Gorica
Ana Maslać, referent, Velika Gorica
Lucijan Maslać, stručni suradnik, Velika Gorica
Mirko Maslać, ugostitelj, Velika Gorica
Andrijana Maslać, diplomirani novinar, Velika Gorica
Pero Maslać, ugostitelj, Velika Gorica
Ivana Maslać, student, Velika Gorica
Luka Maslać, diplomirani pravnik, Velika Gorica
Senka Maslać, referent, Velika Gorica
Mato Maslać, student, Velika Gorica
Nedjeljko Maslać, referent, Zagreb
Mirjana Maslać, profesor, Zagreb
Marko Maslać, student, Zagreb
Marinko Maslać, ugostitelj, Zagreb
Marijana Maslać, trgovac, Zagreb
Duro Maslać, student, Zagreb
Marko Maslać, student, Zagreb
Ivan Maslać, ugostitelj, Velika Gorica
Gordana Maslać, kućanica, Velika Gorica
Filip Maslać, student, Velika Gorica
Cvjetko Maslać, ugostitelj Zagreb
Durđica Maslać, cvjećarica, Zagreb
Tomislav Maslać, dipl. ing., Zagreb

Dubravka Matanić, dipl. oec., Zagreb
Hrvoje-Srećko Matanović, ing., Zadar
Ivanka Matanović, umirovljena namještenica, Zadar
Ivo Matanović, umirovljeni viši tehničar, Zadar
Vlade Matas, prof., Split, viši savjetnik AZOO-a
Branko Matijević
Karla Matić, student, Zagreb
Marijana Matić, dipl. oec., Zagreb
Slavica Matić, profesor hrvatskog jezika i književnosti, Osijek
dr. Josip Matjan, die
Mile Matković, vatrogasac
Marij Matulina, sociolog u mirovini, Zadar
Mirko Matuško, odvjetnik, Zagreb
Milena Matuško, dipl. oec., Zagreb
Mira Matuško, odvjetnica, Zagreb
Duje Mazić
Željka Medak, Zagreb
Vjeko Medvidović, ing. građ., Zadar
Blaž Mešin, dipl. ing. sig.
Svemirka Meštrović Bralić, Stobreč
Zoran Meter, Rijeka
Cika Mikolčić, profesor, Zagreb
Marko Mikulandra, dramski pisac
Paulina Mikulić, PhD Candidate, Monash University,
Clayton, VIC
Cvjetko Milanovic, Adelaide, Australija
Vedran Milanović-Litre, dipl. oec.
s. Suzana Iva Milardović, časna sestra, Tučepi
Vedrana Milas, novinarka, politolog, Zagreb
Jelena Milicević, Canberra
Vinko Milicević, Canberra
Marko Milinković, Varaždin
Roko Milković, mag. politologije
Alenka Mimica, dipl. iur., tajnica Gradske knjižnice Marka
Marulića, Split
Luka Mimica, student kiparstva, Split
Mario Mimica, dipl. ing. geografije, Split

Smilja Mimica, prof., Omiš
mr. sc. Ivica Mintas, dipl. ing. građ.
Milivoj Mikota, građevinski tehničar, Split
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika
iz iseljeništva „Krasna zemljo“, Pula
Mirella Mornar
Ana Moro, porezna savjetnica, München
mr Ante Moro, politolog, München
Marinko Moro, porezni savjetnik, München
Marius-Nikola Moro, student, München
Marija Moro-Visak, porezna savjetnica, München
Senko Mrkić
Miro Mucić, ekonomist, Makarska
Ivan Muzic
Silvija Mužak, prof. glazbene kulture, Zagreb
Mario Mužinić, Sv. Nedelja
Mirjana Mužinić, Sv. Nedelja
Ankica Nakić, zdr. tehničar
Dubravka Nemeti Žigrović, mr. pharm.
Mate Nevistić, poduzetnik, Zagreb
Helena Nevistić dipl. oec., Zagreb
Krešimir Nevistić, dipl. ing., Zagreb
Ivan Nevistić, mr. phil., Zagreb
Božena Nevistić, mr. phil., Zagreb
Vlado Nigović, ing. građ., Sisak
Radoslav Novak, dipl. pravnik, Mostar, BiH
Ivan Novosel, dipl. teolog
Palma Njavro, dipl. oec., Zagreb
Vesna Obadić, Samobor
Alfred Obranić, dipl. ing., predsjednik Hrvatskog društva
političkih zatvorenika
Srđana Obratović, dipl. oec., Zagreb
Darko Omrčen, Osijek
Boris Ora, Sydney, Australija
Josip Orea, Sydney, Australia
Dubravko Orlović, Brdovec
Sibijana Oršolić, prof., Zadar

Marijan Osmak
Vinko Ostojić, publicist, Zagreb
dr. Andro Ozretić, Split
Branko Ozretić, dipl. politolog, glazbeni umjetnik
Ivica Pacarek, Toronto
Melita Pacarek, Toronto
Michael Pack, Engleska
Mirta Padovan Nakić, prof.
Dragica Palada, odgojiteljica, St. Louis, USA
Zvonimir Pandžić, dipl. ing., Zadar
Zvonko Pandzic
Mate Papić, poduzetnik, Velika Gorica
Stojan Papić, poduzetnik, Zagreb
Zdravko Papić, komercijalist, Zagreb
Hrvoje Papić, dipl. oec., Velika Gorica
Marija Papić, umirovljenica, Velika Gorica
Marija Papić, dipl. ing., Sesvete
mr. sc. Josip Papković, dipl. ing. fiz., Zagreb
Marija Papković, dipl. iur., Pušća Donja
dr. Ljubica Paradžik, liječnik-psihijatar, Zagreb
Drago Parancin, Sydney, Australija
Davor Parlov
Elza Parlov
Marija Parlov, prof., Split
Iva Pašalić, studentica, Osijek
Martina Pašalić, apsolvent fizike PMF Zagreb, Sotin
Tea Pašalić, student medicine, Sotin
Tomislav Pašalić, doktor veterinarske medicine, Čepin,
Jakov Pašalić, dipl. ing. elektrotehnike, Osijek
Ana Pašalić, liječnik, spec. obiteljske medicine, Osijek
dr. Berislav Pašalić, Osijek
Marija Pašalić, kućanica, Osijek
Tomislav Pavicic, dipl. ing., Quilmes, Pcia. de Buenos Aires,
Argentina
Slavko Pecirep, Domaljevac
Gustavo M. Peirano Mitoš, dipl. ing., Buenos Aires,
Argentina

Matea Pejić, Dubrovnik
Ante Peko, učitelj u mirovini, Podstrana
Mladenka Peko, nastavnica matematike i fizike, Podstrana
Šimun Penava, prof., povjesničar, Zagreb
Zvonimir Penović, književnik, Split
Mara Peranić, Novalja
Mario Peranić, Novalja
Juraj Peresin, umirovljenik, Port Moody, British Columbia,
Canada
Nadaja Peresin, umirovljenica, Port Moody, British Columbia,
Canada
Demokrita Perić, Tomislavgrad
Jasna Perić, dipl. pravnik, Osijek
Marija Perić, dipl. oec., Tomislavgrad
Marjan Perić, ing. informatike
Petar Perić, prof., Kaštel Gomilica
Stipan Perić, dipl. oec, Tomislavgrad
Ivo Perišić, dipl. ing. matematike, Split
mr. sc. Ante Perković, prof. fizike i vjeronauka
Marija Perković, dipl. iur., Split
Marko Perković, Zagreb
Katarina Peročević, Zagreb
Ante Peroš, Sydney Australia
Borna Petek, dipl. ing. šum.
Iva Petek, dipl. ing. preh. bioteh.
Ljiljana Petrak, prof.
Lacko Petravić, Toronto
Ivan Petričević
Stipo Pilić, prof., Zagreb
Josip Pintarić, dipl. ing. elektrotehnike, Zagreb
Tomislav Pipunić, Melbourne, Australija
Edo Pivcević
fra Martin Planinić, Ploče, Tepčići
don Mili Plenković, župnik u Hvaru
mr. sc. don Bernardo Pleše
Miljenko Plisić, medicinski tehničar
Ivana Polić, Jezera

Jasenka Polić Biliško, prof., Zagreb
Kruno Poljak, mr. sc & die, Zagreb
Siniša Poljak, mr. ing. el.
Tomislav Popović, dipl. oec., umirovljenik
mr. sc. Boris Posavec, Sisak/Zagreb
mr. sc. Ivan Prce, Dubrovnik
Katica Prce
Mitar Prce, dipl. oec. Dubrovnik
Silvana Prce
Marcela Prebeg, nastavnica
Marija Predrijevac, prof. povijesti, u mirovini
Katica Pribanić, ekonomski tehničar, Tounj
Katarina Pribanić, magistra razredne nastave, Tounj
Nikola Pribanić, strojar, Tounj
Valentina Pribanić, student, Tounj
Ivica Primorac, prof., časnik HV-a u miru
Anton Pucko
Krešimir Puklavec, dipl. ing.
Marijan Puljiz, prof., ravnatelj gimnazije
Josipa Punda, studentica
mr. Andro Purtić, Beč, Austrija
Mira Radičević
Jozo Radoš, prof. PTO-a, Zagreb
Luka Raguz, dr. med., Englewood, NJ, USA
Marinko Raguž, dipl. iur., Stolac
Ivan Rajković, informatičar-specijalist za računalne
mreže, Valpovo
Boško Ramljak umirovljeni časnik HV-a, invalid
Domovinskog rata (2 puta ranjen), harambaša i član uprave
Sinjske Alke
Esteban Angel Ramljak
Petra Ramljak, student, Zagreb
Iva Ramljak, student, Zagreb
Petar Ramljak, učenik, Zagreb
Zdravka Ramljak, dipl. iur., Zagreb
prim. mr. sc. Miljenko Raos, dr. med.
Milko Rasić, stručnjak u Informatici, Bs. As. -Argentina

Slavko Rasić, bojnik, Bs. As. - Argentina
Tomislav Rasić, student, Bs. As. Argentina
Stipo Rašić, dragovoljac, branitelj i ekonomist
Ivica Ravić, dr. vet. med. asistent na Poljoprivredno-prehrambeno-tehnološkom fakultetu u Mostaru
Toni Relja, predsj. mlađeži HČSP-a, Split
Božo Režić, dipl., oec.
Ivanica Režić, Kaštela
Kata Režić, Kaštela
Glorija Ribić, Dubrovnik
Leona Ribić, studentica, Dubrovnik
Stjepan Ribić, vojni umirovljenik, Dubrovnik
Vesna Ribić, odgojiteljica, Dubrovnik
Julie Rocha, Toronto
Romana Rođaković, Zagreb
Ana Rogulj, Split
Stefica Rojenko, Toronto
Ivo Roso, Geelong, Australija
Božidar Ručević, dipl. ing., u miru
Tomislav Rukavina, dipl. ing. gradj.
Zorica Rukavina, prof.
Davor Runtić, prof., Vinkovci
Rebecca Rupert- Sovulj, Toronto
Berislav Rusan, profesor geografije i povijesti, Zagreb
Ida Rusan, studentica, Zagreb
Mirta Rusan, studentica, Zagreb
Zrinka Rusan, doktor medicine, Zagreb
Hrvoje Saban
Tomislav Sarić, Zagreb
Mladen Schwartz
mr. sc. Ivan Sečić
Robert Sedlar, Zagreb
Roman Segarić, dipl. oec., umirovljenik
Jozo Semren, dipl. ing. strojarstva, Zagreb
Marica Serdarević, prof., Omiš
Branko Sesar, prof. povijesti i latinskog jezika, Zagreb
Dijana Iva Sesartić, samostalni umjetnik, Solin

dr. Mario Sičaja, liječnik, Zagreb
Roko Sikirić, zrakoplovni tehničar
Kruno Simović, predsjednik koordinacije HDZ-a Srednja Njemačka, član predsjedništva Hrvatskoga svjetskog kongresa u Njemačkoj
Hrvoje Simunic, dipl. ing. Strojarstva, u mirov., Bs. As. – Argentina
Marija Simunic, umirovljenica
Marijana Simunic, Buenos Aires, Argentina
Zeljka Simunic, umirovljenica, Bs. As. – Argentina
Joe Siric
Nediljka Skoflic, Sydney, Australia
Darko Skokić, dipl. ing., Valpovo
ing. Marija Slišković
Adriana Smajić, odvjetnica i sudski tumač za hrvatski- španjolski, Buenos Aires
Mijo Sovulj, Toronto
Oliver Sovulj, Toronto
Filip Sovulj, Toronto
Andrija Sovulj, Toronto
Višnja Spajić, novinar, Široki Brijeg
Ankica Spehar, Geelong, Australija
Marko Spiranović
Jozo Stanić, Sydney, Australija
Barbara Stanić, pjevačica
Vjera Starcević, Pakoštane
Vladimir Stefulić, Toronto
Slavica Stefulić, Toronto
Anita Stieber, profesor hrvatskog i njemačkog jezika i književnosti
dr. Jadranka I. Stier, pedijatar (u mirovini), Dubrovnik
Dario Strehovac, HRVI Domovinskog rata i autor dvaju romana o ratu
Danijela Strehovac, upravni referent, supruga hrvatskog branitelja
Marija Strehovac, umirovljenica, majka branitelja
Bosiljka Sučić, Zagreb

Helena Sučić, oec., Zagreb
Hrvoje Sučić, dipl. oec., Zagreb
Stipe Sučić, oec., Zagreb
Tomislav Sučić, Zagreb
Dubravko Suša, Livno
Andrija Sušak
Ivan Sušak
Paška Sušak
Rade Sušak
Ivica Suton, dipl. ing., obrtnik, Zagreb
fra Tomislav Svetinović, župni vikar u Podhumu kod Livna
Nevenka Šaflin, domaćica
Zdenko Šaflin, umirovljeni policajac
Manda Šakić, kemijski tehničar-njegovateljica, Sarvaš
Bosiljka Šaravanja, mag. ing. techn. text.
Drago Šaravanja, književnik
Ante Šare
Ivan Šarić, notar, predsjednik kulturne udruge Hrvatska
uzdanica Uskoplje
Stanko Šarić, dipl. ing. građ., (glazbenik, Ex Zlatni dukati, sada
Najbolji hrvatski tamburaši), Zagreb
Oskar Šarunić, snimatelj, novinar
Renato Šelj, predsjednik udruge HIDRA, Črnomerec
Mile Šerić, Mostar
Marko Šimat, dipl. ing. el., informatičar i diplomat u mirovini
Bernard Šimović, Zagreb
Joso Šimurina, pravnik u mirovini, Zadar
Manda Šimurina, Zadar
Andreja Šipić, dr. med.
Ladislav Šipić, dipl. ing. el.
Ivan Škarica
Rade Škarica, dr. med., neurokirurg, Opća bolnica Zadar
Ivica Škarić, prof., Split
Željana Škegro, nastavnica hrvatskog jezika i književnosti,
Makarska
Ivica Škiljo, dipl. ing. elektrotehnike, Split
Petar Škorić, mag. novinarstva, Split

Karmen Škrinjarić, oec., Pula
Branimir Škugor, mag. ing. elektrotehnike, Zagreb
Ivan Šoić
Anita Šola
Andelka Špančić, dr. med., Pakrac
Darko Španić, dipl. oec., Nova Gradiška
Ana-Mary Špehar, student, Ogulin
Davor Špehar, Sv. Nedelja
Ivana Špehar, Sv. Nedelja
Tomislav Špehar, dipl. pravnik, Ogulin
Zlatko Špoljar, procjenitelj kemijsko-tehnoloških šteta
Barica (rođ. Gavranović) Špoljarić
Krasnodar Špoljarić
Marlina Štimac, Chicago, USA
Mile Štimac, Chicago, USA
Mirjana Štimac, Chicago, USA
Marija Švagelj, dr. med., kirurg, Vinkovci
Davor Švec
Pero Tadić, književnik, Zagreb
prof. Šimo Talajić
Martin Terzić
Pero Todorić, Zagreb
Ivan Tomac, Sydney, Australija
Ana Tomasic, Chicago, SAD
Ivana Madunić, oec., Tomislavgrad
Ruža Tomić, Tomislavgrad
Ana Tomljenović, dipl. oec., Zagreb
Željko Tomašević, mag. iur., član predsjedništva Hrvatskoga
žrtvoslovnog društva
Nada Topolko, prosvjetna djelatnica u mirovini
Lucas Dela Torre-Damjanovic, P. Eng, Punta Arenas, Chile
Dijana Tot, odgojiteljica, Dubrovnik
Đani Tot, Dubrovnik
Stjepan Tot, učenik, Dubrovnik
Arpad Toth, Zaprešić
Bruno Toth, Zaprešić

Zorica Toth, Zaprešić
Romano Tripalo, dr. med.
Snježana Trojačanec, mr. fiziologije, Skopje, Makedonija
Luisa Trombetta Buric
Zvonimir Trusić, utemeljitelj Dragovoljaca Domovinskog rata
Ante Tucak, prof., Omiš
Damir Tučkar, dipl. ing., Zagreb
Zvonimir Josip Tumbri, dipl. ing. građ., Zagreb
Ana Tunjić Ćaleta, dr. med.
mr. Lucija Turkalj
Vera Uglešić, prof. Zadar
Bože Ujević, profesor povijesti i geografije, Split
Stjepan Ujević, ing. građ., Split
Ivica Ursić, neovisni novinar i publicist
Ivan Vakula, umirovljenik
Ankica Valenta, prof.
Denis Vekić, prof.
Ksenija Vekić, prof.
Tomislava Vidić, mr. phil., Zagreb
mr. sc. Krešimir Viduka, dipl. ing.
Valentina Vig
Valentina Visak, bacc. oec., München
Zrinka Visak, studentica, München
Ivo Visković, dipl. ing., Zagreb
Ankica Vlaić, Sesvete
Ante Vlaić, Sesvete
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Ana Vojković, oec., Split
Tajana Vojvodić, Samobor
Željko Vojvodić, Samobor
Marinko Volarević, Chicago, USA
mr. Ivana Voltić, Windsor, Ont. Canada
Kata Voltić, Windsor, Ont. Canada
dr. Laura Voltić, Windsor, Ont. Canada
Vjekoslav Voltić, Windsor, Ont. Canada
Berto Vranić, Toronto, Canada

Zora Vranić, prof., viša savjetnica AZOO-a, Split

Natalija Vrban

don Ivan Vrdoljak, svećenik- župnik, Zadvarje

Frano Vrgoč, dr. vet. Sinj

Stipe Vrkić, Kruševo

Carmen Vrljicak Verlichak, spisateljica novinarka, Buenos

Aires

Joza Vrličak, magistar ekonomije, urednik časopisa Studia
Croatica, Buenos Aires

Mirjana Vrsalović, mag. pharm., Zagreb

Mirko Vučić, prof.

Krešo Vujčić, branitelj, Đurđevac

Stanko Vukoja

Antun Vuković, dipl. građ. teh., Stuttgart, Njemačka

Ivica Vuković, dipl. ing. mat.

Ani Vuletić, dipl. ing. građ.

Lea Vuletić, dr. med. dent.

Petar Vulić, književnik

Stefica Zdilar, Sydney, Australija

Mladen Zelić

Jozo Zeljko

Katarina Zeljković, Toronto

Nicholas Zeljković, Toronto

Agata Zidanić, Skakavac, Karlovačka županija

Ivan Zlopaša

Bruno Zorić, prof. savjetnik, Zadar

Anka Zovko, Timberlake OH, USA

Blago Zovko, Timberlake OH, USA

Jerry Zovko, Timberlake OH, USA

John Zovko, Timberlake OH, USA

Maria Zovko, Timberlake OH, USA

Oliver Zrnic, Sydney, Australija

Boze Zuro, Sydney, Australija

Ante Zvonar dipl. ing. Zagreb

Antonio Zuvela, pravnik, Buenos Aires, Argentina

Ana Žabek, Sydney, Australia

Marko Žabek, Sydney, Australia

Amela Žaja, upravni pravnik, Zaprešić
Ante Žaja, akademski slikar, član HDLU-a, Zaprešić
Marko Žaja, umirovljenik, Aržano
Franka Žaja, domaćica, Aržano
Ante Žanetić, bivši igrač Hajduka, zlatna kolajna Rim 1960,
srebrena kolajna EURO Pariz 1960.
Ana Žarko, studentica, S. Kraljevec
Kata Žarko, računovoda, S. Kraljevec
Marija Žarko, ekonomistica, S. Kraljevec
Marko Žarko, student, S. Kraljevec
Nediljko Žarko, poduzetnik, S. Kraljevec
Franjo Žgela dipl. ing. arh., branitelj, Slunj
Ivan Žigrović, dipl. ing. kem.
Krešimir Župetić, profesor, Velika Gorica
Ana Watson, ravnateljica Hrvatskog Arhiva u Sydneyu
Valerija Weiss, Zadar
Guillermo Yankovic, Economist, Chile

RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.

REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM GENERALIMA!

ZAHTEV VLASTIMA REPUBLIKE HRVATSKE

Zahtijevamo da se referendum o pristupanju Hrvatske Europskoj Uniji održi nakon donošenja konačne presude hrvatskim generalima!

Bivši francuski vojni biskup Michel Dubost, na međunarodnom vojnem hodočašću u Lourdesu, rekao je da se divi Hrvatima, jer imaju nešto što sve više nestaje, imaju vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti. I doista, moramo se sjetiti samo dviju činjenica koje to zorno pokazuju.

Pravo i obaveza svake države jest vratiti svoj okupirani teritorij. U Ženevskoj konvenciji od 12. kolovoza 1949., koja govori o ratnim zločinima, odredba članka 3. stavak 1. Protokola II. kaže: “*Ne može se pozivati ni na jednu odredbu ovog protokola da bi se ugrozio suverenitet države ili odgovornost vlade da svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države!*”

Nasuprot tome, EU je kaznio Hrvatsku ukidanjem Phare programa već drugog dana oslobodilačke operacije "Oluja", pozivajući se na lažne tvrdnje o prekomjernom granatiranju Knina. Na tome tragu Tužiteljstvo haaškoga suda optužilo je hrvatske generale i iskonstruiralo pravnu normu o "zajedničkom zločinačkom pothvatu" kako bi moglo optužiti čitave civilne i vojne strukture.

Nakon takvih blasfemičnih optužaba hrvatski je narod javno i otvoreno postavio pitanja, na koja nikada nije dobio odgovor: Je li bilo prekomjerna granatiranja Vukovara, Dubrovnika, Osijeka, Vinkovaca, Karlovca, Siska, Sl. Broda, Zadra, Šibenika i tolikih drugih gradova i mjesta? Je li "zajednički zločinački pothvat" planirana i provedena agresija od strane JNA i srpskih paravojnih snaga na Hrvatsku, nakon što su se njezini građani plebiscitarno odlučili za samostalnost i samoopredjeljenje, koju je bio još prije Pariške mirovne konferencije usadio kao misao vodilju tolikim potlačenim narodima američki predsjednik Woodrow Wilson? Je li tko odgovarao za prvo spaljeno mjesto, pravi holokaust na početku srpske agresije na Hrvatsku – istočnoslavonsko mjesto Ćelije, koje se našlo na putu barbarogenijima? Je li bilo prekomjerno granatirano Sarajevo...? Po sadržaju optužnica i presudama kao da je u tim gradovima 90-tih godina vladao mir, a građani uživali u baroknoj glazbi. Takvo ponašanje Europe može se nazvati povijesnim primjerom beščašća i licemjerja, gaženjem svih kršćanskih vrijednosti na kojima se Europa stoljećima održala. Čini se da su, ipak, naše moralne vrijednosti u korijenima jedne druge Europe, koju su stvarali njezini najbolji umovi, nadasve kršćanski mislioci. Izjednačivanje žrtve i agresora dogodilo se prvi put u povijesti, kao što se dogodilo prvi put da glavni protagonisti rata – agresije na Hrvatsku, nisu osuđeni. Time je u Europi visoko podignuta sramna zastava – zastava rata, a ne zastava mira, koju su donijeli hrvatski branitelji. Nismo mogli ni vjerovati koliko je francuski premijer Georges Clemenceau svojedobno bio u pravu kad je tvrdio da je dobiti mir teže nego rat. U konačnici sve to govori koliko je

Europi stalo do slobode i prava naroda koji su stoljećima bili imperijalnim žrtvama.

Poštovanje i prilagođavanje Hrvatske odlukama Haaškoga suda bio je stalni zahtjev EU-a i ostao je do danas, iako se sve vrijeme taj "sud" odnosio rasistički prema pojedinim narodima. To se konstatira i u nedavnom pismu 20 hrvatskih akademika, biskupa i nadbiskupa Vijeću sigurnosti UN-a, koje je supotpisalo 2300 građana (230 sveučilišnih profesora i doktora znanosti). Spomenimo samo jednu konstataciju iz tog pisma: "Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana (nesrba) u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihaću, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenici." Slično upozorenje dao je i tadašnji američki vojni ataše u Hrvatskoj, tvrdeći da su general Gotovina i Hrvatska vojska tada spriječili *genocid takvih razmjera kakav je bio samo u Drugome svjetskom ratu*.

Haaški su tužitelji prešli preko tolikih zlodjela. Nisu nikoga optužili za tolika silovanja... Žrtve svakodnevno gledaju silovatelje na ulicama hrvatskih gradova, posebice na ulicama Vukovara. To najednom nije zločin, možda zato što je to radio agresor, a njega su od mnogo čega amnestirali.

Sve su hrvatske vlasti od 2000., zbog navodno viših ciljeva, poslušno prihvaćale nakaradne poglede na osnovne vrjednote koje su u suprotnosti s civilizacijskim vrjednotama o kojima je tako upečatljivo govorio francuski vojni biskup, i ne samo on. Ako ih koji put i nisu prihvaćale, nisu to ničim pokazale.

Ulaskom u EU pod takvim uvjetima Hrvatska ne će moći pomoći EU-u da spozna koje su stvarne vrjednote, bez kojih ona ne može opstati. Zato pozivamo hrvatske vlasti da promijene odluku o nadnevku referendumu i *odgode je sve dok se ne objavi konačna presuda Haaškoga suda hrvatskim generalima*.

Želimo se još jednom uvjeriti u njihovu vjerodostojnost, želimo vidjeti je li Europa prepoznala žrtvu, razlikuje li vrijednosti slatke i drage slobode od sužanjstva. Zato trebamo izići na

referendum o EU-u tek nakon što vidimo konačnu presudu našim generalima.

Time želimo dati priliku članicama EU-a da se izjasne – smatraju li oni i dalje da postoje više i manje vrijedni narodi. I da pokažu je li im i dalje nebitno hoće li netko pobiti i 100 000 pripadnika nekog – po njima – manje vrijednog naroda. Uvjereni smo da bi njihovi generali zaslужni za spašavanje tako velikog broja ljudi dobili Nobelovu nagradu za mir, bili bi slavljeni, a hrvatski su generali u prvostupanjskoj presudi drakonski osuđeni!

Ako hrvatske vlasti ne bi željele odgoditi referendum, time bi bitno umanjile plebiscitarni izlazak na referendum o EU-u i pokazale da nas vode u EU jer ne znaju što s hrvatskom državom, kao što nisu znale ni 1918. pa su, nasuprot jasnim upozorenjima, odveli narod kao guske u maglu. U magli isprepletenom raznim protuhrvatskim ideologijama ostali smo gotovo jedno stoljeće, plativši neizmjernom žrtvom. I tada se naše pretke uvjeravalo kako nemaju alternative. Slobodan građanin i slobodan narod uvijek imaju alternativu, a to su sloboda i samostalnost, poput Norveške i Švicarske. Ne možete nas stoga zaplašiti ni s eventualnim balkanskim parlamentima, jer jednostavno tamo ne pripadamo.

Ne bude li se odgodio referendum to će biti dokaz da hrvatske vlasti ne žele pomoći članicama EU-a, pa pozivamo hrvatske građane da na referendumu pokažu i jednima i drugima da, slično francuskom vojnem biskupu, puno više cijene hrvatske vrijednote od onih koje nam propagiraju iz EU-a, a slijepo podržavaju hrvatske vlasti od 2000. misleći na svoje fotelje, a ne na dobrobit naroda.

Hrvatski fokus, 26. prosinca 2011.

akademik Smiljko Ašperger
akademik Andrej Dujella

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet
Heidelberg, dopisni član HAZU-a
akademik Dubravko Jelčić
mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru (+ 20. 03. 2012.)
mons. Vlado Košić, sisacki biskup
prof. dr. sc. Stjepan Marčelja, dopisni član HAZU, full
member of Australian Academy of Science, Australia
akademik Josip Pečarić
Ante Glibota, redovni član Europske Akademije Umjetnosti
Znanosti i Literature (EASL), Paris
dr. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus Sveučilišta u
Zagrebu, član Europske akademije znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
managementa, FESB, Split
mr. sc. Željko Sačić, general u miru
dr. sc. Maja Andrić
dr. sc. Mato Artuković
prof. dr. sc Vanda Babić, Sveučilište u Zadru
prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb
dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. grad.
doc. dr. sc. Senka Banić
doc. dr. sc. Josipa Barić
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
dr. sc. Ivana Benzon
prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet
Sveučilišta u Splitu
dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split
doc. dr. sc. Snjezana Braić, Prirodoslovno matematički
fakultet, Split
dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr. med.
dr. sc. Miljenko Buljac
dr. sc. Krešimir Bušić
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu
dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
doc. dr. sc. Alojzije Čondić, Split
prof. dr. sc. don Josip Čorić

prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. Ante Čuvalo, Ph. D.
prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić
prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, Katolički bogoslovni fakultet
prof. dr. sc. Borislav Dadić
prof. dr. sc. Vlado Dadić
doc. dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinsakog rata, Grubišno Polje
dr. sc. Ivo Derado, Max-Planck-Institut fuer Physik, Munchen, Germany
doc. dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
prof. dr. sc. Boris Dželalija
prof. dr. sc. Neven Elezović, FER, Zagreb
prof. dr. sc. Rea Fulgosi- Masnjak, redovita profesorica Edukacijsko-reabilitacijskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb
dr. sc. Nikša Glavić
doc. dr. sci. Martinia Ira Glogar
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo, Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies), Kanada
dr. sc. Željko Hanjš
prof. dr. Ivan Ilić, professor emeritus, FER, Sveučilište u Zagrebu, bivši veleposlanik
prof. dr. sc. Borka Jadrijević
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstveni savjetnik
dr.sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u mirovini
dr. Milan Jelić, dipl. ekonomist, Argentina
prof. dr. sc. Branko Jeren, Sveučilište u Zagrebu
prof. dr. Hrvoje Kačić
dr. sc. Držislav Kalafatić
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof. dr. sc. Ivan Karlić

prof. dr. sc. Vladimir Katović, Wright State University,
Dayton, OH USA
doc. dr. sc. Marijan Kirin
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Srećko Kovač
prof. dr. Slavko Kovačić, Split
dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, O. F. M., Duhovni
ravnatelj Pokreta Krunice za obraćenje i mir
dr. sc. Jadranka Kraljević, viša asistentica
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš, Split
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
prof. dr. sc. Slobodan Lang
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Velimir Laznibat, redovni prof. Filozofskog
fakulteta u Mostaru u miru
doc. dr. sc. Inga Lisac
Maja Lukac-Stier, doktor filozofije i sveučilišni profesor,
Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. iur. Branimir Lukšić
dr. sc. Mislav E. Lukšić, Zadar
Marko Magdalenić, prof. - dirigent, KBF Zagreb
prof. dr. sci. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Ivica Martinjak
prof. dr. sc. Marko Matić, Split
dr. sc. Tomislav Matić, Canberra, Australia
dr. sc. Josip Matjan, die
dr. sc. Bruno Mayer, dipl. ing. tehnologije
dr. sc. Zvonimir Medvedović
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj,
diplomat
dr. sc. Zlatko Miliša, red. prof.
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog
društva Napredak u Mostaru sa 1263 člana

prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. sc. Zarko Nozica
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
dr. ing. Marijan Papić, Vancouver, Canada
dr. sc. Đurđica Parac-Osterman, redoviti profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
doc. dr. sc. Ante Periša
dr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
prof. dr. sc. Mladen Petracić, Sveučilište u Rijeci
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić
dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i archivist
prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, Zagreb
dr. sc. Drago Šimundža
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziologinja
Đuro Tikvica, pijanist, profesor Muzičke akademije u Zagrebu
prof. dr. sc. Kosta Urumović, Zagreb
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet., Veterinarski fakultet, Zagreb
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
dr. Mile Vidović
dr. sc. Petar Vučić
dr. sc. Zlatko Vučić
dr. sc. Vida Vukoja, lingvist
dr. sc. s. Lucila (Anica) Zovak, Švicarska
prof. dr. sc. Tomislav Živković
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
dr. Antonio Žuvela, pravnik, Buenos Aires, Argentina
(...)
Josip Botteri Dini, akad. slikar
(...)

PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

PRVE OPTUŽE ZA IZDAJU NACIONALNIH INTERESA

U Vukovaru je održana prva sjednica Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES) na kojoj se raspravljalo o:

1. veleizdajničkim pojavama u današnjoj Hrvatskoj,
2. utvrđivanju prvih etičkih optužbi i izdajnika,
3. dogovoru o budućem radu.

O veleizdajničkim pojavama i pripremi novih tužbi govorili su: Ante Glibota, akademik Josip Pečarić, prof. Nevenka Nekić, Đuro Vidmarović, Ante Beljo, Rozalija Bartolić, Mario Filipi, prof. Nikola Debelić, dr.dr.h.c, dipl.pravnik Zdravko Vladanović, dok je o stanju u Vukovaru govorio kriminalist Vlado Iljkić, izlaganjem pod nazivom "Kronologija izdaje Vukovara" u ime "Stožera za obranu hrvatskog Vukovara".

Prvoj radnoj sjenici HNES nazočio je veći broj osnivača istog, brojni građani i te ugledni pojedinci iz društvenog, političkog i vjerskog života Vukovara i okolice.

Skup su pozdravili i predsjednik SOHV Tomislav Josić, gradonačelnik Vukovara Ivan Penava, predstojnik ureda Župana Vukovarsko-srijemskog Marinko Beljo, prof.dr.

Dražen Živić a skup je pozdravio i gvardijan vukovarski, fra Ivica Jagodić. Prve etičke/moralne tužbe za izdaju hrvatskih nacionalnih interesa iznijeli su:

dr. Zdravko Tomac koji je iznio tužbu za Ivu Josipovića,
dr. Josip Jurčević koji je iznio tužbu za Stjepana Mesića,
dr. Zvonimir Šeparović koji je izni tužbu za Vesnu Pusić,
odvjetnik Željko Olujić koji je iznio tužbu za Milorada
Pupovca,

Osnivači-članovi HNES-a:

prof.em. Zvonimir Šeparović, Zg
Akademik Slobodan Novak, HAZU, Zg
Akademik Josip Pečarić, HAZU, Zg
Prof.dr. Branimir Lukšić, St
Prof.dr. Andrija Hebrang, Zg
Prof.dr. Josip Jurčević, Zg
Prof. dr. Zdravko Tomac, Zg,
Prof.dr. Josip Faričić, Zd
Prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić, Zg
Željko Olujić, odvjetnik, zg
Zvonimir Hodak, odvjetnik, Zg
Marko Franović, Sidney
Ante Glibota, Pariz
Josip Botteri Dini, akad.slikar, St
Miljenko Romić, akad.slikar, Zg/Vu
prof. Nevenka Nekić, književnica, Zg
Đuro Vidmarović, književnik,
Slavica Bilić, Udruga Bedem Ljubavi,
Negzana Pavičić, preživjela masakr u Škabrnji,
Rozalija Bartolić, Udruga udovica hrvatskih branitelja
Domovinskog rata, Zg
Mario Filippi, predsjednik Udruge 100% invalida
Domovinskog rata
Ante Beljo, dopredsjednik HŽD
Joško Čelan, publicist, St
Vlado Ilkić, kriminalist, SOHV, Vu

Tomislav Josić, SOHV, Vu

Ante Deur, Zbor udruga veterana Gardijskih postrojbi HV

Tomo Medved, brigadni general HV, Zg

Dražen Šantić, veterani 7. GBr HV,

Dr. Mario Sošić, Pula

Vinko Šeparović Markota, poduzetnik, Blato na Korčuli

Ante Nadomir Tadić-Šutra, pjesnik, bojovnik, Knin

Dr. Ante Milinović, povjesničar, Zrin

Mr.sc. Ivan Kozlica, povjesničar

Zvonimir Zorić, žrtva komunizma

Vladimir Milinović, publicist

Izlaganje "Kronologija izdaje Vukovara" donosimo u cijelosti dok će ostala izlaganja i tužbe biti prenesene u izvornom obliku narednih dana.

Stožer za obranu hrvatskog Vukovara

KRONOLOGIJA IZDAJE VUKOVARA I. RAZORUŽAVANJE TO SRH

I. Tijekom 1988. godine u Vukovaru je održana velika vojna vježba tadašnje JNA i rezervista na kojoj su simulirani oblici napadanja i čuvanja Vukovara.

Od svibnja do srpnja 1991. godine, razoružana je bivša TO Vukovara na način da su oružje i druga vojna oprema odveženi u Vukovarsku vojarnu odakle su ubrzo prebačen i distribuirani u sela oko Vukovara nastanjena srpskim stanovništvom. Za to nikada i nitko do danas nije odgovarao.

II. EMBARGO NA UVOD ORUŽJA

Ivica Lučić i Andrija Hebrang otvoreno su prozvali Ivicu Račana i Budimira Lončara za ovo nedjelo.

Vijeće sigurnosti UN-a uvelo je embargo na uvoz oružja za bivšu Jugoslaviju u rujnu 1991. godine, s obrazloženjem da je to jedan od način zaustavljanja rata. No, embargo je de facto pomogao Jugoslavenskoj vojsci i Srbiji jer su njihove zalihe

naoružanja bile neiscrpne i neizmjerno veće od količina oružja, streljiva i druge vojne opreme s kojima je raspolagala Hrvatska vojska u nastajanju. U to je vrijeme ministar vanjskih poslova Jugoslavije bio Budimir Lončar. Njegova uloga u nastanku i izglasavanju Rezolucije Vijeća sigurnosti kojom je uveden embargo nije zanemariva.

III. POLITIČKA MANIPULACIJA ERDUTSKIM SPORAZUMOM NAKON TUĐMANOVE SMRTI

1. trgovanje biračkom potporom od strane obje velike stranke
2. njegova pogrešna i nelegalna implementacija u zakone RH.
Moratorij 1- na suvremenu hrvatsku povijest - nelegalno vrijedi i sada

Moratorij 2 – srpskim mladićima na služenje u HV- jednom nelegalno produljen, na traženje Srba

Premda je Erdutskim sporazumom i kasnije Rezolucijom Vijeća sigurnosti kojom je uspostavljena Prijelazna uprava zaustavljeno nasilje i nova ratna razaranja i stradanja, pojedine točke Sporazuma i danas izazivaju različita tumačenja i prijepore. Proteklih godinu i pol dana jasno je pokazalo da je mirna reintegracija u biti nedovršeni proces koji je ostavio niz otvorenih i neriješeni problema – od kažnjavanja ratnih zločinaca do pitanja integracije, odnosno, samogetoizacije srpske nacionalne manjine.

IV. PROMJENA UZOPNM I SNIŽAVANJE CENZUSA SA 50%+1 NA 1/3

Budući je rekonstrukcija pokazala da je 1/3 najbliža prijeratnom broju Srba u gradu Vukovaru, politički se pogodovalo stjecanju prava po "sili zakona", a – kako se pod sadašnjom vlašću pokazalo – na uštrb toga da ta prava proizidu iz dobrih odnosa dvaju naroda i nakon što politički predstavnici srpske nacionalne manjine u Vukovaru iskreno prihvate odgovornost dijela srpske manjine za agresiju Srbije na Hrvatsku i Vukovar kao i ono što se dogodilo u Vukovaru. Izostanak želje za suradnjom oko pronalaženja nestalih i otkrivanja minskih polja upućuje na mogući stav srpske nacionalne manjine o stanovitoj

privremenosti političkih, društvenih i teritorijalnih odnosa na ovom prostoru.

V. METODOLOGIJA POPISA STANOVNIŠTVA I NESREĐENI POPISI

Omogućeno popisivanje svih koji su u Vukovaru fiktivno prijavljeni, a ne samo onih koji u njemu stvarno žive, borave ili prebivaju otvorilo je novi krug nepravdi. Ovo je područje doživjelo veliki broj fiktivnih prijava radi ishodovanja dokumenata i osiguranja različitih oblika zaštite, od mirovina do zdravstvene skrbi, i to ne samo od strane domicilnog stanovništva nego i od strane onih koji su izbjegli s drugih područja Hrvatske nakon Bljeska i Oluje, što je značajno utjecalo na porast udjela stanovnika srpske nacionalnosti u gradu Vukovaru. Smišljeno se zadržava postojeće stanje nesređenosti različitih registara stanovništva (prebivalište, birački popisi i slično), čemu je pridonijela i upitna pouzdanost rezultata popisa stanovništva iz 2011. godine, a koji su državnoj vlasti i političkim predstavnicima srpske nacionalne manjine na lokalnoj i nacionalnoj razini, poslužili kao argument za uvođenje dvojezičnosti što je, zapravo, bila nova agresija na Vukovar.

VI. POLITIČKO-ŽRTVOSLOVNA IZDAJA

Odvila se na vanjskopolitičkom planu, s najtežim posljedicama u Vukovaru. Kroz međunarodnu politiku izjednačavanja krivnje između počinitelja zločina i njihovih žrtava, uz dugogodišnje ignoriranje postojanja žrtve (Sunčica), nepronalaženje nestalih, nebriga za žrtvu, Vukovar je s vremenom postao svojevrsni poligon za umirivanje savjesti Europe i svijeta za nečinjenje dobra i omogućavanje da se nad Vukovarom i Vukovarcima nadvije mračan oblak zla i neljudskosti.

VII. POLITIČKO-PRAVOSUDNA IZDAJA

1. Neprocesuirani neki od najstrašnijih zločina

- zločinci često poznati, ali mnogi mirno žive, u Hrvatskoj i drugdje, čak i u samom Vukovaru

- neprocesuirani masakri hrvatskih policajca, zarobljenika i ranjenika, pojedinačna i grupna ubojstva, silovanja, divljačko granatiranje i uništenje grada, smrti djece i civila od granatiranja, uništenje kulturne baštine, zdravstvenih objekata.

2. Nepriznavanje postojanja logora od strane države Srbije (mučenja, ubojstva, silovanja)

3. Mukotrpno priznavanje postojanja sustavnih okrutnih silovanja kao dio strategije etničkog čišćenja, izbjegavanje pravosudnog procesuiranja počinitelja od strane DORH-a, kao i dodatno traumatiziranje žrtava opetovanim davanjem iskaza i dugotrajnošću procesa

Sve navedeno usmjereni je u pravcu prikrivanja, prešućivanja, potpunog iskrivljavanja i krivotvoreњa istine o onome što se u Vukovaru događalo 1991. godine. Umjesto istine i pravde Vukovaru se nameću „nova pravednost“ i „politička korektnost“ što nije doprinos izgradnji stabilnog poslijeratnog društva i jačanju međusobnog povjerenja i poštovanja, nego poticaj novim napetostima, traumama, a moguće i sukobima.

VIII. POLITIČKO-USTAVNOPRAVNA IZDAJA

1. Nepoštivanje ustavnog načela ravnopravnosti građana Republike Hrvatske

2. Nepoštivanje čl. 8 UZoPNM - nepoštivanje duha zakona koji je preduvjet za uvođenje dodatnih političkih prava manjina, poglavito se to odnosi na srpsku manjinu

3. Naputak ministra Bauka kojim je počelo postavljanje dvojezičnih/dvopisanih ploča – narušavanje lokalnih nadležnosti vlasti Grada Vukovara

IX. POLICIJSKO-PRAVOSUDNA IZDAJA

Način postavljanja i čuvanja dvojezičnih/dvopisanih ploča, noću i uz kordone interventne, temeljne i krim policije te gelendere kao i uhićivanje, krim obrada, optuživanje onih koji to nisu zbog osobnog iskustva stradanja mogli podnijeti, sudski procesi koji su u tijeku.

Slučaj Pajičić i slučaj Gilja.

Očito je da je u Vukovaru na djelu nova agresija usmjerena prema onima koji su trpjeli, ali koji su i živote dali za obranu Vukovara i Hrvatske, i to od strane onih koji prema vlastitim riječima „ne razumiju osjećaje drugih“. Na Vukovarsku Hrvatsku vrši se svakodnevna medijska i politička agresija, a na vukovarske i druge branitelja primjenjuju se vrlo sofisticirani oblici fizičkog i psihičkog nasilja.

Stožer za obranu hrvatskog Vukovara

Dragovoljac.com, 22. 09. 2014.

**ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ.
BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB,
2015.**

**TREĆA JAVNA SJEDNICA HRVATSKOG
NACIONALNOG ETIČKOG SUDIŠTA**

O medijima u RH sve govori činjenica da na Trećoj javnoj sjednici Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta njih nije bilo. Zato se o samoj sjednici s priopćenjem javnosti obratio sam predsjednik HNES-a profesor emeritus dr. sc. Zvonimir Šeparović:

HRVATSKO NACIONALNO ETIČKO SUDIŠTE
e-mail: eticko.sudiste@gmail.com

PRIOPĆENJE ZA JAVNOST (18. 4. 2015.)

(Etička osuda: Stjepan Mesić, Vesna Pusić i Milorad Pupovac)

U Zagrebu je u prepunoj Maloj dvorani KD Vatroslav Lisinski održana Treća javna sjednica Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta, na kojoj su donesene Odluke kojima su Stjepan Mesić, Vesna Pusić i Milorad Pupovac etički osuđeni za veleizdaju hrvatskih nacionalnih interesa. Dispozitiv Odluke o etičkoj

osudi Milorada Pupovca pročitao je Nenad Vlahović, predsjednik Srpske pravedne stranke u Republici Hrvatskoj i pri tome ukazao na samu suštinu problema koje Milorad Pupovac i njegovi istomišljenici stvaraju u hrvatskom javnom i političkom životu. Oduševljeni takvim javnim govorom čelnika javnosti posve nepoznate političke stranke, koja u Republici Hrvatskoj okuplja pripadnike srpske zajednice, svi su u prenapučenoj dvorani ustali na noge te s dugim pljeskom pozdravili gospodina Nenada Vlahovića.

Pored toga, na sjednici su i obrazložene podignute etičke optužbe protiv Zorana Milanovića, Budimira Lončara, Vesne Teršelić i Carla Bildta te su istodobno javno pozvani da aktivno sudjeluju u postupku svoje obrane. Odluka o etičkim osudama za ove etički optužene osobe očekuje se do kraja godine.

Počasni gosti bili su predstavnici Udruge 100 – postotnih ratnih vojnih invalida iz Domovinskog rata odnosno hrvatskih branitelja iz Savske 66, Udruge udovica poginulih hrvatskih branitelja te Stožera za obranu hrvatskog Vukovara. Pozdrave i potporu Hrvatskom nacionalnom etičkom sudištu uputili su brojni Hrvati iz zemlje i svijeta. Izdvajamo pismo potpore predsjednika Hrvatske demokratske zajednice gospodina Tomislava Karamarka kao i poruke s potporama europskih parlamentaraca Ruže Tomašić i Davora Stiera.

Najavljenе su tematski specijalizirane konferencije o kulturocidu, kao obliku uništavanja hrvatskog identiteta te jugoslavenskom komunističkom totalitarizmu odnosno odgovornosti diktatora i ratnog zločinca Josipa Broza Tita, a koje će se održati uoči obilježavanja 70. obljetnice Bleiburške tragedije i Hrvatskog križnog puta.

Hrvatsko nacionalno etičko sudište, u kojem djeluje više od trideset akademika, profesora, odvjetnika, pravnika, književnika, istraživača i predstavnika domoljubnih udruga, predstavilo je i svoju drugu knjigu *Hrvatske veleizdaje II.*. U knjizi su objavljene sve do sada donesene etičke osude i podignute etičke optužbe s obrazloženjima uključujući i etičku

osudu Ive Josipovića za veleizdaju hrvatskih nacionalnih interesa donesenu krajem prošle godine.

Unatoč prekršajnoj prijavi, ovu sjednicu ipak nije zasjenila policija, a koja je intervenirala na poziv osoblja Koncertne dvorane nakon što je mnoštvo ljudi ostalo ispred ulaznih vrata. Pokušaj zabrane ulaska u dvoranu, osoblje opravdava prevelikom zainteresiranošću javnosti i sigurnosnim razlozima.

U zagrebu, 19. travnja 2015. PREDSJEDNIK HNES-a
Dr. sc. Zvonimir Šeparović, v. r.

Nije bilo medija, ali je bilo ljudi. Bilo ih je toliko da je Mala dvorana u Lisinskom u potpunosti opravdala svoje ime. Doista je bila premala, pa puno ljudi koji su po kišnom vremenu ipak došli u Lisinski nisu mogli ući u dvoranu. Srećom, snimak sjednice načinio je, po običaju, neumorni Oskar Šarunić:

<https://www.youtube.com/watch?v=zYbE9K1dQE4>

Naravno, ne smijemo biti nepravedni prema hrvatskim državotvornim portalima. Oni su pisali o sjednici, Npr. Portal HKV-a:

<http://www.hkv.hr/reportae/lj-krinjar/20142-eticko-sudiste-osudeni-mesic-pusic-i-pupovac.html>

Nisam slučajno spomenuo samo taj portal. Na njemu je Karolina Mueller opisala sjednicu na doista izuzetan način:

Hvaljen Isus i Marija,

čula sam jučer u Lisinskom,

izrekla je Bartolić, predstavnica Udruge udovica Domovinskog rata, što je odjeknulo jer zagrajali su sudionici skupa na kojem se etički sudilo veleizdajnicima. Pozdravila je tako i Nada Prkačin na predstavljanju svoga filma "In odium fidei" u

Širokom Brijegu, vidjela ovdje na portalu, i moje bake i djedovi tako su govorili...

Kiša je padala jučer u Zagrebu i ja zakasnila, a u Lisinskom me dočekala gužva na vratima Male dvorane, i nije bilo nade da će ući, srećom su zakasnila i dva poznata lika, Ilijkić i Tomislav Josić koji su morali ući. I onda sam se ja lijepo njima prikrpala i sretno dospjela negdje na sredinu dvorane gdje sam se morala izvaliti, u punoj opremi, na pod. Tako sam pratila događaj, s poda, iako nisam uopće primijetila jer je bilo zanimljivo.

Vodio je Šeparović, čitao pozdravna pisma nekih ljudi iz Australije, Kanade, Berlina... Karamarko se ispričao da ne može doći, javio se Slobodan Novak, pismeno blagoslovio skup biskup Košić (Pozaić?, JP)...

Onda su krenuli čitati optužnicu Mesiću, to je dramatično pročitao B. Alić.

Protiv Bude Lončara, ovaj put su rekli pojmenice koga je ubio u Preku, on je bio oznaš (tako bi mogli odraditi i lustraciju, napisati knjigu koja će kolati, kad dođe zgodan čas, pomesti udbaše).

Doznavali smo da je 900 stanovnika mesta Preko, gdje se zločinački lik rodio, potpisalo peticiju da je nepoželjan u tom mjestu. A meni je tata pričao da su Lončaru 90-te namazali rodnu kuću drekom i tako izrazili osjećaje. Prečesto, jadan naš narod, radi krepanog sudstva mora posegnuti za tim smrđljivim sredstvima. Mislim da je tu optužnicu čitao Hodak.

Pusićkinu optužnicu je čitala Bartolić, mislim. Bile su dvije žene, Bartolić i Nekić. Moram reći da žene svemu daju poseban ton, sami njihovi glasovi su osvježenje u ovim turobnim vremenima političke prevlasti, nažalost, nesposobnoga muškoga roda.

Ne znam više tko je čitao protiv Teršelić. Za nju su rekli da je NEPOŽELJNA u Hrvatskoj. Mislim da je Ante Beljo čitao protiv Carla Bildta. I taj je NEPOŽELJAN. Ima vikendicu na

Korčuli pa mu mnogi imaju prilike poći viknuti da je nepoželjan, ili izraziti osjećaje kao u Preku.

Na skupu se dogodila senzacija. Neki Nenad Vlahović je pročitao optužnicu protiv Pupovca. Rekao je da je on predstavnik "Srpske prave stranke" i onda....svašta nevjerljatnoga rekao, što je zapravo trebalo sva ova stoljeća biti vjerojatno, ali radi utjecaja stranih sila stalno se protezala ta nesreća da su Srbi protiv nas Hrvata.

Ljudi su se digli i dugo mu pljeskali.

Čovjek je govorio nadahnuto.

Šeparović se izljubio s njim na kraju i sve je zapravo izgledalo kao znanstvena fantastika. Ja ne poznajem normalnog Srbina tj. pravoslavca. Iako ih sigurno ima u Hrvatskoj. Ali da bi baš tako mislio i govorio kao Vlahović? Netko je viknuo – Kod Bujanca... valjda da dođe u emisiju i da ga svi čuju.

Šeparović je rekao da se s Vlahovićem događa ono što je Tesla rekao – da je on Hrvat pravoslavne vjere.

Nadam se jako da je to sve tako. A zašto ne bi bilo?

Moraju i pravoslavci jednom mirno živjeti u Hrvatskoj.

Pa su optužili Nulanovića. Sve ono što je taj nesposobnjaković "napravio" su nabrojili. Doduše ne znam kako su okarakterizirali to što je taj nulanović napravio, je li veleizdaja ili...

Skupu se obratio Ilkić, Josić....

Šeparović je poveo skandiranje – Vukovar! Vukovar! Moj Bože kako je bilo lijepo! Kako smo se lječili dva sata.

Ante Beljo je govorio.... Nekić je govorila što će obraditi sljedeći put, muslim kulturocid, optužit će ustanove i institucije, jedan je najavio skup o zločincu Titu, muslim Nikola Debelić, svi su nešto pročitali, ali se ne mogu sjetiti baš tko što i kojim redoslijedom govorio.

Što je još bilo? Pjevalo je 100% invalid Domovinskog rata – Iz moje krvi raste trava.

Onda je nastupio Tomac koji je održao vatreni govor, al je prije plakao nad tom pjesmom i zaželio da Hrvatska bude sretna. Kazao je da će biti, al da prvo moramo odglasati pametno.

Svi su plakali, čak je i debeljuškasta fotografkinja, koja se muvala naokolo po pozornici, brisala suze. Na pozornici na podu je sjedila Ozana Bašić.

Jel ono Ozana? – pitao me jedan do mene. Svi znaju Ozanu.

Mala dvorana KD Vatroslav Lisinski bila je puna ljudi (....) Njih stalno srećem na hrvatskim skupovima. I da nema njih....ne znam što bi bilo s nama... Neki djedice su se dizali i gromkim glasom nešto zapitkivali i izjavljivali, drugi su ih stišavali.

Koliko naš narod želi govoriti, držati govorancije, koliko smo se mi hrvatski likovi sami informirali u tišini svoga doma, anonimni, i sad bismo samo željeli održati neki naš maljušni govorčić, o tome što mi zamo, bar na tv kad nazovemo, ali ne... ne daju nam.... :)

Nekoj ženi je zazvonio mobitel i ona se opušteno s nekim dogovarala i govorila kako još malo pa je skup gotov....ha, ha, ha...

A imali smo i incident. Koji će u novinama biti okarakteriziran kao ustaški, ako se usude izvijestiti o suđenju za veleizdaju čitavom današnjem vodstvu Hrvatske.

Toga nema na svijetu, ovo je povijesni čin, da se optuži čitavo vodstvo jedne države, rekao je Šeparović. Zaista!

Neki je čovjek počeo glasno govoriti usred govorancija i počeo spominjati policiju. Onda su ga počeli stišavati s pozornice. Tajnik je izašao van i tek na kraju objasnio narodu, da nije radila ventilacija u dvorani, ljudi su otvarali vrata, a čuvari i garderobijeri su uporno zatvarali vrata, valjda su nas htjeli ugušiti, rekao je tajnik, kojemu sam zaboravila ime. Onda su

ovi pozvali policiju koje je bila "dobrohotna" pa nisu ništa poduzeli. Molim te?!

Vani sam kupila knjigu Veleizdaje II. To je neka nesretna nadaljevanka kojoj se ne vidi kraja. Tko zna koliko će biti brojeva.

Oprostite što sam se ovako naložila, ali Saga je htjela da idem, pa sam išla iako mi se nije išlo. Sreća da sam poslušala jer bilo je za sjećanje.

Hvaljen Isus i Marija....

S druge strane i g. Gojmir Milat mi je na veoma originalan način komentirao tu sjednicu. Poslao mi je svoju pjesmu:

"Imamo svoj/u (Bankomat) Hrvatsku"

Da vi imate svoju Hrvatsku!
Hrvatsku kakvu ste sanjali.
Da, upravo takvu ste sanjali.
Raseljenu, oglođanu,
bijednu i poniženu!

Da vi imate svoju Hrvatsku!
Sanjali ste bankomat,
snovi vam se ispunili.
Hrvatsku ste pretvorili,
u svoj osobni bankomat.

Da vi imate svoju Hrvatsku!
Ljubite je i grlite, ma da,
to je vaša Hrvatska!
Tko da je ne ljubi, ne grli,
kad je tako darežljiva.

Da vi imate svoju Hrvatsku!

Ona je, vaš osobni bankomat.
Celofan je jako dobar,
nepropustan materijal.
Služite se jako dobro njime,
da sakrijete od očiju puka, bankomat.

Da vi imate svoju Hrvatsku!
Poradi bankomata,
vi izvrćete aktualne teme.
Tražite krivca za sve današnje teme.
Gle čuda, uvijek, ama baš uvijek,
nađete dežurnog krivca.
Dežurnog krivca za sve nastale probleme.
A tkoga drugog, već onog što vam puškom,
devedesetih osigurali udobne fotelje.

Da vi imate svoju Hrvatsku!
Bilo bi vrlo zabavno,
jako, jako smiješno.
Kada za sve svoje problema,
ne biste režirali, dežurnog krivca.
Da vi imate svoju Hrvatsku!
Ta Hrvatska je,
vaš privatni bankomat!

Gojmir Milat

Osobno sam posebno ponosan, a vjerujem i svi ostali članovi utemeljitelji HNES-s što je među nama i veliki hrvatski književnik akademik Slobodan Novak. Sjećam se osnivanja Sudišta. Ozana Bašić, koju spominje i Karolina u svom opisu sjednice, tada je uspjela nemoguće. Za njenu emisiju "Oluja" snimila je njegovu izjavu. Poznato je da akademik Novak ne voli javno nastupati. Nije da nije pokušao i tada, ali tko može odoljeti Ozani. Zbog bolesti akademik Novak nije naznačio ni ovoj našoj sjednici. Ali ona nije prošla bez njega. Poslao nam je slijedeće pismo:

Prva optužnica Etičkog suda protiv četvoro prononsiranih hrvatskih herostrata, zbog svoje čvrste utemeljenosti i preciznosti, sažeta je do same jezgre zločina, a istovremeno i sumarna, pa donekle i oskudna (gdje je Mesićovo sramotno cincarsko manipuliranje državnim tajnim arhivom?), ali je više nego dostačna da bi dozvala ruku pravde, da bi slabovidnima razbistrlila vid, i da bi onima u kojih su neki od obilježenih najpopularniji hrvatski političari – barem zaustavila glasačku ruku. U vakuumu između očiglednih činjenica i prosudba naivnih ljudi zjapi još jedan zastrašujući vakuum: šutnja države, letargija institucija, oportunizam mislećih građana. U Beogradu se pišu memorandumi, u Novom Sadu prisvaja dubrovačka književnost, na pučkim tribinama prisvaja Vukovar, izcrtavaju se granice Velike Srbije. Neupućenim se našim državnicima podmeće zagrebačko kukaviče jaje – Micićev hrvatožderski Zenit uz judin trostruki poljubac. Jer neki, da, pa i naši, imaju i treće lice. Gdje su hrvatske institucije, gdje osviješteni pojedinci? Gdje Ujedinjeni narodi, gdje Europska unija? Gdje rezolucije, deklaracije, štitonoše i kišobrani? Zločinci mitingaše po Balkanu, igraju kolo s agresorima na Krimu. Mi ih podržavamo pred Europom. A u nas – branitelji su sami na poprištu, pod šatorom, njih se u Hrvatskoj tretira kao ekscesne i kapriciozne. Zločin je u Hrvatskoj prešućen, pa će, bojam se, i presuda Etičkog suda biti ekscesna.

Karolina je u svom komentaru spomenula i novu knjigu koju smo izdali:

Vani sam kupila knjigu Veleizdaje II. To je neka nesretna nadaljevanka kojoj se ne vidi kraja. Tko zna koliko će biti brojeva.

Moj zadatak je bio predstaviti tu knjigu. Evo kako je to izgledalo:

Predstavljanje knjige *Hrvatske Veleizdaje II.*

Knjiga *Hrvatske veleizdaje II. / Josipović – Mesić – Milanović; Pusić – Pupovac – Lončar – Teršelić – Bildt* sadrži sve etičke osude i optužbe koje su danas izložene na ovom skupu (ETIČKE OSUDE ZA VELEIZDAJU: Stjepan Mesić, Vesna Pusić i Milorad Pupovac; ETIČKE OPTUŽBE ZA VELEIZDAJU: Zoran Milanović, Budimir Lončar, Vesna Teršelić i Karl Bildt; kao i *Kulturocid kao oblik uništavanja hrvatskog identiteta; Jugoslavenski komunistički totalitarizam i Titovo zatiranje hrvatskog roda i imena*). Knjiga sadrži i osudu bivšeg predsjednika Josipovića, koja je već dana u našoj prvoj knjižici. S obzirom da se radilo o knjižici mi smo u ovoj knjizi prenijeli sve što je bilo u njoj, ali su dani i tekstovi Josipa Botterija Dinija: OBNOVITI SE ILI UMRIJETI! s predstavljanja te knjižice u Splitu u kome se Botteri prigodno sjetio pok. Branimira Lukšića, člana utemeljitelja HNES-a. i Zvonimira Hodaka: TUŽBA PROTIV IVE JOSIPOVIĆA ZA KLEVETU NA ŠTETU ZDRAVKA TOMCA I JOSIPA JURČEVIĆA, koja baca posebno svjetlo na naš rad. Naime, jedini odgovor koji je mogao naći bivši predsjednik na našu optužbu bile su sramotne uvrede na račun naših istaknutih članova. Zapravo to je bilo njegovo priznanje da ne može odgovoriti na našu optužbu, pa je prirodno slijedila i naša osuda.

Današnji Predsjednik Vlade, danas optužen za etičku veleizdaju, definirao je sve riječima: Mi ili oni! Doista

Hrvatska je podijeljena na one koji su za jugoslavensku bolje reći srpsku Hrvatsku i nas koji smo za hrvatsku Hrvatsku. Slijedeći primjer nam sve kaže:

"U tjedniku 7Dnevno od 26. 12. 2014. opisan je razgovor od "29. novembra 2007.", koji je za Josipovića "slavan datum". Cvetičanin (srpski veleposlanik u RH, JP) će Josipoviću:

- *Uvek se setim govora u Srbu 27. jula 1941. koji je održao kraljev otadžbinac vojvoda Mane Rokvić kazavši da dio Hrvata u njedrima njeguje ustašku zmiju: 'Srbine, keva te uči! U Hrvatu zmija čuči!'*
- *Zanimljiva metafora, ekselencijo. To je Mane lijepo rekao. Zapamtit ću to! Možda nekad u budućnosti na to i upozorim. Na nekom važnom mjestu!*

Josipović je dobro naučio i naučeno izgovorio u Knesetu, zar ne?" Inače, sastanak su završili tako što je Josipović odsvirao ekselenciji: MARŠ NA DRINU!

Svojevremeno smo profesor Tomac i ja u našem poznatom otvorenom pismu naglasili kako *Hrvatsku ponovno trebaju voditi ljudi koje vole ovu državu i hrvatski narod!* Treba naglasiti da je pred predsjedničke izbore na svoj način to isto govorila i Crkva u Hrvata. A danas to isto poručuje i naša predsjednica Kolinda Grabar Kitarović kada kaže:

Gospodinu Milanoviću poručujem da interese države stavi ispred vlastitih interesa i da počne obnašati odgovorno dužnost predsjednika Vlade prema svim građanima Hrvatske.

Naravno, nama je jasno da on i njemu slični to ne mogu poslušati jer njihov interes je jugoslavenska tj. srpska Hrvatska, a to je ono što i čini njihovu politiku veleizdajničkom.

Svoju mržnju prema narodu i državi koja ih i dovodi do veleizdaje pogotovo ne mogu sakriti kada su u pitanju oni koji su najzaslužniji što imamo državu – hrvatski branitelji. Vidimo koliku mržnju otvoreno pokazuju prema Stožeru za obranu hrvatskog Vukovara i stopostotnim ratnim invalidima iz šatora

u Savskoj 66. Pa i u najnovijem Hrvatskom tjedniku imate članak Tomislava Držića o tome kako je Vlada RH agresore izjednačila s braniteljima.

A da stvar bude još gora, zbog slučaja hrvatskog stradalnika Veljka Marića (s pravom Ivica Marijačić naslovljava svoju kolumnu u najnovijem Hrvatskom tjedniku Bijeda države u slučaju Veljka Marića; <http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/20137-i-marijacic-bije-da-drzave-u-slucaju-vanjka-marica.html>) napisao sam dva otvorena pisma Predsjednici RH upozoravajući na fašistički karakter velikosrpske agresije na Hrvatsku, kao što je to nedavno u Bujici učinio i prof. dr. sc. Andrija Hebrang. Osim jednog ili dva portala nitko se nije usudio objaviti pisma! Dodajmo tome da sam također upozorio i kako su istinski antifašisti upravo hrvatski branitelji koji su se suprostavili tom fašizmu i pobijedili ga. Potpuno je u pravu Marko Curać kada u najnovijem Hrvatskom tjedniku za mogući susret Predsjednice s Predsjednikom Srbije kaže: najbolje je da se on uopće ne dogodi ako ne bude rezultirao spasom za zatočenoga hrvatskog branitelja Veljka Marića.

Naši branitelji su istinska SAVJEST našeg naroda i naše države. Smiješno je kada osuđeni veleizdajnik Josipović tvrdi da je to danas optužena ravnateljica "Dokumente". Još smješnije je kada se zna kako ta ista "Dokumenta" radi po njegovim uputama, pa je – zapravo – on za samog sebe rekao da je savjest naroda čije ime ne voli ni izgovoriti. Vjerovali ili ne: VELEIZDAJNICI KAO SAVJEST NARODA!

Ne dvojim da će glavni mediji prešutjeti i ovu knjigu i današnje optužbe i osude. Međutim, znamo da istinu ne mogu sakriti. Uostalom članovi HNES-a predsjednik Zvonimir Šeparović, i članovi predsjedništva Zvonimir Hodak, Josip Jurčević, Željko Olujić, Zdravko Tomac a i drugi stalno sudjeluju u najgledanijim emisijama lokalnih televizija, pišu za državotvorne novine i portale, a često ih pozivaju da komentiraju razne događaje.

Zato ne dvojim da će osude i optužbe koje su dane u ovoj knjizi i sama knjiga odigrati veliku ulogu u sljedećem razdoblju u kojem trebamo osigurati da Hrvatsku ponovno vode ljudi koje vole ovu državu i hrvatski narod!

HVALA!

Poslije sastanka mi je jedan prijatelj rekao da je pokušao pronaći odakle su u 7Dnevno prenijeli spomenuti razgovor između srpskog veleposlanika i Josipovića. Pogledao je u Cvetičaninovoj knjizi i taj dio nije našao. Zapravo, u cijeloj priči to nije ni bitno. Sama priča pogađa u bit Josipovićeva sudjelovanja u realizaciji velikosrpskog Memoranduma SANU 2. 7Dnevno je veoma čitani tjednik, a priča je tiskana u jeku predsjedničke kampanje. I nije demantirana! Vjerojatno zato što se i samom Josipoviću svijjela. A kada se sviđa i njemu i meni, zašto je ne bi navodili kad god je to moguće.

Glas Brotnja, 20. 4. 2015.

Kamenjar.com, 20. 4. 2015.

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.

NAGRADA THOMPSONU - SIMBOL BORBE PROTIV SRPSKE HRVATSKE!

Danas Marku Perkoviću Thompsonu hrvatski branitelji dodjeljuju „Velika zlatna plaketa“, za sve što je učinio za dobrobit slobodne, samostalne i neovisne hrvatske države, i što je bio među prvim hrvatskim dragovoljcima Domovinskog rata. HRVATSKI BISKUP dr. Vlado Košić trebao je također danas govoriti o Thompsonu, ali nije mogao jer je danas blagdan Male Gospe. Međutim jučerašnjim komentarom poslije skidanja spomen ploče hrvatskim herojima HOS-ovcima u Jasenovcu biskup je obilježio i ovu dodjelu nagrade:

Sramotno postupanje vlasti, šarafciger-vlasti. Ako bude sutra braću Srbe smetala hrvatska himna, ova će ju vlast zabraniti jer su i ustaše pjevali tu himnu. Živjela srpska Hrvatska!

A naš Thompson se evo više od četvrt stoljeća bori protiv uspostave Srpske Hrvatske. Počeo je kao mladi HOS-ovac. Vukovar ja pao prije nego što je on došao na red da ode braniti ga. Pjesma „Bojna Čavoglave“ je postala legendarna budnica. Velikosrpskim fašističkim agresorima unosila je strah u kostima sve do današnjih dana. Ona i druge njegove pjesme itekako su doprinijele da se u „Oluji“ ostvari ono što je on i

predvidio pjesmom „Anice, Kninska kraljice“: fašistički agresori bježali su kao zečevi. Sa zečevima ih je usporedio njihov „vožd“ Slobodan Milošević.

Da, Thompson je unaprijed opjevao takvo poniženje. Zato je on na meti svima koji su se borili i koji se bore za Srpsku Hrvatsku. Tijekom Domovinskog rata i dok je bio živ istinski hrvatski predsjednik akademik Franjo Tuđman, takvi u Hrvatskoj se nisu smjeli puno čuti. Znamo kako ih je brzo sredio naš Predsjednik kada su isto što rade sa ZDS pokušali s kunom!

Ali dolaskom komunista i njihovih saveznika na vlast 2000.-e počeo je progon svih onih koji su im smetali i u ratu ponizili u uspostavi Srpske Hrvatske. Među prvima na udaru je i Thompson.

Čini mi se da je najveći udar na njega bio 2008.-e poslije velikog koncerta u Zagrebu. Tada su hrvatski intelektualci reagirali Pismom zahvale Thompsonu. Spomenut će samo neke: akademici Aralica, Ašperger, Barišić, Bogišić, Dujella, Jelčić, Kušan, Popović, Trinajstić, biskupi Bogović, Ivas i Pozaić, general Rojs, admirал Domazet Lošo, Josip Botteri, Dodig, Hitrec, Lang, Lukšić, Mihanović, Mintas-Hodak, Olujić, Pavuna, Sedlar, Tomac, Tuđman, Vidmarović,...

Nisu uspjeli ušutkati Thompsona, već su njegovi koncerti, a posebno onaj u Čavoglavama postali simbol otpora uspostavljanju Srpske Hrvatske.

Prije dvije godine izgledalo je da je ideja Srpske Hrvatske konačno propala jer je Thompson pozvan da koncert iz Čavoglava premjesti u Knin. Ali ponovljen je napad na njega pa smo reagirali Peticijom ZDS. Mnogi od nas su imali neugodnosti zbog toga, a akademike potpisnike su kasnije prozivali i u Hrvatskom saboru.

Prije dvije godine su još i krili da je Peticiju bila obrana Thompsona i „Bojne Čavoglave“, ali prošle godini to više nisu krili. Shvatili su i da moraju i proširiti te napade pa su napadnuti i naši HOS-ovci.

Srpskoj Hrvatskoj ne odgovara i to što Thompson pjeva o hrvatskim vrjednotama: o ljubavi prema Bogu, domovini,

hrvatskom narodu, braniteljima. Smeta im i pjesma „Lijepa li si“.

Ove godine su svi ti napadi kulminirali pa je eto došlo do uspostave Srpske Hrvatske. Imamo vladu kojoj je zapravo predsjednik Milorad Pupovac, ili kako je jučer u Hrvatskom tjedniku rekao Ivica Marijačić Plenkovićeva misija „upravo i jest da u tandemu s Pupovcem provodi velikosrpsku politiku u Hrvatskoj“.

Zato ova dodjela braniteljske nagrade Marku Perkoviću Thompsonu nije uobičajena nagrada. Ona je naša molba da nastavi svoju borbu protiv Srpske Hrvatske. Uvjeren sam da će on tu borbu nastaviti pa mu zato i čestitam na nagradi –simbolu borbe protiv Srpske Hrvatske!

Akademik Josip Pečarić

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE “THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU” U VARAŽDINU

Dopustite mi na početku da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se organizatorima što su omogućili ovo predstavljanje dva dana uoči Thompsonovog koncerta u Varaždinu.

Posebna zahvalnost našem vrsnom kolumnisti Marku Ljubiću. Zapravo i Uvod i zaključni dio knjige je u znaku njegovih tekstova.

Simbolički se u ulozi Thompsona, kojega se napada još od promjene vlasti 2000.-e godine, našao vaš gradonačelnik Ivan Čehok. Ion je napadnut zbog tog koncerta – koncerta hrvatskog branitelja Marka Perkovića Thompsona kojega organiziraju hrvatski branitelji.

Ako sugrađani koji su branili ovu državu imaju želju ili volju organizirati ili pomoći u organizaciji koncerta, naravno da mi kao gradska vlast to nećemo dovoditi u pitanje i o tome ideološki raspravljati - Čehokov je načelni stav.

Osvrnuo se gradonačelnik i na famozni pozdrav 'Za dom

spremni'. Smatra da on nema isključivo ono značenje koje mu se pridaje, već da je bitno postaviti ga u kontekst.

- Koliko znam, taj njegov pozdrav dio je pjesme Bojna Čavoglave, koja je tijekom rata motivacijski, stimulacijski i kohezivno djelovala na hrvatske branitelje. Ako je netko u sklopu te pjesme povikao 'Za dom spremni', onda to nema apsolutno nikakve veze s ustaškim pokretom. To je dio pjesme na koji su ljudi koji su odlazili u rat i ginuli u ratu imali pravo. Tako da netko može vikati 'Za dom spremni' i krenuti na četnike 1991., jer '91. nije bilo ustaša, ali je bilo četnika. Svaki simbol treba gledati u kontekstu. Ako netko stavi srp i čekić, meni to samo po sebi nije neprihvatljivo, ali ako stavi srp i čekić u kontekstu komunističkih zločina, onda je to neprihvatljivo. Jednako je s pozdravom 'Za dom spremni'. Na kraju krajeva, ban Jelačić je kretao u rat protiv Mađara iz Varaždina s poklicem 'Za dom spremni'. Pa nije Jelačić fašist! Jednako kao što ljudi ne znaju da je službeni ustaški pozdrav bio 'Za dom i poglavnika spremni'. Dakle, to je hrvatski pozdrav kojim se kretalo u rat davno prije pojave ustaškog pokreta - dao je svoje viđenje gradonačelnik.

<http://varazdinski.rtl.hr/politika/cehok-povik-za-dom-spremni-u-pjesmi-cavoglave-nema-nikakve-veze-s-ustastvom>

Zapravo, nevjerojatno je da se u RH danas uopće može napadati hrvatske branitelje koji su nas obranili od fašističke velikosrpske agresije. A napada ih se upravo zato. Čak i kada govore o pozdravu ZDS treba uvijek istaknuti da je to doista pozdrav Ustaša iz 1932. g. – dakle iz vremena fašističke velikosrpske diktature. To se ne spominje jer bi bilo jasno da je ZDS nastao kao antifašistički pozdrav!

Oni kojima ne smetaju komunistički zločini (na listama najvećih ubojica iz prošlog stoljeća JB Tito ima uvijek zapaženo mjesto, a Pavelića na tim listama nema) zapravo smetaju hrvatski branitelji jer su mnogi od njih na razne načine podržavali fašističku velikosrpsku agresiju na RH, a poznato je da su fašistički agresori nazivali hrvatske branitelje ustašama, a našu državu Tuđmanova ustaška država.

Zato će vam danas pročitati moj govor s dodjele nagrade koju su hrvatski branitelji, dakle „ustaše“ po onima koji napadaju i vašeg gradonačelnika, dodijelili Thompsonu:

NAGRADA THOMPSONU - SIMBOL BORBE PROTIV SRPSKE HRVATSKE!

Danas Marku Perkoviću Thompsonu hrvatski branitelji dodjeljuju „Velika zlatna plaketa“, za sve što je učinio za dobrobit slobodne, samostalne i neovisne hrvatske države, i što je bio među prvim hrvatskim dragovoljcima Domovinskog rata. HRVATSKI BISKUP dr. Vlado Košić trebao je također danas govoriti o Thompsonu, ali nije mogao jer je danas blagdan Male Gospe. Međutim jučerašnjim komentarom poslije skidanja spomen ploče hrvatskim herojima HOS-ovcima u Jasenovcu biskup je obilježio i ovu dodjelu nagrade:

Sramotno postupanje vlasti, šarafciger-vlasti. Ako bude sutra braću Srbe smetala hrvatska himna, ova će ju vlast zabraniti jer su i ustaše pjevali tu himnu. Živjela srpska Hrvatska!

A naš Thompson se evo više od četvrt stoljeća bori protiv uspostave Srpske Hrvatske. Počeo je kao mladi HOS-ovac. Vukovar je pao prije nego što je on došao na red da ode braniti ga. Pjesma „Bojna Čavoglave“ je postala legendarna budnica. Velikosrpskim fašističkim agresorima unosila je strah u kostima sve do današnjih dana. Ona i druge njegove pjesme itekako su doprinijele da se u „Oluj“ ostvari ono što je on i predviđao pjesmom „Anice, Kninska kraljice“: fašistički agresori bježali su kao zečevi. Sa zečevima ih je usporedio njihov „vožd“ Slobodan Milošević.

Da, Thompson je unapred opjevao takvo poniženje. Zato je on na meti svima koji su se borili i koji se bore za Srpsku Hrvatsku. Tijekom Domovinskog rata i dok je bio živ istinski hrvatski predsjednik akademik Franjo Tuđman, takvi u Hrvatskoj se nisu smjeli puno čuti. Znamo kako ih je brzo sredio naš Predsjednik kada su isto što rade sa ZDS pokušali s kunom!

Ali dolaskom komunista i njihovih saveznika na vlast 2000.-e počeo je progon svih onih koji su im smetali i u ratu ponizili u uspostavi Srpske Hrvatske. Među prvima na udaru je i Thompson.

Čini mi se da je najveći udar na njega bio 2008.-e poslije velikog koncerta u Zagrebu. Tada su hrvatski intelektualci reagirali Pismom zahvale Thompsonu. Spomenut će samo neke: akademici Aralica, Ašperger, Barišić, Bogišić, Dujella, Jelčić, Kušan, Popović, Trinajstić, biskupi Bogović, Ivas i Pozaić, general Rojs, admirал Domazet Lošo, Josip Botteri, Dodig, Hitrec, Lang, Lukšić, Mihanović, Mintas-Hodak, Oluić, Pavuna, Sedlar, Tomac, Tuđman, Vidmarović,...

Nisu uspjeli ušutkati Thompsona, već su njegovi koncerti, a posebno onaj u Čavoglavama postali simbol otpora uspostavljanju Srpske Hrvatske.

Prije dvije godine izgledalo je da je ideja Srpske Hrvatske konačno propala jer je Thompson pozvan da koncert iz Čavoglava premjesti u Knin. Ali ponovljen je napad na njega pa smo reagirali Peticijom ZDS. Mnogi od nas su imali neugodnosti zbog toga, a akademike potpisnike su kasnije prozivali i u Hrvatskom saboru.

Prije dvije godine su još i krili da je Peticiju bila obrana Thompsona i „Bojne Čavoglave“, ali prošle godini to više nisu krili. Shvatili su i da moraju i proširiti te napade pa su napadnuti i naši HOS-ovci.

Srpskoj Hrvatskoj ne odgovara i to što Thompson pjeva o hrvatskim vrijednotama: o ljubavi prema Bogu, domovini, hrvatskom narodu, braniteljima. Smeta im i pjesma „Lijepa li si“.

Ove godine su svi ti napadi kulminirali pa je eto došlo do uspostave Srpske Hrvatske. Imamo vladu kojoj je zapravo predsjednik Milorad Pupovac, ili kako je jučer u Hrvatskom tjedniku rekao Ivica Marijačić Plenkovićeva misija „upravo i jest da u tandemu s Pupovcem provodi velikosrpsku politiku u Hrvatskoj“.

Zato ova dodjela braniteljske nagrade Marku Perkoviću Thompsonu nije uobičajena nagrada. Ona je naša molba da nastavi svoju borbu protiv Srpske Hrvatske. Uvjerен sam da će on tu borbu nastaviti pa mu zato i čestitam na nagradi –simbolu borbe protiv Srpske Hrvatske!

Govor je dan u knjizi koju danas predstavljamo.

Vjerojatno su naši stavovi doprli do vlasti i može se “u zraku” osjetiti promjena pa i nas možete vidjeti u medijima pa i na HTV-u. Doista je bilo nevjerljivo da onima koji provode velikosrpski Memorandum SANU 2. su svi glavni mediji širom otvoreni umjesto da se boje i pomisliti a kamoli i napadati hrvatske branitelje.

Nadam se da ova kao i druge slične knjige doprinose jačanju svijesti naših ljudi kako trebaju biti ponosni na svoje branitelje i na sami sebe jer smo mi generacija koja je napadnuta i u Domovinskom ratu od do zuba naoružanih vojnika fašističke osvajačke vojske napravili zečeve - da se podsjetimo izjave njihovog “vožda” Slobodana Miloševića.

Oni koji napadaju hrvatske branitelje, dakle i Thompsona i vašeg gradonačelnika, ostaju samo sluge tim zečevima. Može li biti išta odvratnije od toga?

HVALA!

Josip Pečarić

**MARKO FRANOVIĆ, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**

PREDsjEDNIK HRVATSKOG NACIONALNOG
ETIČKOG SUDIŠTA

**ZVONIMIR ŠEPAROVIĆ: HRVATSKA
VODI IZDAJNIČKU PROSRPSKU
POLITIKU**

22. studenog, 2014.

Naš je zadatak donijeti prve etičke optužbe za one za koje smatramo da postupaju neetično
Prije više od mjesec dana u Vukovaru je održana prva sjednica novoosnovanog Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta. O čemu je tu zapravo riječ pojašnjava njegov predsjednik, prof. dr. Zvonimir Šeparović:

- Prva radna sjednica u Vukovaru održana je nakon što je u lipnju utemeljeno Hrvatsko nacionalno etičko sudište (HNES). Zamisao je bila da se, u situaciji krajnje zabrinjavajućih odnosa u zemlji kada se dovode u pitanje temeljne nacionalne vrijednosti naroda i države, jedna skupina ljudi okupi da bi se potražilo izlaz iz te situacije. U toj skupini među osnivačima su bili akademici Josip Pečarić i Slobodan Novak, istaknuti javni djelatnici, profesori i autori Josip Jurčević, Zdravko Tomac, Željko Olujić, Nevenka Nekić, Nikola Debelić, zatim istaknuti Hrvati izvan domovine Marko Franović Australija, Ivan Hrvojić Kanada, Ante Glibota, Francuska, Josip Botteri Dini, Zvonimir Hodak, Ante Beljo, Đuro Vidmarović, Miljenko Romić, Rozalija Bartolić, Vjekoslav Magaš, Vlado Iljkić, Tomislav Josić (Stožer za obranu hrvatskog Vukovara), Zdravko Vladanović i drugi. Zaključeno je da se sud ponaša tako da najprije analizira stanje stvari u zemlji i da onda one koji su na vrhu piramide optuži društveno etičnom optužbom i njihova imena objavi u našoj javnosti. Na prvoj sjednici u Vukovaru donijeli smo etičke optužbe protiv Ive Josipovića, Stipe Mesića, Vesne Pusić i Milorada Pupovca. Vukovar je izabran jer je to mučenički grad, jedna od hrvatskih svetinja u kojem smo htjeli dati i podršku Stožeru za hrvatski Vukovar.

Mi uvijek kažemo da je Vukovar najdublja hrvatska rana, tu smo održali i jedan od naših Hrvatskih žrtvoslovnih kongresa i Vukovaru gradu se stalno vraćamo. Ovaj sud je formiran prema modelu Russelova i Satrova suda koji je studio Amerikance za zločine u Vijetnamu i Izrael za zločine u Palestini. Naše društvene etičke optužbe imaju svoju težinu u etičkom prijestupu. Proglasili smo da su oni koji su izdali hrvatske nacionalne interese velezdajnici.

Nema dvojbe da je Hrvatska u dubokoj političkoj, moralnoj i gospodarskoj krizi, no da li se i koliko doista može govoriti o izdaji hrvatskih nacionalnih interesa, koji su argumenti za tu tvrdnju?

- Naš je zadatak donijeti prve etičke optužbe za one za koje smatramo da postupaju neetično, da su na rubu izdaje zemlje te da za to trebaju odgovarati. Mi sugeriramo moralnu političku i etičku odgovornost. Ne bavimo se pravnom odgovornošću jer je to stvar suda i državnog odvjetništva. Mi se nećemo baviti efemernim lokalnim pojavama već ćemo kao nacionalni sud istraživati vrh političke i moralne odgovornosti. U društvu onih koji ga vode i koji bi ga trebali voditi tako da im je javni interes u prvom planu. U Hrvatskoj su nacionalni interesi zanemareni za cijelo vrijeme od 2000. godine, od Račanove vlade do danas. Sve su vlade od toga vremena do danas postupale neodgovorno i zato mi smatramo da su naše društveno-etičke optužne potrebne, da odgovaraju sadašnjem trenutku i da time jačamo brigu za javno dobro i javne interese. Nacionalna izdaja nije od danas, mi ćemo unijeti i povijesnu dimenziju u naša istraživanja, ali težište je na sadašnjem stanju u zemlji. Zemlja je pred bankrotom. Vlada je apsolutno neodgovorna i nekompetentna. Mi smo popisali velezdajničke pojave i pojedince i to: gubitke teritorija od svih susjeda osim Mađarske. Vukovar je mjesto posebnog pijeteta i tamo cirilici nije mjesto. Hrvatsko nacionalno blago se rasprodaje. Hrvatsku tužbu protiv Jugoslavije (Srbije i Crne Gore) pred Međunarodnim sudom pravde u Haagu najprije su osakatili, ispustivši od odgovornosti Crnu Goru, a onda su nastojali i povući tu tužbu, što im srećom

nije uspjelo. Na djelu je izdaja Domovinskog rata posebno lažnim tezama da je ovdje bio građanski rat, da je Hrvatska izvršila agresiju na BiH. Stalne su manipulacije s komunističkim antifašizmom. Zaustavljen je istraživanje skrivenih grobišta žrtava komunističkih zločina. Nedopustiv je nemar prema iseljenoj Hrvatskoj. Na djelu je protuhrvatska djelatnost gotovo svih medija u Hrvatskoj. Vrši se i unutarnja agresija na Hrvatsku. Mi ćemo imati optužbe za pojedince i za pravne osobe. Optužiti ćemo u prvom redu domaće pojedince, a prema strancima ćemo objaviti da su neke osobe nepoželjne (persona non grata). Među optuženima naći će se Budimir Lončar, koji je izdao hrvatske nacionalne interese kada je ostvario da UN donese rezoluciju o embargu na oružje na početku agresije na Hrvatsku. Od stranaca ćemo optužiti Vesnu Teršelić i Karla Bildta, bivšeg međunarodnog posrednika u Hrvatskoj. Vesna Teršelić nalazi se na čelu udruge Documenta – Centar za suočavanje s prošlošću. Za svoj rad dobila je pet milijuna kuna, a cijelo vrijeme nastoji izjednačiti žrtve i agresora, i stalno radi protiv interesa Republike Hrvatske. Drugu radnu sjednicu održat ćemo u Zagrebu krajem ovog mjeseca i donijeti nove optužbe s novim dokazima o izdajnicima i veleizdaji.

Kako komentirate sve veće ideološke podjele, stalna prepucavanja između SDP-a i HDZ-a, a u svezi s tim i katastrofalni učinak Kukuriku koalicije na vlasti?

- Ideološke podjele su evidentne, ali to nije samo podjela na one između SDP-a i HDZ-a, između ljevice i desnice, već je to podjela između nacionalnih interesa Hrvatske i izdaje tih interesa. Podjela je između onih koji hoće istinu o komunističkim zločinima u Drugom svjetskom ratu i u poraću i u Domovinskom ratu, a na drugoj strani imamo krivotvoritelje koji ističu svoj antifašizam zaboravljajući da je to bio boljševički komunistički antifašizam i da nema ni jednog razloga da se radi na obnovi komunizma, bilo kakve Jugoslavije i čuvanja spomenika i uspomena na one koji su vršili najteže zločine protiv hrvatskoga naroda. Koalicija na vlasti dovela je

Hrvatsku na najnižu točku među članicama Europske unije i može se reći da je samo stvar vremena kada će sadašnja vladajuća koalicija sići s vlasti i završiti na smetištu povijesti. Predstojeći izbori bit će prava prilika za velike istinske promjene.

Kako smiriti tenzije oko Vukovara? U svezi s tim, kako komentirate prosvjede branitelja invalida u Zagrebu i kako riješiti taj problem?

- Vukovar smo i ove godine doživjeli kao otkrivanje starih bolnih rana, ali i kao neko smirenje, jer smo se sjetili onih kojih više nema, pomolili smo se za njihove duše i obnovili sjećanja na dane kada je u krvi stvarana ova naša domovina Hrvatska. Utješio nas je mudri dubrovački biskup, monsinjor Mate Uzinić zauzimanjem za istinu „koja ne smije biti prešućena”, rekavši: “Oni koji su počinili genocid i zločine na žalost još uvijek nisu spremni biti Zakej koji se obratio, nego ustrajavaju u onom biti Zakej bez obraćenja. Evo zašto čirilica u Vukovaru nema samo značenje pisma nego i dalje nastavlja označavati agresore i zločince koji se ni dan danas nisu suočili s onim što su napravili ovom gradu i njegovim ljudima!“ Biskup se s pravom žestoko usprotvio izjednačavanju žrtve i agresora. Prošle je godine državnom vrhu rečeno: „Sačekajte da prođu Hrvati!“ pa je protokolarni službeni vrh umjesto na Memorijalno groblje otisao natrag, odakle su i došli. Ove godine službeni protokol priključio se koloni koju su vodili dragovoljci. Stvorena je jedna kolona, ali su u njoj ostala dva dijela: kolona dragovoljaca, invalida domoljubnih Hrvata u golemoj masi iskazujući osjećaje da je Vukovar mjesto osobitog pileteta i drugi, manji dio onih koji, da upotrijebim njihovu, Josipovićevu metaforu, nose u grudima jugoslavensku zmiju, guju s crvenom zvijezdom na glavi. Josipović nije postupio dobro prije nekoliko godina kada je sa srpskim tadašnjim predsjednikom Tadićem uz Ovčaru posjetio i Paulin Dvor, kao da se između ta dva mjesta može staviti znak jednakosti. Naravno, svaka žrtva ima svoje dostojanstvo, ali za razliku od Paulin Dvora, u Ovčari je počinjen masovan masakr ranjenika na najbrutalniji način.

Bio je to prvi slučaj genocida u Europi poslije Drugog svjetskog rata. Evo, sada se dogodio i četnički vojvoda Šešelj...

Bili ste ministar vanjskih poslova 1991. godine u vlasti premijera Franje Gregurića. Kako danas gledate na to razdoblje i kakav je vaš stav o današnjem ugledu RH u svijetu, posebno otkako smo u članstvu Europske unije? Drugim riječima, kakva je danas inozemna politika Hrvatske?

- Vremena koja spominjete bila su teška, ali veličanstvena. Tada smo spasili Hrvatsku i uspjeli dobiti međunarodno priznanje Republike Hrvatske. Ja sam ponosan na to vrijeme i sretan sam da sam mogao utkati svoju kap u hrvatski domoljubni slap. Apsurdno je kada današnja ministrica vanjskih poslova Vesna Pusić izjavljuje da tek sada Hrvatska ima vanjsku politiku. To je notorna laž. Sada je na djelu inozemna politika koja zagovara Zapadni Balkan, koja za strateškog partnera umjesto prijateljske Njemačke ima nama apsolutno nesklonu neprijateljsku Veliku Britaniju. Vesna Pusić je od HNES-a optužena za veleizdaju i mi ćemo to dokazati. Dakle danas mi nemamo inozemne politike Hrvatske, već izdajničku politiku koja je prosrpska, a što će se sada naročito vidjeti kada je evidentno da su na čelu današnje srpske politike četnici.

U Njemačkoj se sudi Perkoviću i Mustaču. Kako to komentirate?

- Suđenje Perkoviću i Mustaču u Njemačkoj velika je stvar za Hrvatsku i za međunarodnu pravdu, međunarodni pravni poredak. Europa osuđuje ne samo fašizam i nacizam već i komunizam. Europski dokumenti traže od članica EU da sude za ubojstva i najveće zločine i da se obavi lustracija. Na jednom skupu Hrvatskog žrtvoslovnog društva zagrebački biskup Valentin Pozaić, analizirajući sadašnju situaciju u zemlji, tražio je da se obavi lustracija, da se obavi nova Oluja protiv onih koji su počinili velika zla u prošlosti, a kojima vodeća garnitura vlasti u Hrvatskoj, posebno premijer Milanović i predsjednik Josipović, pokušavaju onemogućiti suđenje. Ja vjerujem da će sud u Njemačkoj izvrstiti sve potrebne dokaze i doći do jedino

ispravnog zaključka da teški zločini koje su počinili jugokomunisti i udbaši po Europi moraju biti kažnjeni. I radi obitelji žrtava i radi Hrvatske i radi naše povijesti.

Razgovarao: Darko JERKOVIĆ

<http://www.glas-slavonije.hr/253477/11/Zvonimir-Separovic-Hrvatska-vodi-izdajnicku-prosrpsku-politiku>

HNES: VELEIZDAJA DRŽAVE NE SMIJE PROLAZITI NEKAŽNJENO!

31.10.2015.

Uoči subotnjeg suđenja Josipu Brozu Titu i njegovu ideološkom sljedbeniku Zoranu Milanoviću, valja se prisjetiti kako je prof. Zvonimir Šeparović još 31. ožujka 2014. g. je u Splitu na predstavljanju svoje knjige "Hrvatska tužba protiv Jugoslavije (Srbije i Crne Gore)", najavio: "Utemeljit ćemo nacionalni etički sud protiv izdajnika hrvatskih interesa". Iako ga je tada podržao istaknuti kršćanski intelektualac i sjajan znanstvenik, sada nažalost pokojni profesor Branimir Lukšić, ipak uzvanici su tek mogli naslućivati što se krije iza Šeparovićeve najave. Ideja je ubrzo zaživjela u široj javnosti te je i realizirana jer su je poduprli brojni intelektualci, domoljubno osviještena javnost i dijaspora. Međutim, teoretsko zasnivanje, društveni angažman, postupanja i metodologija HNES-a izazivaju sve više polemika, pa i kontroverzi u građanskoj i stručnoj javnosti. Postoji tek nekoliko stidljivih pokušaja da se fenomen sudišta i etičkog sudovanja barem donekle odredi u sociološkom i politološkom smislu. Način i forma javnog djelovanja ove jedinstvene udruge otvorilo je već brojna moralna, stručna, pravna i politička pitanja. U prvom redu valja odgovoriti: - što je to etičko sudovanje; - što je moralna veleizdaja; - odakle 'sudci' crpe pravo osuđivati izdajnike; - odakle im građansko, pravno i moralno pokriće za takvo suđenje? - na čemu 'sudci' temelje svoju javnu i političku poziciju, (koja bi implicitno mogla sugerirati superiornost u odnosu na suđenike i "izdajnike")? Pitanje je također - koji su dometi i učinci takvih osuda i "presuda", - kakav je pravni i politički položaj optuženih i osuđenih? Konačno, - u kakvom su odnosu "moralne veleizdaje" u odnosu na redovne veleizdaje, koje normira pravni poredak i kazneno zakonodavstvo; - jesu li i u čemu identične i po čemu se razlikuju? Postavlja se nadalje pitanje kako i zbog kojih društvenih uzroka i ciljeva je nastalo

Sudište, koji je javni i društveni profil samih sudaca te njihov politički i socijalni background? Policijsko maltretiranje i zastrašivanje Sva ta pitanja tek čekaju prave i usustavljene odgovore. Nema nikakve sumnje da bi se stručna javnost i hrvatski mediji tim pitanjima već itekako bavili kad se Hrvatska ne bi nalazila u stanju ozbiljne političke uškopljenosti. Nedemokratski postupci odnarodene političke elite i tiranija medija u potpunosti podčinjenih toj eliti, dosiže u predizbornu vrijeme zastrašujuće razmjere. Tzv. javna televizija pretvorena je u propagandističku mašineriju vladajuće nasljedne kaste, a intelektualna elita smisao svojeg poslanja nalazi u apologiji vlastodržaca, u osporavanju svih oblika oporbe i u režanju na svaki plamičak kritičke svijesti. Rasprava o 'etičkom sudovanju' zasad se odvija na razini medijskih i građanskih promišljanja, na razini potpora i osporavanja, dok su stručnjaci i politička elita uglavnom zatečeni i šutljivi. Njihova šutnja ne znači da za slučaj nisu zainteresirani, nego samo to da partijski mudraci na filozofskom i politološkom fakultetu još nisu smislili učinkovit odgovor. Bilo bi također posve krivo pomisliti da slučaj ne zanima provladine medije, Alfiera i Novokmeta, (koji ostavljaju dojam kao da su se upravo vratili iz Centralnog komiteta), ili staloženog Milorada Šikanjića, ustreptalu Mariju Goebbels Njavro i druge Radmanove jurišnike. Oni samo slijede oprobanu komunističku doktrinu: "Ako nemaš pravi odgovor - ignoriraj, ako odgovaraš - zgazi - makar i lažima". Da se ne radi o nedostatku interesa potvrđuje drastična reakcija vlastodržaca i njihova najzločudnijeg ministra Ranka Ostojića. Oni su na zahtjev "optužene" Vesne Teršelić naredili privođenje u policijsku postaju predsjednika Sudišta, profesora emeritusa Zagrebačkog sveučilišta dr. sc. Zvonimira Šeparovića. Privođenje na obavijesni razgovor istaknutog člana akademске zajednice, uglednog profesora, viktimologa i poznatog kriminalista besprimjeran je slučaj policijskog zastrašivanja i neodgovorne zloporabe političke moći. Mnogima je taj postupak prizvao sjećanja na mračne godine komunističkog terora. Neki su to nazvali "isljeđivanje u svrhu zastrašivanja". Ako se prvi Milanovićev pendrek usudi tako bezočno

maltretirati bivšeg dvostrukog ministra hrvatske države, onda možemo zamisliti što sve može prirediti 'običnim' građanima. Tko su u Hrvatskoj „idioti“? Odlazak Vesne Teršelić u policijsku postaju (iako je izvjesnije da je otišla na malo višu instanciju) govori opljesnivom nasleđu žbirskog i špiclovskog mentaliteta, koji uvijek računa na uporabu političkog i policijskog nasilja prema drugomislećima. Te druge se onda privodi "glede okolnosti prijave o uznenemiravanju". Kao što je objavljeno, Teršelić je molila policiju da se sve to ne pročuje, jer, kako je rekla, "ne želi da Hrvatsko etičko sudište dobije medijsku pozornost". Kakva negacija demokracije! Kakav štakorski refleks - za bijeg od svijetla (usp. Iv. 3,20-21). Upravo po toj Teršeličkinoj instrukciji se ponašaju vodeći hrvatski mediji, od javne i drugih nacionalnih televizija pa do glavnih tiskanih medija. Vidi se da ih tema nesnosno škaklja, ali ulažu snažan napor kako bi ostavili dojam da ih ne zanima. Zamislite osobu koja godinama brutalno vrijeda i difamira hrvatske građane - od branitelja i redarstvenika do generala i ministara - zamislite da takva osoba, zbog javno iznijetog stava o njenoj prljavoj raboti, prijavljuje policiji 'uznemiravanje'. Ona je uznenirena samo zato jer je netko na tu rabotu bacio svjetlo, što joj je netko poručio da hrvatsko društvo nije ni gluho, ni slijepo i da vidi što ona radi. A nije ni zaboravno, kako se često čini! Ona je "uznenirena" i naziva to "javnim linčom". Kakva zamjena teza! Upravo ona se bavi javnim linčom optužujući društvo za fašizaciju, stigmatizirajući svaki tračak patriotizma kao primitivan, nazadan i opasan... Upravo je na podlozi njenih ideoloških opsjena na Cvjetnom trgu gotovo na smrt umlaćena jedna starica (ugledna katolička intelektualka Ružica Čavar), upravo na tragu Vesnih političkih projekcija policija hapsi kreatore benignih političkih plakata (Split), oduzima predizborne transparente (Pula), šalje zdrave ljude u psihijatrijske ustanove (Fracišković), a u posljednje vrijeme, pod plaštom humanitarne brige, gospođa otvoreno poziva na rušenje državne granice i državnog suvereniteta... Ona preventivno optužuje Sudište za moguće buduće neugodnosti, samo zato što joj je Sudište pobrojilo 'neugodnosti' koje je ona

svima nama već počinila. Kad ona poziva pravomoćno oslobođenog hrvatskog generala "da se pokaje" onda nitko nije uznemiren(?), kad ona sa svojim pajdašem Zoranom Pusićem, poziva da se suspendiraju zakonski propisi i da se selektivno provode - onda to ne vrijeda pravni poredak(?). Upravo to je činila zahtjevom da se, usprkos ispunjenim zakonskim uvjetima, ne pusti na slobodu hrvatskog generala Mirka Norca! Izmišljala je pritom nekakve parapravne budalaštine, "pokajanje", "žaljenje"... Kad joj netko ukaže da takve svinjarije ruše demokratske standarde, da su neprimjerene i bezobrazne - onda je gospođa "uznemirena". Etičko sudište – samosvojan društveni fenomen Sve je razvidnije da je Hrvatsko nacionalno etičko sudište samosvojan društveni fenomen, sui generis, udruga bez pravih presedana, sa vrlo malo povijesnih uzora, ne samo na domaćem, već i na širem međunarodnom planu. U društvu postoji razni 'sudovi časti', nikad kao zasebni pravni entiteti. Takvi sudovi sude temeljem etičkih normi, ali samo članovima svoje udruge, ustanove, organizacije... Osrvtom na povijest članovi sudišta se ponekad pozivaju na antičku praksu. Svoj angažman objašnjavaju brigom za društvo i domovinu. Ističu da su već stari Grci prezirali i izopćavali ljude koji su bili nezainteresirani za sudbinu društva, za politiku i javne poslove. Takve su ljude u staroj Grčkoj nazivali idiotima (grč. ἴδιος - osobenjak), a izraz je i danas poznat u psihologiji i defektologiji te u pogrdnom izražavanju. S druge strane, Sudište se poziva i na starorimsku pravnu tradiciju koja je dopuštala tzv. pučku tužbu (actio popularis). Radi se o općem pravu na tužbu, a to pravo prepostavlja (presumira) postojanje pravnog interesa za sve građane i daje im pravo (aktivnu legitimaciju) za podnošenje tužbe uvjek kada se radi o ugrožavanju vrijednosti od javnog interesa, odn. kad se radi o zaštiti temeljnih vrijednosti države ili društva. U takvim slučajevima pravosudna tijela su dužna uzeti u razmatranje i one zahtjeve za pružanje pravne zaštite koje istaknu osobe koje u predmetu nisu izravno pravno zainteresirane. Ovu vrsttužbe uveli su rimski pretori ovlastivši tako sve građane da bdiju nad javnim dobrom. Relikti ovog antičkog pravnog instituta

provlače se kroz povijest do današnjih dana. Zanimljivo je da su ovakve tužbe u Starom Rimu bile penalne, a kazna koju je trebao platiti optuženik pripadala je tužitelju. Valja ipak primijetiti da usporedba etičkog sudovanja HNES-a s rimskom *actio popularis* nije sasvim primjerena. Kod rimske pučke tužbe o njoj su u konačnici ipak odlučivale mjerodavne državne institucije, dok HNES kao nevladina organizacija sam odlučuje o konačnoj sudbini etičkih optužnica, odn. o pravorijeku. Oskudni povijesni uzori – Russelov sud Nešto bliži uzor za etičko sudovanje Sudište nalazi u djelovanju tzv. Russellova suda, poznatog kao Međunarodni sud za ratne zločine (International War Crimes Tribunal ili Russell-Sartre Tribunal). Taj sud je kao nevladino tijelo, zajedno s istomišljenicima, osnovao britanski matematičar, filozof i nobelovac Bertrand Arthur William Russell (1872.-1970.). Članovi su bili većinom iz ljevičarskih mirovnih organizacija, među kojima više dobitnika Nobelove nagrade te dobitnici brojnih nagrada i priznanja na humanitarnim i socijalnim područjima. Pozvali su se na opće građansko moralno pravo da sude počiniteljima ratnih zločina. Osnivački skup je bio 15. studenoga 1966. g. u Londonu. Sud je uglavnom istraživao američku vanjsku politiku i zločine počinjene tijekom vojne intervencije u Vijetnamu nakon poraza Francuza kod Dien Bien Fua 1954. g. Stoga je bio poznat i kao Vietnam War Crimes Tribunal, ali se bavio i drugim temama kao što su primjerice čileanski vojni udar (Rim, 1974.), poštivanje ljudskih prava u psihijatriji (Berlin, 2001.), rat u Iraku (Bruxelles, 2004.)... U Barceloni, Londonu, Cape Townu i New Yorku su od 2009.-2012. održana zasjedanja Russellova suda za Palestinu. Problematizirano je pitanje "krše li izraelski postupci usmjereni protiv palestinskog naroda zabranu apartheidja prema međunarodnom pravu?" Godine 1979. osnovan je u Bologni i tzv. Stalni narodni sud, koji je dao savjetodavna mišljenja o Zapadnoj Sahari i Eritreji. Sud je doživio brojne sustavne kritike, a u Sjedinjenim Državama je bio dosljedno ignoriran jer je američke nacionalne interese. Bio je podjednako ignoriran i od desnice i od ljevice. U Americi, naime, ne morate biti desničar da biste bili

domoljub i da biste brinuli o nacionalnim interesima. Sud, naravno, nije raspolagao mogućnošću izravnog kažnjavanja počinitelja, ali mu je kao velika prednost uzimano da su se istrage odvijale neovisno i bez utjecaja države, bez državnih uplitanja i manipulacija. Opravdavajući nastanak suda Russell je citirao načelo koje je izrekao Robert H. Jackson, glavni tužitelj Nürnberškog suda: "Ako su neka djela ili kršenja ugovora zločini, to su zločini neovisno o tome jesu li ih počinile Sjedinjene Države ili ih je počinila Njemačka. Ne možemo postavljati pravila kaznenog postupanja prema drugima koja nismo spremni prihvatići za sebe". Takvo načelo usporedivo je s onim koje je nedavno javno iznio član HNES-a mr Đuro Vidmarović: "Hrvatska ima pravo suditi i sankcionirati djela protiv vlastite opstojnosti i protiv svojih temeljnih vrijednosti. Ona se ne smije odricati toga prava jer ga za sebe pridržavaju i sve druge države svijeta". Umjesto polemike – omalovažavanje i vrijedanje Od samog početka djelovanje HNES je izazvao usplahirene i žučljive reakcije nekih krugova koji su se očito prepoznali među žigosanima, među onima kojima je sudište pripisalo izdajničko djelovanje protiv vlastite domovine. Ipak suvišlih, argumentiranih i meritornih odgovora i suprotstavljanja Sudištu gotovo da i nema. Pokušaji nekoliko piskarala poput Lucića, Duke i sličnih gotovo bi se mogli smatrati literarnim abortusom ili u najboljem slučaju novinarskom nedonoščadi. Zamislite vrlog borca za ljudska prava Peđu Lucića, kojem se glavni polemički adut svodi na isprazne i usiljene dosjetke, a što je gore - i nedopustivo je(!) - na vanjski izgled protivnika, na "podbuholost", "uskvasalost" i slično. O biti prijepora ni riječi?! I dok je većina komentatora sklona radu Sudišta, s druge strane osporavanja se svode isključivo na personalnu diskreditaciju, omalovažavanje i primitivno vrijedanje sudaca. Naročito su na udaru profesori Tomac, Šeparović, ali i drugi. Nitko od osporavatelja nije ni dirnuo u istinitost ili neistinitost optužbi za veleizdaju. To je najbolji pokazatelj da je Sudište taklo u pravu žicu. Nemoć i jalovost protivničke argumentacije govori o superiornoj javnoj poziciji HNES-a, a ta se superiornost ogleda i na pravnom

planu. U posjedu smo okružnice kojom je gđa Teršelić, nakon primitka HNES-ove optužbe, sazvala cijeli konzilij, kako bi razmotrili protumjere. No, nakon desetaka sastanaka i savjetovanja partijski pravnici, kao ni policija, mediji i aktivisti, nisu pronašli način kako zauzdati 'Šeparovićevo sudište'. Nedavno je jedan pravno osviješteni građanin upozorio predsjednika Sudišta da su optuženi mogli tužiti svoje tužitelje - u redovnom sudskom postupku. Profesor Šeparović mu je odgovorio krajnje lapidarno: "Ali, nisu!!!" Zašto nisu? Za izostanak takve akcije više je razloga. Prvo, ishod takvog sudskog postupka bio bi sasvim izvjesno povoljan za Sudište jer se radi o slobodi izražavanja. Sudište je iznimno mudro svojim optužbama i presudama dodalo pridjev "moralno", odn. "etičko". Time je otklonilo sve moguće primjedbe da bi preuzimalo ingerencije legalnih sudbenih vlasti. Svojem sudovanju je dalo snažan formalni pečat, a istodobno je ostalo u granicama redovne političke borbe, javnog nadmetanja, slobode govora i legitimnog iznošenja vrijednosnih sudova. Drugi je razlog što pravo, iako u načelu mora biti moralno, nikad ne normira moralna pitanja. Ta pitanja su isključivo dio privatne, intimne, subjektivne i unutarnje sfere pojedinca. O njima se pred državnim sudskim tijelima ne može raspravljati jer sud ne suduje o unutarnjim pitanjima (*de internis non iudicat praetor*). Ali, zato o njima na otvorenoj sceni "suduje" i raspravlja javnost, mediji, zvani i nezvani, pa i Etičko sudište. Pristojnost nalaže da se pritom izbjegava prostor privatnosti, ali pitanje je što je to prostor privatnosti za vlastodršce i javne osobe. Napose za one javnosnike koje okolo paradiraju sa svojim svjetonazorom kao s ideološkom batinom za discipliniranje nepočudnika. Ima li etička veleizdaja veze sa stvarnom veleizdajom Treće, ako bi takva tužba bila pozicionirana kao da se radi o javnom difamiranju suđenika, onda bi se i beznavedene "etičke" ografe nužno otvorilo pitanje merituma, odn. istinitosti teza HNES-a. S obzirom na to da Sudište koristi isključivo javno objavljene, neprijeporne i istinite činjenice, bilo bi posve neumjesno i nelogično govoriti o difamaciji iznošenjem istine. Nota bene, istine o istaknutim

javnim osobama - o čijim manipulacijama javnost mora i ima pravo biti obaviještena. Zaobilazeći ovdje kontroverze oko de facto ukinutog tzv. kaznenog djela 'sramočenja', razvidno je da se ne može govoriti ni o kaznenim djelima protiv ugleda i časti, 'kleveti' ili 'uvredi'. Djelo klevete pretpostavlja ne samo neistinitost, nego i zlu namjeru, a kazneno djelo uvrede je potpuno nespojivo s građanskim habitusom sudaca HNES-a. Oni u svojem postupanju, kao ni inače, nikad ne koriste nikakve uvredljive formulacije. To se nipošto ne može reći za njihove protivnike. Najbolji su primjer bljuvotine koje je na račun nekih sudaca HNES-a izrekao tadašnji Predsjednik Republike Ivo Josipović. Od tada poteže sve moguće konce kako se ne bi našao pred licem pravde. Četvrti razlog zašto moralni veleizdajnici gotovo sasvim izvjesno neće potražiti redovnu pravnu zaštitu jest ono čega se oni najviše boje. Neovisno o spomenutoj etičkoj ogradi u središte razmatranja uvijek će na koncu doći temeljno pitanje: 'Radi li se u predmetnim slučajevima o stvarnoj veleizdaji?' Radi li se osim moralne veleizdaje i o nečemu što ispunjava pravne i političke uvjete da bude proglašeno veleizdajom u smislu kaznenog zakonodavstva? Jesu li se u 'inkriminiranom' ponašanju 'optuženika' stekla obilježja bića kaznenog djela? Eventualni sudska spor na sjajan bi način promovirao Sudište, a pravni pravorijek pred neovisnim sudom samo bi pretočio HNES-ovu 'etičku osudu' u formalno-pravnu osudu za stvarnu veleizdaju. 'Osuđeni' će teško nositi i postojeću stigmu "moralnih izdajnika" vlastitog naroda i vlastite domovine, pa im nije potrebno da to sankcionira i službeno državno sudbeno tijelo, koje bi samo uklonilo atribut 'etički' i izbrisalo navodnike s njihova sramnog djela. I peto, sudska praksa je zauzela stav da je gotovo nemoguće pružiti bilo kakvu zaštitu za uvredu onima koji sami vrijeđaju svoje protivnike. A to neki 'optuženici' i njima skloni mediji na krajnje primitivan način rade. Eto, zato optuženi veleizdajnici neće zatražiti sudsку zaštitu. Oni se nikada nisu usudili takvu raspravu otvoriti ni u medijima koje kontroliraju, pa kako bi se onda usudili pred redovnim sudom. Oni bi to radije obavljali pod okriljem mraka ili, kako nam

suggerira slučaj Vesne Teršelić, kao nekad - u podrumima policijskih postaja, uz radijator. Orlovi ne love muhe Iz svega ovoga je vidljivo kakav su gordijski čvor svezali suci Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta oko onihmutikaša i spletkarosa koji nikad nisu prihvatali hrvatsku državu i uporno joj rade o glavi pred očima svih nas. Mimo rasprave o samoj naravi etičkog sudovanja valja vidjeti koje su pobude navele brojne hrvatske uglednike da pristupe osnivanju Etičkog sudišta kao iznimno osebujnog načina društvenog djelovanja. Što je natjerala ljudi sa zavidnim životnim karijerama, koji su nesumnjivo iznimno kompenzirane osobe, da pristupe oporom prokazivanju i žigosanju svojih utjecajnih sugrađana. Štoviše, sudi se uglavnom visokim javnim i političkim dužnosnicima, predsjednicima, ministrima, parlamentarcima..., jer orlovi ne love muhe (quila non capit muscas). Što je na tako beskompromisnu i surovu javnu utakmicu moglo natjerati društvo u kojem su i akademici Slobodan Novak, Josip Pečarić, Ante Glibota, član Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti u Parizu i počasni član Američkoga instituta za arhitekturu. Tu su i brojni sveučilišni profesori Zvonimir Šeparović, Zdravko Tomac, Josip Jurčević, maestro Nikola Debelić (dvostruki doktor znanosti), pjesničke duše i umjetnici prof. Nevenka Nekić, mr. Đuro Vidmarović, Eva Kirchmayer Bilić, Josip Botteri Dini, Miljenko Romić, ugledni odvjetnici, Željko Olujić, Zvonimir Hodak, poznati emigranti i povratnici Marko Franović, dr. Josip Stjepandić, Ante Beljo, istaknuti branitelji kao general Tomo Medved, Tomislav Josić, Vlado Ijkić, Rozalija Bartolić, publicist Joško Čelan, Vjekoslav Krsnik, neki biskupi i brojni drugi. Svi su oni založili svoj javni, moralni, stručni, znanstveni i svaki drugi kredibilitet kako bi rekli: "Stop nekažnenoj izdaji domovine!" Govoreći o nastanku sudišta svi se oni slažu u stavu koji nam je pokušao izraziti akademik Josip Pečarić: "Praksa nekažnjivog djelovanja protiv hrvatske države dosegla je nepodnošljive razmjere. Tome valja stati na kraj. Nije nam namjera ni želja sudovati dobijeka. Zapravo, želimo potaknuti legalne institucije hrvatske države da počnu raditi svoj posao, da se suprotstave pogubnom

i razornom radu protiv temeljnih državnih interesa, protiv rastakanja onih nacionalnih vrijednosti koje čine bit hrvatsko narodnog i državnog identiteta". U glavi Zdenka Duke smoljni još uvijek zasjeda Takvim uglednim i po svemu uspješnim osobama Zdenko Duka, bivši predsjednik Hrvatskog novinarskog društva, drži moralne lekcije, s visoka im docira i služi se najprizemnijim uvredama. U jednom od svojih rijetkih i nemuštihnovinarskih uradaka on ove moralne i čestite ljude proglašava "ludama" i "kretenima". On naziva "harangašima" i "pogromašima" ljude s bogatim životnim opusom, on - kojeg kolege nazivaju 'novinar u pokušaju'. Naziva ih "ljudima upitnog moralnog integriteta" - on koji je na prljav, prijevaran i nelegalan način došao na čelo novinarske organizacije. Prigovara Suditu ideoološko sudovanje, on - koji je novinarsku udrugu pretvorio u crveni bunker, u ideoološki monolit čvršći od Prezidija Vrhovnog Sovjeta. On - koji je Novinarskom domu u Perkovčevoj priskrbio popularni naziv 'Dvorac Smoljni', po manastiru u kojem je zasjedao Lenjinov revolucionarni krizni štab. Izruguje se zbog suđenja "neumrlom" Josipu Brozu, kojem se on divi ('optužili su mrtvog, ali kako se ono kaže, neumrlog Josipa Broza Tita'). Dok drvi o 'ideološkom sudovanju' ne smeta mu što u njegovoj udruzi etički suduje Novinarsko vijeće časti kojim predsjedaju kojekakve KOS-ovske primadone udbaških kodnih imena Gizela, Greta ili kako već... Za vrijeme njegovog mandata redakcija jednog utjecajnog tjednika optužila je Duku za 'neprimjerene i glupe primjedbe', za 'bešćutnost i bezobzirnost' te za 'medijski linč' njihova kolega koji je potom stradao kao žrtva mafijaškog ubojstva. Pozvali su novinare da napuste HND jer da je "ta ustanova mjesto za zbrinjavanje pijanaca"!!! Istini za volju, neki tvrde da Duki crven nos uopće nije od pića. Možda je od lokanja.

<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/novosti/hnes-veleizdaja-drzave-ne-smije-prolaziti-nekaznjeno>

**MARIO FILIPI, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**

**Analiza / Jugonacionalizam jučer, danas i,
možda, sutra**

**ORJUNA REDIVIVA: PORFIRIJEVI
POKLONICI I TUĐMANOVI MRZITELJI**

S čuđenjem moramo primijetiti kako ideje i sav taj orjunaški stil i u istom književno - novinarskom krugu postoji i dandanas, i to sve snažnije, unatoč činjenici da već trideset godina imamo samostalnu hrvatsku državu

Piše: Josip Jović

Tema jugoslavenstva opterećuje nas čitavo jedno stoljeće, pa još i prije i još i nadalje, još su itekako živi pronositelji te ideje , a i inače iz povijesti tako teško izlazimo. Za razliku od srpskog jugoslavenstva, koje je, od Nikole Pašića preko Aleksandra Rankovića do Slobodana Miloševića, uglavnom homogeno služeći kao pokriće velikosrpskih ciljeva, hrvatsko je jugoslavenstvo heterogeno, ovisno o političkim konstelacijama i prilikama. Postoje barem četiri njegova tipa.

Prvo je jugoslavenstvo Supilo-Trumbićeva tipa, koje je zapravo duboko hrvatsko. Čitava plejada intelektualaca, možda svi osim AG Matoša, zanosila se u ono vrijeme tom idejom na idealistički način, tražeći u njoj izlaz iz crnožute monarhije.

Četiri tipa

Jugoslavenstvo Andrije Hebranga ili Savke Dabčević Kučar počiva na ideji federalizma. Jugoslavija je okvir unutar kojega mora postojati nacionalna ravnopravnost temeljena na dosljednom federalizmu. Na tom je konceptu čitav niz hrvatskih antifašista došao u sukob s prevladavajućim jugoslavenskim unitarizmom i bio surovo maknut. Spomenimo, uz već spomenute, Ivana Supeka, Janka Bobetka, Većeslava Holjevca, Ivana Šibla, Ivana Rukavinu, Franju Tuđmana, Miku Tripala, Miroslava Krležu...

No postoji i jedno osobito shvaćanje Jugoslavije i jugoslavenstva, naročito prisutno između dva svjetska rata. Jugoslavenstvo Budislava, Grge i Danka Andželinovića ili Đure Vilovića je izrazito protuhrvatsko, prorežimsko, a po svojim metodama terorističko. Riječ je, naravno, o Organizaciji jugoslavenskih nacionalista, od kojih će mnogi završiti baš u četničkom pokretu pridružujući se koljačima vlastita naroda. Prof. Ivan J. Bošković objavio je 2006. knjigu *Orjuna-ideologija i književnost* u kojoj je podrobno analizirao književni rad kao i političko djelovanje petorice splitskih književnika i to Nike Bartulovića, Đure Vilovića, Mirka Korolije, Ćire Čićina Šaina i Sibe Miličića. U knjizi se govori i o drugim istaknutim zagovornicima ove ideologije kao što su Ljubo Leontić, Vladimir Čerina, Oskar Tartaglia, braća Andželinović i drugi. Svi oni izražavaju odanost kralju i otadžbini, Srbi su im „oslobodioци”, zastupaju ideju jedinstvene nacije, odbacuju svaku ideju hrvatskog državnog prava, a stil im je krajnje isključiv, neprijateljski, propagandistički, bojovnički. Na udaru njihovih batina bili su ne samo klerikalci, frankovci, radićevci i mačekovci, nego i komunisti, čija shvaćanja u to vrijeme nisu bila anacionalna.

Fascinantne sličnosti

Zašto ovo podsjećanje na tako ipak davnu prošlost? Pa iz jednostavnog razloga što s čuđenjem moramo primijetiti kako te ideje i sav taj stil i u istom književno - novinarskom krugu postoji i dandanas, unatoč činjenici da već trideset godina imamo samostalnu hrvatsku državu. Današnje je jugoslavenstvo, koje susrećemo sve češće u brojnih dobro pozicioniranih medijskih i kulturnih djelatnika, fascinantno nalik onom orjunaškom. Ne batinaju oni toljagama nego perom i jezikom, antifašizam im je samo pokriće za odbacivanje „fašističke države“, koja im je promašen projekt. Iz dna duše preziru nacionalne stranke, emigraciju, Hercegovce, Crkvu, branitelje i državu kao takvu. Za razliku od Orjune koja se oslanjala na režim, ovi današnji orjunaši, koji negiraju i hrvatski jezik, oslanjaju se ponajviše na svoj bolesni kroatofobni fanatizam uz potporu određenih domaćih i stranih krugova. Plasirani su u glavnim medijima, u Jutarnjem listu, Večernjem listu, Slobodnoj Dalmaciji i Novom listu. Udarajući glavni ton tim dnevnicima, ne može se reći kako nemaju utjecaja na mase nezadovoljnika koji žive u „dobrim starim vremenima“. Hrvatski nacionalisti često zazivaju „lustraciju“, ne shvaćajući kako su baš oni već lustrirani i kako nemaju pristupa u spomenutim medijima.

Eksplozija starih novih ideja dogodila se baš nakon uspostave nezavisnosti, jer su fanatizirani Jugoslaveni tu činjenicu doživjeli kao izmicanje tla pod nogama, kao gubitak okvira u kojemu su se osjećali ugodno. Nekako osvetnički danas pišu kako se nitko više ne bi borio za Hrvatsku, kako se u Jugoslaviji živjelo bolje, a razdoblje obilježeno vladinom Franje Tuđmana im je mračno razdoblje, sumrak demokracije i ljudskih prava.

Povratak orjunaškim idejama najsnažnije je devedesetih godina obilježilo pisanje splitskog tjednik *Feral Tribune*. Kasnije će udarna pera i urednici ovoga tjednika Boris Dežulović i Viktor Ivančić prijeći u *Novosti*, list i portal Srpskog narodnog vijeća koji po mnogočemu, osobito po huškačkom tonu, podsjeća na *Srbobran* s početka dvadesetog

stoljeća. Zanimljivo kako je vladajući HDZ-a, stranka koja je predvodila proces stvaranja države, finansijski pomagala, odnosno pomaže ove tiskovine.

Gljive otrovnice

Čitav je niz istaknutih intelektualaca, književnika i novinara koji djeluju na ovoj ideoškoj crti. Spomenimo, uz Dežulovića i Ivančića, Juricu Pavičića, Antu Tomića, Ivicu Ivaniševića, Damira Pilića, Davora Krilu, Miljenka Jergovića, Branimira Pofuka, Gorana Gerovca, Zlatka Galla, Dragana Markovinu, Hrvoja Klasića, itd. Njihova je agresivna mržnja neograničena, podsjećaju na napuhane gljive otrovnice, netrpeljivost i uvredljivost su odlike njihova stila, ostavljaju dojam kao da bi ljudi koji im ne svidaju ubijali kad bi mogli. Literarni talent i ambicija nekih među njima posve je utopljena u ideologiju, tako da oni mrze i vlastite likove. Ljudi iz umjetnosti drugačije ideoške orientacije, prvenstveno oni naglašeno hrvatske osjećajnosti, poput Ivana Aralice, Slobodana Novaka, Kuzme Kovačića, Josipa Botterija, Jakova Sedlara ili Marka Perkovića redoviti su objekt njihova animoziteta, odbacivanja, negiranja i omalovažavanja. S druge strane, predmet njihova obožavanja „dike ter hvaljenja“ su Miljenko Smoje, Rade Šerbedžija, Đorđe Balašević, Momčilo Bajaga... Svi su oni silno idealizirali Tomislava Tomaševića, dok su Miroslava Škoru doslovno sotonizirali, naravno sve opet po svom ideoškom ključu i kriteriju.

Današnja je Hrvatska za sve njih, s malim razlikama, zapravo endehazija, što je samo racionalizacija odioznosti. Uporno se i panično traga za bilo kakvim znakom koji podsjeća na NDH pa bio to ZDS ili prvo bijelo polje na grbu. Hrvatska je izvršila agresiju na BiH, *Oluja* je bila zločinački poduhvat. Jedan od spomenutih autora čak jako zamjera Milanu Martiću što je izgubio rat, otprilike kao što smo ljuti na trenera nogometne momčadi za koju navijamo kad izgubi utakmicu. Uvijek su na strani raznih manjina, bilo nacionalnih bilo seksualnih, koje im služe za destrukciju većine. Jako su

angažirani na neograničenom propuštanju migranata, u kojima se vidi moćno sredstvo razvodnjavanja hrvatske nacije.

„Druga otadžbina”

Najeklatantniji primjer (neo)jugoslavenstva je Deklaracija o zajedničkom jeziku koju su potpisali brojni pripadnici spomenute skupine. Ta je deklaracija potpisana pedeset godina i to u istom mjesecu kao ona deklaracija iz 1967. koju su potpisale sve kulturne institucije u Hrvatskoj, a koja je govorila o položaju i nazivu hrvatskoga književnog jezika. Dok je ona Katičić-Brozovićeva izjava značila prosvjed protiv zatiranja hrvatskog jezika (i naroda), ova iz 2017. upravo je na tragu tog zatiranja.

U Zagrebu je godinama djelovao nekakav Porfirijev kružok na kojemu su se okupljali Ivo Josipović, Tvrko Jakovina, Hrvoje Klasić, Rada Borić, Dražen Lalić, Branimir Pofuk, Drago Pilsel Dobroslav Silobrčić, Vili Matula i brojni drugi. Da i ne spominjemo Milorada Pupovca i Dejana Jovića. O Porfiriju su govorili kao jedinstvenoj otvorenoj, ekumenskoj, blagoj, obrazovanoj osobi, a on sam je, vidi vraga, Hrvatsku nazvao svojom „drugom otadžbinom”, što se savršeno uklapa u ideju „srpskog sveta”. I sve su se te seanse dogadale nakon što je bilo poznato kako je taj bivši mitropolit zagrebački i sadašnji patrijarh SPC u nekom četničkom društvu zanosno pjevao o slavom popu Đujiću i kokardi što se sjaji na njegovi glavi. HTV je s njim, nakon što je postao patrijarhom, u središnjoj informativnoj emisiji objavio veliki razgovor predstavljajući kao mirotvorca. I taj isti Porfirije se sada pojavljuje kao vođa helikopterskog desanta i u pratnji strojnica u akciji okupacije, danas Cetinja i Crne Gore, a sutra još i dalje.

Slobodna je *Dalmacija* donijela velike afirmativne intervjuje s autorima filma *Dara iz Jasenovca*, koji je čak i u dalekoj Americi prepoznat kao velikosrpska propaganda. Događaji u Beogradu prate se s najvećom pozornošću i teško je i nepotrebno dalje navoditi sve te primjere podložnosti i odanosti „beogradskoj čaršiji”, kako se jednom izrazio Zoran Milanović.

Zagonetno je kako je formirana i kako se održava i produžava ta srbofilska, projugoslavenska svijest u glavama hrvatskih intelektualaca? Za odgovor na to pitanje valjalo bi poduzeti opsežniju povijesnu, politološku pa i psihološku analizu Dio uzroka bi valjalo potražiti u povijesnoj poziciji hrvatskog naroda kojim su uvijek upravljali strani upravljači (posljednji oni iz Beograda) i uz pomoć odnarođenih upravljačkih struktura u samom tom narodu. Ti upravljači, logično, bili su u stanju trajne i duboke odbojnosti spram naroda, kao i narod spram njih. Svakako važnu ulogu igra i obiteljsko naslijeđe, miješani brakovi i slične okolnosti. Uza sve to, i aktualna vladajuća politika, na žalost, ohrabruje, pothranjuje i hrani takve mentalitete.

**AKADEMIK KUZMA KOVACIĆ,
ZAGREB, 2022.**

Kuzma Kovačić, akad. Kipar

**UMJETNIČKE NACIONALNE
VRIJEDNOSTI NA HRVATSKIM
OTOCIMA – GRADITELJSTVO,
KIPARSTVO I SLIKARSTVO**

Hrvatski jadranski otoci, neprocjenjivo lijep Božji dar, prostor su bogate nacionalne kulturne i umjetničke baštine i najčistiji, najočuvaniji neprekinuti segment očitovanja hrvatskoga kulturnog identiteta.

Svrha je ovoga referata ukazati na te vrijednosti u graditeljstvu, kiparstvu i slikarstvu, također i s obzirom na njihovo značenje za hrvatsko gospodarstvo.

Na hrvatskoj, istočnoj jadranskoj obali nalazi se 1185 otoka, otočića, hridi i grebena, koji su kroz povijest bili istodobno brana nasrtajima i susretište našega i susjednih naroda. Otoći i slobodne otočke komune kontinuirano su stvarali i živjeli svoju kulturu, uvijek svjesni pripadnosti matici svoga naroda. Na njima je kroz stoljeća nastajao i razvijao se organizirani kulturni život, posebno nakon nastanka i ranog

širenja kršćanstva u ovom dijelu svijeta. Od dolaska Hrvata i njihova pokrštenja taj je život cvao i kultura je nastajala upravo iz vjere. Narodnim genijem i snagom vjere stvorena je, kroz 14 stoljeća naše povijesti na ovim prostorima, nevjerovatna i nigdje viđena autohtona kulturna baština. Nastala je umjetnost obilježena kršćanskim idealom ljubavi prema Bogu, čovjeku i čitavom stvorenju, koju karakterizira posebna mjera sklad ljudskoga i prirode osobito u izgradnji gradova i naselja kao i u kiparstvu i slikarstvu.

Kulturni život na našim otocima živ je i danas u suvremenoj umjetnosti, također i u krilu Crkve, snagom žive vjere.

Ova baština velika je vrednota i za naše gospodarstvo turizam, koju ćemo moći u tu svrhu koristiti ako se ona bude čuvala i ako se bude znalo utkatи je u stvarnost što se naziva nacionalni interes.

Uvod

Još iz dna izvita ne biše sva zora, ni rosa sa cvita opala, da gora biljaše jur zgora visoko vrhami, a struja od mora mišaše iskrami.

Marko Maruljć: "Judita"

U ono vrijeme, u zoru svijeta, na dijelu zemaljske kugle što postade našom Domovinom prosuo je Stvoritelj na vode Jadranskoga mora oko 1200 bisera otoka, otočića, hridi i grebena, koje Hrvati kroz 14 stoljeća življeno na njima utkaše u dijademu Duhovne Hrvatske. Na našim otocima sagrađeni su gradovi što ih po skladu prije možemo prispodobiti viziji o Nebeskome nego li o zemaljskome Jeruzalemu. Od početka hrvatske povijesti na ovom tlu i na ovom moru našoj kolijevci, osobito na onim većim otocima istočne jadranske obale, bujao je život posebnim načinom i intenzitetom, kulturom i umjetnošću koje su odzibale stoljeća naše povijesti, i koje ljudske oči ne vidješe ni u jednom drugom kraju svijeta.

Mediteran je bio središte Staroga svijeta, ali i središte europskoga Srednjega vijeka, a Jadran je u Sredozemlju važno

uporište, posebno naši gradovi i otoci na istočnoj obali, kao i važan plovidbeni put kroz duga stoljeća. Na starim, antičkim temeljima gradila se srednjovjekovna hrvatska kultura, kultura najvišega dometa.

Predmet ovoga referata upravo je ta stvarnost, nacionalna umjetnička baština na hrvatskim otocima u graditeljstvu, kiparstvu i slikarstvu, tj. u likovnoj umjetnosti njezin kratki povijesni pregled, njena posebnost, dostignuća i vrijednosti, kako u odnosu na kulturu i umjetnost drugih naroda, tako i u odnosu na samo hrvatsko kulturno biće na one hrvatske krajeve koje rese ponešto drukčije tradicije. A svrha je referata u tome da upozori na njezino očuvanje i pomogne da se nastavi njezin život, te da ukaže na mogućnost utjecaja ovih vrijednosti, na razvoj nacionalnoga gospodarstva tj. razvoj nacionalnoga bića u njegovoj punini da se sačuva i osnaži hrvatski nacionalni identitet.

Ovaj referat nema pretenzija na znanstveni doprinos, na znanstvenu originalnost, ujednačenost i preciznost. Za takvo što vjerljivo je spremniji povjesničar umjetnosti kulture negoli kipar. Svejedno, kad mi je već dužnost povjerena, pokušat ću iz aspekta specifičnosti i zahtjevnosti umjetničkoga zvanja, te iz vlastite otočke zavičajnosti, osvrnuti se tim posebnim načinom i pogledom na stvarnost o kojoj je riječ ne bismo li možda uz pomoć takvoga pristupa donekle posvijestili one unutarnje sile pokretnice koje su djelovale svih tih prohujalih stoljeća i rodile plodovima koje zovemo hrvatskom kulturom, hrvatskom umjetnošću lijepim licem hrvatskoga narodnog bića.

O identitetu hrvatskoga naroda

Identitet je, možemo najjednostavnije i najkraće reći, posebnost značajki nekoga subjekta po kojoj ga prepoznajemo i razlikujemo od drugih subjekata, od drugih bića pojedinačnih, grupnih ili skupnih. Kad se govori o narodu i naciji, skup je to svih onih posebnih vrijednosti koje narod ili naciju čine onim što jesu. Odnosi se to prvenstveno na kulturno biće dotičnoga naroda ili nacije (jezik, književnost, sva umjetnost, tradicija, običaji, način privređivanja, sport

itd.), odnosno, još važnije, na vjersku, religijsku komponentu njegova bića.(10) Hrvatski nacionalni identitet, kao i identitet svake druge nacije, određen je kulturnim i religijskim čimbenikom. Hrvatski jezik i književnost od zapisa na kamenim starohrvatskim spomenicima, od Baščanske ploče, preko začinjavaca i skazanja, do oca hrvatske književnosti Marka Marulića, do Hektorovića i Lucića, Držića, Gundulića, Mažuranića, do Kranjčevića, Matoša i Ujevića, do Mihalića i Araliceš, temelj je identiteta našega naroda. To su i dosezi na polju svakovrsnih drugih umjetnosti, pa tako likovnih od predromaničkih i starohrvatskih crkvica do romaničkih, gotičkih, renesansnih i baroknih crkava i katedrala, palača i trgova naših starih gradova, samostana i utvrda, kipova i slika. To je i glazbena umjetnost, to je i sva pučka tradicija i običaji, i druge vrijednosti po kojima smo živjeli i stvarali kroz dugu povijest naše prisutnosti na ovim prostorima. Ali, bitni čimbenik u stvaranju identiteta hrvatskoga naroda, važniji od drugih društveno-kulturnih čimbenika, jest onaj koji je oblikovao naše narodno biće kršćanska tj. katolička vjera, za koju je narod vječna stvarnost i transcendentalna vrijednost. I u tome: neprekinuta povezanost s Rimom i vjernost Papi. Hrvatski je narod svoj kulturni, vjerski i politički identitet gradio na tom i takvom temelju, a ni na nikojem drugom.

A vjera i kultura usko su povezane. Ako je vjera naše unutarnje uvjerenje i doživljaj, onda se oni očituju i izvanjskim oblikom koji se pokazuju u riječi, slici, zvuku umjetničkome djelu. Kultura je, dakle, plodno područje priopćavanja toga unutarnjeg života, i to uvijek djelomično. Ona tek djelomično donosi ono što neka osoba osjeća, vjeruje i doživljava. Može se stoga reći da su vjera i kultura u kršćanstvu u plodnom dijalogu već dvije tisuće godina. To je dijalog koji je ukorijenjen u samoj biti religioznoga i umjetničkoga iskustva. Kultura i umjetnost sastavni su dio vjerskog poklada. Najljepše je to izrazio papa Ivan Pavao II. u svom *Pismu umjetnicima, nazivajući ih genijalnim graditeljima čuvarima ljepote te ih pozivajući da svojim djelima stvaraju sklad ljepote i dobrote*. Vjera i kultura jedna drugu trebaju. Bilo je tako onda, a tako je i danas.(8)

Vrata, stotine vrata kroz koja je Gospodin Isus ušao u Hrvatsku, bili su naši otoci. Vrata koja su se otvarala i zatvarala prema zahtjevima povijesnih prilika- da bi se taj naš identitet i naša sloboda utemeljili, sagradili, a onda i sačuvali. Jer, da biste došli sa zapada morskim putem na pr. u Solin, morate proći pokraj Visa i Hvara, između Brača i Šolte, Čiova i Marjana ili nekako slično ali prilično složeno. A da biste zaposjeli cijelu Hrvatsku, morate osvojiti i sve otoke, što je bilo nemoguće svima koji su nadirali s istoka (tako Srbima u ovom Domovinskom ratu). Ušavši kroz ta vrata, Krist, Kralj i Spas, i sam Vrata, uveo je hrvatski narod u svoje vječno Kraljevstvo. Petrova Lada uplovila je ovamo da više nikada ne isplovi!

Hrvatski jadranski otoci i njihovo značenje za naš narod

Uz hrvatsku, istočnu obalu Jadranskoga mora niže se čitavo sazviježde većih i manjih otoka, otočića, hridi i grebena. Nabrojimo samo neke, od sjevera prema jugu, barem zato da čujemo te riječi, ta imena koja je gotovo i nemoguće nabrojiti. Ne znam je li ikada prije postojao neki čovjek koji je znao napamet nazine svih naših otoka, otočića, hridi grebena, naših kamenih lađa i lađica? U Hvaru, starome hrvatskom kulturnom središtu, mome rodnom gradu (na koji ču se ovdje često pozivati), živi mladić Sebastijan Novak (Matin), koji je još kao mali dječak to znao, a zna i sada. Vrijedi uistinu ovdje, i ne samo ovdje, zabilježiti i istaknuti tu zanimljivost. Milozvuk riječi imena naših otoka, otvorit će nam put prema umjetničkome bogatstvu, čarobnoj krasoti ove osobite stvarnosti, ove *bašćine* koja čini veliki dio bogatstva riznice duše našega nacionalnoga bića.

Brijuni, Krk, Cres, Rab, Susak, Plavnik, Pag, Maun, Silba, Olib, Vir, Ist, Molat, Sestrunj, Ugljan, Iž, Pašman, Zut, Vrgada, Kornati, Murter, Kaprije, Ziarin, Zirje, Drvenik, Brač, Hvar, Vis, Korčula, Šcedro, Biševo, Sušac, Lastovo, Palagruža, Mljet, Šipan, Lopud, Koločep, Lokrumš samo su trideseti dio ukupnoga broja otoka (ne i po površini, jer ovo su uglavnom oni veći otoci), što dovoljno govori o značenju

jednoga takvog fenomena za zemlju relativno male površine, za njezin narod i njegovu državu. Za državu, kao krajnji i najviši stupanj izgrađenoga identiteta i ostvarene slobode svakoga naroda. Kad govorimo o umjetničkoj nacionalnoj baštini na hrvatskim jadranskim otocima, treba uzeti u obzir i bokokotorski akvatorij.

Hrvatskoj pripada 31.067 krn² akvatorija Jadranskoga mora, te ima vrlo razvedenu obalu. Duljina hrvatske obale iznosi 5855,3 km, od čega kopnene 1777,3 km (30,5% ukupne obale), a otočne 4078 km (69,5%). Pred njom je 718 otoka i otočića, 389 hridi i 78 grebena ukupno 1185 kamenih lađa. Važno je napomenuti da Jadran i otoci nemaju samo površinu nego i volumen, što je vrlo važno i u gospodarskom smislu. Stalno je naseljeno pedesetak otoka. Na njima živi 119.444 stanovnika (po popisu iz 2001.), dok je 1991. živjelo 127.485 stanovnika. Stanovništvo opada, a povećava se broj nenaseljenih otoka!

Danas na našim otocima ima veliki broj naselja sa službenim statusom grada, a to su najprije oni povijesni gradovi, koji su bili stara antička a zatim hrvatska kulturna središta. Najstariji grad na području Hrvatske, utemeljen je na otocima. To je Faros, današnji Stari Grad na otoku Hvaru, iz 4. st. pr. Kr. Drugi naši stari gradovi na otocima jesu: Osor (antički Apsoros), Krk (Curicta), Rab (Arba), Vis (Issa), Stari Pag, Hvar i Korčula. U ovom kontekstu možemo spomenuti i one svojevrsne gradove-otoke, slavna kulturna središta Trogir, Dubrovnik, i Zadar, ali ipak ih ne možemo uzeti kao neosporni dio ove teme.

Također, otoci su bili orijentirani na velike i male, starije i mlade gradove na obali, kao što su Poreč, Pula, Trsat, Zadar, Šibenik, Trogir, Split, Solin, Omiš, Ston, Dubrovnik, Cavtat ili Kotor.

Crkveni život, organizacija crkvene uprave - biskupije i njihov teritorij, mijenjali su se kroz stoljeća, ali na otocima su sačuvane katedrale onih biskupija koje su na njima postojale (Rapska, Paška, Osorska, Korčulanska) ili postoje i sada (Krčka Hvarska). Danas, eto, postoje dvije otočke biskupije:

Krčka i Hvarska, a preostali otoci pripadaju Porečko-pulskoj biskupiji, Zadarskoj nadbiskupiji, Šibenskoj biskupiji, Splitskoj nadbiskupiji i Dubrovačkoj biskupiji.

Otok, sazdan od kamena i vode, tvoriva od kojih Tvorac sazda naš svijet, kopno je okruženo sa svih strana morem, vodom. Namjerno nisam rekao dio kopna, jer svaki otok, svaki taj tzv. dio kopna jest zapravo cijelo kopno, zemlja, "kontinent" (kako na pr. zovemo Krk i Brač): samostalna stvarnost u zemljopisnom, socijalnom i gospodarskom, a često kroz povijest i u političkom smislu (poznate su kroz povijest države-otoci, kao npr. Kreta, Japan, Irska, Malta ili Kuba, kao što su otoci i stare gradske jezgre gradova Venecije, Pariza, Stocholma, Sankt Peterburga ili New Yorka). Tako je bilo na Jadranu od prapovijesnih vremena, od davnina keltskih i ilirskih vremena, antičkoga doba Grka i Rimljana, do Srednjeg vijeka i dalje, tj. do vremena kada ove otoke nastavaju Hrvati. Sa svim onim nasrtajima na Hrvatsku od strane Arapa, Mlečana, Turaka, Austrijanaca, Madžara, Francuza, Talijana, Nijemaca, Srba, Crnogoraca ili pak najnovije - Slovenaca. U dugome povijesnom razdoblju slobodne otočke komune-gradovi bijahu neugasle točke svjetlosti kulture i umjetnosti i u doba najvećih stradanja i pohara hrvatskoga prostora, koje u toj svojoj samostalnosti nikad nisu izgubile svijest o pripadnosti hrvatskoj narodnoj matici., kao ni o nužnosti političkoga ujedinjenja čitavoga hrvatskog teritorija kad za to bude došlo vrijeme što se konačno i izrazito pokazalo u času stvaranja nove hrvatske države početkom devedesetih godina prošlog stoljeća pod vodstvom dr. Franje Tuđmana. Dokle god je, naime, Jadran u tom ratu bio nepokoren, nepokorena je bila i Hrvatska. Kad je u Domovinskom ratu potpuno oslobođen Jadran, bilo je izvjesno da će biti oslobođena i čitava Hrvatska.

Nije stoga čudno da se kulturna i vjerska baština i tradicija održala, bolje reći da je čitavo vrijeme živjela upravo na našim otocima: u jeziku i graditeljstvu, živoj vjeri i vjerskoj tradiciji (sjetimo se samo glagoljanja, sjetimo se petstoljetne slavne tradicije procesije *Za Križon* na otoku Hvaru), u običajima, pa

možemo slobodno reći u svijesti o nacionalnoj posebnosti i žudnji za nacionalnom slobodom.

Umjetničke vrijednosti nastale na našim otocima poseban su fenomen stvoren na temelju njihove istodobne otvorenosti i zatvorenosti prema vlastitom okruženju, prema svijetu. Upravo to bi trebao biti poučak i za današnju Hrvatsku. Poučak o političkoj, državničkoj mudrosti, i strategija svakoga našega državnoga vodstva.

Svaki otok je, rekoh, potpuna cjelina u temeljnem, životnom smislu te riječi. I umjetničko djelo također je savršena cjelina. Svaki otok je svojim oblikom, svojom potpunom oblikovnom cjelovitošću, umjetničko Božje djelo Božji kip. Zato nije neobično su naši otoci kroz povijest bili pozornica bogatoga umjetničkoga života. Taj život, ta neumrla baština, imala je temelj u kršćanskoj, katoličkoj vjeri koja je nadahnjivala naše kipare i slikare naše pretke i suvremenike. Kultura i umjetnost stvorena na našim otocima po katoličanstvu pripada zapadnoeuropskoj kulturi, i to najduže, najcjelovitije i najizvornije unutar hrvatske kulture. Time ona pripada najizvornijem dijelu ukupne zapadnoeuropske kulturne prošlosti i sadašnjosti.

Kratki povjesni pregled umjetničke baštine na hrvatskim otocima

Narodi, precjenjujući svoju snagu, preuzeštošću su svojom često sebi i drugima uzrokom nesreće, a katkada i propasti, dok oni malodušni lako gube slobodu i svoju individualnost, ne ostavljajući o sebi dična spomena. Hrvatski narod, hvala Bogu, nije do sada bio ni nasilan ni malodušan; branio je uporno i junacki svoju zemlju, svoj jezik i kulturu, a nije posezao za tuđim ni onda kad je bio moćan i jak, već je štitio slabije protiv jačih. No gorku je čašu imao ispiti tijekom svoje prošlosti. Kao da vječna oluja bije i baca po uzburkanom moru brod njegova udesa. Mnogoj njegovoj nedaći krv je i sam položaj zemlje koju zauzeše Hrvati, ali je taj ujedno pridonio kulturnom razvitku hrvatskog naroda, = piše dr. don Lovre Katić u predgovoru svoga Pregleda povijesti Hrvata.

Hrvatska se prostire na dijelu Balkanskoga poluotoka, Podunavlja, alpskog područja i Jadranskoga mora (otoka i istočne obale). To nije geopolitički jasno određena cijelina nije omeđena prirodnim granicama, te je stoga bila izložena utjecajima sa strane. Bila je, također, kao zemlja na razmeđu Istoka i Zapada, izložena njihovim neposrednim utjecajima i presezanjima. Već u početku stvaraju se dva politička i kulturna žarišta jadransko primorje i Panonska ravnica. Ovisno o povijesnim okolnostima jača jedna ili druga sastavnica. Opirući se snažno Mlecima i Arapima, Hrvati su na Jadranu udarili temelje jakoj državi, koja se koristi vjekovnim naslagama kulturnog blaga dalmatinskih gradova. Kroz stoljeća su nadirali tuđinci ostavljali svoje tragove, htjeli su se održati i onda kad je nadiranje već bilo suzbijeno. Ojačan u borbama kroz vjekove, hrvatski je narod očuvao svoju narodnu individualnost zahvaljujući žrtvama pojedinaca i čitavoga naroda.(1) Vjerujemo da će tako biti i sada, i da neće biti zaboravljena žrtva onih koji su nam stvorili obranili državu. Tako je Hrvatska, označena ovim odrednicama i silama pokretnicama, postala kroz povijest, u kulturnome i političkome smislu, zemlja mediteranskoga i srednjoeuropskoga značaja.

Jedan od najsnažnijih događaja u povijesti naroda jest njegovo krštenje. To osobito vrijedi za narode koji stupaju na pozornicu početkom srednjega vijeka na dotad rimskome zemljištu. Tim činom narod ulazi u zajednicu kulturnih naroda. Povijest je dokaz da su netragom propali svi nekršteni narodi.(1) Hrvati su prvi od slavenskih (ili i djelomično slavenskih) naroda primili kršćanstvo, u razdoblju od VII. do IX. stoljeća. Svojim pokrštenjem i vezama s Papom i Rimom vjerski i politički život u Hrvatskoj poprimio je neizbrisivo obilježe zapadnoga kršćanstva u tolikoj mjeri da je to postalo hrvatskom nacionalnom sastavnicom. Taj savez Hrvata s papinstvom i, zahvaljujući njemu, s cijelim kršćanskim svijetom, nije se, dakle, temeljio na vojničkoj snazi i diplomaciji, nego jedino na moralnim načelima kršćanstva. Duboka simbioza kršćanstva i hrvatskoga nacionalnoga bića

ostala je na životu do današnjih dana, kad je za pontifikata Ivana Pavla II., Sveta Stolica branila i prva priznala pravo Hrvata na slobodu i nezavisnost. (10)

Bogatstvu kulturnoga života umnogome je doprinijela Crkva, prvenstveno njeni redovi: najprije benediktinci (sa svojim samostanima raširenima po čitavome Jadranu, čak i na Biševu i Svecuš), a za njima augustinci, franjevci i dominikanci, pa isusovci i drugi redovi, koji su organizirali uljuđeni i kulturni život na materijalnom i duhovnom polju.

U svim teškim vremenima i iskušenjima, pa tako i u doba turskoga haranja, kulturna, umjetnička i znanstvena djelatnost u Hrvatskoj nije se nikada zaustavljala (sjetimo se samo Marulića!). Na obalama istočnoga Jadrana, točnije na njegovoj hrvatskoj strani, stoljećima se njegovao kult ljepote, znanosti i umjetnosti u gotovo svim njihovim oblicima i izričajima. Ako danas možemo pokazati toliko umjetničkih djela neprocjenjive vrijednosti, to treba u prvom redu zahvaliti našoj ljubavi prema slobodi i svemu onomu što je lijepo i plemenito.(1)

Jadranski hrvatski prostor, njegovo priobalje s antičkim gradovima i otoci, čine cjelinu. Ovdje ćemo, međutim, promatrati prvenstveno otoke, koje možemo podijeliti u dvije veće cjeline: hrvatsko primorsko (sjeverno i južno) i dalmatinsko područje (s njegovim sjevernim, srednjim i južnim dijelom). Na našim većim i manjim otocima nalazimo sve kulturne i civilizacijske slojeve: od preistorije, preko drevne ilirske kulture, antičke, starokršćanske, predromaničke i romaničke kulture i umjetnosti, gotike, renesanse i baroka, do klasicizma i neostilova, sve do našega vremena. Ovdje recimo da već u trenutku najezde Avara i Slavena na ova područja, u času pada Salone, otoci postaju novo područje starokršćanskoga života i graditeljstva (na pre bazilike na Braču, Hvaru ili Rabu). Podizalo se gradove i u njima crkve, katedrale i palače. Gradilo se samostane, kuće za stanovanje i utvrde, klesalo se kamene kipove i ukrase, rezbarilo drveni namještaj, slikalo, izradivalo predmete zlatarske umjetnosti, tiskalo i ukrašavalo knjige.

Nas posebno zanima razdoblje hrvatske povijesti na jadranskim otocima (dakako, uvijek povezanima s priobaljem), umjetnička baština našega naroda, bila ona plod

domaćih ili stranih majstora. Jer, iako je veći dio te baštine djelo naših ljudi (na pr. Radovana, Buvine, Dalmatinca, Duknovića, Karlića, Pomenića, Andrijića i drugih), na našoj obali i otocima gradili su te umjetnički djelovali i stranci (npr. Andrija Aleši, Nikola Firentinac, Paolo Veneziano, Girolamo da Santacroce, Palma Mladi, Palma Stariji) ili pak ovdje nalazimo njihova djela (Tintoretto, Tizian, Bassano, itd.) kao što su naši majstori djelovali vani (npr. Ivan Duknović, Juraj Dalmatinac, Franjo i Lucijan Laurana, tj. Vranjanin, Juraj Julije Klović i drugi).

Hrvatska umjetnost na svoj način nastavlja one najviše domete antičke umjetnosti stvorene u starim gradskim središtima poput Salone i antičkog Poreča ili Zadra, i to, kako danas jasno vidimo, kao jedna od najljepših izvornih inačica ili, bolje reći, *kćeri* kulture *koljevke kulturnoga svijeta* - Mediterana. Najstarija svjedočanstva o građevnoj djelatnosti Hrvata javljaju se oko 800. godine u svezi s prihvaćanjem kršćanstva. Te su crkvice raznolikih tlocrta, sa svodovima i malim kupolama, bogate simbolikom i graditeljskim tajnama, te graditeljskim rafinmanom - autentični spomenici hrvatskoga umjetničkoga genija jedinstveni u svijetu - sačuvane i na otocima (na pr. na Krku Sv. Donat i Sv. Krševan ili pak na Cresu Sv. Platon). Kao što su na pr. na Susku, Lošinju i Cresu sačuvani i tragovi ondašnjih nastambi. Uz to graditeljstvo vezan je fenomen pleterne starohrvatske ornamentike, kao klesane dekoracije, s prevažnom simboličkom vjerskom funkcijom, između IX. i XI. st., veoma raširen bogat oblicima (na pr. Baščanska ploča na Krku, ciborij u Rapskoj katedrali i dr.).(2)

Predromaniku nalazimo na pr. na Rabu, Pagu, Ižu, Dugom otoku, Vrgadi, a izrazito na Braču, Mljetu i Šipanu. Ranoromanička, najistaknutija sačuvana crkva iz doba hrvatskih vladara (1060.) je benediktinska crkva Sv. Petra u Supetarskoj dragi na Rabu i Sv. Osoru. Od druge polovice XI. st. pojavljuje se u graditeljstvu tip trobrodne romaničke bazilike s apsidom (katedrala u Rabu i katedrala u Krku). U slikarstvu imamo tragove fresaka na Lopudu i na Braču i najpoznatiji primjer slike na dasci *Bogorodica s djetetom* u Hvarskoj katedrali.(2) Romaničke spomenike nalazimo, pak,

na Krku, Cresu, Lošinju, Rabu, Braču, Hvaru, Korčuli, Mljetu, Lopudu i Koločepu.

Gotika, koju nalazimo na otocima Krku, Cresu, Pagu, Pašmanu, Čiovu, Hvaru, Korčuli i Lopudu, u graditeljstvu na hrvatskim otocima javlja se prvenstveno u tipu jednobrodne crkve. Tada gradovi zatvaraju svoj prostor bedemima i grade utvrde i kašteli (na pr. Vrbanik na Krku). Kada je u prvoj polovici XV st. najveći dio naše obale i otoka zauzela Venecija, nastaju crkve po uzoru na mletačku cvjetnu gotiku (na pr. Sv. Nikola na Lošinju, Sv. Marija Magdalena u Cresu ili Sv. Kuzma i Damjan na Pašmanu), palače gradskih općina, biskupa, plemića i knezova (Osor, Cres, Rab, Pag, Hvar, Korčula), lože (Rab, Hvar, Korčula), klaustri, zdenci i tornjevi za sat gdje više od strukturalnih i konstruktivnih elemenata u tim građevinama dolaze do izražaja dekorativni elementi.(2) Majstor toga vremena i stila jest Juraj Dalmatinac, graditelj Šibenske katedrale, te autor građevina u Splitu, Dubrovniku, Zadru i Anconi. Jurjevi sljedbenici proširiše cvjetnu gotiku po čitavoj Dalmaciji. Na kiparskome polju uz Jurja djeluju i njegovi učenici i sljedbenici (*Bičevanje Krista* u Hvarskoj katedrali, po uzoru na reljef u Splitskoj prvostolnici). Uz klesarstvo, čiji su predstavnici brojni naši neznani majstori, razvija se i drvorezbarstvo, ponešto u djelima slobodne plastike, a više u izradbi crkvenoga namještaja (na pr. korske klupe u Hvarskoj katedrali). Slikarstvo možemo predstaviti počevši s Paolom Venezianom (Rab) učenicima (Čivo), te *Dalmatinskom slikarskom školom* koju predstavljaju: Blaž Jurjev Trogiranin (poliptisi u Katedrali Sv. Duha u Korčuli), Ivan Ugrinović (Sv. Ante na Koločepu), Matej Jurčić (Gospa od Šunja na Lapadu) i Lovro Dobričević (Gospa od Škrpjela). Crkvene riznice posjeduju mnoštvo vrijednih radova zlatarskog umijeća, te vrijedno sačuvano crkveno ruho.

U to vrijeme zanimljiv je primjer svojevrsnoga kaštela simboličkoga univerzuma - Hektorovićev Tvrđalj u Starome Gradu na Hvaru, te renesansni ljetnikovcac Hanibala Lucića u Hvaru. Na prijelazu iz XV u XVI. st. javljaju se, naime, u jadranskom području renesansni oblici u graditeljstvu i kiparstvu. Glavni je predstavnik prijelaznoga razvoja u nove renesansne oblike kipar i graditelj Andrija Aleši, zatim kipar

Ivan Duknović, te graditelj i kipar Nikola Firentinac. U duhu renesanse grade se crkve (Hvarska katedrala, Crkva-tvrđava Gospe u Vrboskoj na Hvaru), palače, lože, arsenali i fortifikacije. Grade, tada i drugi naši graditelji: Dubrovčanin Paskoje Miličević, Korčulani Andrijići i drugi. Slikarstvo se tada razvija u Dubrovniku (najznačajnija osobnost je Nikola Božidarević), dok naši slikari pod nazivom *Schiavoni* djeluju u Italiji: Juraj Čulinović, Andrija Medulić, slavni minijaturist Juraj Julije Klović, te Martin Kolumić, bakrorezac. Većina spomenutih kipara i slikara, na različite su načine svojim djelovanjem na našim otocima oblikovali kulturnu zbilju onoga doba Renesansne spomenike nalazimo na Krku, Cresu, Lošinju, Rabu, Pagu, izrazito na Hvaru, zatim na Korčuli i Badini, Mljetu Šipanu.

Na jadranskoj području glavni su spomenici barokne arhitekture u Dubrovniku (uzor tom graditeljstvu je talijanska arhitektura rimskoga isusovačkoga baroka), a na otocima na Krku, Rabu, Lošinju, Silbi, Olibu, izrazito na Ugljanu, zatim na Dugom otoku, Pašmanu, Murteru, Zlarinu, Velom Drveniku, Šolti i Lastovu, te izrazito na Braču, Hvaru, Visu i Korčuli. Kako sakralni (Gospa Gudarica u Komiži), tako su važni i svjetovni spomenici, najčeće ladanjski (Škrip, Sutivan, Grohote i dr.). Crkvena plastika i oltarne slike pretežno su talijanska djela, a od domaćih autora spomenimo Bokelja Tripa Kokolju (Gospa od Škrpjela, Boka), dok Federiko Benković djeluje izvan domovine.(3)

U vrijeme kad se u Dalmaciji javlja stagnacija uvjetovana političkim prilikama (pad Dubrovačke Republike i austrijska okupacija), u sjevernoj Hrvatskoj Zagreb postaje žarište. Klasicistički spomenici i spomenici tzv. neostilova (pretežno XIX. st.) prisutni su i na otocima, ali su često manjih dimenzija, i skrovitiji su dio hrvatskih otočnih krajolika. Graditeljstvo XIX. i početka XX. stoljeća na polju svjetovne arhitekture donosi brojne lijepo rezultate solidne gradnje, usklađene s prirodnim okolišem i urbanim ambijentom. To graditeljstvo organski se uklapa u stare urbane cjeline tvoreći tako nova lica starih gradova.

Daljnji tijek XX. stoljeća donosi vrjednije priloge u sakralnome kiparstvu i slikarstvu negoli u arhitekturi, dok u

svjetovnoj arhitekturi, posebno onoj novijoj, u drugoj polovici stoljeća imamo česte i velike promašaje. Osobito je karakteristično razdoblje nakon II. svjetskog rata, dok je kršćanstvo u nas bilo "u katakombama", a kršćanska umjetnost slabo zastupljena u ukupnim doprinosima. Ipak, na tom polju treba izdvojiti djela Iva Dulčića, slikara otočkoga podrijetla, čije djelo nalazimo i na otoku Hvaru, u Brusju (njegovu roditeljskom zavičaju). Na početku, na prijelazu stoljeća, stoji prevrijedno djelo kipara Ivana Rendića. Nemojmo propustiti spomenuti značajno djelovanje umjetnika otočkoga podrijetla, kao na pr. Deškovića, Plančića, Kršinića ili Michellija. U naše vrijeme postoji zanimljiv fenomen "četiri kipara otoka Hvara" (Bogdanić, Drinković, Hraste i Kovačić), a neke njihove značajne kiparske priloge nalazimo i u sakralnoj umjetnosti. Na tom polju značajan prilog dao je i slikar Botteri. Sada se, naime, u sakralnoj umjetnosti najčešće događa spoj staroga i novoga (jer je ovdje gotovo sve staro), i to u zahtjevu žive vjere da sudjeluje i u kulturnome stvaralaštvu svoga vremena. Tu se dogode i nesporazumi, ali i vrijedni graditeljski zahvati, te nova umjetnička kiparska i slikarska djela (vratnice crkava, oltari, amboni, tabernakuli, vitraji, slike, liturgijsko ruho i predmeti i dr.). Posebno je zanimljiv novi fenomen u kiparstvu, nastao nakon odluke II. vatikanskog sabora da se oltar smjesti u središte bogoslužnoga prostora i okrene puku, jer time oltar postaje skulptura puni volumen u prostoru.

Međutim, uzimimo primjer Hvarske katedrale, koji će nam možda najbolje ilustrirati gotovo čitav tijek povijesti umjetnosti, osobito sakralne, na našim otocima. Hvarska katedrala čuva šest povijesnih graditeljskih slojeva na istome prostoru. Najstariji ostaci crkvenoga zdanja na prostoru današnje katedrale datiraju iz ranokršćanskoga doba. To pokazuje da se i ovdje u kršćanskoj arhitekturi poštovao zakon kontinuiteta kultnog mjesta. Imamo podatke da je u XII. st. osnovana Hvarska biskupija, a za nedavnih iskopavanja (1987. — 1993.) u dijelu svetišta otkrivena je apsida ranoromaničke crkve. Pisani izvori na tome mjestu navode crkvu Sv. Marije i benediktinski samostan, pored koje je zatim podignuta crkva Sv. Stjepana. Ovo što danas vidimo je sklop gradnji od XIV. do XVIII. st. (od rane gotike preko renesanse do baroka).

Barokna apsida i manirističko-barokna fasada dovršeni su početkom druge polovice XVIII. st. Može se reći da je tada dovršena gradnja Hvarske katedrale. Njena unutrašnjost s crkvenim namještajem stalno će se do naših dana pregrađivati, mijenjati i dopunjavati. Od njene spomenute zadnje obnove ona, prema mišljenju struke, skladno udomljuje suvremenu umjetnost u ranije stilske slogove (brončane vratnice, središnji kameni oltar, te poprsja slavnih hvarske renesansnih pjesnika H. Lucića i P. Hektorovića - djela, koja sam imao čast napraviti).

Osnovna je karakteristika našega otočkoga graditeljstva to, da se na otocima gradi kamenom, na sliku Tvorčevu, tj. tvorivom koje nam je Tvorac baš tu darovao, od čega je naše otoke i sazdao.

Grade se gradovi, oko njih zidaju se utvrde, a u njima crkve i katedrale, palače, dvori, trgovи, arsenali, lože, atriji, zdenci...

Uz bogatu umjetničku graditeljsku baštinu naših otočkih gradova, svih razdoblja stilova, na našim se otocima pojavljuje i veoma vrijedno autentično pučko graditeljstvo, kako gradske, tako i seosko. To graditeljstvo najčešće karakterizira kameni suhozid. Tipičnu, tzv. jadransku hrvatsku kuću čini zgrada jednostavnih a maštovitih oblika, s karakterističnim vanjskim stubištem (balatura), krovom na dvije vode i pokrovom od kamenih ploča ili poluoblog crijepe, te odmjerenih otvora vrata i prozora.

Gradovi, najčešće baš samostalne komune, kao i sela, karakterizira pažljivo oblikovani odnos prema ambijentu, sklad s prirodom, sa stvorenjem. Uzmimo još jednom primjer Hvara: čitav taj grad upravo je primjer skладa ljudskoga i Božjega stvaralaštva, arhitekture i prirode. Hvarski trg, najveći kameni trg na našoj obali i otocima, doimlje se velikom pozornicom čije "kulise" tvore Katedrala, Arsenal, Loža i palače, pozornicom uokvirenom poljima i morem.

Naše otočke urbane graditeljske cjeline, kao i pojedini dijelovi tih cjelina (katedrale, crkve, palače, trgovи, gradske kuće i kućice), ali i sela i zaselci kao cjeline, najčešće smješteni u sigurnijim uvalama ili poviše njih, istodobno su velike i male. Imaju onu mjeru, koja u sebi nosi pečat Božjega humaniteta i

naš ideal humanizma s Bogom a ne bez njega. Jer, znali su naši stari da bez Boga nema čovjeka, nema čovječnosti, a time ni kulture.

Kao posebnu baštinsku likovnu vrijednost spomenimo i naše podmorje, bogato arheološkim nalazima (nažalost, prečesto devastiranim), te umjetnost naše brodogradnje, koja je na području čitavoga Sredozemlja bila osobito glasovita u doba jedrenjaka.

Zaključak

Umjetničke nacionalne vrijednosti naših otoka i priobalja na području likovnih umjetnosti graditeljstva, kiparstva i slikarstva zaista su posebne i neponovljive. Baština ništa manje vrijedna od one tzv. visokorazvijene umjetnosti Zapada, koja je (dijelom) drukčija ili je pak većih dimenzija, ali nije vrijednija.

Hrvatska umjetnost na otocima i priobalju nastavak je najviših umjetničkih dometa antičke Salone, Poreča, Zadra ili Splita, i jedna je, kako rekosmo, od najljepših *kćeri* te i takve tradicije.

Hrvatski otoci, sa svojim umjetničkim nacionalnim vrijednostima, u gospodarskome mogu pridonijeti nacionalnom gospodarstvu najviše u području putničarstva i ugostiteljstva-turizma, kako to volimo danas reći. Putnik putuje svijetom ususret vrijednostima koje želi upoznati, i barem nakratko s njima živjeti kao gost. Sva je mudrost u tome da takve vrijednosti sačuvamo i predstavimo, da ih na pravi način uključimo u turističko gospodarstvo. To, međutim, ne može učiniti onaj tko te vrijednosti ne poznaje i ne poštuje. To ne mogu učiniti komunistički kadrovi, za takav posao potpuno nespremni, koji još uvijek pretežno upravljaju našim također i turističkim gospodarstvom. Njima do toga bogatstva uopće nije stalo, što potvrđuje i nedavni primjer hotelskoga poduzeća *Sunčani Hvar*, koje je bilo spremno prodati i spomenike skupa sa svojim novim hotelima. Te se naše mogućnosti nikada neće pretvoriti u stvarnost dok se potpuno ne oslobođimo komunističkoga sluganstva, koje još uvijek i na tome polju

živi. I to u najgoroj mogućoj simbiozi s često kriminalnim međunarodnim kapitalističkim miljeom. Postoji još jedna nevolja, a to je pitanje: želi li tzv. svijet (svijet moći!) uopće očuvanje našega identiteta ili mu je pak pravi cilj, tj. najveća korist, njegovo utrnuće - kako bi zagospodario našim bogatstvom i našim prostorom?

Također, ako se katastrofalni demografski trendovi nastave i na otocima, neće imati više tko privredivati. Demografska pitanje - pitanje je svih hrvatskih pitanja. Kako na gospodarskome polju, tako i na polju kulture i umjetnosti.

Naša hrvatska umjetnička - graditeljska, kiparska i slikarska - baština na otocima, vrijednosti stvorene na tome polju djelovanja ljudskoga duha i življjenja narodne zajednice kroz četrnaest stoljeća dugu njezinu povijest na ovim prostorima, svjedoči o identitetu u čijem je temelju veliki kršćanski ideal malenosti i siromaštva, tj. neprihvaćanja oholosti u odnosu na Boga i stvorenje, A hrvatski otoci ostali su gotovo jedino veliko područje neprekinuta očitovanja punine hrvatskoga nacionalnoga, vjerskoga i kulturnoga identiteta. Također, umjetnička baština naših otoka najglasniji je svjedok istobitnosti hrvatskoga nacionalnoga i katoličkoga identiteta, koju moramo čuvati smjernošću onih koji su je stvarali i predati je naraštajima koji će taj naš narodni ideal nastaviti živjeti, i jedino tako - preživjeti.

Ovako kako piše u pjesmi *Bože, daj mir, jedinstvo!*, staroj hrvatskoj otočkoj molitvi:

*Stražnik nam budi gradu i svoj Daržavi! ...
Ne daj da ti izgine didina tvoja!*

Referencije

1. Dr. Lovre Katić: Pregled povijesti Hrvata, Matica hrvatska, Zagreb, 1938.
2. Hrvatska likovna enciklopedija, Leksikografski zavod Miroslav Krleža, Zagreb, 1995.
3. Hrvatska enciklopedija, svezak 4; Leksikografski zavod Miroslav Krleža, Zagreb, 2002.

4. Stjepan Krasić: Budućnost Europe u ogledalu njezine prošlosti, Crkva u Svijetu 35, Split, 2000., br. 4.
5. Papa Ivan Pavao II.: Pismo umjetnicima, Zagreb, Glas Koncila, 1999.
6. Smiju li se mali narodi odreći identiteta, Glas Koncila, 23.02.2003.
7. Uloga crkve u izgradnji nacionalnog identiteta, Glas Koncila, 30.03.2003.
8. Vjera koja ne rađa kulturom je mrtva vjera, Glas Koncila 13. 08. 2002.
9. Hrvatska i pitanje europske integracije, Glas Koncila 10. OL 1999.
10. EU neće ugroziti hrvatski identitet, Fokus, 4. 04. 2003.
11. U. Kršćanstvo i kultura, Hrvatsko slovo, 20. 08. 1999.

NACIONALNE VRIJEDNOSTI U GOSPODARSKOM RAZVOJU: HRVATSKE NACIONALNE VRIJEDNOSTI U EUROPSKIM INTEGRACIJAMA, *Priredio* Prof. dr. sc. Zvonimir Radić, MATICA HRVATSKA, DOMAGOJEVA ZAJEDNICA, ZAGREB 2005.

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija). Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitaniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1508 citata: 22994, H-index: 53;

MathSciNet: publikacija: 1364, citata: 6917, H-index: 27;

Scopus: publikacija: 825, citata: 7923, H-index: 38;

WoS: publikacija: 826, citata: 7039, H-index: 34..

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoј listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 20 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijelog svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis Mathematical inequalities and Applications (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska

znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis Journal of Mathematical inequalities (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem prošle godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi“ dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicacopisi.pdf>

Glavni urednik je i novog časopisa „**Pakistan Journal of Mathematical Sciences**“.

O suradnji i svojim doktorandima u Pakistanu napisao je knjigu:

J. Pečarić, S Ankicom u Lahoreu, Zagreb, 2024, str. 390.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijске znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta za povijest. Tako na str. 413. piše: Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.“

The Hölder and the converse Hölder inequality for $p > 1, q = \frac{p}{p-1}$:

$$\begin{aligned} A^{\frac{1}{p}} (wf^p) A^{\frac{1}{q}} (wg^q) &\geq A(wfg) \\ &\geq K(p, m, M) A^{\frac{1}{p}} (wf^p) A^{\frac{1}{q}} (wg^q) \end{aligned}$$

The Minkowski and the converse Minkowski inequality for $p > 1$:

$$\begin{aligned} A^{\frac{1}{p}} (wf^p) + A^{\frac{1}{p}} (wg^p) &\geq A^{\frac{1}{p}} (w(f+g)^p) \\ &\geq K(p, m, M) \cdot \left(A^{\frac{1}{p}} (wf^p) + A^{\frac{1}{p}} (wg^p) \right) \end{aligned}$$

Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Volume 10 · Issue 2 | January (II) 2022

MDPI mdpi.com/journal/mathematics
ISSN 2227-7390

Cover Story
Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec
 Mathematics 2022, 10(2), 202; [doi:10.3390/math10020202](https://doi.org/10.3390/math10020202)
<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>
Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu.
Objavio je 180 publicističkih knjiga.

29/1/2024